

Ostravské stavební předpisy

Revize zadání

Verze ke dni 20.09.2023

Obsah

MANAŽERSKÉ SHRNUÍ

NÁVRH REVIZE ZADÁNÍ OSP

Témata Ostravských stavebních předpisů

Požadavky na strukturu Ostravských stavebních předpisů

Postup pořízení Ostravských stavebních předpisů

ANALÝZA NÁVRHU VYHLÁŠKY O POŽADAVCÍCH NA VÝSTAVBU

Příloha č. 1

Kompletní znění poslední zveřejněné podoby Vyhlášky o požadavcích na výstavbu

Příloha č. 2

Pražské územní a stavební standardy,

Analýza stávajícího předpisu a celkového legislativního systému

Příloha č. 3

Pražské územní a stavební standardy,

Rešerše zahraničních systémů

Příloha č. 4

Podněty ke stávající stavební legislativě v ostravském prostředí

Příloha č. 5

Ostravská specifika

Příloha č. 6

Právní analýzy

Manažerské shrnutí

Verze ke dni 20.09.2023

Ostravské stavební předpisy

Revize zadání

Manažerské shrnutí

Tento dokument shrnuje **důvody pro pořízení Ostravských stavebních předpisů (dále případně jen OSP) a především pak výčet doporučovaných odlišností** oproti připravovanému celostátně platnému předpisu – vyhlášce o požadavcích na výstavbu. Doporučení jsou shrnuta do sady požadavků na předpis, včetně jeho struktury uspořádání. Součástí dokumentu je i postup pořízení předpisu.

Smyslem vydání OSP je umožnit v Ostravě snadněji a kvalitněji stavět.

Z ekonomického hlediska je výhodné a progresivní posilovat a nově vytvářet kompaktní město, které dobře využívá své území a šetří náklady na infrastrukturu. Kvalita výstavby se nemá týkat jen budov nebo infrastruktury, ale taktéž veřejných prostranství, která jsou vizitkou města a jež by měla být bez bariér, příjemná zejména pro chodce, s dostatkem zeleně a dalších prvků, zajišťujících, že na nich lidé v každém věku rádi tráví čas.

Připravované celostátní předpisy, které rozvíjejí a doplňují zákonem stanovené minimální požadavky, nejsou z logiky věci schopny postihnout specifika našeho města a efektivně zajistit splnění výše uvedených cílů.

Ostrava spolu s dalšími velkými městy od počátku přípravy Nového stavebního zákona (NSZ) aktivně usilovala o změny, vedoucí v této oblasti k **posílení samosprávy**. Města Praha, Brno a Ostrava tak díky zmocnění v NSZ získala možnost, upravit si **požadavky na vymezení pozemků, požadavky na umístování staveb a technické požadavky na stavby** odlišně od celostátní úpravy. Požadavky vtělené do vlastních stavebních předpisů jsou nástrojem samosprávy, kterým může specificky ovlivňovat státní správu na úseku stavebního práva.

Půjde tak o jeden z pilířů, který má pomoci zrychlení povolovacích procesů staveb. Taktéž je to příležitost, kdy mohou mít investoři, projektanti a stavební úřady předpis, který bude místně věcný, jasný a srozumitelný.

Předpis bude navazovat na příslušnou část stavebního zákona, kterou bude rozvíjet a dále doplňovat. Taktéž bude respektovat zákonem danou posloupnost témat od požadavků na vymezení pozemků až po dílčí technické požadavky na stavby.

Specifika pak má smysl postihnout v oblasti urbanismu (tedy u požadavků na vymezení pozemků a požadavků na umístování staveb), zatímco v oblasti technických požadavků na stavby (jako je mechanická odolnost a stabilita, požární, bezpečnost, přístup IZS, ochrana zdraví a života, bezpečnostní prvky, hygienická hlediska) je účelné se opřít o nastavený princip subsidiarity a ponechat primárně celostátně platné znění.

Tento předkládaný dokument v úvodní části vypichuje Témata Ostravských stavebních předpisů, která vycházejí z analýzy návrhu celostátní vyhlášky o požadavcích na výstavbu, odborných diskusí a dalších zdrojů. Analýza a s ní související přílohy pak tvoří následující – hlavní část dokumentu.

Dokument „Revize zadání“ byl Městským ateliérem prostorového plánování a architektury, příspěvkovou organizací (dále jen MAPPa) připraven jako podklad pro usnesení rady města o dalším postupu pořízení OSP a jejich podobě.

Návrh revize zadání OSP

Verze ke dni 20.09.2023

1. Témata Ostravských stavebních předpisů

Z analýzy připravované vyhlášky o požadavcích na výstavbu vyvstala s přihlédnutím ke specifickým potřebám Ostravy níže uvedená témata, která budou v Ostravských stavebních předpisech zpracována.

Stavba musí být posuzována jako součást města a nikoliv odděleně

OSP tedy musí:

1. Umožnit vznik kompaktní městské struktury.
2. Zvyšovat prostupnost města a krajiny.
3. Zpřesnit zásady pro vymezení uličních prostranství.
4. Popsat základní typy ulic.
5. Stanovit šířky a standardy uličních prostranství.
6. Definovat podrobnější požadavky na vymezení uličních a veřejných prostranství.
7. Stanovit obecné požadavky na umístování staveb.

Stavba musí do území vhodně zapadat a respektovat jeho charakter

OSP tedy musí:

8. Umožnit snazší dostavbu proluk.
9. Definovat základní stavební čáry.
10. Definovat základní vztahy mezi stavební a uliční čarou.
11. Stanovit podmínky umístování staveb v souladu s charakterem území.
12. Stanovit podmínky pro prostor mezi stavební a uliční čarou.
13. Definovat, které prvky a jak mohou přesahovat stavební čáru.
14. Stanovit způsob určování výšek budov.
15. Určit požadavky na výškovou regulaci.
16. Definovat pravidla pro výstavbu při hranici pozemku, zejména u rodinných domů.

Území musí být využíváno hospodárně se zachováním kvality životního prostředí

OSP tedy musí:

17. Omezovat rozšiřování města do volné krajiny.
18. Zpřehlednit dostavbu stabilizovaného území a zajistit soulad novostaveb se stávajícím charakterem území.
19. Umožnit efektivnější využívání brownfieldů.
20. Stanovit požadavky na hospodaření se srážkovými vodami.
21. Upřesnit požadavky na likvidaci odpadních vod.
22. Doplnit základní požadavky pro zásobování staveb pitnou vodou.

Doprava a parkování musí být řešeny s ohledem na možnosti města

OSP tedy musí:

23. Stanovit požadavky na formu a charakter parkování.
24. Zajistit přehlednost a jednoduchost výpočtu parkovacích stání.
25. Zpřesnit požadavky pro napojení staveb na ulice, tak aby vjezdy nedegradovaly chodníky a navazující veřejná prostranství.
26. Definovat požadavky na odkládání jízdních kol.

Je potřeba zvyšovat kvalitu veřejných prostranství

OSP tedy musí:

27. Zajistit, aby sítě technické infrastruktury co nejméně degradovaly veřejná prostranství.
28. Klást důraz zejména na pěší prostupnost a pohyb ve veřejných prostranstvích.
29. Definovat požadavky na typy oplocení veřejných prostranstvích.

Je potřeba zajistit podmínky pro stromy v ulicích

OSP tedy musí:

30. Chránit stávající prostor pro stromořadí (výsadbové pásy).
31. Vymezovat nové prostory pro stromořadí (výsadbové pásy) při kompletních rekonstrukcích.
32. Definovat minimální prostorové požadavky na výsadbové pásy, kořenový prostor, odstupové vzdálenosti sítí.

Reklama a reklamní zařízení nesmí znehodnocovat veřejná prostranství

OSP tedy musí:

33. Stanovit požadavky na umístování samostatně stojících staveb a zařízení pro reklamu.
34. Stanovit požadavky na umístování staveb a zařízení pro reklamu nad rovinou střechy.
35. Stanovit požadavky na umístování staveb a zařízení pro reklamu umístěnou kolmo k fasádě.
36. Stanovit požadavky na umístování staveb a zařízení pro reklamu na fasádě a vystupující před fasádu.
37. Stanovit požadavky na umístování staveb a zařízení pro reklamu na oplocení, opěrných zdech a zábradlích.

Technické požadavky na stavby by měly odpovídat potřebám města

OSP tedy musí:

38. Zjednodušit parametry ovlivňující umístování staveb.
39. Problematiku oslunění řešit stanovením odstupů staveb mezi sebou.
40. Definovat výšky obytných místností.
41. Snížením požadavků na zřizování výtahů umožnit jednodušší rekonstrukce a nástavby bytových domů.
42. Stanovit požadavky na založení vegetačního souvrství (pro zelené střechy) na stavbách s určitým maximálním sklonem střech.
43. Snížit nároky na hygienická zařízení pro malé podniky.
44. Zajistit dostatečné šířky komunikací uvnitř budov s obytnými, nebo pobytovými prostory.
45. Upřesnit základní ochranu před povodněmi a přívalovým deštěm.
46. Stanovit podmínky pro navrhování hromadných garáží.
47. Upřesnit požadavky na navrhování servisů, opraven motorových vozidel a čerpacích stanic pohonných hmot.
48. Stanovit podmínky pro studny.

2. Požadavky na strukturu Ostravských stavebních předpisů

Statutární město Ostrava může v souladu s § 152 „Podrobné vymezení požadavků na výstavbu“ Stavebního zákona č. 283/2021 formou prováděcího právního předpisu vydat vlastní nařízení, které stanoví podrobné požadavky na vymezování pozemků, požadavky na umístování staveb a technické požadavky na stavby s výjimkou požadavků na stavby technické infrastruktury **odchylně od celostátní vyhlášky.**

Pro zpracování předpisů reagujících optimálně na specifika města, musí být v rámci pořízení OSP zohledněny tyto požadavky:

1. Struktura předpisu bude rozvíjet část nového stavebního zákona (část čtvrtá – stavební právo hmotné) v logice od celku k detailu, tedy v tomto pořadí:
 - o Požadavky na vymezování pozemků
 - o Požadavky na umístování staveb
 - o Technické požadavky na stavby
2. OSP budou v pozici k celostátní vyhlášce takto:
 - o Z analýzy vyplývá, že požadavky na vymezování pozemků nejsou v celostátní vyhlášce dostatečně rozvinuty. Z toho důvodu je účelné, aby OSP v zájmu naplnění témat definovaných v kapitole 1, tuto část vyhlášky zcela nahradily.
 - o Z analýzy vyplývá, že požadavky na umístování staveb nejsou v celostátní vyhlášce dostatečně rozvinuty. Z toho důvodu je účelné, aby OSP v zájmu naplnění témat definovaných v kapitole 1, tuto část vyhlášky zcela nahradily.
 - o Technické požadavky na stavby jsou v celostátní vyhlášce řešeny komplexně, **proto se upraví pouze ty požadavky na stavby, které mají vliv na témata řešená v OSP.** Z analýzy vyplývá, že je účelné přistupovat k jednotlivým paragrafům individuálně. A to tak, že dané ustanovení OSP buď plně uplatní znění celostátní vyhlášky, ustanovení celostátní vyhlášky je v OSP vyloučeno bez náhrady, ustanovení celostátní vyhlášky je zcela nahrazeno příslušným ustanovením OSP, anebo ustanovení celostátní vyhlášky se aplikuje i v OSP, ale jen s drobnou modifikací.
3. OSP budou navrženy tak, aby nebyla nutná jejich notifikace u Evropské komise.
4. Do procesu pořízení OSP budou zapojeny příslušné odbory MMO, a to na základě pověření rady města.
5. Pořízení OSP bude v krocích dle procesu popsaného v části 3 (postup pořízení OSP). Obsah jednotlivých kroků procesu bude vždy stanoven rozhodnutím rady města,

případně pracovní skupinou OSP. Projednávání a připomínky se musí vztahovat vždy k stanovenému obsahu a problematice daného kroku.

6. Proces přípravy předpisu nebude podmíněn přijetím finální verze celostátního předpisu. Práce na OSP budou zahájeny neprodleně po schválení revize zadání radou města.
7. Dosažení termínu účinnosti OSP k 1. 7. 2024 (datum účinnosti příslušné části NSZ) nesmí být na úkor kvality a srozumitelnosti OSP.
8. Přechodná období pro zavádění předpisu musí být stanovena odstupňovaně, tak aby nedošlo ke komplikacím, u již projektovaných stavebních záměrů.
9. OSP budou připraveny tak, aby byly co nejlépe srozumitelné pro stavební úřady a zároveň projektanty.
10. OSP budou připraveny tak, aby bylo možné vytvořit jednu publikaci zohledňující celostátní vyhlášku a předpisy dalších měst.

3. Postup pořízení Ostravských stavebních předpisů

Dne 20. 12. 2022 pověřila rada města Městský ateliér prostorového plánování a architektury, p. o., pořízením Ostravských stavebních předpisů.

V rámci pořízení OSP navrhujeme postupovat dle následujících fází:

1. Revize zadání OSP
2. Koncept OSP
3. Návrh OSP
4. Legislativní proces
5. Zavádění OSP

Odbory MMO zapojené do procesu pořízení OSP:

- odbor územního plánování a stavebního řádu
- odbor dopravy
- odbor ochrany životního prostředí
- odbor investiční
- odbor strategického rozvoje

3.1 Revize zadání OSP

V této fázi bude zpracována Revize zadání OSP a související analýzy, které jsou pro její přípravu podkladem.

Výstupem této fáze bude Revize zadání, která bude upřesněna v těchto oblastech:

- Témata OSP
- Struktura OSP
- Postup pořízení OSP

3.2 Koncept OSP

Tato fáze se dělí na dvě části:

- odbornou (MAPPA + odbory MMO + další aktéři)
- strategickou (vedení města)

V první části bude z odborného pohledu řešeno, co má být obecně obsahem jednotlivých témat, jak má být problematika v principu řešena (např. pro zajištění stromů v ulicích bude použit výsadbový pás).

V druhé části budou ze strategického pohledu stanoveny cíle jednotlivých témat, tedy jakým směrem se má město v daném tématu vydat (např. od určité šířky nových nebo kompletně rekonstruovaných ulic budou výsadbové pásy povinností).

Pro strategickou rovinu jsou stanoviska odborů a dalších aktérů včetně MAPPA doporučující.

Výstupem této fáze bude:

- odborný návrh řešení jednotlivých témat
- strategie města pro jednotlivá témata, včetně podpůrných analýz a argumentace
- návrh postupu pořízení další fáze OSP

3.3 Návrh OSP

V této fázi bude zpracován návrh paragrafového znění OSP včetně odůvodnění.

Výstupem této fáze bude:

- návrh paragrafového znění
- návrh odůvodnění

3.4 Legislativní proces

V této fázi bude návrh OSP postoupen SMO s cílem vydat nařízení OSP v souladu s legislativním procesem.

Výstupem této fáze bude:

- paragrafové znění nařízení včetně odůvodnění

Analýza návrhu vyhlášky o požadavcích na výstavbu Verze ke dni 05.09.2023

Obsah analýzy

1. Úvod	3
2. Struktura a rozsah požadavků na výstavbu ve stavebním zákoně	4
2.1. Struktura příslušné části Nového stavebního zákona č. 283/2021 Sb.	4
3. Struktura návrhu celostátní vyhlášky	6
4. Schémata porovnání struktury stavebního zákona s celostátní vyhláškou a doporučení na doplnění	7
5. Analýza návrhu vyhlášky o požadavcích na výstavbu	10
5.1. ČÁST PRVNÍ – ÚVODNÍ USTANOVENÍ	10
5.2. ČÁST DRUHÁ – POŽADAVKY NA VYMEZOVÁNÍ POZEMKŮ	11
5.2.1. § 9 – Parkovací stání	11
5.2.2. § 10 – Hospodaření s dešťovou vodou	12
5.2.3. § 11 – Veřejné prostranství	13
5.2.4. § 12 – Pozemek stavby pro bydlení a stavby pro rodinnou rekreaci	14
5.3. ČÁST TŘETÍ – POŽADAVKY NA UMISŤOVÁNÍ STAVEB	14
5.3.1. § 13 – Umisťování staveb s ohledem na stavební čáru a na hranici pozemků	15
5.3.2. § 14 – Technická infrastruktura	16
5.3.3. § 15 – Oplocení nebo jiné ohrazení pozemku	16
5.3.4. § 16 – Staveniště	17
5.3.5. § 17 – Reklamní zařízení	17
5.4. ČÁST ČTVRTÁ – TECHNICKÉ POŽADAVKY NA STAVBY	17
5.5. ČÁST PÁTÁ – ZVLÁŠTNÍ POŽADAVKY NA NĚKTERÉ STAVBY	17
5.6. ČÁST ŠESTÁ – VELKÁ SÍDLA	18
5.7. ČÁST SEDMÁ – SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ	18
5.8. ČÁST OSMÁ – ÚČINNOST	18

1. Úvod

Tento dokument si klade za cíl představit pro potřeby města Ostravy **možnosti doplnění, případně rozvinutí poslední verze návrhu vyhlášky o požadavcích na výstavbu**. Vyhlášku připravuje Ministerstvo pro místní rozvoj a bude se jednat o prováděcí právní předpis, který dle nového stavebního zákona (dále případně jen NSZ) stanoví podrobné požadavky na vymezení pozemků, požadavky na umístování staveb a technické požadavky na stavby. Tento předpis bude mít celostátní působnost a musí být odpovídajícím způsobem univerzální, a to i vůči těm nejmenším obcím. **Ostrava však má s novým stavebním zákonem možnost upravit si požadavky odchylně a díky tomu lépe zohlednit své specifické potřeby i rozvojové strategie.**

Jelikož je smyslem vyhlášky rozvést a doplnit základní zákonné požadavky na výstavbu, stanovené v části čtvrté nového stavebního zákona – STAVEBNÍ PRÁVO HMOTNÉ, vztahuje se analýza k logice a struktuře již nastavené zákonem a uvádí, kde všude by bylo nutné vyhlášku pro potřeby Ostravy doplnit, případně změnit. Pro snazší rozlišení povahy jednotlivých doporučení je kromě textových komentářů použito „semaforové“ zobrazení, které označuje, jestli je konkrétní ustanovení paragrafu vyhlášky pro potřeby Ostravy:

- řešeno nedostatečně
- řešeno nevhodně
- případně řešeno není

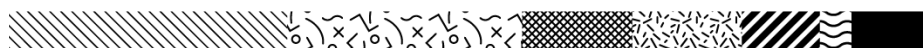
Závěry této analýzy jsou podloženy dříve zpracovanými analýzami pro přípravu Pražských územních a stavebních standardů z roku 2012 (Analýza stávajícího předpisu a celkového legislativního systému, Rešerše zahraničních systémů), které jsou přílohou. Dalším výchozím dokumentem byly na tyto uvedené analýzy navazující tzv. Pražské stavební předpisy, respektive Nařízení č.10/2016 Sb. Hl. m. Prahy, které byly zpracovány širokým týmem expertů a konzultantů, s cílem vytvořit právní předpis lépe reagující na soudobé výzvy v rámci prostředí měst. Bylo přihlédnuto taktéž k víceleté aplikační praxi s tímto předpisem.

Mimo tyto výchozí dokumenty se analýza opírá i o závěry z proběhlých diskusí s odbornou veřejností (zástupci stavebních úřadů, praktikujícími architekty a projektanty, developery a další zajímaví se veřejností) k tématu stavebních předpisů i obecně zkušeností se stavební legislativou. Kromě konkrétních doporučení panovala napříč jednáními shoda na tom, že společným zájmem je podpora investorů v Ostravě, kvalita vystavěného prostředí a pozitivní trend rozvoje města.

Jedním ze sledovaných parametrů byla také přehlednost a srozumitelnost předpisu, která lépe zajistí jeho úspěšnou aplikační praxi. V daném případě šlo především o výše popsanou návaznost na požadavky stanovené zákonem a jejich rozvinutí v návaznosti na charakter města. Pro daný účel byly vytvořeny přílohy této analýzy, znázorňující provázanost obsahu a struktury analyzované vyhlášky se stavebním zákonem a doporučení na její doplnění.

Analýza vznikla za účelem přípravy Ostravských stavebních předpisů.

Zpracovatelem analýzy je Městský ateliér prostorového plánování a architektury, příspěvková organizace (dále jen MAPPA).

2. Struktura a rozsah požadavků na výstavbu ve stavebním zákoně

Vyhláška o požadavcích na výstavbu je prováděcí právní předpis, který dle stavebního zákona stanoví podrobné požadavky na vymezení pozemků, požadavky na umístování staveb a technické požadavky na stavby. Smyslem je, aby předpis odpovídajícím způsobem rozvíjel a dále doplňoval základní (minimální) požadavky stanovené zákonem.

Zákonné požadavky jsou v části čtvrté, stavebního práva hmotného, uspořádány v logice od celku k detailu a reflektují tak i tisíciletou praxi při plánování a výstavbě lidských sídel, při které se v první řadě přistupuje k vymezení pozemků, respektujících základní ideu uspořádání sídla, následně dojde k vyčlenění veřejných ploch a stanovení požadavků na umístování staveb včetně potřebné infrastruktury (nejen cest a potrubí, ale také zahrad a parků). Teprve poté přichází na řadu řešení dílčích a drobných prvků města a technických opatření.

V této souvislosti je vhodné uvést i princip subsidiarity, se kterým zákon počítá, spočívající v možnosti odchýlení se od celostátně platných požadavků tam, kde je to na lokální úrovni vhodné a účelné. Odchýlení má smysl více v oblasti urbanismu, kde je nutno reagovat na místní podmínky, než například v oblasti technických požadavků na stavby, zohledňující především obecně platné principy bezpečnosti, stavební fyziky apod.

2.1. Struktura příslušné části Nového stavebního zákona č. 283/2021 Sb.

ČÁST PRVNÍ – ÚVODNÍ USTANOVENÍ

ČÁST DRUHÁ – ORGANIZACE A VÝKON VEŘEJNÉ SPRÁVY

ČÁST TŘETÍ – ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ

ČÁST ČTVRTÁ – STAVEBNÍ PRÁVO HMOTNÉ

HLAVA 1 - POŽADAVKY NA VÝSTAVBU

Díl 1 – Obecná ustanovení

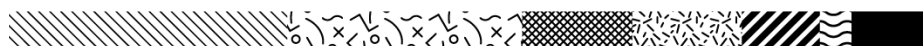
Díl 2 – Požadavky na vymezení pozemků

§ 139 – Obecné požadavky

§ 140 – Požadavky na vymezení stavebních pozemků

§ 141 – Veřejné prostranství

část, kterou OSP mohou řešit odchýlně

§ 142 – Uliční prostranství

Díl 3 – Požadavky na umístování staveb

§ 143 – Obecné požadavky

§ 144 – Odstupy staveb

Díl 4 – Technické požadavky na stavby

Díl 5 – Společná ustanovení

část, kterou OSP mohou řešit odchylně

ČÁST PÁTÁ – VYVLASTNĚNÍ

ČÁST ŠESTÁ – STAVEBNÍ ŘÁD

ČÁST SEDMÁ – INFORMAČNÍ SYSTÉMY VEŘEJNÉ SPRÁVY

ČÁST OSMÁ – VÝKON ČINNOSTI AUTORIZOVANÝCH INSPEKTORŮ

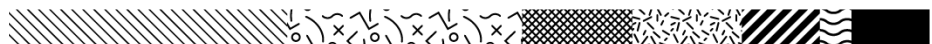
ČÁST DEVÁTÁ – KONTROLA A OPATŘENÍ K NÁPRAVĚ

ČÁST DESÁTÁ – PŘESTUPKY

ČÁST JEDENÁCTÁ – SOUDNÍ PŘEZKUM

ČÁST DVANÁCTÁ – USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

ČÁST TŘINÁCTÁ – ÚČINNOST

3. Struktura návrhu celostátní vyhlášky

ČÁST PRVNÍ – ÚVODNÍ USTANOVENÍ

ČÁST DRUHÁ – POŽADAVKY NA VYMEZOVÁNÍ POZEMKŮ

§ 9 – Parkovací stání

§ 10 – Hospodaření s dešťovou vodou

§ 11 – Veřejné prostranství

§ 12 – Pozemek stavby pro bydlení a stavby pro rodinnou rekreaci

ČÁST TŘETÍ – POŽADAVKY NA UMISŤOVÁNÍ STAVEB

§ 13 – Umisťování staveb s ohledem na stavební čáru a na hranici pozemků

§ 14 – Technická infrastruktura

§ 15 – Oplocení nebo jiné ohrazení pozemku

§ 16 – Staveniště

§ 17 – Reklamní zařízení

nedostatečně rozvíjí NSZ a OSP mají řešit

ČÁST ČTVRTÁ – TECHNICKÉ POŽADAVKY NA STAVBY

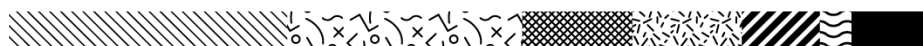
upravovat výhradně technické požadavky na stavby, které ovlivňují zejména uspořádání města

ČÁST PÁTÁ – ZVLÁŠTNÍ POŽADAVKY NA NĚKTERÉ STAVBY

ČÁST ŠESTÁ – VELKÁ SÍDLA

ČÁST SEDMÁ – SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ČÁST OSMÁ – ÚČINNOST

4. Schémata porovnání struktury stavebního zákona s celostátní vyhláškou a doporučení na doplnění

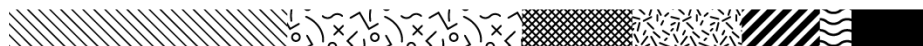

SCHÉMA POROVNÁNÍ STRUKTURY NSZ A CSV

ČÁST PRVNÍ – ÚVODNÍ USTANOVENÍ
 ČÁST DRUHÁ – ORGANIZACE A VÝKON VEŘEJNÉ SPRÁVY
 ČÁST TŘETÍ – ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ

ČÁST ČTVRTÁ – STAVEBNÍ PRÁVO HMOTNÉ

HLAVA 1 - POŽADAVKY NA VÝSTAVBU

Díl 1 – Obecná ustanovení

Díl 2 – Požadavky na vymezení pozemků

§ 139 – Obecné požadavky

§ 140 – Požadavky na vymezení stavebních pozemků

§ 141 – Veřejné prostranství

~~§ 142 – Uliční prostranství~~ ❌

Díl 3 – Požadavky na umístění staveb

§ 143 – Obecné požadavky

~~§ 144 – Odstupy staveb~~ ❌

Díl 4 – Technické požadavky na stavby

Díl 5 – Společná ustanovení

ČÁST PÁTÁ – VYVLASTNĚNÍ
 ČÁST ŠESTÁ – STAVEBNÍ ŘÁD
 ČÁST SEDMÁ – INFORMAČNÍ SYSTÉMY VEŘEJNÉ SPRÁVY
 ČÁST OSMÁ – VÝKON ČINNOSTI AUTORIZOVANÝCH INSPEKTORŮ
 ČÁST DEVÁTÁ – KONTROLA A OPATŘENÍ K NÁPRAVĚ
 ČÁST DESÁTÁ – PŘESTUPKY
 ČÁST JEDENÁCTÁ – SOUDNÍ PŘEZKUM
 ČÁST DVANÁCTÁ – USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ
 ČÁST TŘINÁCTÁ – ÚČINNOST

ČÁST PRVNÍ – ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§1 – Předmět úpravy

§3 – Základní pojmy

ČÁST DRUHÁ – POŽADAVKY NA VYMEZOVÁNÍ POZEMKŮ

§ 9 – Parkovací stání

§ 10 – Hospodaření s dešťovou vodou

§ 11 – Veřejné prostranství

§ 12 – Pozemek stavby pro bydlení a stavby pro rodinnou rekreaci

ČÁST TŘETÍ – POŽADAVKY NA UMISŤOVÁNÍ STAVEB

§ 13 – Umisťování staveb s ohledem na stavební čáru a na hranici pozemků

§ 14 – Technická infrastruktura

§ 15 – Oplocení nebo jiné ohrazení pozemku

§ 16 – Staveniště

§ 17 – Reklamní zařízení

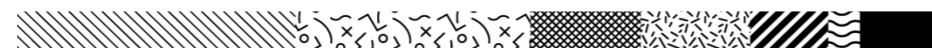
ČÁST ČTVRTÁ – TECHNICKÉ POŽADAVKY NA STAVBY

ČÁST PÁTÁ – ZVLÁŠTNÍ POŽADAVKY PODLE DRUHU STAVBY

ČÁST ŠESTÁ – VELKÁ SÍDLA

ČÁST SEDMÁ – SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ČÁST OSMÁ – ÚČINNOST

DOPORUČENÍ NA DOPLNĚNÍ CSV

ČÁST PRVNÍ – ÚVODNÍ USTANOVENÍ

- §1 – Předmět úpravy
- §3 – Základní pojmy

ČÁST DRUHÁ – POŽADAVKY NA VYMEZOVÁNÍ POZEMKŮ

- § 9 – Parkovací stání
- § 10 – Hospodaření s dešťovou vodou
- § 11 – Veřejné prostranství
- § 12 – Pozemek stavby pro bydlení a stavby pro rodinnou rekreaci

ČÁST TŘETÍ – POŽADAVKY NA UMISŤOVÁNÍ STAVEB

- § 13 – Umisťování staveb s ohledem na stavební čáru a na hranici pozemků
- § 14 – Technická infrastruktura
- § 15 – Oplocení nebo jiné ohrazení pozemku
- § 16 – Staveniště
- § 17 – Reklamní zařízení

ČÁST ČTVRTÁ – TECHNICKÉ POŽADAVKY NA STAVBY

- ČÁST PÁTÁ – ZVLÁŠTNÍ POŽADAVKY PODLE DRUHU STAVBY
- ČÁST ŠESTÁ – VELKÁ SÍDLA
- ČÁST SEDMÁ – SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ
- ČÁST OSMÁ – ÚČINNOST

ČÁST PRVNÍ – ÚVODNÍ USTANOVENÍ

ČÁST DRUHÁ – POŽADAVKY NA VYMEZOVÁNÍ POZEMKŮ

- Požadavky na vymezení veřejných prostranstvích
- Obecné zásady vymezení veřejných prostranství
- Vymezení uličního prostranství (uliční čára a bloky)
- Prostupnost volné krajiny
- Urbanistické typy ulic
- Šířky uličních prostranství

ČÁST TŘETÍ – POŽADAVKY NA UMISŤOVÁNÍ STAVEB

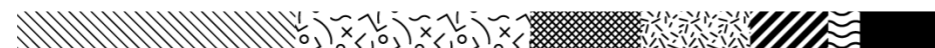
- Požadavky na veřejná prostranství
- Obecné požadavky na veřejná prostranství
- Umisťování staveb ve veřejných prostranstvích
- Uspořádání veřejných prostranství
- Uspořádání sítí
- Výsadbové pásy a stromořadí ve veřejných prostranstvích
- Obecné požadavky na umisťování staveb
- Obecné požadavky na umisťování staveb
- Stavební čára
- Umisťování staveb s ohledem na uliční a stavební čáru
- Prostor mezi uliční a stavební čarou
- Prvky před stavební čarou
- Výšková regulace
- Umisťování staveb s ohledem na výškovou regulaci
- Určení výšky
- Odstupy od okolních budov
- Odstupy staveb a pravidla pro výstavbu při hranici pozemku

Požadavky na oplocení

- Připojení staveb na dopravní infrastrukturu
- Napojení na komunikace
- Kapacity parkování
- Forma a charakter parkování
- Požadavky na odkládání jízdních kol
- Připojení staveb na technickou infrastrukturu
- Obecné požadavky připojení staveb na technickou infrastrukturu
- Zásobování pitnou vodou a studny
- Likvidace odpadních vod
- Hospodaření se srážkovými vodami
- Požadavky na umisťování staveb a zařízení pro reklamu
- Obecné požadavky na umisťování staveb a zařízení pro reklamu
- Samostatně stojící stavby pro reklamu a reklamní a informační zařízení
- Stavby pro reklamu a reklamní a informační zařízení umístěné nad rovinou střechy
- Stavby pro reklamu a reklamní a informační zařízení umístěné kolmo k fasádě
- Stavby pro reklamu a reklamní a informační zařízení umístěné na fasádě a předsazené před fasádou
- Stavby pro reklamu a reklamní a informační zařízení na oplocení, opěrných zdech a zábradlí

ČÁST ČTVRTÁ – TECHNICKÉ POŽADAVKY NA STAVBY

ČÁST PÁTÁ – SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

5. Analýza návrhu vyhlášky o požadavcích na výstavbu

Analýze byla podrobena poslední zveřejněná verze návrhu vyhlášky o požadavcích na výstavbu, připravovaná Ministerstvem pro místní rozvoj (dále případně jen „celostátní vyhláška“ nebo také „CSV“).

Analýza je v posloupnosti dle jednotlivých částí a paragrafů, tak jak jsou v aktuální verzi vyhlášky. Části i jednotlivá ustanovení paragrafů jsou doplněny komentářem a dále pak výčtem připomínek a doporučení, jež by bylo vhodné řešit v tzv. Ostravských stavebních předpisech. Pro snadnější orientaci je výčet rozlišen barevným „semaforem“ dle toho, zda dané ustanovení ve vztahu k potřebám a specifikům Ostravy:

- je řešeno nedostatečně
- je řešeno nevhodně
- řešeno není

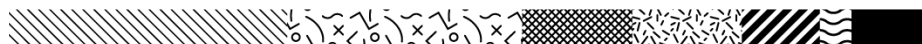
Pro porovnání je pak přílohou č. 1 této analýzy originální verze celostátní vyhlášky ze dne 23. 6. 2023.

Celkově celostátní vyhláška v některých částech nereaguje na strukturu nového stavebního zákona a někde jej ani nedoplňuje. Uspořádání paragrafů a odstavců místy není logické a vyhláška vykazuje nesourodnost detailu v jednotlivých paragrafech. Tímto je výrazně snížena přehlednost a orientace v CSV. Celostátní vyhláška mnohokrát odkazuje na normy a zvyšuje náročnost na orientaci a prohlubuje rozdíly v podrobnosti jednotlivých témat. V některých případech se vyhláška odkazuje na normu pro celé řešení tématu místo, aby norma odkazovala například jen na výpočet, nebo určený postup.

5.1. ČÁST PRVNÍ – ÚVODNÍ USTANOVENÍ

Komentář k první části:

Tuto část se jeví účelné doplnit pojmy, které budou pro účely Ostravy lépe rozvíjet problematiku obsaženou v předpisu. Nesmí však kolidovat s pojmy stavebního zákona, apod.

5.2. ČÁST DRUHÁ – POŽADAVKY NA VYMEZOVÁNÍ POZEMKŮ

Komentář k druhé části – POŽADAVKY NA VYMEZOVÁNÍ POZEMKŮ:

Obecně lze konstatovat, že tato – z urbanistického pohledu – zásadní část, zákonné požadavky rozvíjí nedostatečným způsobem. Vymezení pozemků má zásadní vliv na kvalitu a efektivitu uspořádání města a patří k jeho „dlouhověkým“ a s ohledem na vlastnictví nesnadno přeměnitelným parametrům. Proto je nutno tuto problematiku podrobněji ošetřit a dále nezhoršovat současný problematický stav, velmi často vedoucí k neúspěšné struktuře sídel.

Současně obsah a uspořádání této části předpisu málo klade důraz na podstatné a déle trvající zásahy v rámci města a vyzdvihuje jednotlivá opatření, lépe zařaditelná do následujících – významově lépe odpovídajících částí předpisu (parkovací stání, hospodaření se srážkovými vodami).

Nový stavební zákon stanovuje základní požadavky na vymezení pozemků, které zejména musí odpovídat charakteru území, musí mít vhodné prostorové uspořádání a jejich vlastnosti zejména velikost a poloha musí odpovídat navrhovanému účelu. Dále NSZ specifikuje další požadavky na vymezení pozemku a pracuje s pojmy veřejné a uliční prostranství. Vyhláška tyto podmínky stanovené NSZ způsobem, který je v rámci plánovací a povolovací praxe města potřebný, nedoplňuje.

5.2.1. § 9 – Parkovací stání

Komentář k § 9:

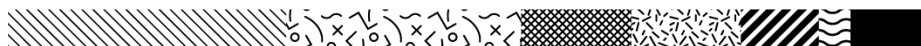
Paragraf parkování stanovuje počet parkovacích stání pomocí přílohy. Dále určuje požadavky na umístování parkovacích míst a docházkovou vzdálenost k nim.

Tyto podmínky je vhodnější řešit až v části třetí – požadavky na umístování staveb.

Paragraf plošně zvyšuje nároky na počet míst u staveb na bydlení. Aktuálně se řeší v Ostravě i velkých městech problém rozšiřování města a zástavby na jeho okraji, což vede k vysoké finanční náročnosti na zřizování a správu infrastruktury, navíc tento problém zatěžuje město individuální automobilovou dopravou. Z těchto důvodů je potřeba klást důraz na zintenzivnění zástavby uvnitř města, aby vzniklo kompaktní město krátkých vzdáleností. Právě parkování a počet parkovacích míst je jeden z problémů, které znesnadňují výstavbu především v historickém jádře, kde vznikají vysoké nároky na počet parkovacích stání a tento požadavek pak je obtížné naplnit. Z tohoto důvodu, lépe než paušální požadavek na počet stání, je vhodnější volit řešení, které bude upravovat počet stání dle charakteru a možností konkrétní lokality.

Výpočet probíhá podle současné parkovací normy, do kterého vstupují jednotlivé parametry a součinitele, jejichž výpočet je složitý a hůře kontrolovatelný. Dále při výpočtu může nastat situace, kdy bude součinitel redukce počtu stání vypuštěn, nebo upraven tak, aby nesnižoval počet parkovacích stání. Navíc považujeme za nevhodné určovat počet parkovacích stání u jiných funkcí podle jiné účelové jednotky, kde bydlení se počítá podle počtu bytů, kulturní stavby podle počtu sedadel a administrativa podle přepážek. Tímto krokem může docházet k manipulaci výsledného počtu parkovacích stání. Dále jsou navíc některé funkce rozděleny na více kategorií například restaurace a v normě již není specifikováno, dle čeho určit danou kategorii. S odvoláním na odstavec výše doporučujeme zvolit jiný způsob výpočtu a redukce stání.

Norma také používá termíny krátkodobé a dlouhodobé stání, kde tyto pojmy fakticky nevyjadřují využití pro uživatele a nereflektuje povahu stání. (Například při využití pojmu vázané stání, váže se tak stání pro určitou funkci a návštěvnické stání není limitováno časem, ale podstatou, že jde o vnějšího uživatele.)

Předpis neurčuje způsob napojení staveb na komunikaci, nereaguje na požadavky snižování dopadu oteplování a sucha neudává povinnost výsadby stromů na parkovištích a neřeší požadavky na odkládání kol ve veřejném prostranství, dále také nepředepisují formu a charakter parkování. Tyto faktory mohou významně ovlivnit kvalitu a podobu veřejného prostranství.

V souladu s přijatými strategickými dokumenty je nutné podporovat udržitelnou mobilitu a reagovat na změny klimatu, přičemž ale takto nastavené požadavky míří proti těmto zásadám, proti současným trendům prosazovaným v nejlépe hodnocených evropských, ale i světových metropolích.

Rozbor problémů a vlastností § 9:

- **Oproti současnému stavu plošně zvyšuje požadavky na počet parkovacích stání u staveb pro bydlení** (2 parkovací místa u bytů od 70m², kdy v současné době jsou 2 PS požadována pouze u bytů od 100m²).
- Výpočet CSV řeší stejně jako dnes, odkazuje na přílohu, kde ale není uveden postup výpočtu a tímto odkazuje na normu. Vzniká tak roztržitost a složitá orientace pro rozhodování a projektování.
- Podmínky pro vyhrazená stání řeší odkazem na normu a nad významnými požadavky tak není dohled.
- **Výpočet parkovacích stání je nejasný a vstupuje do něj několik faktorů** (koeficienty a jednotky, místo územních hranic a hrubé podlažní plochy).
- **Nepopisuje napojení staveb na komunikaci** (např. chodníkové přejezdy atp.), což má vliv na podobu veřejných prostranství a je vhodné stanovit minimální požadavky.
- **Nepředepisuje podrobněji formu a charakter parkování**; tyto stavby mají významný vliv na území a okolní zástavbu a mohou je zásadním způsobem znehodnotit; taktéž je účelné stanovit minimální požadavky, např. na doplnění stromů apod.
- **Neřeší odkládání jízdních kol**; bude vhodné provázat s městskými strategiemi, do budoucna řešit prostorové nároky na uskladnění kol.

Na § 9 vyhlášky je vhodné ilustrovat i případnou problematiku formální stránky předpisu, pakliže by byla **zvolena cesta pouhého doplnění celostátní vyhlášky**.

Výše uvedená doporučení by bylo možné zohlednit přidáním dalších odstavců do paragrafu § 9 parkování. Výsledkem by na základě modelového případu byl paragraf o cca **22 odstavcích**.

Druhou variantou by pak bylo rozepsání do následujících paragrafů vyhlášky (opět modelový případ): **§ 9a** Parkování (4), **§ 9b** Napojení na komunikace (3), **§ 9c** Kapacity parkování (5), **§ 9d** Forma a charakter parkování (8) a **§ 9e** Požadavky na odkládání jízdních kol (2).

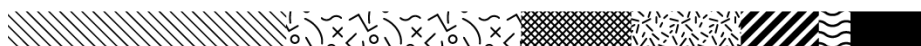
Podobně by bylo nutno postupovat v případě dalších paragrafů vyhlášky.

5.2.2. § 10 – Hospodaření s dešťovou vodou

Komentář k § 10:

Tento paragraf specifikuje požadavky na vsakování srážkových vod stanovením plochy schopné pro vsakování pouze pro bydlení. Doplnjuje tak podmínku o hospodaření se srážkovými vodami NSZ, nadále s procesem hospodaření se srážkovými vodami pracuje i vodní zákon.

S ohledem na problematiku klimatické změny je vhodné zdůraznit tyto potřeby i v předpise připravovaném pro Ostravu a doplnit tyto podmínky o jasné požadavky, které stanoví maximální

odtok z pozemků a v případě nemožnosti vsakovat na svém pozemku umožní vsakovat na přilehlém pozemku například i využitím výsadbového pásu, který NSZ zmiňuje.

Rozbor problémů a vlastností § 10:

- **Řeší vsakování srážkových vod pouze na pozemcích staveb pro bydlení a rodinnou rekreaci.**
- **Chybí podrobnější specifikace vsakování srážkových vod na pozemku;**
- **Chybí podrobnější specifikace šířek výsadbových pásů** a další požadavky jako je například kořenový prostor na HDV.
- **Chybí řešení HDV u ostatních druhů staveb.**
- **Nepřipouští možnost vsakovat na jiném pozemku se souhlasem majitele.** (může se jednat například o využití stávajícího výsadbového pásu).

5.2.3. § 11 – Veřejné prostranství

Komentář k § 11:

Celostátní vyhláška (CSV) řeší paragraf o veřejném prostranství velmi obecně a v malém rozsahu vzhledem k významu rozvoje měst. S přihlédnutím k obsahu rozmanitosti paragrafu o veřejném prostranstvím v NSZ tak CSV nerozvíjí stanovené body NSZ.

Prostupnost je v CSV řešena pouze okrajově, nerozvíjí mobilitu a nezmiňuje ani přístupnost. Dále také neřeší pohyb ve veřejném a uličním prostranství jako například křížení, nebo překážky v podobě prvků ve veřejném prostranství.

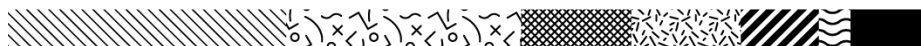
CSV zmiňuje požadavek na výsadbový pás a stanovuje minimální šířku bez dalších požadavků. Následně zavádí povinnost řídit se Normou pro zemní práce prováděné v blízkosti stromů, kdy Norma neprochází stejným procesem schvalování jako CSV a může se měnit.

Celkově CSV nedostatečně rozvíjí NSZ, co se týče uspořádání veřejného prostoru, jeho dostupnost a obsluhu, reakci na charakter území a potřeby lidí, omezování dopadů oteplování a sucha a celkové zvyšování obytné kvality.

Vzhledem k výše uvedenému vyplývá, že je paragraf o veřejném prostranství CSV nedostatečný a je třeba jej výrazně doplnit o požadavky vycházející z NSZ, tak i o požadavky specifickými pro Ostravu.

Rozbor problémů a vlastností § 11:

- Nesprávně stanovuje závislost vymezení výsadbového stavu na prostorových požadavcích technického vybavení. Převažují tak Požadavky správců sítí nad požadavky udržitelnosti rozvoje a pobytové kvality uličního a veřejného prostranství.
- Nedostatečně řeší prostupnost a požadavky na pohyb ve veřejném prostranství.
- Výsadbové pásy řeší velmi stručně a nedostatečně. Chybí podrobnější specifikace šířek výsadbových pásů ve vztahu k šířce ulic a umístování prvků ve vztahu k výsadbovému pásu.
- Nezohledňuje odlišné struktury jednotlivých území v Ostravě, jejich charakter. Dále chybí typologie ulic vyššího významu, které jsou pro fungování města podstatné, protože ulice ve městech mohou mít vyšší nároky (tramvajová trať, víceproude komunikace, cyklostezky, chodníky, stromořadí).

- Chybí požadavky na doplňkovou prostupnost územím včetně propojení do volné krajiny i prostupnost podél vodních toků. Dále nerozvíjí prostupnost v návaznosti na strukturu území. Je potřeba deklarovat prostupnost města a tím i dostupnost krajiny i když se nejedná o tradiční veřejné prostranství jedná se však o základní benefit kompaktního města s dostupnou krajinou. Ekologickou výhodou kompaktního města je, že chrání okolní krajinu před rozptýlenou a neefektivní výstavbou.
- Chybí způsob vymezení uličního prostranství ve vztahu ke struktuře území a nepracuje s pojmy veřejné a uliční prostranství. Je žádoucí stanovit standardní typy a šířky specificky pro Ostravu.
- Chybí obecné požadavky na veřejná prostranství – zejména preference udržitelných způsobů dopravy (navazující na koncepce města) a stromořadí, resp. podpora zeleně ve městě (Adaptace na změnu klimatu).
- Chybí popis vhodných a nevhodných dílčích prvků ve městech ovlivňující kvalitu urbánního prostředí, jež se má odvíjet dle charakteru prostranství (tzv. převěsy (odborně kotevní závěsy), sdružování stožárů, svodidla, protihlukové stěny atp.)
- Chybí podrobnější popis požadavků související s pěší a cyklistickou dopravou (křížení, komunikace s nižší intenzitou)

5.2.4. § 12 – Pozemek stavby pro bydlení a stavby pro rodinnou rekreaci

Komentář k § 12:

Jedná se o fragment z původního paragrafu vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území.

Jedná se o stručný výpis podmínek pro dva druhy pozemků a tyto podmínky je vhodnější doplnit v pojmech vyhlášky v úvodu, nebo přemístit do části třetí, jedná se totiž o požadavky na umístování staveb. V případě nedostatečného upřesnění podmínek pro umístění stavby pro podnikatelskou činnost hrozí snížení kvality území, a to vykonáváním určitých podnikatelských činností v oblasti určené pro bydlení.

Rozbor problémů a vlastností § 12:

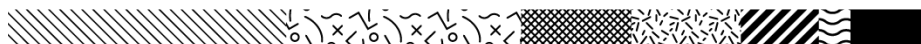
- Jeví se zbytné samostatně řešit a vhodnější by bylo řešit podrobněji ve třetí části.

5.3. ČÁST TŘETÍ – POŽADAVKY NA UMISŤOVÁNÍ STAVEB

Komentář k třetí části – POŽADAVKY NA UMISŤOVÁNÍ STAVEB:

Nový stavební zákon stanovuje základní podmínky na umístování staveb s ohledem na charakter území, urbanistickou, architektonickou hodnotu území a kvalitu vystavěného prostředí. CSV tyto podmínky nedoplňuje. Ve velkých městech je potřeba klást důraz na koncepční umístování staveb, proto je nutné pro Ostravské prostředí definovat základní požadavky, které budou odrážet místní potřeby.

Nejčastěji se stavby umísťují s ohledem na územně plánovací dokumentaci a na ni navazující regulační plány. Pro vytvoření jasných regulačních plánů je nutné doplnit další typy stavebních čar, které umožní jednoduché navrhování a rozhodování v území. CSV nerozvíjí tyto možnosti a

spoléhá na dva typy stavební čáry, jenž nezaručují vhodné doplnění zástavby. Když bude mít Ostrava stanovený jednotný standard stavebních čar bude tento systém jasný pro zpracovatele i pořizovatele.

Pro vytvoření kvalitní zástavby na území Ostravy je potřeba stanovit podmínky pro stavby v návaznosti na jednotlivá území s odlišným charakterem. Z tohoto důvodu je nutné vytvořit výškovou regulaci a upravovat umísťování staveb s ohledem na ni a zároveň určit, kdy je možné se od regulace odchýlit pro snížení nejasného rozhodování. Dále je potřeba stanovit odstupy od okolních budov pro zajištění obytné kvality stávajících a nových budov. Navíc je potřeba rozšířit možnosti umísťování staveb vzhledem k uliční čáře a prostoru mezi ní a stavební čarou, dále také podrobněji stanovit podmínky pro prvky před stavební čarou.

V této části je dle NSZ také nutné řešit připojení staveb na dopravní infrastrukturu, včetně parkování (zhodnocení pro parkování je zmíněno výše). Dále je také potřeba řešit připojení staveb na technickou infrastrukturu, které CSV neupravuje.

5.3.1. § 13 – Umísťování staveb s ohledem na stavební čáru a na hranici pozemků

Komentář k § 13:

Umísťování staveb vzhledem ke stavební čáře a hranici pozemku je v CSV řešeno obecně a nejasně. Tento stav může vést k odlišným způsobům posuzování. Vůbec není řešeno, jak se mají budovy chovat k sobě navzájem a novým budovám v okolí.

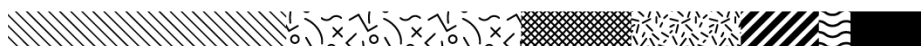
Není stanoveno, jak se určuje výška, budov, ani není stanovena výšková regulace pro odlišná území v Ostravě. Není jasné, jak mají budovy na sebe reagovat.

Vzhledem k absenci definice a žádného rozvedení stavebních čar v CSV nebudou stavební úřady schopny dodržet to, aby stavby dobře doplnily okolí (měřítkem, charakterem). V případě nestanovení dalších druhů stavebních čar nelze vytvořit kvalitní regulační plán (ve smyslu srozumitelný), který nebude předmětem dohadů.

Dle CSV není možné zajistit, aby novostavby měřítkem odpovídaly okolí a málo řeší přesahující části stavby (balkony arkýře, zateplení) a vede to nuceným výjimkám.

Rozbor problémů a vlastností § 13:

- Chybí podrobněji zpracovaná regulace prvků přesahujících stavební čáru (arkýře, balkony atp.).
- Pravidla pro výstavbu při hranici pozemku jsou příliš stručná a dostatečně nepostihují případy, se kterými se v rámci povolování Ostrava potýká. Je žádoucí stanovit podrobnější podmínky umísťování staveb v návaznosti na NSZ. Taktéž je nutné specifikovat umísťování staveb na hranicích zastavěných pozemků, tak aby se stavby vzájemně neomezovaly.
- Chybí definice stavebních čar (požadavků na prostorové vztahy zástavby), v tomto ohledu nedostatečně rozvíjí NSZ.
- Chybí podrobnější podmínky pro umísťování staveb s ohledem na uliční čáru.
- Chybí umísťování staveb s ohledem na přirozené vodící linie.
- Chybí regulace prostoru mezi uliční a stavební čarou.
- Chybí jasné vymezení způsobu výškové regulace, která může být stanovena individuálně v ÚPD, nebo ÚS, ale při nastavení daném vyhláškou ztěžuje rozhodování v území. Doporučujeme nastavit minimální základ, od kterého ale bude možné se v odůvodněných případech odchýlit. Cílem je zajistit prostorovou přiměřenost jednotlivých staveb.

- Chybí podrobnější specifikace umístování staveb s ohledem na výškovou regulaci, jak se měří výška staveb a jak je možné výškovou regulaci překročit (šikmé střechy, ustupující podlaží).
- Chybí odstupy od okolních budov, přestože se jedná o tradiční a snazší nástroj, založený na vzdálenosti mezi stavbami. Namísto toho byl upřednostněn složitější výpočet osvětlení a proslunění. Je možné zvolit vhodnější postup pro zajištění pobytové kvality, například odstupovým úhlem.

5.3.2. § 14 – Technická infrastruktura

Komentář k § 14:

Na základě toho paragrafu CSV nelze kvalitně rozhodovat. Požadavky jsou problematicky aplikovatelné, ve výsledku nemění způsob umístování TI v zastavěném území a problémy s degradací veřejných prostranství budou přetrvávat.

Paragraf necílí na sdružování sítí do společných tras, není kladen důraz na to, kde se mají sítě umístovat a neřeší objekty technického zařízení sítí.

V tuto dobu není zcela jasné, bude-li možné s ohledem na zmocnění tento paragraf v CSV použít. Řešením může být vložení vhodně formulovaných požadavků pro TI pod požadavky na veřejná prostranství. Takto by mohl být případný negativní vliv TI na podobu veřejných prostranství částečně eliminován.

Rozbor problémů a vlastností § 14:

- Specifikace vedení sítí technické infrastruktury v zastavěném území je obecná a nevede k zvyšování kvality prostředí.
- Neřeší umístování sítí v nestavebních blocích (parcích), ani nerozlišuje umístování pod rozebíratelným povrchem, nebo nerozebíratelným povrchem a terénem.
- Neklade důraz na sdružování sítí TI do společných tras.
- Nepožaduje umístování objektů TI přednostně pod terén, anebo jako součást budov, tak aby využití a uspořádání veřejných prostranství nebylo nepříznivě limitováno.

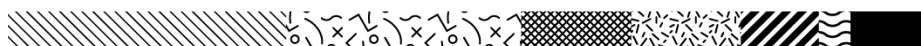
5.3.3. § 15 – Oplocení nebo jiné ohrazení pozemku

Komentář k § 15:

Požadavky na oplocení by měly být lépe specifikovány, tak aby nedocházelo ke snižování kvality prostředí města.

Rozbor problémů a vlastností § 15:

- Příliš obecné podmínky zvyšují riziko malé opory v rozhodování a degradaci prostředí města.
- Chybí rozlišení typů oplocení ve vztahu k veřejnému prostranství (např. neprůhledné 1,2 m, průhledné 2 m, součást zástavby 3,5 m).
- Chybí rozlišení oplocení mezi soukromým a veřejným pozemkem a mezi soukromými pozemky.

5.3.4. § 16 – Staveniště

Komentář k § 16:

Jedná se o požadavky, již specifikované jinými předpisy. Současně není evidována potřeba tuto problematiku v rámci předpisu nějak podrobněji řešit.

Rozbor problémů a vlastností § 16:

- Jeví se zbytné samostatně řešit.

5.3.5. § 17 – Reklamní zařízení

Komentář k § 17:

Odstavce v tomto paragrafu jsou napsány obecně a není možné posuzovat tyto podmínky jasně. Je nutné lépe popsat požadavky na různé typy reklamních zařízení, jejich velikost a formu, a především specifikovat podmínky pro různá umístění.

Rozbor problémů a vlastností § 17:

- Příliš obecné podmínky zvyšují riziko malé opory v rozhodování a degradaci prostředí města.
- Chybí regulace velikosti reklam.
- Chybí rozlišení rozsahu regulace reklamy v návaznosti na typy veřejných prostranství.
- Chybí podrobnější regulace formy reklamy.
- Chybí podrobnější regulace reklamy na fasádě domů.
- Chybí podrobnější regulace reklamy na oplocení.

5.4. ČÁST ČTVRTÁ – TECHNICKÉ POŽADAVKY NA STAVBY

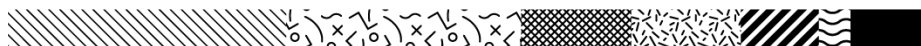
Komentář k čtvrté části – TECHNICKÉ POŽADAVKY NA STAVBY:

Čtvrtá část vyhlášky obsahuje obecné požadavky, které s výjimkou některých dílčích parametrů není účelné samostatně ošetřovat. Jeví se tedy pro Ostravu účelné většinu převzít z celostátní vyhlášky a pouze doplnit výčtem dílčích odlišností. Tímto postupem bude taktéž možné vyhnout se nutnosti notifikace předpisu u Evropské komise, která se týká konkrétních parametrů na výrobky. Odchylně od celostátní vyhlášky **upravují ostravské stavební předpisy technické požadavky, které mají vliv zejména na prostorové uspořádání města.** Jako například světlé výšky, plochy, šířky a jiné rozměry, proslunění, hygienická zařízení, výtahy, stání v garážích. Dále je přidávajíc požadavek na vegetační souvrství na částech střech.

5.5. ČÁST PÁTÁ – ZVLÁŠTNÍ POŽADAVKY NA NĚKTERÉ STAVBY

Komentář k páté části – ZVLÁŠTNÍ POŽADAVKY PODLE DRUHU STAVBY:

Tato část obsahuje obecné požadavky, které s výjimkou některých dílčích parametrů není účelné samostatně ošetřovat. Jeví se tedy pro Ostravu účelné celou část převzít z celostátní vyhlášky a pouze doplnit výčtem dílčích odlišností.

5.6. ČÁST ŠESTÁ – VELKÁ SÍDLA

Komentář k šesté části – VELKÁ SÍDLA

Celostátní vyhláška umožňuje pro krajská města v šesté části nepoužít většinu požadavků ve stavebních prolukách. Upouští od regulace nežádoucích účinků venkovního osvětlení, reklamních zařízení, umístování staveb v souladu s charakterem území a stavební čarou, dále neřeší výsadbové pásy a umožňuje neřešit parkování. Ostravské stavební předpisy upravují tuto část, tak aby byly využity podmínky, které upravují OSP již v části technických požadavků na stavby.

5.7. ČÁST SEDMÁ – SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

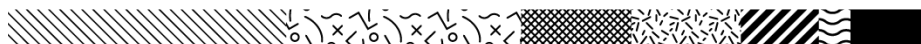
Komentář k sedmé části – SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Sedmá část obsahuje výjimky a doplňující informace.

5.8. ČÁST OSMÁ – ÚČINNOST

Komentář k osmé části – ÚČINNOST

Osmá část informuje o dni, kdy vyhláška nabývá účinnost.

Příloha č. 1

Kompletní znění poslední zveřejněné podoby Vyhlášky o požadavcích na výstavbu, ze dne 23.06.2023

Návrh
VYHLÁŠKA
ze dne 2023
o požadavcích na výstavbu

Ministerstvo pro místní rozvoj stanoví podle § 152 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon:

ČÁST PRVNÍ
ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tato vyhláška stanoví podrobné

- a) požadavky na vymezení pozemků,
- b) požadavky na umístování staveb a
- c) technické požadavky na stavby.

§ 2

(1) Požadavky obsažené v částech druhé až čtvrté se použijí pro všechny druhy staveb, není-li v části páté uvedeno jinak.

(2) Požadavky na požární bezpečnost staveb, energetickou náročnost budovy, energetickou účinnost rozvodů tepla a chladu, dráhu, pozemní komunikaci, vodní cestu a přístav, stavbu pro ochranu obyvatelstva, stavbu, ve které je umístěna spisovna nebo archiv stanovují jiné právní předpisy¹⁾.

(3) Další požadavky na stavbu pro výchovu a vzdělávání, stavbu zdravotnického zařízení, stavbu pro sociální služby, pracoviště, umělé koupaliště, bazén, saunu, vodní dílo, sklad pyrotechnických výrobků, stanovují jiné právní předpisy²⁾.

¹⁾ Vyhláška č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany staveb, vyhláška č. 193/2007 Sb., kterou se stanoví podrobnosti účinnosti užití energie při rozvodu tepelné energie a vnitřním rozvodu tepelné energie a chladu, vyhláška č. 264/2020 Sb., o energetické náročnosti budov, zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, vyhláška č. 222/1995 Sb., o vodních cestách, plavebním provozu v přístavech, společné havárii a dopravně nebezpečných věcí, vyhláška č. 177/1995 Sb., kterou se vydává stavební a technický řád drah, vyhláška č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, vyhláška č. 645/2004 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů.

²⁾ Například zákon č. 254/2001 Sb., vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), vyhláška č. 428/2001 Sb., kterou se provádí zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, nařízení vlády č.

(4) Slouží-li části stavby rozdílným účelům, posuzují se tyto části samostatně.

Základní pojmy

§ 3

Pro účely této vyhlášky se rozumí

- a) bytem s univerzálním standardem byt, jehož uspořádání zohledňuje potřeby seniorů, osob používajících chodítka, berle i menší mechanický vozík,
- b) bytem zvláštního určení byt pro osoby s těžkým
 - 1. pohybovým postižením v bezbariérovém standardu,
 - 2. pohybovým postižením ve specifickém standardu,
 - 3. zrakovým postižením,
- c) obytným prostorem část obytné místnosti nebo obytná místnost, jejíž minimální plocha je 8 m², která splňuje požadavky na trvalé bydlení, a kde se předpokládá převažující pobyt osob,
- d) pobytovým prostorem část pobytové místnosti, která svými dispozicemi splňuje předpoklady k tomu, aby se v ní mohly zdržovat osoby,
- e) ubytovací jednotkou
 - 1. jednotlivý pokoj nebo soubor místností, které svým stavebně technickým uspořádáním a vybavením splňují požadavky na přechodné ubytování a jsou k tomuto účelu určeny,
 - 2. ubytovací jednotka ve stavbách pro sociální služby podle zákona o sociálních službách,
- f) stavbou pro veřejnost
 - 1. stavba občanského vybavení,
 - 2. stavba pro obchod a služby,
 - 3. budova pro veřejnou dopravu,
 - 3. stavba ubytovacího zařízení pro více než 20 osob,
- g) stavbou pro výchovu a vzdělávání škola a školské zařízení; školou se pak rozumí mateřská škola a zařízení pro péči o děti předškolního věku, základní škola, základní umělecká a jazyková škola, střední škola, konzervatoř, vyšší odborná škola; školským zařízením se pak rozumí zařízení pro zájmové vzdělávání, školské výchovné a ubytovací zařízení, zařízení školního stravování a školské zařízení pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy včetně zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc.
- h) hygienickým zařízením vnitřní prostory umýváren, sprch, záchodů, kabinek pro osobní hygienu a přebalovacích kabin,

272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, vyhláška č. 410/2005 Sb., o hygienických požadavcích na prostory a provoz zařízení a provozoven pro výchovu a vzdělávání dětí a mladistvých, vyhláška č. 350/2021 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů, vyhláška č. 106/2001 Sb., o hygienických požadavcích na zotavovací akce pro děti, vyhláška č. 238/2011 Sb., o stanovení hygienických požadavků na koupaliště, sauny a hygienické limity písku v pískovištích venkovních hracích ploch, vyhláška č. 92/2012 Sb., o požadavcích na minimální technické a věcné vybavení zdravotnických zařízení a kontaktních pracovišť domácí péče, vyhláška č. 380/2002 Sb., k přípravě a provádění úkolů ochrany obyvatelstva, nařízení vlády č. 101/2005 Sb., o podrobnějších požadavcích na pracoviště a pracovní prostředí, nařízení vlády č. 361/2007 Sb., kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví při práci.

- i) parkovacím stáním plocha pro parkování nebo odstavení vozidla,
- j) pochozí plocha určená pro pobyt či pohyb osob po rovině, po schodech nebo po šikmé rampě; za pochozí plochu se považuje také každý schodišťový stupeň a vyrovnávací stupeň,
- k) spalinovou cestou (komín a kouřovod) volně průchozí dutina (šachta, kanál) určená k odvodu spalin do volného ovzduší,

§ 4

Pro účely této vyhlášky se dále rozumí

- a) čistírnou odpadních vod objekty a zařízení sloužící k čištění odpadních vod s mechanickým, biologickým, popřípadě dalším stupněm čištění; za čistírny se nepovažují zařízení pro hrubé předčištění odpadních vod, septiky, žumpy a jednoduchá zařízení s mechanickou funkcí, která nejsou pravidelně sledována a obsluhována,
- b) odběrným objektem vodní dílo nebo jeho část, sloužící k odebírání vody z koryta vodního toku nebo z vodní nádrže,
- c) výpustným objektem vodní dílo nebo jeho část, sloužící k vypouštění vody z vodní nádrže,
- d) návrhovým průtokem průtok vody použitý pro návrh vodního díla a jeho části s požadovanou periodicitou,
- e) kontrolním průtokem průtok vody vyskytující se při přirozené povodni s požadovanou periodicitou,
- f) návrhovou povodňovou vlnou teoretická povodňová vlna určená průtokem vody, objemem a časovým průběhem vlny s periodicitou odpovídající periodicitě návrhového průtoku,
- g) kontrolní povodňovou vlnou průtoková vlna určená kulminačním průtokem se zvolenou pravděpodobností překročení, objemem a časovým průběhem,
- h) stupněm vodní dílo nebo jeho část v korytě vodního toku, kterým se zmenšuje podélný sklon dna koryta vodního toku a které mění výškovou úroveň dna o více než 0,3 m,
- i) shybkou vodní dílo nebo jeho část, sloužící pro převedení vody pod překážkou,
- j) vakovým jezem jez, jehož hradícím uzávěrem je vak, kterým je pružný plášť z plastu nebo pryže připevněný k pevné spodní stavbě jezu a naplněný vodou,
- k) bezpečnostním přelivným zařízením zařízení sloužící k ochraně hráze před přelitím
- l) jinou stavbou vyžadující povolení k nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami například rybí přechod, kanál, náhon, odpadní kanál nebo štola,

§ 5

Pro účely této vyhlášky se dále rozumí

- a) stavbou pro plnění funkce lesa stavby lesních cest, stavby na ostatních trasách pro lesní dopravu podle lesního zákona, stavby hrazení bystřin a strží a stavby pro úpravu vodního režimu lesních půd,
- b) lesní cestou účelová komunikace pro dopravní zpřístupnění lesů a jejich propojení se silnicemi a místními nebo účelovými komunikacemi, která slouží k odvozu dříví, těžebních zbytků nebo dřevěné štěpky a k dopravě osob, materiálů nebo strojů pro hospodaření v lese,
- c) prostorovým uspořádáním lesní cesty soubor návrhových prvků lesní cesty, zejména šířka koruny lesní cesty, poloměry směrových oblouků a podélný a příčný sklon lesní cesty,
- d) technickou vybaveností lesní cesty vozovka lesní cesty, odvodnění lesní cesty, objekty na lesní cestě, výhybny a obratiště, lesní sklady, připojení lesní cesty na silnice, místní nebo účelové komunikace, připojení ostatních tras pro lesní dopravu nebo sousedních pozemků na lesní cestu, dopravní značky, záchytná nebo vodící bezpečnostní zařízení,

- e) lesní cestou pro celoroční provoz lesní cesta umožňující svým prostorovým uspořádáním a technickou vybaveností celoroční provoz,
- f) lesní cestou pro sezónní provoz lesní cesta umožňující svým prostorovým uspořádáním a technickou vybaveností sezónní provoz v obdobích s nižším úhrnem srážek nebo v obdobích zámrazu,
- g) ostatními trasami pro lesní dopravu trasy, které nejsou pozemními komunikacemi, zejména lesní svážnice a technologické linky,
- h) vozovkou lesní cesty zpevnění lesní cesty, které svou šířkou a únosností umožňuje provoz jízdní soupravy pro odvoz dříví; lesní cesta s vozovkou je zpevněná lesní cesta; lesní cesta bez vozovky je nezpevněná lesní cesta,
- i) vozovkou se stmeleným krytem vozovka s krytem betonovým, asfaltovým, dlážděným, z kameniva stmelého pojivem nebo vozovka z panelů,
- j) odvodněním lesní cesty soubor výrobků, konstrukcí nebo terénních úprav pro bezeškodné převádění a odvádění povrchových vod z tělesa lesní cesty a z okolních pozemků a pro jejich zabezpečení proti škodlivému působení podzemních vod,
- k) výhybnou rozšíření jednopružové lesní cesty o šířku jízdního pruhu umožňující bezpečné vyhýbání protijedoucích vozidel nebo objíždění stojících vozidel,
- l) svodnicí vody otevřený svodný žlábek v koruně lesní cesty,
- m) propustkem stavební objekt s kolmou světlostí otvoru do 2 m včetně, sloužící k převedení průtoku povrchových vod napříč tělesem lesní cesty,
- n) hospodářským propustkem stavební objekt s kolmou světlostí otvoru do 2 m včetně, sloužící k převedení průtoku povrchových vod pod připojením ostatních tras pro lesní dopravu nebo sousedních pozemků na lesní cestu,
- o) lesním skladem stavebně upravená plocha u lesní cesty, sloužící pro úpravu, skladování nebo nakládání dříví, těžebních zbytků nebo dřevěné štěpky a pro skladování materiálů či techniky pro hospodaření v lese,
- p) obratištěm stavba nebo terénní úprava pro otáčení vozidel,
- q) hrazením bystřin a strží stavby pro prevenci nebo omezení povodňových škod nebo zrychlené eroze v povodí bystřin, v bystřinách a ve stržích,
- r) bystřinou vodní tok s malým povodím, s náhlými a výraznými změnami průtoku a se strmými průtokovými vlnami, které uvolňují a přemísťují splaveniny z koryta vodního toku,
- s) strží přírodní terénní útvar, rýha nebo výmol, vytvořený nadměrnou soustředěnou erozní činností soustředěného povrchového odtoku vody,
- t) stavbou pro úpravu vodního režimu lesních půd vodní dílo podle vyhlášky řešící podrobné vymezení staveb k vodohospodářským melioracím pozemků a jejich části a způsob a rozsah péče o ně, určené pro odvodnění zamokřených lesních půd, regulaci hladiny podzemní vody, přívod závlahové vody v době sucha nebo odvedení vody ze zatopených ploch po povodních,
- u) zamokřením lesních půd nadměrná vlhkost lesní půdy neodpovídající přirozeným stanovištním poměrům a zároveň poškozující lesní porosty nebo znesnadňující obnovu nebo založení lesních porostů, způsobená vodou přitékající povrchovým nebo podzemním přítokem nebo vodou zadržovanou na lesním pozemku.

§ 6

Pro účely této vyhlášky se dále rozumí

- a) stavbou pro hospodářská zvířata stavba nebo soubor staveb pro zvířata k chovu, výkrmu, práci a jiným hospodářským účelům,
- b) doprovodnou stavbou pro hospodářská zvířata stavba pro dosoušení a skladování sena a slámy, stavba pro skladování statkových hnojiv, stavba pro skladování tekutých odpadů a stavba pro konzervaci a skladování siláže a silážních šťáv,

- c) příručním skladem stavba, část stavby nebo oddělená místnost určená pro skladování přípravků na ochranu rostlin a pomocných prostředků o maximální přípustné hmotnosti do 1 000 kg.

§ 7

Za podzemní objekt se pro účely této vyhlášky považuje podzemní a inženýrská stavba vytvořená ražením a hloubením včetně jejich přístupových částí, zejména

- a) kolektorem podzemní průchozí nebo průlezná stavba, ve které se sdružují sítě technické infrastruktury,
- b) ostatní tunely a štoly, které nejsou dopravní stavbou či stavbou dráhy, pokud jejich délka přesahuje 50 m,
- c) kolektory včetně jejich hloubených částí a spojovacích šachet,
- d) jiné prostory o objemu větším než 1000 m³ zpřístupněné veřejnosti nebo využívané k podnikatelské činnosti,
- e) stavby pro ochranu obyvatelstva,
- f) kanalizační stoky o světlem průřezu větším než 2 m², pokud jejich délka přesahuje 50 m,
- g) odvodňovací a vodovodní štoly o světlem průřezu větším než 2 m², pokud jejich délka přesahuje 50 m, nebo
- h) původní důlní díla následně zpřístupněná veřejnosti nebo využívaná k podnikatelské činnosti.

§ 8

Pro stavby pro účely vězeňské služby se rozumí

- a) organizační jednotkou věznice podle zákona o výkonu trestu odnětí svobody, vazební věznice podle zákona o výkonu vazby a ústav pro výkon zabezpečovací detence podle zákona o výkonu zabezpečovací detence,
- b) areálem prostor organizační jednotky vymezený příslušnou plochou v územním plánu k účelu plnění funkce Vězeňské služby České republiky, který je členěn na funkční celky a který se podle potřeby dělí na části střežené a nestřežené,
- c) stavebně technickým zabezpečením soubor stavebních a konstrukčních prvků prostorově vymezujících jednotlivé funkční celky a jejich dílčí části za účelem zajištění bezpečnosti a ochrany osob a majetku např. ohrazení, oplocení, žiletkový drát, ostnatý drát, katr, mříž apod.,
- d) ubytovací částí funkční celek organizační jednotky zajišťující ubytování vězňů v rámci standardního výkonu trestu odnětí svobody nebo i v rámci výkonu zabezpečovací detence anebo i v rámci výkonu vazby,
- e) celou pobytová místnost upravená k celodennímu ubytování (pobytu) vězňů s vlastním hygienickým zařízením podle vyhlášky řešící řád výkonu trestu odnětí svobody,
- f) ložnicí pobytová místnost sloužící k ubytování (pobytu) vězňů bez hygienického zařízení,
- g) ubytovacím prostorem stavebně oddělená část sloužící pro ubytování vězňů s celami a ložnicemi s maximální celkovou kapacitou 30 míst,
- h) kulturní místností místnost v ubytovacím prostoru určená pro realizaci aktivit programů zacházení,
- i) místností pro odborné zaměstnance místnost v nebo i mimo ubytovací prostor určená pro pracovníky odborného zacházení ve vězeňství,
- j) místností pro dozorce místnost v nebo i mimo ubytovací prostor určená pro dozorčí službu,
- k) místností pro realizaci videohovorů místnost v nebo i mimo ubytovací prostor vybavená potřebným zařízením a zabezpečeným připojením pro realizaci videohovorů,
- l) kuchyňkou vězňů místnost určená pro realizaci aktivit programů zacházení či programových aktivit vězněných osob,

- m) návštěvními prostory funkční celek souboru prostorů vymezených v rámci areálu organizační jednotky pro realizaci návštěv vězňů,
- n) strážním stanovištěm místo výkonu strážní služby,
- o) dozorčím stanovištěm místo výkonu dozorčí služby,
- p) střeženou zónou část prostoru areálu organizační jednotky se zvláštním střežením,
- q) nestřeženou zónou část prostoru areálu organizační jednotky bez zvláštního střežení,
- r) výrobní zónou část prostoru areálu organizační jednotky se zvláštním střežením, kde jsou v rámci funkčních celků soustředěny objekty pro výrobu a skladování,
- s) perimetrickou ochranou stavebně technické vymezení obvodu chráněného areálu organizační jednotky, které je provedeno vnější ohradní zdí v kombinaci s vnějším zakázaným pásmem, vnitřním zakázaným pásmem a vnitřním bezpečnostním oplocením.
- t) vnitřním zakázaným pásmem prostor mezi vnější ohradní zdí a vnitřním oplocením,
- u) vnějším zakázaným pásmem prostor bezprostředně přiléhajícím z vnější strany k vnější ohradní zdi nebo oplocení a vnitřnímu oplocení.

ČÁST DRUHÁ

POŽADAVKY NA VYMEZOVÁNÍ POZEMKŮ

§ 9

Parkovací stání

(1) Pro stavby nebo pro účel využití pozemku, s výjimkou staveb dočasných na dobu nejvýše 1 roku, je nutné zřídit parkovací stání v počtu podle přílohy č. 1 k této vyhlášce.

(2) Parkovací stání musí být zajištěna jako součást stavby nebo souboru staveb, a to jako provozně neoddělitelná část stavby nebo na pozemku stavby, pokud tomu nebrání omezení vyplývající ze stanovených ochranných opatření podle lázeňského zákona.

(3) Nelze-li parkovací stání zajistit jako součást stavby nebo na pozemku stavby, musí být umístěna na stavebním pozemku v docházkové vzdálenosti v souladu s požadavky určené normy. Docházková vzdálenost se měří jako nejkratší spojnice mezi stavbou a pozemkem, na kterém budou parkovací stání umístěna.

(4) Na veřejných plochách pro parkování pro vozidla musí být vyhrazena stání pro vozidla přepravující osoby s omezenou schopností pohybu nebo orientace nejméně v počtu uvedeném v příloze č. 1 k této vyhlášce. Technické parametry vyhrazených stání musí být v souladu s požadavky určené normy.

§ 10

Hospodaření se srážkovými vodami

Požadavek na vsakování srážkových vod na pozemcích staveb pro bydlení a pro rodinnou rekreaci je splněn, pokud je schopnost vsakování prokázána hydrogeologickým průzkumem, nebo poměr výměry části pozemku schopné vsakování srážkové vody k celkové výměře pozemku činí v případě

- a) samostatně stojícího rodinného domu a stavby pro rodinnou rekreaci nejméně 0,4,
- b) řadového rodinného domu a bytového domu 0,3.

§ 11

Veřejné prostranství

(1) Umístění záměrů ve veřejném prostranství musí respektovat přirozený pohyb chodců a nesmí zasahovat do průchozího prostoru podél vodicí linie. Požadavky na jejich zabezpečení musí být v souladu s požadavky určené normy.

(2) Je-li v uličním prostranství vymezen výsadbový pás, musí mít šířku nejméně 0,8 m.

(3) Při umístování vedení technického vybavení musí být respektovány požadavky na ochranu stromů, porostů a vegetačních ploch v souladu s požadavky určené normy. Při vymezení výsadbového pásu musí být respektovány požadavky prostorového uspořádání vedení technického vybavení v souladu s požadavky určené normy.

§ 12

Pozemek stavby pro bydlení a stavby pro rodinnou rekreaci

(1) Na pozemku stavby pro bydlení a stavby pro rodinnou rekreaci, lze kromě stavby pro bydlení a stavby pro rodinnou rekreaci umístit také stavbu a zařízení související či podmiňující funkci bydlení a rodinné rekreace, a provést terénní úpravy potřebné k řádnému a bezpečnému užívání pozemků a staveb a zařízení na nich.

(2) Na pozemku rodinného domu lze umístit jednu stavbu pro podnikatelskou činnost do 40 m² zastavěné plochy a 5 m výšky s nejvýše 1 nadzemním podlažím a s 1 podzemním podlažím; odstavec 1 tímto není dotčen.

ČÁST TŘETÍ

POŽADAVKY NA UMISŤOVÁNÍ STAVEB

§ 13

Umístování stavby s ohledem na stavební čáru a na hranice pozemku

(1) Stavba se umísťuje v souladu se stavební čarou stanovenou podle převažujícího charakteru zástavby a jejího vztahu k veřejnému prostranství.

(2) Stavba se umísťuje tak, aby umístěním stavby nebo změnou stavby na hranici pozemků nebo v její bezprostřední blízkosti nebyla znemožněna budoucí zástavba sousedního pozemku a ohrožena stávající zástavba sousedního pozemku. Stavba musí být umístěna tak, aby bylo zamezeno stékání srážkových vod a spadu sněhu ze stavby na sousední pozemek.

(3) Ve stěně stavby na hranici pozemku nesmí být žádné stavební otvory; toto neplatí při umístění stavby na hranici s pozemkem veřejného prostranství.

(4) Stavební čáru mohou v souladu s charakterem zástavby překročit části stavby, a to tak, aby byl respektován charakter území a kvalita vystavěného prostředí.

(5) Předsazené části stavby nesmí svým umístěním a provedením ohrožovat užívání veřejného prostranství. Výška jejich umístění nad vozovkou a nad navazující částí chodníku v šířce 0,5 m musí být nejméně 4,95 m.

§ 14

Technická infrastruktura

(1) Sítě technické infrastruktury se v zastavěném území umísťují pod terénem.

(2) Odstavec 1 se nepoužije při umístění elektroenergetického vedení o napěťové hladině od 110 kV.

(3) Sítě technické infrastruktury pro potřeby dočasných staveb zařízení staveniště a náhradní energetické sítě lze umístit nad terén jako stavby dočasné.

(4) Prostorové uspořádání sítí technické infrastruktury musí splňovat minimální vodorovné vzdálenosti při souběhu, minimální svislé vzdálenosti při křížení a minimální krytí v souladu s požadavky určené normy.

§ 15

Oplocení nebo jiné ohrazení pozemku

(1) Oplocení nebo jiné ohrazení vyžaduje pozemek se stavbou,

- a) která může působit nepříznivě na životní prostředí³⁾, zejména stavba pro výrobu s nečistým provozem, čistírna odpadních vod nebo asanační podnik,
- b) kde je nutno zamezit volnému pohybu osob nebo zvířat,
- c) kterou je třeba chránit před okolními vlivy, zejména stavba pro výrobu potravin,
- d) kterou je třeba chránit před vstupem neoprávněných osob.

(2) Oplocení nebo jiné ohrazení pozemku nesmí

- a) svými parametry, tvarem a použitým materiálem narušit charakter stavby na oploceném nebo jinak ohrazeném pozemku,
- b) omezovat rozhled sjezdu připojujícího stavbu na pozemní komunikaci včetně křižovatek,
- c) ohrožovat bezpečnost osob, účastníků silničního provozu a zvířat.

(3) V záplavových územích nesmí typ oplocení nebo ohrazení pozemku a použitý materiál zhoršovat průběh povodně, části oplocení pozemku musí být snadno demontovatelné, bez pevné podezdívky a musí umožnit snadný průchod povodňových průtoků.

³⁾ Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 541/2020 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů.

§ 16

Staveniště

(1) Staveniště se navrhuje tak, aby

- a) neohrožovalo život a zdraví osob nebo zvířat,
- b) neobtěžovalo okolí nad limitní hodnoty stanovené jinými právními předpisy⁴⁾,
- c) neohrožovalo bezpečnost provozu na pozemních komunikacích,
- d) neznečišťovalo pozemní komunikace, ovzduší a vody a
- e) neomezovalo přístup k přilehlým stavbám nebo pozemkům, k sítím technického vybavení a požárním zařízením.

(2) Staveniště, popřípadě jeho oddělené pracoviště, musí být vhodně odděleno od přilehlých pozemků a staveb. Na pozemku stavby, která je kulturní památkou, v památkových rezervacích nebo v památkových zónách, v přírodních parcích nebo zvláště chráněných územích, včetně jejich ochranných pásem, lze zřizovat pouze takovou stavbu zařízení staveniště, která není spojena se zemí pevným základem.

(3) Lávky přes výkopy přiléhající ke komunikacím pro chodce a veřejným prostranstvím a bezbariérové obchodní trasy se navrhují v souladu s požadavky určené normy.

§ 17

Reklamní zařízení

(1) Reklamní zařízení umístované na

- a) budovách musí odpovídat jejich architektonickému charakteru a nesmí narušovat základní členění budovy a její významné detaily,
- b) střechách budov nesmí přesahovat nejvyšší úroveň střechy a jeho celková výška nesmí přesahovat 2 m,
- c) oplocení nebo ve vzdálenosti od oplocení rovnající se výšce reklamního zařízení nesmí přesahovat výšku oplocení o více než 20 %.

(2) Reklamní zařízení podle odstavce 1 nesmí snižovat limity denního osvětlení v souladu s požadavky určené normy.

⁴⁾ Nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

ČÁST ČTVRTÁ
TECHNICKÉ POŽADAVKY NA STAVBY

HLAVA I
Technické požadavky na stavby

Díl 1
Požadavky na mechanickou odolnost a stabilitu stavby

§ 18
Mechanická odolnost a stabilita

Stavba musí být navržena tak, aby její stavební konstrukce odolaly předvídatelným vlivům. Požadavky na stavební konstrukce musí být v souladu s požadavky určené normy.

CELEX 32018L0844

§ 19
Zakládání stavby a spodní stavba

(1) Založení stavby musí být navrženo způsobem odpovídajícím základovým poměrům zjištěným průzkumem základových poměrů v místě stavby, včetně negativních místních vlivů, kterými jsou zejména podzemní vody, a nebezpečné látky v podloží nebo vliv bludných proudů apod. Požadavky na založení stavby musí být v souladu s požadavky určené normy.

(2) Stavby se zakládají s ohledem na základové poměry, klimatické poměry a sousední pozemky a stavby, které nesmí být stavbou nepříznivě ovlivněny.

(3) Podzemní stavební konstrukce oddělující vnitřní prostory stavby od okolního prostředí nebo od základů, včetně prostupů, musí být chráněny před negativními účinky podzemní vody, popřípadě vlhkosti, s ohledem na návrhové parametry vnitřního prostředí.

(4) Stavby umístěné v nestabilním území se zakládají tak, aby nebyla ohrožena stabilita stavby a nebyly ohroženy okolní pozemky a stavby.

§ 20

Úroveň podlahy obytné místnosti nad přiléhajícím terénem a nad nejvyšší hladinou podzemní vody musí být navržena v souladu s požadavky určené normy.

Díl 2

Požadavky na ochranu zdraví a životního prostředí

§ 21

Větrání

(1) Obytné a pobytové místnosti musí mít zajištěno dostatečné přirozené, nucené nebo kombinované větrání v souladu s požadavky podle určené normy.

(2) Obytné a pobytové místnosti musí mít zajištěnu kvalitu vnitřního vzduchu s možností regulace v souladu s požadavky podle určené normy.

CELEX 32018L0844

(3) V pobytových místnostech škol musí být navrženo zařízení měřící kvalitu vnitřního vzduchu podle limitů stanovených vyhláškou řešící hygienické požadavky na prostory a provoz zařízení a provozoven pro výchovu a vzdělávání dětí a mladistvých.

(4) Množství větracího vzduchu pomocí měrných návrhových hodnot se stanoví podle přílohy č. 2 k této vyhlášce.

Osvětlení, proslunění, stínění

§ 22

(1) Obytná místnost musí splňovat požadavky na denní osvětlení v obytném prostoru podle přílohy č. 3 k této vyhlášce, případně přiměřeně v souladu s požadavky určené normy. Požadavky platí také pro pobytové místnosti ve stavbách pro výchovu a vzdělávání, stavbách pro sociální služby podle zákona o sociálních službách, stavbách ubytovacího zařízení, stavbách pro účely vězeňské služby a pro prostor lůžek ve zdravotnických zařízeních.

(2) Umělé osvětlení obytných místností v bytech, pobytových místností ve stavbách pro sociální služby podle zákona o sociálních službách, stavbách ubytovacího zařízení a stavbách pro účely vězeňské služby musí být navrženo v souladu s požadavky určené normy.

(3) Umělé a sdružené osvětlení prostoru lůžek ve zdravotnických zařízeních musí být navrženo v souladu s požadavky určené normy.

CELEX 32018L0844

(4) Při výpočtu denního a sdruženého osvětlení se posuzuje stínění podle současného stavu okolí a podle změn v území, zejména podle podmínek rozhodnutí nebo jiných opatření vydaných podle stavebního zákona nebo jiných právních předpisů, anebo podle regulačního plánu nebo územního plánu s prvky regulačního plánu, jsou-li pro dané území vydány.

§ 23

(1) Stavba s byty musí mít všechny byty prosluněny s výjimkou bytů

- a) o jedné obytné místnosti,
- b) v podzemním podlaží a
- c) v bytových domech, pokud se nachází v podzemním podlaží nebo v prvních dvou navazujících nadzemních podlažích.

(2) Byt je prosluněn, pokud je prosluněn alespoň jeden obytný prostor. Požadavky na proslunění bytů jsou stanoveny v příloze č. 4 k této vyhlášce.

(3) Požadavek na proslunění se použije i pro pobytové místnosti ve stavbách pro sociální služby podle zákona o sociálních službách a herny mateřských škol.

CELEX 32018L0844

(4) Při výpočtu proslunění se posuzuje stínění podle současného stavu okolí a podle změn v území, zejména podle podmínek rozhodnutí nebo jiných opatření vydaných podle stavebního zákona nebo jiných právních předpisů, anebo podle regulačního plánu nebo podle územního plánu s prvky regulačního plánu, jsou-li pro dané území vydány.

§ 24

(1) V obytných prostorech a pobytových místnostech stávajících budov, vyjma pobytových místností ve stavbách pro bydlení, ovlivněných navrženou stavbou musí být splněna

- a) úroveň denního osvětlení podle přílohy č. 3 k této vyhlášce, nebo
- b) minimální hodnota činitele denní osvětlenosti roviny vnějšího líce obvodového pláště budovy v místě středu okna $D_w = 29 \%$.

(2) Nevyhovuje-li obytný prostor podmínkám podle odstavce 1 ani před zastíněním navrženou stavbou, bude stínění považováno za vyhovující, jestliže nebude snížena

- a) stávající hodnota činitele denní osvětlenosti roviny vnějšího líce obvodového pláště budovy v místě středu okna D_w (%), nebo
- b) stávající úroveň denního osvětlení podle přílohy č. 3 k této vyhlášce.

(3) V jednom obytném prostoru stavby pro bydlení a v pobytových místnostech ve stavbě pro sociální služby podle zákona o sociálních službách a hernách mateřské školy ovlivněných navrženou stavbou musí být splněna

- a) doba proslunění podle přílohy č. 4 k této vyhlášce, nebo
- b) doba proslunění podle přílohy č. 4 k této vyhlášce, kde se kritický bod umístí do roviny vnějšího líce obvodové stěny ve výšce 300 mm nad středem spodní hrany osvětlovacího otvoru, ale nejméně 1,2 m nad úrovní podlahy místnosti; do proslunění se v takovém případě nezapočítává doba, kdy svislý průmět slunečního paprsku do vodorovné roviny se odchyluje od směru průčelí (fasády) o méně než $\beta = 25^\circ$.

Požadavek neplatí pro byty o jedné obytné místnosti a pro byty v podzemním podlaží a prvních dvou navazujících nadzemních podlažích.

CELEX 32018L0844

(4) Při výpočtu zastínění se posuzuje stínění podle současného stavu okolí a podle změn v území, zejména podle podmínek rozhodnutí nebo jiných opatření vydaných podle stavebního zákona nebo jiných právních předpisů, anebo podle regulačního plánu nebo podle územního plánu s prvky regulačního plánu, jsou-li pro dané území vydány.

(5) U staveb ve stavebních prolukách se požadavky podle odstavce 1 až 3 nepoužijí. Požadavky podle odstavce 5 neplatí, jedná-li se o stavbu, jejíž parametry odpovídají úplně souvislé zástavbě stejné výškové úrovně a stejného půdorysného rozsahu a případně dalším kritériím, s ohledem na stavební čáru.

§ 25

Ochrana proti hluku a vibracím

(1) Stavba musí být navržena tak, aby byly splněny hygienické limity hluku a vibrací stanovené jinými právními předpisy⁵⁾.

(2) Zabudovaná technická zařízení a jejich rozvody působící hluk a vibrace musí být v budově s obytnými místnostmi navržena tak, aby byl omezen přenos hluku a vibrací do stavební konstrukce, zejména do chráněného vnitřního prostoru stavby. Požadavky na maximální přípustné hladiny hluku v obytných místnostech musí být v souladu s požadavky určené normy. U stavby pro sociální služby podle zákona o sociálních službách se postupuje obdobně.

(3) Zvuková izolace mezi místnostmi vnitřních konstrukcí budov a zvuková izolace obvodového pláště včetně výplní otvorů musí být navrženy v souladu s požadavky určené normy.

CELEX 32003L0010

§ 26

Tepelná ochrana budov

(1) Budova s požadovaným stavem vnitřního prostředí musí být navržena tak, aby byly zajištěny požadavky na

- a) její tepelnou ochranu,
- b) nejnižší vnitřní povrchovou teplotu,
- c) zamezení šíření vlhkosti konstrukcí,
- d) celkovou průvzdušnost obálky budovy a
- e) tepelnou stabilitu místností v letním období.

(2) Požadavky uvedené v odstavci 1 musí být v souladu s požadavky určené normy.

CELEX 32018L0844

⁵⁾ Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů. Vyhláška č. 380/2002 Sb., k přípravě a provádění úkolů ochrany obyvatelstva. Nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací.

§ 27

Uvolňování nebezpečných látek do vody nebo půdy

V prostoru stavby, kde se předpokládá pravidelná manipulace s látkami ohrožujícími jakost půdy a povrchových nebo podzemních vod, musí být podlahové konstrukce zajištěny proti průniku těchto látek.

§ 28

Omezování nežádoucích účinků venkovního osvětlení

Stavba venkovního pracoviště, venkovního sportoviště a trvalého reklamního zařízení o celkové ploše větší než 8 m² se navrhuje tak, aby návrh řešení přiměřeně plnil požadavky na omezení nežádoucích účinků venkovního osvětlení stanovené určenou normou.

§ 29

Komunální odpady

(1) Stavba musí být vybavena místností pro odkládání komunálního odpadu nebo místem pro umístění odpadních nádob situovaným na pozemku vlastníka nebo na přilehlém pozemku stejného vlastníka. Místnost pro odkládání komunálního odpadu nebo místo pro umístění odpadních nádob musí z hlediska kapacity odpovídat účelu stavby.

(2) V případě souboru staveb lze vymezit společná stanoviště pro umístění odpadních nádob na komunální odpad v docházkové vzdálenosti mimo stavební pozemek.

(3) Místnost pro ukládání komunálního odpadu nebo místo pro umístění odpadních nádob musí být přístupné pro osoby s omezenou schopností pohybu nebo orientace. To neplatí pro stavbu rodinného domu a pro stavbu pro rodinnou rekreaci.

Díl 3

Požadavky na bezpečnost a přístupnost

§ 30

Ochrana před bleskem

(1) Ochrana před bleskem se musí zřizovat

- a) u výroby a skladu výbušných a hořlavých hmot, kapalin, plynů, výbušnin, a u muničních skladů, včetně volných složišť, přístřešků a míst pro manipulaci s nimi⁶⁾,
- b) u nadzemních staveb nebo u nadzemních částí staveb vyhrazených plynových technických zařízení podle zákona o bezpečnosti práce v souvislosti s provozem vyhrazených technických zařízení.

⁶⁾ Například nařízení vlády č. 217/2017 Sb., o požadavcích na zabezpečení zbraní, střeliva, černého loveckého prachu, bezdýmného prachu a zápalek a o muničním skladišti, vyhláška č. 99/1995 Sb., o skladování výbušnin.

(2) V ostatních případech musí být potřeba ochrany před bleskem posouzena tam, kde by blesk mohl způsobit ohrožení života nebo zdraví osob či zvířat, zejména v případě staveb pro bydlení a staveb občanského vybavení, nebo značné škody.

(3) Pro uzemnění systému ochrany před bleskem se u staveb zřizuje přednostně základový zemnič.

(4) Pro případy uvedené v odstavci 1 písm. a) a v odstavci 2 musí být proveden výpočet řízení rizika v souladu s požadavky určené normy a navržena vhodná ochranná opatření.

(5) Při návrhu a provedení ochrany před bleskem se postupuje v souladu s požadavky určené normy.

§ 31

Ochrana před spadem ledu, sněhu a stékáním vody

Stavba musí být navržena a udržována tak, aby neohrožovala přilehlé komunikace a pochozí plochy určené k přístupu do stavby stékáním vody a pádem sněhu a ledu.

§ 32

Ochrana před povodněmi a přívalovým deštěm

(1) V záplavovém území musí být

- a) konstrukce stavby pod úrovní hladiny při povodni s dobou opakování 100 let podle vyhlášky řešící způsob a rozsah zpracovávání návrhu a stanovování záplavových území a jejich dokumentaci navrženy tak, aby odolávaly účinkům vody a ledu při povodni a umožňovaly plynulé obtékání,
- b) stavba odolná proti účinkům vod a ledu při povodni,
- c) technické zařízení navrženo se zvýšenou odolností proti možným účinkům vod a ledu při povodních,
- d) navrženo zařízení pro jednoduché odčerpávání vody z budov, pokud stavebně technické řešení staveb neumožňuje gravitační odtok vody z nejnižšího podlaží.

(2) V záplavovém území musí být nejméně 1 m nad návrhovou hladinou při povodni s dobou opakování 100 let podle vyhlášky řešící způsob a rozsah zpracovávání návrhu a stanovování záplavových území a jejich dokumentaci umístěny

- a) podlaha obytných místností,
- b) provozní prostor transformačních a spínacích stanic,
- c) provozní prostor přístupových bodů sítí elektronických komunikací a telefonních ústředěn,
- d) hlavní rozvaděč budovy,
- e) náhradní a záložní zdroj elektrické energie,
- f) zdroje a zařízení zajišťující vytápění, větrání budov a osvětlení,
- g) strojovny a zdroje evakuačních výtahů,
- h) uzávěry plynu a vody ovládané nad hladinou.

(3) V záplavovém území a tam, kde je třeba území či stavby chránit proti zpětnému vzduť v kanalizaci pro veřejnou potřebu při povodni nebo při přívalovém dešti, musí být

kanalizační přípojky, popřípadě vnitřní kanalizace, vybaveny zařízením proti zpětnému toku nebo uzávěrem.

(4) Nádrže na látky pod návrhovou hladinou při povodni s dobou opakování 100 let podle vyhlášky řešící způsob a rozsah zpracovávání návrhu a stanovování záplavových území a jejich dokumentaci, které mohou ohrozit nezávadnost vod, je nutné zajistit proti úniku látek a musí být odolné proti účinkům vod.

(5) K ochraně před povodněmi s dobou opakování 100 let podle vyhlášky řešící způsob a rozsah zpracovávání návrhu a stanovování záplavových území a jejich dokumentaci se navrhuje stavby podle § 80 této vyhlášky.

§ 33

Přístup a přístupnost

(1) Komunikace pro pěší v zastavěném a zastavitelném území zajišťující bezbariérovou trasu musí umožňovat samostatný, bezpečný, snadný a plynulý pohyb osob s omezenou schopností pohybu nebo orientace. Požadavky na technické řešení musí být v souladu s požadavky určené normy. Bezbariérová úprava se nemusí provádět v rámci průmyslových nebo skladových areálů, s výjimkou přístupu ke stavbě pro veřejnost a ke stavbě pro výkon práce více než 25 osobami, pokud charakter provozu v těchto stavbách umožňuje zaměstnávat osoby se zdravotním postižením.

(2) Přístup z veřejného prostranství do stavby pro veřejnost, stavby bytového domu a stavby pro výkon práce více než 25 osobami, pokud charakter provozu v této stavbě umožňuje zaměstnávat osoby se zdravotním postižením musí být vytyčen přirozenými nebo umělými vodícími liniemi a musí být navržen v souladu s požadavky určené normy.

(3) Přístup z veřejného prostranství do stavby pro veřejnost, stavby bytového domu a stavby pro výkon práce více než 25 osobami, pokud charakter provozu v této stavbě umožňuje zaměstnávat osoby se zdravotním postižením, se navrhuje bez schodů a vyrovnávacích stupňů. Výškový rozdíl lze řešit bezbariérovou rampou nebo výtahem dle technických požadavků, které jsou v souladu s požadavky určené normy.

(4) Přístup do stavby se specializovanými službami pro osoby se zrakovým postižením, nemocnice, polikliniky, krajského úřadu, magistrátu, úřadu městské části, kontaktního místa úřadu práce, pošty, veřejné části výpravní budovy, odbavovacího terminálu veřejné dopravy a stanice metra musí být signalizován akustickým zařízením. Požadavky na technické řešení musí být v souladu s požadavky určené normy.

(5) Prostory užívané osobami s omezenou schopností pohybu nebo orientace musí splňovat požadavky na přístupnost v souladu s požadavky určené normy.

(6) Ve stavbách pro sociální a zdravotní služby, ve školských ubytovacích zařízeních a v ubytovacích zařízeních pro cestovní ruch pro více než 20 osob musí nejméně 5 % pokojů splňovat požadavky bytu zvláštního určení pro osoby s těžkým pohybovým postižením. Výsledný počet pokojů se zaokrouhluje na celá čísla směrem nahoru.

(7) Ve stavbě pro veřejnost musí být vyhrazený prostor určený pro osoby s omezenou schopností pohybu nebo orientace označen příslušným symbolem a na viditelném místě musí být umístěna orientační tabule s označením o přístupu k němu. Požadavky na symbol musí být v souladu s požadavky určené normy.

(8) Pokud je součástí stavby základní informace pro orientaci veřejnosti, musí splňovat požadavky na akustické vedení stanovené v souladu s požadavky určené normy.

(9) Přístupnost podle této vyhlášky musí být zachována po celou dobu trvání stavby.

§ 34

Hygienické zařízení, šatna

(1) Požadavky na hygienické zařízení a šatnu jsou stanoveny v příloze č. 5 k této vyhlášce.

(2) V šatně určené pro užívání veřejností musí být nejméně 1 bezbariérová kabina přístupná ze společného prostoru pro ženy a muže, nebo v odůvodněných případech musí být bezbariérově řešena část této šatny v oddělení pro ženy a část této šatny v oddělení pro muže. Požadavky na šatnu musí být v souladu s požadavky určené normy.

(3) Nejméně 5 % převlékacích nebo zkoušecích kabin pro užívání veřejností musí být řešeno jako bezbariérové. Výsledný počet bezbariérových převlékacích nebo zkoušecích kabin se zaokrouhluje na celá čísla směrem nahoru. Požadavky na bezbariérovou převlékací nebo zkoušecí kabinu musí být v souladu s požadavky určené normy.

(4) V prostoru se sprchou určeném pro užívání veřejností musí být nejméně 1 bezbariérová sprcha přístupná ze společného prostoru pro ženy i muže, nebo v odůvodněných případech nejméně 1 v oddělení pro ženy a nejméně 1 v oddělení pro muže. Požadavky na sprchu musí být v souladu s požadavky určené normy.

(5) V prostoru s vanou určeném pro užívání veřejností musí být nejméně 1 bezbariérová vana přístupná ze společného prostoru pro ženy i muže, nebo v odůvodněných případech nejméně 1 v oddělení pro ženy a nejméně 1 v oddělení pro muže. Požadavky na vanu musí být v souladu s požadavky určené normy.

(6) V prostoru se záchodem určeném pro užívání veřejností, musí být nejméně 1 bezbariérová záchodová kabina přístupná ze společného prostoru pro ženy a muže, nebo v odůvodněných případech nejméně 1 v oddělení pro ženy a nejméně 1 v oddělení pro muže. Požadavky na záchodovou kabinu musí být v souladu s požadavky určené normy.

(7) Stavby pro veřejnost, případně jejich části, určené pro děti do 3 let, odbavovací prostory na terminálech veřejné dopravy a stavby pro obchod s prodejní plochou větší než 5 000 m² musí být v částech určených pro užívání veřejností vybaveny přebalovací kabinou přístupnou ze společného prostoru pro ženy a muže, popřípadě přebalovací pult může být v bezbariérové záchodové kabině nebo 1 v oddělení pro ženy a 1 v oddělení pro muže. Požadavky na přebalovací kabinu jsou stanoveny v souladu s požadavky určené normy.

(8) Každá šatna a každé hygienické zařízení uvedené v odstavci 2 až 7, které jsou určeny pro užívání veřejností, musí být hmatově označeny v souladu s požadavky určené normy.

(9) Požadavky uvedené v odstavci 2 až 6 se použijí pro stavby pro výkon práce více než 25 osobami, pokud charakter provozu v těchto stavbách umožňuje zaměstnávat osoby se zdravotním postižením obdobně.

§ 35

Schodiště a šikmá rampa v budově

(1) Každé podlaží, mimo vstupního přístupného přímo z upraveného terénu, musí mít zajištěno užívání minimálně jedním hlavním schodištěm. Pomocná schodiště se navrhnou především pro řešení únikových, popřípadě zásahových cest v souladu s požadavky určené normy. Místo schodiště lze navrhnout šikmou rampou, která na únikové cestě nesmí mít větší sklon než 1:8.

(2) Hlavní schodiště a hlavní šikmá rampa musí splňovat parametry uvedené v příloze č. 6 k této vyhlášce.

(3) Schodiště a bezbariérová rampa, které zajišťují přístupnost, musí splňovat požadavky, které musí být v souladu s požadavky určené normy. To neplatí pro stavby rodinných domů, pro stavby pro rodinnou rekreaci a uvnitř bytů.

(4) Všechny schodišťové stupně v jednom schodišťovém rameni u hlavního schodiště musí mít stejnou návrhovou výšku, v přímých ramenech i stejnou návrhovou šířku; s přípustnou odchylkou, která musí být v souladu s požadavky určené normy.

(5) Žebříkové schodiště je možno navrhnout pouze pro občasný přístup. Nejmenší průchodná šířka ramene žebříkového schodiště a nejmenší schodišťová výška schodišťového stupně musí být navrženy v souladu s požadavky určené normy.

§ 36

Výtah a zdvihací plošina

(1) Stavby se podle druhu a potřeby a v souladu s požadavky určené normy vybavují výtahy

- a) určenými pro dopravu osob,
- b) určenými pro dopravu nákladů,
- c) určenými pro dopravu osob a nákladů,
- d) požárními,
- e) evakuačními.

(2) U stavby pro veřejnost musí být přístup do částí určených pro užívání veřejnosti zajištěn také výtahem.

(3) Výtah musí být zřízen u stavby ubytovacího zařízení se vstupy do ubytovacích jednotek v úrovni čtvrtého a vyššího nadzemního podlaží nebo podkroví v téže úrovni.

(4) Výťah se musí zřizovat u stavby bytového domu se vstupy do bytů v úrovni patého a vyššího nadzemního podlaží nebo podkroví v téže úrovni.

(5) Výťah v bytovém domě musí zajistit přístupnost do všech jeho společných prostor. V bytovém domě bez výťahu musí být zajištěna přístupnost jednoho podlaží, které slouží převážně pro bydlení.

(6) Výťah nebo zdvihací plošina, kterými je zajištěna přístupnost, musí splňovat požadavky, které jsou v souladu s požadavky určené normy. To neplatí pro stavby rodinných domů a pro stavby pro rodinnou rekreaci.

(7) Pohyblivé schody, pohyblivé rampy a pohyblivé chodníky v částech staveb pro veřejnost určených pro užívání veřejností musí být navrženy tak, aby byl jejich chod s určením polohy a směru jízdy signalizován akustickým zařízením s hlasovým výstupem podle požadavků určené normy. Hřeben na vstupu i výstupu z pásu pohyblivých zařízení musí být proveden v kontrastní barvě. Požadavky na kontrastní označení musí být v souladu s požadavky určené normy.

§ 37

Výtahová, větrací a shozová šachta

(1) Ve výtahové šachtě nesmí být umístěno žádné vedení nebo jiné technické zařízení, které nesouvisí s provozem výťahu. Výtahová šachta musí být dostatečně větrána do prostoru mimo budovu a nesmí být využívána pro větrání prostorů nesouvisejících s výťahem.

CELEX 32014L0033

(2) Ve větrací a shozové šachtě nesmí být umístěno žádné vedení nebo jiné technické zařízení, které nesouvisí s provozem šachty.

(3) Shozy pro odpad musí zajišťovat bezpečné nakládání s odpady. Shozové šachty, jejich vhozové a čisticí otvory, popřípadě vhozové kabiny a prostory pro shromažďování a sběr odpadu, musí být situovány, uspořádány a provedeny tak, aby do ostatních částí stavby nemohl pronikat oheň, kouř, pach, prach a hluk. Shozové šachty musí mít zajištěno účinné odvětrání. Dno shozových šachet musí vyhovovat i pro záchyt a sběr případných kapalných složek odpadu.

(4) Vhozové otvory ani jiné příslušenství shozových šachet nesmí být v obytných ani v pobytových místnostech a jejich spodní hrana musí být umístěna nejméně 1100 mm nad podlahou nebo zajištěna proti pádu osob. Shozové šachty musí mít vyústění do samostatného sběrného prostoru, který musí být přístupný z vnějšku stavby.

§ 38

Ochrana proti pádu

(1) Zábradlí, popřípadě jiná zábrana určená k ochraně osob proti pádu, se musí zřídit na okraji vnitřní a vnější chozí plochy, kde hrozí riziko pádu osob do hloubky v souladu s požadavky určené normy.

(2) Zábradlí, popřípadě jiná zábrana, se nemusí zřizovat na pochozí ploše, kde by jejich zřízení bránilo základnímu provozu, pro který je plocha určena, anebo pokud je volný prostor zakryt konstrukcí odpovídající zatížení navrženým provozem a v konstrukci jsou otvory, které jsou navrženy v souladu s požadavky určené normy.

(3) Zábradlí, popřípadě jiná zábrana, se nemusí zřizovat na pochozí ploše, která není veřejně přístupná, pokud je hloubka volného prostoru nejvýše 3 m a na pochozí ploše je podél jejího volného okraje vytvořen nepochozí bezpečnostní pás široký nejméně 1500 mm.

(4) Hrozí-li na pochozí ploše nebezpečí podklouznutí, musí být zábradlí, popřípadě jiná zábrana, u podlahy opatřeny zábradelní zarážkou.

(5) Zábradlí, popřípadě jiná zábrana, v částech budovy přístupných osobám s omezenou schopností pohybu nebo orientace, nebo na veřejném prostranství musí být navržena v souladu s požadavky určené normy.

(6) Okenní parapety, pod nimiž je volný venkovní prostor od úrovně pochozí plochy k úrovni upraveného terénu hlubší než 500 mm, musí být nejméně 850 mm vysoké a nejméně 200 mm široké v úrovni horní hrany parapetu. Parapety, které svou výškou odpovídají požadované výšce zábradlí musí být navrženy v souladu s požadavky určené normy, nemusí splňovat požadavek na jejich minimální šířku. Není-li možné zajistit uvedené rozměrové požadavky parapetu, musí být zřízeno dodatečné zábradlí, popřípadě jiná zábrana, v souladu s požadavky určené normy. Výška parapetu se měří od úrovně pochozí plochy k horní hraně parapetu.

§ 39

Protiskluznost

(1) Protiskluzová úprava povrchu musí být zajištěna na podlahách a pochozích plochách a musí splňovat požadavky uvedené v příloze č. 7 k této vyhlášce.

(2) Protiskluzová úprava povrchu na podlahách a pochozích plochách musí z hlediska přístupnosti splňovat požadavky, které jsou v souladu s požadavky určené normy.

(3) Protiskluzová úprava musí být provedena takovým způsobem, aby byla zajištěna její trvanlivost nebo možnost pravidelné obnovy.

(4) Protiskluzová úprava vnějších pochozích ploch, schodišť a šikmých ramp musí být navržena takovým způsobem, aby na povrchu nedocházelo k zadržování vody, byl umožněn jejich celoroční provoz a byla umožněna jejich údržba.

§ 40

Bezpečnost při údržbě staveb

Pro bezpečnost při údržbě staveb musí být navržena stavebně technická opatření umožňující práci ve výškách a zajištění bezpečného přístupu a provádění prací.

HLAVA II

Požadavky na vnitřní a vnější prostory

§ 41

Plochy

(1) Minimální plocha pokoje pro ubytování ve stavbách sociálních služeb musí být

- a) 8 m² pro jednolůžkový pokoj, pro osobu s těžkým pohybovým postižením nejméně 12 m²,
- b) 14 m² pro dvoulůžkový pokoj, pro osobu s těžkým pohybovým postižením nejméně 18 m².

(2) Minimální plocha prostoru pro společné setkávání ve stavbách sociálních služeb musí být 18 m².

(3) Nejmenší plocha pokoje v ubytovací jednotce musí být stanovena v souladu s požadavky určené normy.

(4) Hlediště a posluchárny, které jsou součástí stavby, musí mít z celkového počtu míst alespoň následující počet míst pro osoby na vozíku v případě počtu

- a) 4 až 25 míst 1 místo,
- b) 26 až 50 míst 2 místa,
- c) 51 až 75 míst 3 místa,
- d) 76 až 100 míst 4 místa,
- e) 101 až 200 míst 5 míst,
- f) 201 až 300 míst 6 míst,
- g) 301 až 500 míst 7 míst,
- h) 501 a více míst 7 a 1 místo na každých dalších 500 míst.

(5) Místo pro osoby na vozíku musí splnit požadavky, které jsou v souladu s požadavky určené normy.

§ 42

Výšky

(1) Světlá výška obytného prostoru musí být minimálně 2500 mm. Světlá výška může být snížena na 2100 mm, pokud netvoří více než polovinu podlahové plochy obytného prostoru. V podkroví musí být světlá výška obytného prostoru minimálně 2100 mm. V obytném prostoru se šikmým stropem musí být nejmenší světlá výška dosažena alespoň nad polovinou podlahové plochy prostoru, u prostorů se šikmými stropy se do plochy obytného prostoru nezapočítává plocha se světlou výškou menší než 1200 mm.

(2) Pro stanovení světlé výšky pobytového prostoru stavby pro bydlení se použije odstavec 1 přiměřeně.

(3) Světla výška pobytového prostoru mateřských škol musí být minimálně 2500 mm. Snížení světlé výšky lze připustit, pokud jsou dodrženy limity vyhlášky řešící hygienické požadavky na prostory a provoz zařízení a provozoven pro výchovu a vzdělávání dětí a mladistvých.

(4) Podjezdná výška v prostoru garáže pro vozidla, musí být minimálně 2200 mm. Podjezdná výška v místech přechodu mezi rampami s různým podélným sklonem nebo nad rampami s podélným sklonem více než 8 % musí být minimálně 2300 mm.

§ 43

Šířky a jiné rozměry

(1) Hlavní vstupní dveře do bytů a bytových prostorů musí mít světlou průchodnou šířku nejméně 800 mm.

(2) Hlavní vnitřní komunikace v budovách s obytnými nebo bytovými prostory musí umožňovat přepravu předmětů rozměrů 1950 × 800 × 880 mm; u staveb, ve kterých je zajišťována zdravotní a sociální péče, musí umožňovat přepravu předmětů rozměrů 1950 × 900 × 900 mm. To neplatí pro rodinné domy a stavby pro rodinnou rekreaci.

(3) Nejmenší průchodná šířka

- a) vnitřní komunikace zajišťující přístup k prostorům užívaným osobami s omezenou schopností pohybu nebo orientace musí být navržena v souladu s požadavky určené normy,
- b) hlavní dopravní komunikace ve stavbách pro obchod musí být v prodejních místnostech 2000 mm, v přízemí 2500 mm, a na křížení těchto komunikací musí být umístěny ukazatele k východům, únikovým cestám a hlavnímu schodišti,
- c) chodby pro hosty v ubytovacím zařízení musí být 1500 mm, chodba pro zaměstnance 1200 mm; komunikace zaměstnanců se nesmí křížit s komunikacemi hostů,
- d) předsíně pokoje hosta v ubytovacím zařízení musí být 900 mm; předsíně u pokoje určeného k ubytování osob s omezenou schopností pohybu nebo orientace musí být navržena v souladu s požadavky určené normy,
- e) chodby ve stavbě pro školy musí splňovat požadavky na přístupnost a požadavky vyhlášky řešící technické podmínky požární ochrany staveb; nejmenší průchodná šířka chodby mateřské školy musí být 1200 mm.

(4) Průlezný otvor ve stropě nesmí mít žádný rozměr menší než 0,7 m a u vstupního otvoru do šachty nebo kanálu menší než 0,6 m. Uvedené rozměry vstupního otvoru nesmí být zužovány žebříky nebo stupadly.

(5) Průchodná šířka musí být dodržena v celém půdorysném profilu chodby nebo jiného uvažovaného prostoru.

(6) Průchodné šířky dalších prostor vztahující se k příslušnému typu stavby musí být navrženy v souladu s požadavky určené normy.

(7) Pobytové místnosti škol musí být navrženy tak, aby byla dodržena kubatura vzduchu 12 m³ na jednu pobývajících osobu; pobytové místnosti školských zařízení musí být navrženy tak, aby minimální kubatura vzduchu na jednu pobývajících osobu činila 5,3m³.

HLAVA III

Požadavky na technické zařízení staveb

Díl 1

Požadavky na přípojku a technické zařízení staveb

§ 44

Vodovodní přípojka a vnitřní vodovod

- (1) Vodovodní přípojka z vodovodu pro veřejnou potřebu a vnitřní vodovod nesmí být propojena s jiným zdrojem vody.
- (2) Vodovodní přípojka, popřípadě část vnitřního vodovodu, musí být uložena do nezámrzné hloubky nebo musí být chráněna proti zamrznutí.
- (3) Vodovodní přípojka musí být vybavena zařízením proti možnému zpětnému nasátí znečištěné vody z vnitřního vodovodu v souladu s požadavky určené normy.
- (4) Hlavní uzávěr vnitřního vodovodu se osazuje za vodoměr, musí být přístupný a jeho umístění musí být viditelně a trvale označeno.

§ 45

Kanalizační přípojka a vnitřní kanalizace

- (1) Je-li kanalizace pro veřejnou potřebu oddílná, musí být i vnitřní kanalizace oddílná. Vnitřní oddílná kanalizace musí být na jednotnou kanalizaci pro veřejnou potřebu připojena jednotnou kanalizační přípojkou.
- (2) Potrubí kanalizační přípojky musí být uloženo do nezámrzné hloubky nebo musí být chráněno proti zamrznutí.
- (3) Čistící tvarovky se nesmí osadit v místnostech, ve kterých by únik odpadní vody mohl ohrozit požadavky na bezpečné užívání stavby.
- (4) Větrací potrubí vnitřní kanalizace nesmí být zaústěno do komínů, větracích průduchů, světlíků, instalačních, shozových a výtahových šachet a půdních prostorů, a musí být vyvedeno nejméně 500 mm nad úroveň střešního pláště. Nad pochozí plochy musí být větrací potrubí vnitřní kanalizace umístěno v souladu s požadavky určené normy, aby nedošlo k obtěžování a ohrožování okolí.
- (5) Prostory s mokřým čištěním podlah, s mokřým provozem, s technickým a technologickým zařízením využívajícím vodu, pokud nejsou napojeny na kanalizaci, musí být vybaveny systémem zachycování a odvádění vody z provozu stavby i zařízení, případně akumulací jímku dostatečné kapacity opatřenou zařízením k odvedení zachycené vody.

§ 46

Žumpa

(1) Žumpa musí být vodotěsná, bez možnosti jakéhokoliv odtoku a opatřena odvětráním.

(2) Žumpa musí být řešena tak, aby bylo umožněno připojení stavby na kanalizaci ukončenou čistírnou odpadních vod.

(3) Žumpa musí být navržena v souladu s požadavky určené normy tak, aby její objem odpovídal návrhovému počtu připojených obyvatel, průměrné denní spotřebě vody a časovému intervalu vyprazdňování žumpy.

(4) Nejmenší vzdálenost žumpy jako zdroje možného znečištění od studny je stanovena v části 10 přílohy č. 10 k této vyhlášce.

§ 47

Silnoproudé rozvody a rozvody elektronických komunikací

(1) U staveb, které jsou vybaveny silnoproudými rozvody nebo rozvody elektronických komunikací, se zřizuje hlavní ochranná přípojnice uzemněná přednostně na základový zemnič v souladu s požadavky určené normy.

(2) Silnoproudé rozvody a rozvody elektronických komunikací musí splňovat požadavky na bezpečnost osob, zvířat a majetku, na provozní spolehlivost v daném prostředí při určeném způsobu provozu a vlivu prostředí v souladu s požadavky určené normy.

(3) Křížení a souběh silnoproudého rozvodu a rozvodu elektronických komunikací musí být navržen v souladu s požadavky určené normy.

(4) Silnoproudé rozvody musí být

- a) v souladu s požadavky určené normy chráněny proti účinkům zkratových proudů a proti přetížení, a musí být dimenzovány tak, aby na místech, jimiž prochází elektrický proud, nemohlo dojít k nebezpečnému ohřátí vodičů,
- b) v souladu s požadavky určené normy musí splňovat požadavky na dodávku elektrické energie pro zařízení, která musí zůstat funkční při požáru, a
- c) navrženy tak, aby je bylo možno podle potřeby vypnout.

(5) Stavba pro bydlení, obchod nebo občanského vybavení musí být vybavena fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy připravenou pro zavedení vysokorychlostní sítě elektronických komunikací až do koncového bodu sítě v prostorách koncového uživatele a musí být vybavena přístupovým bodem budovy.

(6) Požadavek podle odstavce 5 neplatí pro stavby

- a) kteře jsou kulturní památkou a stavby umístěné v památkové rezervaci, památkové zóně nebo v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace nebo památkové zóny, u kterých mohou být splněním takového požadavku dotčeny zájmy státní památkové péče na jejich ochraně,
- b) pro bydlení s méně než 2 byty nebo
- c) důležité pro obranu nebo bezpečnost státu.

CELEX 32014L0061

§ 48

Záložní zdroje elektrické energie

(1) Záložní zdroj elektrické energie musí mít zajištěn zásobování palivem.

(2) V prostoru určeném pro manipulaci s palivy pro záložní zdroj elektrické energie musí být podlahy a střechy odolné vůči působení těchto paliv a musí navrženy jako vyspádované do záchytné jímky s trvale obslužným zařízením pro záchyt nebezpečných látek se spodním odtokem do kanalizace.

§ 49

Plynovodní přípojka a odběrná plynová zařízení

(1) Pro plynovodní přípojku a rozvod plynu musí být použit materiál, který odpovídá účelu použití, druhu rozváděného média a danému provoznímu přetlaku v souladu s požadavky určené normy.

(2) Plynovodní přípojka a rozvod plynu musí být navrženy tak, aby byl zajištěn potřebný provozní přetlak pro všechny plynové spotřebiče v souladu s požadavky určené normy.

§ 50

Vzduchotechnické zařízení

(1) Vzduchotechnické zařízení musí umožnit požadované pravidelné čištění a údržbu včetně všech potrubních rozvodů.

(2) Výfuk odpadního vzduchu musí být proveden a umístěn v souladu s požadavky určené normy tak, aby neobtěžoval a neohrožoval okolí. Výdechy odpadního vzduchu musí být vzdáleny nejméně 10 m od nasávacích otvorů venkovního vzduchu pro větrání chráněných únikových cest, východů z chráněných únikových cest, otvorů pro přirozené větrání chráněných, popřípadě částečně chráněných únikových cest a 3 m od nasávacích a výfukových otvorů sloužících nucenému větrání chráněných únikových cest.

(3) Nasávací otvory musí být umístěny tak, aby bylo minimalizováno nasávání škodlivin z externích zdrojů, kouřovodů. Odvětrání kanalizace má být umístěno ve vzdálenosti nejméně 10 m od pozemních komunikací.

(4) Vzduchovod musí být navržen jako vodotěsný, provedený ve spádu a opatřen odvodněním, pokud jím bude odváděn vzduch s vysokým obsahem vodních par.

(5) Vzduchotechnické zařízení v provozech s intenzitou výměny vzduchu vyšší než $1,0 \text{ h}^{-1}$ musí mít zajištěno zpětné získávání tepla z odváděného vzduchu zařízením s ověřenou dostatečnou účinností a systémem regulace množství větraného čerstvého vzduchu.

§ 51

Teplovodní přípojka a rozvod tepelné energie

Při dodávce tepla z vnějšího zdroje musí být na vstupu do vnitřní otopné soustavy stavby a na výstupu z ní osazen hlavní uzávěr topného média.

§ 52

Spalinová cesta

(1) Spalinovou cestou se rozumí volně průchozí dutina určená k odvodu spalin do volného ovzduší. Spalinová cesta musí být navržena tak, aby za všech provozních podmínek připojených spotřebičů paliv byl zajištěn bezpečný odvod a rozptyl spalin do volného ovzduší a aby nenastalo jejich hromadění, nebyly překročeny emisní limity stanovené zákonem o ochraně ovzduší vztaženým k předmětným zdrojům znečištění ovzduší i k okolní zástavbě, a nedošlo k ohrožení bezpečnosti a zdraví osob nebo zvířat.

(2) Spaliny od spotřebičů paliv se odvádí spalinovou cestou nad střechu budovy. Pro spotřebiče na plynná paliva je v technicky odůvodněných případech možno použít vyústění vývodu spalin obvodovou stěnou do volného ovzduší při dodržení podmínek, které jsou v souladu s požadavky určené normy.

(3) Materiály, ze kterých je spalinová cesta navržena a provedena, musí splnit požadavky, které jsou v souladu s požadavky určené normy.

(4) Návrh spalinové cesty včetně přívodu dostatečného množství vzduchu ke spotřebičům paliv a do místností kterými prochází spalinová cesta ve které je umístěn podtlakový regulátor nebo omezovač tahu musí být doložen tepelně technickým výpočtem v souladu s požadavky určené normy, případně se návrh provádí podle technické dokumentace výrobce spotřebiče paliv.

(5) Nejmenší dovolené výšky a vzdálenosti komínů nad střechou budovy, od střešních oken a od nástaveb nad plochou střechou a vliv sousedních objektů musí být navrženy v souladu s požadavky určené normy.

(6) Na spalinové cestě musí být kontrolní, vybírací, vymetací nebo čisticí otvory pro její kontrolu a čištění. Umístění otvorů, jejich počet a provedení musí být navrženo v souladu s požadavky určené normy.

(7) Ke spalinové cestě, která se kontroluje a čistí jejím ústím, musí být zabezpečen trvalý přístup budovou, otvorem ve střeše, komínovou lávkou, popřípadě střešními stupni nebo vnější přístupovou cestou. Požadavky na přístupové cesty a komínové lávky musí být v souladu s požadavky určené normy.

(8) Požadavky na volně stojící průmyslové komíny musí být v souladu s požadavky určené normy.

ČÁST PÁTÁ ZVLÁŠTNÍ POŽADAVKY NA NĚKTERÉ STAVBY

HLAVA I Stavba pro bydlení

§ 53

(1) Byt musí být stavebně uzavřený.

(2) Bytové domy musí být vybaveny místností či prostorem s výlevkou pro úklid společných částí domu.

(3) Pokud stavba obsahuje byt zvláštního určení musí společné prostory a domovní vybavení splnit požadavky v souladu s požadavky určené normy ve vazbě na druh bytu zvláštního určení.

(4) Byt s univerzálním standardem a byt zvláštního určení musí splnit požadavky v souladu s požadavky určené normy.

(5) Pokud stavba pro bydlení obsahuje ubytovací jednotky pro přechodné ubytování, musí přístup k těmto ubytovacím jednotkám splňovat požadavky na přístupnost uvedené v § 36 odst. 3 a § 43 odst. 3 písm. a) této vyhlášky.

HLAVA II Stavba ubytovacího zařízení

§ 54

Stavba ubytovacího zařízení poskytující ubytování a služby⁷⁾ s tím spojené účastníkům cestovního ruchu se zařazuje podle druhu do kategorií specifikovaných určenou normou.

⁷⁾ Zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

HLAVA III

Stavba pro sociální služby

§ 55

(1) Ubytovací jednotky ve stavbě pro sociální služby musí splnit požadavky na byt s univerzálním standardem podle § 53 této vyhlášky.

(2) Stavba pro sociální služby musí mít místnost pro společné setkávání.

(3) Stavba pro sociální služby musí mít místnost pro bezpečný pobyt. Místnost lze nahradit i vlastním pokojem uživatele, jde-li o jednolůžkový pokoj.

HLAVA IV

Stavba pro výchovu a vzdělávání a stavba pro sport

Díl 1

§ 56

Stavba pro výchovu a vzdělávání

(1) Stavba pro výchovu a vzdělávání musí být bezbariérově přístupná v částech určených pro užívání dětmi, žáky a studenty a v částech určených pro užívání veřejností. U staveb vysokých škol se postupuje obdobně.

(2) V mateřských a základních školách nesmí být navrženy dveře kývavé nebo turniketové. Zasklení dveřních křídel musí být z bezpečnostního skla, ve všech mateřských a základních školách nesmí být dveřní křídla navržena jako celoskleněná bezrámová.

Díl 2

Stavba pro sport

§ 57

(1) Stavba pro sport musí být bezbariérově přístupná v částech určených pro užívání veřejností. Bezbariérově přístupné musí být prostory šaten, hygienická zařízení pro sportovce a vstup na sportoviště nebo závodíště při respektování zvýšených nároků na manipulační prostory pro používání sportovních vozíků v souladu s požadavky určené normy.

(2) Ve stavbě pro sport se zřizuje místo pro dobíjení akumulátorů elektrických vozíků.

§ 58

Krytá stavba pro zimní sporty

Konstrukce, materiály, výrobky a technická a technologická zařízení kryté stavby pro zimní sporty musí být navrženy tak, aby odolávaly zvýšenému namáhání vlivy okolního prostředí a provozu stavby, zejména vysoké parametry vnitřní vlhkosti, nízké teploty, obsah agresivních látek, vysoké riziko výskytu kondenzace na povrchu i uvnitř konstrukcí, podchlazování povrchů sáláním apod., po návrhovou dobu, a umožnily provádět údržbu a opravy podle návrhových cyklů údržby a oprav.

Díl 3

Umělé koupaliště, bazén a sauna

§ 59

Obecné požadavky

(1) Konstrukce, materiály, výrobky, technická a technologická zařízení umělého koupaliště musí být navrženy tak, aby odolávaly zvýšenému namáhání vlivy okolního prostředí a provozu stavby jako jsou vysoké parametry vnitřní vlhkosti a teploty, obsahu agresivních látek, výskytu zpětné difúze, vysokému riziku a výskytu kondenzace na povrchu i uvnitř konstrukcí, a to po celou dobu návrhové životnosti při běžně prováděné údržbě a umožnily provádět údržbu a opravy podle návrhových cyklů údržby a oprav.

(2) Požadavky na umělé koupaliště jsou stanoveny v příloze č. 8 k této vyhlášce.

§ 60

Požadavky na bazén pro kojence a batolata

Požadavky na bazén pro kojence a batolata jsou stanoveny v části 2 přílohy č. 8 k této vyhlášce.

§ 61

Požadavky na brouzdaliště

Požadavky na brouzdaliště jsou stanoveny v části 3 přílohy č. 8 k této vyhlášce.

§ 62

Šatna umělého koupaliště a sauny

Požadavky na šatnu umělého koupaliště a sauny jsou stanoveny v části 4 přílohy č. 8 k této vyhlášce.

§ 63

Sauna, odpočívárna a ochlazovna

Požadavky na saunu, odpočívárnu a ochlazovnu jsou stanoveny v části 5 a 6 přílohy č. 8 k této vyhlášce.

HLAVA V

Stavba pro obchod

§ 64

Stavba pro obchod s prodejní plochou nad 2000 m² musí mít vstupy pro příchod zákazníků oddělené od vstupů sloužících provozu.

HLAVA VI

Garáž, servis a opravná motorových vozidel, čerpací stanice pohonných hmot, infrastruktura pro alternativní paliva

§ 65

Garáž

Požadavky na jednotlivé, řadové a hromadné garáže musí být v souladu s požadavky určené normy. Pro veřejně přístupné hromadné garáže se požadavky na vyhrazená stání podle § 9 odst. 4 použijí obdobně.

§ 66

Servis a opravná motorových vozidel, čerpací stanice pohonných hmot

(1) Požadavky na stavby pro servis a opravnu musí být v souladu s požadavky určené normy.

(2) Venkovní plocha čerpací stanice pohonných hmot, servisu a opravní motorových vozidel, kde dochází ke skladování ropných látek a k jejich manipulaci, musí být nepropustná pro ropné látky a musí být vyspádována do zachytné jímky s trvale obslužným zařízením pro zachyt nebezpečných látek se spodním odtokem do kanalizace.

(3) Větrání čerpací stanice, servisu a opravní motorových vozidel musí zajistit, aby koncentrace škodlivých látek v ovzduší nepřekročila hodnoty v souladu s požadavky určené normy.

§ 67

Infrastruktura pro alternativní paliva

Požadavky na běžné dobíjecí stanice na střídavý proud, vysoce výkonné dobíjecí stanice na střídavý proud, vysoce výkonné dobíjecí stanice na stejnosměrný proud, veřejně přístupné dobíjecí stanice na střídavý proud, dobíjecí stanice pro elektrické autobusy, na dodávky elektřiny z pevniny pro plavidla vnitrozemské plavby, vodíkové čerpací stanice, na přípojky pro vozidla, kromě motocyklů, vodíkové čerpací stanice a čerpací stanice na zemní plyn jsou uvedeny v příloze č. 9 k této vyhlášce.⁸⁾

CELEX 32014L0094

§ 68

Vybavení staveb dobíjecími stanicemi⁹⁾

(1) Nová stavba a změna dokončené stavby, která má více než 10 parkovacích stání, vyjma stavby pro bydlení, musí být vybavena alespoň jednou dobíjecí stanicí a kabelovody pro pozdější instalaci dobíjecí stanice pro elektrická vozidla pro každé páté parkovací místo, jestliže parkoviště takové stavby

- a) je umístěno uvnitř budovy a u změny dokončené stavby se tato změna týká také parkoviště nebo elektrických rozvodů budovy, nebo
- b) s budovou fyzicky sousedí a u změny dokončené stavby se tato změna týká také parkoviště nebo elektrických rozvodů parkoviště.

(2) Nová stavba pro bydlení a změna dokončené stavby pro bydlení, která má více než 10 parkovacích stání, musí mít instalaci kabelovodů pro každé parkovací místo pro pozdější instalaci dobíjecí stanice pro elektrická vozidla, jestliže parkoviště takové stavby

- a) je umístěno uvnitř budovy a u změny dokončené stavby se tato změna týká i parkoviště nebo elektrických rozvodů budovy, nebo
- b) s budovou fyzicky sousedí a u změny dokončené stavby se tato změna týká i parkoviště nebo elektrických rozvodů parkoviště.

(3) Požadavky na stavby uvedené v odstavci 1 a 2 se nevztahují na změnu dokončené stavby v případě, kdy náklady na instalaci dobíjecí stanice a elektrických rozvodů přesahují 7 % celkových nákladů na změnu dokončené stavby.

CELEX 32018L0844

⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/94/EU ze dne 22. října 2014 o zavádění infrastruktury pro alternativní paliva, ve znění nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/1745 a nařízení Komise v Přenesené pravomoci (EU) 2021/1444.

⁹⁾ Čl. 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU ze dne 19. května 2010 o energetické náročnosti budov, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/844.

§ 69

Přístupnost čerpací stanice a veřejné dobíjecí stanice

(1) Čerpací stanice pohonných hmot v částech určených pro veřejnost a veřejná dobíjecí stanice podle zákona o pohonných hmotách v částech určených pro veřejnost musí být navrženy tak, aby umožňovaly užívání osobami na vozíku.

(2) Čerpací stanice pohonných hmot a veřejná dobíjecí stanice nejsou určeny k samostatnému užívání osobami se zrakovým postižením.

HLAVA VII

Vodní dílo

§ 70

Základní požadavky na vodní dílo

(1) Vodní dílo musí kromě základních požadavků na stavby podle stavebního zákona splňovat požadavky

- a) z hlediska přiměřené odolnosti proti zneužití násilnou činností,
- b) z hlediska ochrany konstrukcí vodního díla před účinky mrazu, ledu a splavenin a
- c) stanovené jinými právními předpisy.

(2) Technické požadavky pro provedení vodního díla jsou určeny jeho účelem a jeho vazbou na koryto vodního toku, vodní nádrž, zdrž nebo jiný vodní útvar. Při návrhu vodního díla se posuzuje i umístění sítí technického vybavení podle § 14 této vyhlášky, a možnosti převádění vody během výstavby vodního díla.

(3) Při návrhu vodního díla se posuzují

- a) zásahy do zastavěného území, včetně minimalizace střetů se zástavbou, pozemními komunikace a sítěmi technického vybavení,
- b) stabilizace navazujícího úseku koryta vodního toku,
- c) ochrana před účinky povodní,
- d) požadavky ochrany přírody a krajiny³⁾ a ochrany zdraví a zdravých životních podmínek,
- e) morfologické podmínky území,
- f) požadavky na minimalizaci škodlivých účinků vody, chodu ledů a chodu splavenin.

§ 71

(1) Technické podmínky pro odkaliště jsou určeny druhem a kategorií ukládaného odpadu podle zákona o odpadech.

(2) Odkaliště nesmí být zřízeno v územích, která jsou chráněna nebo jsou v nich vymezena ochranná pásma, v aktivní zóně záplavového území a v území s výskytem svahových pohybů.

(3) Odkaliště pro ukládání nebezpečného odpadu podle zákona o odpadech nesmí být zřízeno v lokalitě, kde je nelze zabezpečit proti porušení v důsledku překročení únosnosti nebo nadměrných deformací podloží, v lokalitě, kterou nelze zabezpečit proti zaplavení, a tam, kde je podstatným faktorem využití území cestovní ruch nebo rekreace.

(4) Pokud je součástí vodního díla čerpací stanice pro odvedení vod čerpáním, umísťuje se podlaží její strojovny nad úroveň hladiny vody odpovídající alespoň průtoku vody, který se vyskytuje při přirozené povodni s dobou opakování 20 let. Související elektrická zařízení a další zařízení, která by mohla být vodou poškozena, se umísťují nad úroveň hladiny vody odpovídající alespoň průtoku vody v souladu s požadavky určené normy a vyskytuje se při přirozené povodni s dobou opakování 100 let.

§ 72

(1) Stavba sloužící k pozorování stavu povrchových vod se zřizuje v takovém místě, kde koryto vodního toku není děleno na vedlejší ramena a kde hladina vody není ovlivněna přirozenou nebo umělou překážkou v korytě vodního toku. Stavba k pozorování stavu povrchových nebo podzemních vod musí umožnit funkčnost a přístupnost i při průchodu povodně, pokud se nejedná o měření minimálních zůstatkových průtoků vody.

(2) Ochranné hráze a zdi podél koryt vodních toků se provádějí tak, aby vytvořily dostatečný průtočný profil pro bezpečné převedení návrhového průtoku podle § 80 této vyhlášky.

§ 73

Technické požadavky na vodní dílo

(1) Požadavky na zakládání vodního díla jsou stanoveny v části 1 přílohy č. 10 k této vyhlášce.

(2) Požadavky na stavební konstrukce vodního díla jsou stanoveny v části 2 přílohy č. 10 k této vyhlášce.

Díl 1

Vodovod

§ 74

(1) Vodovodní potrubí vodovodu se nesmí propojovat s potrubím užitkové a provozní vody a ani s vodovodním potrubím z jiného zdroje vody, který by mohl ohrozit jakost vody a provoz vodovodního systému.

(2) Vodovodní potrubí musí být chráněno proti zamrznutí, poškození vnějšími vlivy, vnější a vnitřní korozi a proti vnikání škodlivých mikroorganismů, chemických a jiných látek s ohledem na vlastnosti trubního materiálu, jakost dopravované vody a prostředí, ve kterém bude potrubí uloženo.

(3) Vodoměrná šachta musí být zabezpečena proti vniknutí nečistot, podzemní a povrchové vody a musí být odvětrána a přístupná.

(4) Šachty na vodovodním potrubí musí být provedeny tak, aby armatury v nich umístěné byly dostatečně chráněny před mrazem.

(5) Podrobné požadavky na vodovodní síť a její části jsou stanoveny v části 3 přílohy č. 10 k této vyhlášce.

Díl 2

Stoková síť a čistírna odpadních vod

§ 75

(1) Odvádění odpadních vod podle vodního zákona se navrhuje podle návrhového množství odpadních vod, výpočtu množství odváděných srážkových vod a systému jednotné nebo oddílné kanalizace.

(2) Při vypracování návrhu a výstavbě stokových sítí se postupuje podle požadavků stanovených v souladu s požadavky určené normy. Podrobné požadavky na stokové sítě jsou stanoveny v části 4 přílohy č. 10 k této vyhlášce.

(3) Stokové sítě se navrhují s ohledem na dlouhodobou životnost stokové sítě podle požadavků stanovených v souladu s požadavky určené normy, obtížnost sanačních prací a na výhledový stav odkanalizovaného území.

CELEX 31991L0271

(4) Stokové sítě se navrhují jako gravitační, tlakové, podtlakové nebo jejich kombinace.

(5) Stoky, objekty a jejich spoje se navrhují a provádějí jako vodotěsné konstrukce. Vodotěsnost se prokazuje podle požadavků stanovených v souladu s požadavky určené normy.

CELEX 31991L0271

(6) Podrobné požadavky na čistírny odpadních vod jsou stanoveny v části 5 přílohy č. 10 k této vyhlášce.

Díl 3

Stavební konstrukce vodního díla

§ 76

Přehrada a hráz

(1) Při určení výškové úrovně koruny hráze se vychází z požadavku na bezpečnost stavební konstrukce proti přelévání vody se zvážením spolehlivosti stanovení maximální hladiny vody, z charakteru území ohroženého zvláštní povodní, z podmínek pro vznik větrných vln, z druhu stavební konstrukce hráze, z úpravy její koruny a z provozních potřeb hráze.

(2) Proti účinku vln, ledu, povětrnosti a jiným vlivům se návodní líc sypané hráze opevňuje způsobem zajišťujícím stabilitu hráze i jejího opevnění při všech zatěžovacích stavech, vůči usmyknutí po svahu a způsobem vylučujícím poškození opevnění tlakem vody, vytékající z tělesa hráze při poklesu hladiny vody.

(3) Požadavky na přehradu a hráz jsou uvedeny v části 6 přílohy č. 10 k této vyhlášce.

§ 77

Vodní nádrž a zdrž

(1) Při návrhu stavební konstrukce vodní nádrže se posuzuje

- a) propustnost dna a svahů vodní nádrže a předpokládané ztráty vody průsakem,
- b) stabilita břehů proti abrazi, jejich odolnost proti sesouvání a prognóza jejich přetváření v nových podmínkách,
- c) předpokládaná změna hydrogeologických poměrů,
- d) možnost vyluhování látek, jež mohou ohrozit jakost vody ve vodní nádrži, a jejich možný agresivní účinek na betonové konstrukce,
- e) splaveninový režim pro prognózu zanášení vodní nádrže a případný návrh těžby a nakládání s usazeninami, zejména u větších a šterkonosných vodních toků,
- f) založení jiných staveb a umístění stávajících kanalizačních nebo drenážních výústí.

(2) Posouzení vlivu vodní nádrže a zdrže na režim tvorby a chodu ledů, možnosti tvorby ledových jevů na konci vzduť vodní nádrže a ovlivnění teplotního režimu v korytě vodního toku pod vodní nádrží se provádí s využitím prognózy ledových jevů.

(3) Při zřizování vodní nádrže nebo zdrže se v prostoru budoucí zátopy odstraní zdroje možného znečištění.

(4) Dřeviny se odstraňují z prostoru budoucí zátopy vodní nádrže až po výškovou úroveň stanovenou nejvyšším předpokládaným dosahem účinku vody při hladině zásobního prostoru a ze zdrže až po úroveň stálého vzduť vody.

(5) V prostoru budoucí zátopy vodní nádrže se odstraňují stavby, s výjimkou obtížně odstranitelných stavebních konstrukcí, které neovlivní jakost vody a neomezí provoz a využití vodní nádrže.

(6) Kulturní vrstva půdy se z prostoru budoucí zátopy vodní nádrže odstraňuje pouze v rozsahu daném požadavky na její další využití podle zákona o ochraně zemědělského půdního fondu.

§ 78

Jez

(1) Při návrhu stavební konstrukce jezu se posuzuje možnost jeho energetického využití. Prokáže-li se vhodnost energetického využití, musí návrh jezu zohlednit současnou nebo dodatečnou možnost instalace příslušných zařízení.

(2) Požadavky na stavební konstrukce jezu jsou stanoveny v části 7 přílohy č. 10 k této vyhlášce.

§ 79

Stavba, kterou se zřizují, upravují nebo mění koryta vodních toků

(1) Směrová úprava stavební konstrukce stavby, kterou se zřizuje, upravuje nebo mění koryto vodního toku, se navrhuje podle charakteru vodního toku a místních podmínek, a nesmí bránit provádění údržby v souvisejícím úseku koryta vodního toku. Při návrhu přeložky trasy vodního toku se současně řeší způsob využití původního koryta vodního toku.

(2) Vedení trasy koryta vodního toku uzavřeným profilem se navrhuje pouze výjimečně v zastavěném území nebo v souvislosti s inženýrskými objekty, pokud je toto řešení nezbytné z prostorových nebo provozních důvodů.

(3) Požadavky na návrhový průtok a parametry koryta vodního toku jsou stanoveny v části 8 přílohy č. 10 k této vyhlášce.

§ 80

Stavba na ochranu před povodněmi

(1) Stavební konstrukce ochranné hráze se navrhuje tak, aby nebránila soustředění návrhové povodně do horní části koryta vodního toku. Při návrhovém průtoku menším, než je návrhový průtok vody, který je upraven požadavky stanovenými v souladu s požadavky určené normy a vyskytuje se s dobou opakování 100 let, se zabezpečuje ochranná hráz proti porušení při jejím přelévání. Z území chráněného ochrannou hrází se zajišťuje odtok vody. Místo ochranné hráze, nebo jako její součást, lze navrhnout mobilní zábranu, spojenou se zemí pevným základem.

(2) Hodnota návrhového průtoku pro stavbu ochranné hráze nebo mobilní zábrany podle odstavce 1 odpovídá způsobu užívání, popřípadě významu chráněných pozemků a staveb. Při návrhu parametrů ochranné hráze nebo mobilní zábrany podle odstavce 1 se posuzuje vliv na průtočné poměry horní částí koryta vodního toku.

(3) Trasa ochranné hráze podél nestabilního koryta vodního toku musí být navržena v takové vzdálenosti od konkávního břehu koryta vodního toku, aby v případě jeho vymílání nebyla ohrožena stabilita a bezpečnost tělesa ochranné hráze. V případě nezbytného křížení se slepými rameny koryt vodních toků musí být pro zabezpečení deformační a filtrační stability s ohledem na únosnost podloží navržena technická opatření odpovídající požadavkům stanovených v souladu s požadavky určené normy.

(4) Jako stavba na ochranu před povodněmi slouží i suchá nádrž, která je určena výhradně pro zachycení povodňové vlny nebo její části, a jejíž zátopy lze jinak obvyklým

způsobem využívat. Požadavky na stavbu suché nádrže jsou stanoveny v souladu s požadavky určené normy.

(5) Požadavky na převýšení a parametry ochranné hráze jsou stanoveny v části 9 přílohy č. 10 k této vyhlášce.

§ 81

Stavba k vodohospodářským melioracím, zavlažování a odvodňování pozemků

(1) Při návrhu stavby k odvodnění pozemků se přednostně volí povrchové odvodnění sběrnými příkopy a objekty na nich, pouze v odůvodněných případech se volí podzemní odvodnění sběrnými a svodnými drény. Odvádění přebytečné vody se navrhuje přednostně gravitačním způsobem, čerpání se navrhuje výhradně tam, kde to vyžadují výškové poměry odvodňovaných pozemků.

(2) Vzhledem k proměnnosti čerpaného množství vody a dopravní výšky v průběhu času a rovněž z provozních důvodů se při návrhu odvodňovací čerpací stanice volí přednostně zajištění čerpání větším počtem čerpadel stejného výkonu a typu.

§ 82

Stavba zřizovaná k plavebním účelům v korytě vodního toku nebo na jeho březích

(1) Při návrhu plavební komory se vždy zvažuje potřeba vody při proplavování.

(2) Průplav nebo plavební kanál, jehož hladina je trvale nebo dočasně nad hladinou podzemní vody, je nutno opatřit vhodným těsněním dna a svahů.

§ 83

Stavba k využití vodní energie a energetického potenciálu

(1) Spodní hrana vtokového objektu stavby k využití vodní energie a energetického potenciálu ve vodní nádrži se umísťuje výše než spodní hrana spodní výpusti, a to nad úroveň předpokládaného zanášení vodní nádrže. Vtokový objekt na šterkonosném korytě vodního toku nebo v korytě vodního toku s větším množstvím splavenin se opatřuje usazovací nádrží.

(2) Pro utlumení hydraulických rázů vody vyvolaných náhlými změnami průtoku vody na přívodu vody nebo odpadu vody stavby k využití vodní energie a energetického potenciálu se navrhuje vyrovnávací komora nebo jiné technické zařízení.

§ 84

Stavba odkaliště

(1) Návrh stavební konstrukce odkaliště vychází z předpokládané doby provozu zařízení, produkujícího ukládaný odpad. Odkaliště a jeho objekty se navrhuje na maximálně možné využití lokality. Součástí návrhu je výpočet předpokládané bilance provozu odkaliště, jímž se rozumí množství vypouštěné odsazené odpadní vody a jejího znečištění a prokázání účinností odvodňovacího systému.

(2) Stabilita hrázového systému odkaliště se posuzuje pro maximální navrženou výšku a pro všechny etapy výstavby a provozu odkaliště. Současně se posuzuje možnost nehodové situace, nastávající při přírodní seismicitě oblasti s intenzitou 7 stupňů Medveděvovy-Sponhauerovy-Kárnikovy stupnice a vyšší, popřípadě při intenzivní technické seismicitě. Převýšení nejnižšího místa koruny hráze nad maximální hladinou vody pro návrhovou povodňovou vlnu musí být nejméně 0,6 m.

§ 85

Stavba sloužící k pozorování stavu povrchových nebo podzemních vod

(1) Stavbou sloužící k pozorování stavu povrchových nebo podzemních vod je pevný měrný profil (dále jen „vodoměrný profil“), osazený vodoměrnou stanicí nebo měrným přelivem ke sledování množství povrchových vod, zařízení pro sledování jakosti povrchových vod nebo studna a vrt, sloužící k pozorování hladiny vody, popřípadě i jakosti pramenů a mělkých zvodní nebo hlubokých zvodní.

(2) Vodoměrná stanice musí být vybavena přístroji a zařízeními a musí umožňovat měření hladiny vody s přesností +/- 10 mm.

(3) Vodoměrný profil musí mít pravidelný tvar a rovnoměrné rozdělení rychlostí vody a umožnit měření v celém rozsahu průtoku, pro který je určen.

(4) Lano lanovky pro měření průtoku vody nesmí být v místě největšího průhybu méně než 0,5 m nad hladinou vody při návrhovém průtoku, který odpovídá hodnotám stanoveným v souladu s požadavky určené normy a vyskytuje se s dobou opakování 100 let.

§ 86

Studna

(1) Studna musí být situována v prostředí, které není zdrojem možného znečištění ani ohrožení jakosti vody ve studni, a v takové poloze, aby nebyla ovlivněna vydatnost sousedních studní, a v souladu s požadavky určené normy.

(2) Nejmenší vzdálenost studny od zdrojů možného znečištění je stanovena v části 10 přílohy č. 10 k této vyhlášce.

(3) Konstrukce studny musí být provedena ze stavebních hmot a výrobků v souladu s požadavky určené normy. Studna pro odběr podzemní vody využívaná pro zásobování

pitnou vodou se provádí z materiálů podle vyhlášky řešící hygienické požadavky na výrobky přicházející do přímého styku s vodou nebo na úpravu vod.

(4) Konstrukce studny se provádí tak, aby zabráňovala vnikání srážkové vody a nečistot do studny.

(5) Podmínky umístění a zřizování studny se stanoví podle požadavků stanovených v souladu s požadavky určené normy.

§ 87

Hrazení bystřin a strží

(1) Technická opatření pro stavební konstrukce vodního díla k hrazení bystřin a strží jsou navržena na základě stanovení příčin zrychlení eroze a narušení ochranné vegetace.

(2) Základní prvky původní trasy bystřiny nebo strže se podle možností zachovávají. Stavba nesmí bránit využívání sousedních pozemků a musí umožňovat provedení udržovacích prací na zahrazených úsecích, i péči o nezahrazené úseky.

(3) Pokud voda značně nebo trvale vymílá nebo prohlubuje koryto bystřiny nebo strž, zvyšuje se jejich odolnost

- a) snížením podélného sklonu dna a jeho stabilizací pomocí příčných stavebních konstrukcí, zejména pasů, prahů, stupňů, skluzů nebo přehrázek,
- b) opevněním, zejména dna nebo pat svahů, nebo
- c) úpravou rozměrů koryta bystřiny nebo strže snižující jeho namáhání.

(4) Návrhový průtok odpovídá svou periodicitou návrhové míře ochrany, která závisí na hodnotě území chráněného před povodní. Vždy musí být posouzeno, kam dosahovala historicky nejvyšší doložená povodňová hladina.

(5) Uzavřený průtočný profil se navrhuje a provádí jen v odůvodněných případech. Tlakový průtok uzavřeným průtočným profilem je nepřipustný; nad hladinou návrhového průtoku Q100 se požaduje volný prostor vysoký alespoň 500 mm. Vtok do uzavřeného průtočného profilu se navrhuje a provádí s vhodným ochranným opatřením proti zanesení uzavřeného průtočného profilu splaveninami a splávním. Uzavřený průtočný profil se navrhuje a provádí tak, aby jej bylo možné čistit.

(6) Trubní a kabelová vedení se v místě křížení s neupravenými koryty bystřin ukládají do chráničky a umísťují alespoň 1,4 m pod povrch dna koryta bystřiny. Pokud je v místě křížení s neupraveným korytem bystřiny hloubena pro trubní nebo kabelové vedení rýha, vyplní se zásypem a po jeho ztuhnutí se na dně i ve svazích koryta bystřiny opatří opevněním.

(7) Stožáry elektrických silových nadzemních vedení a sdělovacích nadzemních vedení se umísťují ve vzdálenosti alespoň 6 m od břehové čáry bystřiny.

(8) Stavby hrazení bystřin a strží musí být navrženy v souladu s požadavky stanovenými v souladu s požadavky určené normy.

§ 88

Jiná stavba vyžadující povolení k nakládání s vodami

(1) Jinou stavbou vyžadující povolení k nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami je například rybí přechod, kanál, náhon, odpadní kanál nebo štola.

(2) Rybí přechod musí být zajištěn před nežádoucí manipulací a před neoprávněným lovem ryb. Návrh rybího přechodu vychází z

- a) ichtyologického posouzení a údajů o druhové skladbě ryb, velikostním složení, vlastnostech a migračních schopnostech jednotlivých druhů ryb s přihlédnutím k ročním obdobím a osvětlení,
- b) hydrologického režimu vodního toku, včetně chodu povodně a chodu splavenin,
- c) možností řízení průtoku vody,
- d) předpokládané spolehlivosti jeho provozu a náročnosti jeho údržby.

(3) Kanál a náhon se v části trasy s hladinou vody nad úrovní okolního terénu opatří těsněním dna i svahů. Na vhodných místech, například při křížení s korytem vodního toku, se zřizují odlehčovací přelivy, kterými se odvádějí větší průtoky vody, než je kapacita kanálu nebo náhonu.

(4) Odpadní kanál se navrhuje a provádí obdobně jako umělá koryta vodních toků, s přihlédnutím ke specifickým podmínkám jeho provozu.

(5) Štola se navrhuje v případě, že okolní terén neumožňuje vedení otevřeného kanálu.

HLAVA VIII

Stavba pro plnění funkce lesa

§ 89

Požadavky podle této vyhlášky se použijí bez ohledu na to, zda se stavba pro plnění funkce lesa podle lesního zákona nachází v lese.

§ 90

Požadavky na stavbu lesní cesty a stavbu na ostatních trasách pro lesní dopravu

(1) Trasa lesní cesty se navrhuje tak, aby zejména

- a) dopravně zpřístupňovala co největší plochu lesa,
- b) vyhovovala požadavkům řádného hospodaření v lese a ochraně lesa,
- c) co nejméně narušovala prostorové uspořádání a stabilitu lesních porostů a
- d) vzájemným souladem směrových a výškových poměrů zajistila stejnoměrnou, plynulou a bezpečnou jízdu danou návrhovou rychlostí.

(2) Požadavky na stavbu lesní cesty a stavbu na ostatních trasách pro lesní dopravu jsou stanoveny v části 1 přílohy č. 11 k této vyhlášce.

§ 91

Požadavky na stavbu pro úpravu vodního režimu lesních půd

(1) Pro každou stavbu pro úpravu vodního režimu lesních půd se vyhodnotí

- a) místní terénní podmínky, zejména sklonitost území,
- b) pedologický charakter lesní půdy,
- c) příčiny nepříznivého vodního režimu lesní půdy,
- d) stav plnění funkcí lesa, zejména poškození lesních porostů,
- e) míra omezení hospodaření v lese, zejména obnovy, ochrany a výchovy lesních porostů a
- f) ekonomická efektivnost takové výstavby i následné údržby.

(2) Trasy odvodňovacích a závlahových příkopů se vedou podle místních terénních podmínek, zejména sklonitosti území, a s ohledem na rozdělení lesních porostů, zejména jejich stabilitu vůči bořivým větrům.

(3) Požadavky na stavby pro úpravu vodního režimu lesních půd jsou stanoveny v části 2 přílohy č. 11 k této vyhlášce.

HLAVA IX

Sklad pyrotechnických výrobků

§ 92

Stavebně technické požadavky na sklad

Sklad se navrhuje tak, aby

- a) materiály použité pro výstavbu skladu chránily skladované pyrotechnické výrobky před nebezpečnými reakcemi na otřesy při kontaktu nebo tření s podlahami, stěnami, stropy nebo konstrukcemi těchto objektů,
- b) materiály náchylné na rozbití vnitřním nebo vnějším přetlakem tvořící střešní konstrukci, stěny, přepážky a otvorové výplně nevytvářely při rozbití ostré střepiny,
- c) vstupní dveře do skladu se otevíraly směrem ven a jejich otvírání musí být zajištěno jednoduchým zatlačením zvnitřku a jednoduchou manipulací zvnějšku,
- d) podlahy měly pevný, celistvý a rovný povrch,
- e) zasklení otvorových výplní vystavená slunečnímu záření nevykazovala žádnou vadu nebo nerovnost povrchu, která by způsobila sbíhavost slunečních paprsků, a byla zasklena matným sklem nebo čirým sklem opatřeným protisluneční folií, a
- f) povrchy konstrukcí vymezujících prostory s nebezpečím výbuchu prachu byly hladké se snadno čistitelnou úpravou.

§ 93

Bezpečnostní vzdálenost a ochrana před vnějšími vlivy

(1) Umístění skladu s pyrotechnickými výrobky zařazenými do podtřídy 1.1 v souladu s Dohodou o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí podle vyhlášky řešící

Evropskou dohodu o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR) musí být v souladu s bezpečnostními vzdálenostmi. Způsob výpočtu bezpečnostní vzdálenosti je stanoven v příloze č. 12 k této vyhlášce.

(2) Způsob výpočtu podle přílohy č. 12 k této vyhlášce se nepoužije v případě, že se ve skladu skladuje nejvýše 100 kg čisté hmotnosti výbušných látek obsažených v pyrotechnických výrobcích zařazených do podtřídy 1.1 v souladu s Dohodou o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR).

(3) Bezpečnostní vzdálenost se nevztahuje na příjezdové komunikace a objekty a stavby sloužící k provozu skladu.

(4) Sklad pyrotechnických výrobků musí být zajištěn proti odcizení nebo poškození, a to s ohledem na nebezpečí skladovaných pyrotechnických výrobků, které jejich odcizením nebo poškozením může vzniknout.

HLAVA X

Prostor pro přechovávání zbraní a střeliva a muniční skladiště

§ 94

(1) Požadavky na prostor pro přechovávání zbraní a střeliva, na které se vztahuje zákon o zbraních, jsou stanoveny v části 1 přílohy č. 13 k této vyhlášce.

(2) Požadavky na muniční skladiště určené pro munici, na kterou se vztahuje zákon o zbraních, jsou stanoveny v části 2 přílohy č. 13 k této vyhlášce.

(3) Technické požadavky stanovené v této hlavě odkazem na určenou normu mohou být splněny i jiným technickým řešením zaručujícím stejnou nebo vyšší úroveň zabezpečení přechovávaných zbraní, střeliva a uložené munice proti zneužití, ztrátě nebo odcizení a zajištění bezpečnosti muničního skladiště než určená norma.

(4) Technické požadavky na muniční skladiště mohou být odchýlně od této hlavy splněny též způsobem odpovídajícím mezinárodnímu standardu v oblasti skladování munice nebo obdobnému standardu používanému ozbrojenými silami České republiky, který z takových mezinárodních standardů vychází (dále jen „mezinárodní standard“). Pokud mezinárodní standard stanoví konkrétní opatření pro skladování munice až od určitého množství zalaborované výbušniny, použijí se tato opatření i pro uložení munice obsahující jakékoli nižší množství zalaborované výbušniny. V případě, že mezinárodní standard ponechává konkrétní podobu přijatých opatření na uživateli nebo odkazuje na provedení technických zkoušek, projektová dokumentace muničního skladiště obsahuje popis a odůvodnění přijetí konkrétní podoby přijatých opatření, popřípadě protokol o provedených technických zkouškách.

§ 95

Ochranný val, ochranná stěna

Požadavky na ochranné valy a ochranné stěny muničního skladiště jsou stanoveny v části 3 přílohy č. 13 k této vyhlášce.

HLAVA XI

Stavba pro zemědělství

§ 96

Stavba pro zemědělství se navrhuje tak, aby plnila požadavky stanovené na

- a) stavbu pro hospodářská zvířata v části 1 přílohy č. 14 k této vyhlášce,
- b) doprovodnou stavbu pro hospodářská zvířata v části 2 přílohy č. 14 k této vyhlášce,
- c) stavbu pro posklizňovou úpravu a skladování produktů rostlinné výroby v části 3 přílohy č. 14 k této vyhlášce,
- d) stavbu pro skladování minerálních hnojiv v části 4 přílohy č. 14 k této vyhlášce,
- e) stavbu pro skladování přípravků na ochranu rostlin a pomocných prostředků v části 5 přílohy č. 14 k této vyhlášce.

HLAVA XII

Podzemní objekt

§ 97

Požadavky na stavbu podzemního objektu musí být v souladu s požadavky určené normy.

HLAVA XIII

Stavba pro účely vězeňské služby

§ 98

Požadavky na stavbu pro účely vězeňské služby jsou stanoveny v příloze č. 15 k této vyhlášce.

ČÁST ŠESTÁ

VELKÁ SÍDLA

§ 99

Požadavky na stavby velkých sídel

(1) Velkým sídlem se rozumí sídlo kraje podle ústavního zákona o vytvoření vyšších územních samosprávných celků.

(2) V rámci zastavěného území se požadavky této vyhlášky nepoužijí na stavby ve stavebních prolukách, jedná-li se o stavbu, jejíž parametry odpovídají úplné souvislé zástavbě stejné výškové úrovně a stejného půdorysného rozsahu a s ohledem na stavební čáru; nedojde-li současně k ohrožení bezpečnosti, ochrany života a zdraví osob nebo zvířat a životního prostředí a je v souladu s podmínkami územně plánovací dokumentace.

ČÁST SEDMÁ
SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 100

(1) Tato vyhláška byla oznámena v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti.

(2) Odchylka geometrických parametrů uvedených v této vyhlášce je stanovena v souladu s požadavky určené normy.

§ 101

(1) Požadavky uvedené v § 9 odst. 3 a 4, § 11 odst. 1 a 3, § 14 odst. 4, § 16 odst. 3, § 17 odst. 2, § 18, § 19 odst. 1, § 20, § 21 odst. 1 a 2, § 22 odst. 2 a 3, § 25 odst. 2 a 3, § 26 odst. 2, § 28, § 30 odst. 4 a 5, § 33 odst. 1 až 5 a odst. 7 a 8, § 34 odst. 2 až 8, § 35 odst. 1 a 3 až 5, § 36 odst. 1, 6 a 7, § 38 odst. 1, 2, 5 a 6, § 39 odst. 2, § 41 odst. 3 a 5, § 43 odst. 3 písm. a) a d) a odst. 6, § 44 odst. 3, § 45 odst. 4, § 46 odst. 3, § 47 odst. 1 až 3 a 4 písm. a) a b), § 49 odst. 1 a 2, § 50 odst. 2, § 52 odst. 2 až 8, § 53 odst. 3 a 4, § 54, § 57 odst. 1, § 65, § 66 odst. 1 a 3, § 71 odst. 4, § 75 odst. 2, 3 a 5, § 80 odst. 1, 3 a 4, § 85 odst. 4, § 86 odst. 1, 3 a 5, § 87 odst. 8, § 94 odst. 3, § 97, § 100 odst. 2, přílohy č. 3 až 6 k této vyhlášce, přílohy č. 8 až 11 k této vyhlášce, přílohy č. 13 k této vyhlášce a přílohy č. 14 k této vyhlášce se považují za splněné, jsou-li splněny požadavky určené normy nebo její části oznámené ve věstníku Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví, která obsahuje podrobnější technické požadavky.

(2) Podrobné technické požadavky mohou být splněny i jiným technickým řešením, pokud se prokáže, že navržené řešení garantuje nejméně základní požadavky na stavby podle stavebního zákona.

§ 102

Výjimky

(1) Za podmínek stanovených v § 138 odst. 1 stavebního zákona lze povolit výjimku z § 9 odst. 1 a 2, § 13 odst. 2 a 3, § 14 odst. 1, § 24 odst. 1 až 3, § 42 odst. 4, § 56 odst. 1, § 57 odst. 1, § 87 odst. 6 a 7, přílohy č. 11 části 1 bodu 1.8. a 1.10. a přílohy č. 11 části 2 bodu 2.4.

(2) Ve velkých sídlech podle § 99 odst. 1 lze za podmínek stanovených v § 138 odst. 1 stavebního zákona povolit dále výjimku z § 9 odst. 3, § 11 odst. 2 a 3, § 13 odst. 1 a 4, § 17 odst. 1 a § 28.

(3) Za podmínek stanovených v § 138 odst. 2 stavebního zákona lze stanovit v regulačním plánu nebo v územním plánu, který obsahuje prvky regulačního plánu, požadavky uvedené v části druhé a části třetí této vyhlášky odchýlně.

ČÁST OSMÁ
ÚČINNOST

§ 103

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 2024.

PARKOVACÍ A VYHRAZENÁ STÁNÍ

Část 1

Parkovací stání

- 1.1. Celkový počet parkovacích stání vychází ze základního počtu stání po procentuální korekci. Procentuální korekce musí být stanovena v územním plánu, v územním plánu s prvky regulačního plánu nebo v regulačním plánu. Procentuální korekce může definovat minimální požadovaný a maximální přípustný počet stání pro jednotlivé účely staveb. Pokud nejsou určeny procentuální korekce, rovná se celkový počet stání základnímu počtu stání.
- 1.2. Základní počet stání je součtem počtu stání, odpovídajících jednotlivým účelům stavby nebo souboru staveb. Celkový počet základního počtu stání pro účelové jednotky stavby se stanoví součinem jejich počtu a počtu stání pro jednotlivou účelovou jednotku podle jejich druhu podle tabulky č. 1. Počet stání pro druh staveb v tabulce č. 1 neuvedených se určí s využitím ukazatelů pro stavby s obdobným funkčním využitím.
- 1.3. Výsledný celkový počet stání pro celou stavbu se zaokrouhluje na celá stání tak, že počet stání 0,5 a vyšší se zaokrouhlí na celá stání nahoru a počet stání nižší než 0,5 se zaokrouhlí na celá stání dolů. Zaokrouhlení je prováděno až na konci výpočtu.
- 1.4. Pro potřeby návrhu stání se uvažují 2 druhy stání
- a) krátkodobé parkovací stání – slouží k parkování osobních vozidel návštěvníků, zejména po dobu nákupu, návštěvy, naložení nebo vyložení nákladu,
 - b) dlouhodobé parkovací stání – slouží k parkování osobních vozidel pro zaměstnance nebo pro rezidenty.

Tabulka č. 1 – Ukazatele pro výpočet základního počtu parkovacích stání

skupina	kód	účel stavby	účelová jednotka	počet účelových jednotek na 1 stání	z počtu stání	
					krátkodobých	dlouhodobých
					[%]	[%]
bydlení	1a	bytový dům/rodinný dům	byt o 1 obytné místnosti	2	10	90
			byt do 70 m ² celkové plochy ^{a)}	1	10	90
			byt nad 70 m ² celkové plochy ^{a)}	0,5	10	90
	1b	rekreace	chata, chalupa	1	-	100
ubytování	2a	domov důchodců	lůžko	5	20	80
	2b	vysokoškolská kolej	lůžko	5	10	90

	2c	hotel, penzion, motel, ubytovna pro cestovní ruch	lůžko	3	10	90
	2d	internát, ubytovny	zaměstnanec	0,5	10	90
obchod	3a	jednotlivá prodejna v parteru	prodejní plocha m ² b)	50	90	10
	3b	obchod a služby velkoplošné (supermarkety, obchodní domy, obchodní centra, hypermarkety)	prodejní plocha m ² b)	30	90	10
služby	4a	řemeslnické služby, opravny	zaměstnanec	3	90	10
	4b	autoopravna	pracovní stání	0,25	50	50
	4c	čerpací stanice PHM	výdejní stojan	4	90	10
	4d	myčka automobilů	mycí zařízení	0,3	90	10
	4e	restaurace	plocha pro hosty m ² c)	9	70	30
administrativa	5a	administrativa pro veřejnost: instituce celoměstského nebo nadměstského významu	kancelářská plocha m ² d)	25	50	50
	5b	administrativa pro veřejnost: instituce místního významu, pojišťovna, banka, pošta	kancelářská plocha m ² d)	30	70	30
	5c	administrativa s malou návštěvností: sídla firem, projektové ateliéry, instituce, studia	kancelářská plocha m ² d)	35	20	80
školství	6a	mateřská škola, dětská skupina	dítě	20	20	80
	6b	základní a střední škola,	žák	30	20	80
	6c	vysoká škola	student	30	20	80
jiné vzdělávací zařízení	6d	Jiné vzdělávací zařízení	posluchač	10	20	80
kultura, shromažďování, církev	7a	divadlo, koncertní sín, kino, obřadní sín, krematorium, kostel	sedadla	5	90	10

	7b	galerie, muzeum, knihovna hvězdárna	plocha pro veřejnost m ² ^{c)}	50	50	50
	7c	taneční sál	plocha sálu m ²	8	50	50
	7d	zoologická zahrada botanická zahrada	plocha m ²	5000	-	100
	7e	hřbitov	plocha m ²	1000	90	10
	7f	výstaviště	výstavní plocha m ²	100	90	10
zdravotnictví	8a	nemocnice, léčebný ústav, klinika	zaměstnanci	3	-	100
			lůžka	3	100	-
	8b	poliklinika, ordinace	zaměstnanci	3	-	100
			lékařská ordinace	0,5	100	-
sport a rekreace	9a	hala, tělocvična, venkovní sportoviště, stadion	místa pro diváky	15	100	-
			návštěvníci	4	-	100
	9b	park	plocha m ²	10000	-	100
výroba a sklady	10a	výrobní podnik	zaměstnanec	4	-	100
	10b	sklad	zaměstnanec	4	-	100

^{a)} Celková plocha představuje plochu všech obytných místností, kuchyně, kuchyňského koutu i ostatních prostor bytu/budovy (plochu příslušenství bytu/budovy, předsíň apod.). Je to plocha měřená uvnitř obvodových stěn, nezahrnuje sklep, balkon, společné prostory a schodiště, lodžii.

^{b)} Do prodejní plochy se nezapočítávají pasáže, průchody, chodby, sklady zboží, schodiště, eskalátory, pohyblivé chodníky, hygienická zařízení apod.

^{c)} Do plochy pro hosty se započítávají pouze jídelní místnosti a sály a nezapočítávají se vestibuly, šatny, chodby, záchody apod.

^{d)} Do kancelářské plochy se nezapočítávají chodby, archivy, kuchyňky, hygienická zařízení, místnosti pro kopírování apod. Zasedací místnosti se započítávají ½ plochy.

Část 2

Vyhrazená stání

2.1. Minimální počet vyhrazených stání pro vozidla označená parkovacím průkazem osoby se zdravotním postižením:

Počet stání dílčí plochy:	Počet vyhrazených stání
4 až 20 stání	1 vyhrazené stání
21 až 40 stání	2 vyhrazená stání
41 až 60 stání	3 vyhrazená stání

61 až 80 stání	4 vyhrazená stání
81 až 100 stání	5 vyhrazených stání
101 až 150 stání	6 vyhrazených stání
151 až 200 stání	7 vyhrazených stání
201 až 300 stání	8 vyhrazených stání
301 až 400 stání	9 vyhrazených stání
401 až 500 stání	10 vyhrazených stání
501 a více stání	2 % z počtu stání dílčí plochy.

Výsledný počet vyhrazených stání se zaokrouhlí tak, že počet stání 0,5 a vyšší se zaokrouhlí na celá stání nahoru a počet stání nižší než 0,5 se zaokrouhlí na celá stání dolů.

2.2. U stavby pro obchod s prodejní plochou větší než 5000 m² musí být nad rámec výše uvedených počtů vyhrazených stání v odst. 1 zřízena vyhrazená stání pro vozidla osob doprovázející dítě v kočárku v minimálním počtu 1 % z celkového počtu stání. Výsledný počet vyhrazených stání se zaokrouhlí tak, že počet stání 0,5 a vyšší se zaokrouhlí na celá stání nahoru a počet stání nižší než 0,5 se zaokrouhlí na celá stání dolů. Obdobně se postupuje u staveb s předpokládaným užitím osob doprovázející dítě v kočárku, zejména zoologické zahrady, zábavní, sportovně naučná centra a parky.

VĚTRÁNÍ

1. Navržená potřeba přívodu venkovního vzduchu dle druhu stavby a jejího účelu užívání:

Účel užívání pobytového prostoru	Minimální navrhovaná potřeba přiváděného venkovního vzduchu	Odpovídá činnostem osob s tělesnou aktivitou
Shromažďovací prostory, učebny	25 m ³ .h ⁻¹ na osobu	do hodnoty 1,2 Met (120 W/osoby)
Administrativní činnost, jídelny	36 m ³ .h ⁻¹ na osobu	do hodnoty 1,2 Met (120 W/osoby)
Prostor pro obchod a služby	50 m ³ .h ⁻¹ na osobu	do hodnoty 1,8 Met (180 W/osoby)
Výrobní provoz, prostor pro obchod a služby (práce spojená s ruční manipulací s břemeny)	70 m ³ .h ⁻¹ na osobu	do hodnoty 3 Met (300 W/osoby)
Vnitřní sportoviště, tělocvičny	90 m ³ .h ⁻¹ na osobu	do hodnoty 6 Met (600 W/osoby)

2. Vnitřní prostory budov musí mít možnost minimálně 0,5 násobné intenzity výměny vzduchu instalovaným vzduchotechnickým zařízením, přirozeným větráním nebo jejich kombinací. Výměna vzduchu pomocí instalovaného vzduchotechnického zařízení v daných prostorech nemusí být trvalá, pak musí být větrací zařízení řízeno na základě zvolených fyzikálních veličin nebo časových programů.

3. Minimální odvod vzduchu z prostorů s hygienickým zařízením a kuchyní bytových jednotek určených pro rodinné bydlení a ubytovacích jednotek komerčního charakteru (např. hotely):

záchod	35 m ³ h ⁻¹
koupelna	50 m ³ h ⁻¹
kuchyně	100 m ³ h ⁻¹

V případě, že se uvedené zařizovací předměty, či pouze některé zařizovací předměty, nachází v jednom prostoru, je možné snížit množství odsávaného vzduchu na intenzitu větrání na minimálně 10 m³h⁻¹.

4. Požadavky na minimální intenzitu výměny vzduchu prostoru stavby koupaliště, umělého bazénu a sauny:

	minimální intenzita výměny vzduchu
Bazény	
bazénová hala krytého bazénu	2x za hodinu
šatny uživatelů bazénové haly	8x za hodinu
ostatní prostory přiléhající k prostoru bazénové haly	5x za hodinu
vstupní hala krytého umělého bazénu	1x za hodinu
Sauny	

chodba	2x za hodinu
šatny	2x za hodinu
vnitřní ochlazovna	2x za hodinu
odpočívárna	2x za hodinu
záchod	50m ³ h ⁻¹ na 1 záchodovou mísu

Pro výměnu vzduchu v ostatních prostorech koupališť platí shodné minimální požadavky jako pro prostory bazénové haly.

5. Infiltraci spárami oken včetně mikroventilace nelze pro budovy s okny vybavenými těsněním považovat za součást konceptu větrání.

DENNÍ OSVĚTLENÍ

1. Posouzení denního osvětlení se provádí stanovením hodnot činitele denní osvětlenosti v síti kontrolních bodů na vodorovné srovnávací rovině ve výšce 850 mm nad podlahou. Obytný prostor vyhoví požadavkům na denní osvětlení, jestliže alespoň v polovině kontrolních bodů sítě je dosaženo cílové hodnoty $DT = 1 \%$ a zároveň v 95 % kontrolních bodů sítě je dosaženo cílové hodnoty $DTM = 0,4 \%$. Při horním osvětlení se požaduje dosažení cílové hodnoty $DT = 1 \%$ v 95 % kontrolních bodů sítě.
2. Činitel denní osvětlenosti je definován jako podíl osvětlenosti E (lx) v daném místě k současné osvětlenosti E_h (lx) nestíněné vodorovné roviny v exteriéru. Vyjadřuje se v procentech.

$$D = \frac{E}{E_h} \times 100 \quad (\%)$$

Při výpočtu činitele denní osvětlenosti se použije metoda a uvažované hodnoty v souladu s požadavky určené normy. Jestliže dojde v průběhu přípravy, realizace nebo užívání stavby k takovým změnám uvažovaných hodnot τ_s , τ_k a τ_z , kterými se hodnota jejich vzájemného součinu změní o méně než 1/5 vypočtené hodnoty, potom zůstává v platnosti výsledek původního výpočtu.

3. Síť kontrolních bodů na srovnávací rovině se vytyčí podle pravidel popsaných v určené normě. Kontrolní body se nacházejí v průsečících os sítě bodů.
4. Při výpočtu denního osvětlení se musí vzít v úvahu rozložení jasu oblohy podle určené normy.
5. Metoda použitá při stanovení činitele denní osvětlenosti musí obsahovat výpočet množství světla přicházejícího přímo z oblohy, světla odraženého od vnějších povrchů a stínících překážek i světla odraženého od vnitřních povrchů místnosti a vnitřních stínících překážek, a musí umožňovat zavést do výpočtu tyto vlivy:
 - a) ztráty světla při prostupu světlo propouštějícím materiálem konstrukce osvětlovacího otvoru charakterizované činitelem prostupu světla τ_ψ (-) v kolmém směru a činitelem směrové propustnosti.

τ_ψ (-), který závisí na úhlu ψ (°) měřeném od kolmice k zasklení podle vztahu:

$$\tau_\psi = \cos \psi \left(1 + \frac{\sin^2 \psi}{2} \right)$$

b) ztráty světla vlivem znečištění části osvětlovacího otvoru propouštějícího světlo charakterizované činitelem znečištění τ_z (-).

Platí

$$\tau_z = \tau_{z,e} \cdot \tau_{z,i}$$

kde $\tau_{z,e}$ (-), resp. $\tau_{z,i}$ (-) je činitel znečištění ze strany exteriéru, resp. interiéru.

c) ztráty světla vlivem konstrukce osvětlovacího otvoru, která nepropouští světlo charakterizované činitelem τ_k (-).

Platí

$$\tau_k = \frac{A_s}{A_c}$$

kde A_s (m²) je čistá plocha zasklení a A_c (m²) je plocha celého osvětlovacího otvoru vypočtená za skladebných rozměrů. Není-li k dispozici ověřená hodnota τ_k (-) pro konkrétní okno, použije se $\tau_k = 0,75$.

Kromě použití tohoto činitele lze tento vliv respektovat i uvažováním skutečných stínících vlivů konstrukcí otvorů, pokud jsou jejich rozměry známy.

d) stínění venkovními překážkami, kdy je nutno respektovat jejich tvar a jejich jas L_p (cd·m⁻²). Jas stínících překážek se uvažuje hodnotou $L_p = 0,1 L_m$ a v této hodnotě se uvažuje i jas terénu. L_m (lx) je průměrný jas oblohy. Platí $L_m = E_h/\pi$. Činitel jasu se pak stanoví podle vztahu:

$$k = \frac{L_p}{L_m}$$

V konkrétní urbanistické situaci je také možné stanovit jas stínících překážek a terénu pomocí světelné interakce mezi oblohou, překážkami a terénem. V takovém případě se uvažuje pro překážky činitel odrazu světla $\rho = 0,4$ a pro terén $\rho = 0,2$. Vzrostlá zeleň (stromy) se za stínící překážku nepovažuje.

e) mnohonásobný odraz světla od vnitřních povrchů místnosti, který je dán hodnotami činitelů odrazu ρ (-) jednotlivých povrchů. Při výpočtu denního osvětlení obytných místností se použije pro podlahu činitel $\rho = 0,2$ pro stěny $\rho = 0,5$ a pro strop $\rho = 0,7$. Je-li známo barevné řešení místnosti, použijí se skutečné hodnoty ρ (-) jednotlivých povrchů.

PROSLUNĚNÍ**Požadavky na proslunění**

1. Místnost je prosluněna, jestliže jsou zároveň splněny požadavky písmen a) až d).

- a) Za předpokladu jasné oblohy (neuvažování oblačnosti) ve vybraný den mezi 1. únorem a 21. březnem musí dopadat do kontrolního bodu P v okně posuzovaného obytného prostoru přímé sluneční paprsky alespoň po dobu 90 minut. Skladebné rozměry osvětlovacích otvorů (šířka a výška okna), jimiž je zajištěno proslunění, musí být nejméně 0,9 m a jejich plocha se musí v součtu rovnat alespoň jedné desetíně plochy podlahy místnosti, a to po celou požadovanou dobu 90 minut. Při tom se do plochy podlahy místnosti nezapočítává ta část podlahy, která je vzdálena od stěny (stěn) s oknem o více než čini 2,3násobek světlé výšky místnosti. U oken umístěných v šikmé rovině střechy lze připustit i jejich šířku mezi 0,7 a 0,9 m. U více osvětlovacích otvorů v místnosti je možné čas proslunění sčítat, pokud k proslunění nedochází současně.
- b) Kontrolní bod P se nachází ve středu šířky osvětlovacího otvoru 0,3 m nad jeho parapetem (pokud existuje), ale nejméně 1,2 m nad úrovní podlahy místnosti, v rovině vnitřního líce obvodové stěny (obvodového pláště) budovy. Příímka vedená v půdorysu z kontrolního bodu P k vnějšímu líci ostění osvětlovacího otvoru vymezuje úhel β ($^{\circ}$) neefektivního dopadu slunečních paprsků. Jestliže se půdorysný průmět slunečního paprsku nachází uvnitř tohoto úhlu, pak se sluneční záření z uvedeného směru do doby proslunění nezapočítává.
- c) Do doby proslunění se zároveň nezapočítává situace, kdy výška slunce γ ($^{\circ}$) nad obzorem je nižší než hodnota γ_{\min} ($^{\circ}$) uvedená v tabulce č. 2 v závislosti na vybraném datu posuzování. Pro dny 1.2. až 19.2. $\gamma_{\min} = 0$.

Tabulka č. 1: Minimální započitatelná výška slunce

den	γ_{\min} ($^{\circ}$)	den	γ_{\min} ($^{\circ}$)	den	γ_{\min} ($^{\circ}$)
20.2.	0	2.3.	4	12.3.	8
21.2.	0	3.3.	4	13.3.	9
22.2.	0	4.3.	5	14.3.	9
23.2.	1	5.3.	5	15.3.	10
24.2.	1	6.3.	6	16.3.	10
25.2.	2	7.3.	6	17.3.	11
26.2.	2	8.3.	7	18.3.	11
27.2.	3	9.3.	7	19.3.	12
28.2.	3	10.3	8	20.3.	12
1.3.	3	11.3	8	21.3.	13

- d) Při výpočtu doby proslunění se použije postup uvedený v určené normě. Jsou-li mapové podklady v kartografickém systému JTSK (např. katastrální mapy) pak se severní směr stanoví s použitím meridiánové konvergence C ($^{\circ}$). Hodnota meridiánové konvergence se stanoví podle vztahu

$$C = \frac{24,83^\circ - \lambda}{1,34}$$

kde λ ($^\circ$) je zeměpisná délka posuzovaného místa. Vypočtený úhel C ($^\circ$) se nanese ve směru hodinových ručiček od svislých souřadnicových čar kartografické sítě (S-JTSK) mapového podkladu. Tím je určen severní směr poledníku.

2. Pro stanovení možnosti dopadu slunečních paprsků do kontrolního bodu P je třeba z tohoto bodu určit viditelnou část oblohy. Ta může být omezena stínícími překážkami tvořenými okolními objekty (nejčastěji budovami) i částmi konstrukce vlastního posuzovaného objektu (např. pohledem balkonu).

HYGIENICKÉ ZAŘÍZENÍ A ŠATNA

Stavebně technické provedení hygienického zařízení a šatny musí splňovat požadavky stanovené v souladu s požadavky určené normy.

1. Stavby pro bydlení a stavby pro sociální služby

Byt a ubytovací jednotka ve stavbách pro sociální služby musí být vybavena alespoň 1 záchodovou mísou a 1 koupelnou.

2. Stavby ke kulturním, sportovním nebo obdobným účelům, ve kterých se nachází prostory pro užívání veřejností

2.1. Stavby ke kulturním, sportovním nebo obdobným účelům, ve kterých se nachází prostory pro užívání veřejností musí být vybaveny samostatnou místností se záchodovou mísou s předsíní a umyvadlem, pro každých 50 žen nebo 100 mužů a dále vždy pro 50 mužů 1 pisoárovým stáním nebo mušlí, odděleně pro muže a ženy. V případě stavby do počtu nejvýše 6 návštěvníků je možné zřídit společné hygienické zařízení.

2.2. Pro zaměstnance se hygienické zařízení zpravidla zřizuje odděleně od hygienického zařízení pro veřejnost.

3. Stavby ubytovacích zařízení

3.1. Ubytovací jednotky se zpravidla vybavují hygienickým zařízením. Pokud není hygienické zařízení zřízeno v rámci ubytovací jednotky, musí být v pokoji alespoň umyvadlo s tekoucí vodou. V těchto případech je nutno na každém podlaží, nejméně však na každých 10 pokojů, zřídit koupelnu s vanou nebo se sprchovým koutem a umyvadlem, a dále záchod uspořádaný odděleně pro muže a pro ženy, s předsíní a umyvadlem.

3.2. V části ubytovacího zařízení, kde jsou poskytovány stravovací služby a kde je provozována společenská nebo kulturní činnost, musí být samostatná místnost se záchodovou mísou pro veřejnost odděleně pro muže a pro ženy obojí s předsíní a umyvadlem. Požaduje se

- a) pro ženy 1 záchodová mísa na 10 žen, pro každých dalších 20 žen 1 další záchodová mísa,
- b) pro muže 1 záchodová mísa a 1 pisoárové stání nebo mušle na 10 mužů, pro každých dalších 40 mužů 1 další záchodová mísa a 1 pisoárové stání nebo mušle.

Obdobně se postupuje i u samostatných provozoven stravovacích služeb.

4. Mateřské školy

V mateřských školách musí být záchody a umývárny přístupné ze šatny i denní místnosti dětí a nedělí se podle pohlaví. U jedné záchodové mísy musí být volný manipulační prostor odpovídající kruhu o průměru nejméně 1200 mm.

5. Umělá koupaliště a sauny

5.1. U krytých umělých koupališť je nutno zajistit pro 15 návštěvníků alespoň 1 sprchu, u umělých koupališť nekrytých alespoň 1 sprchu pro 100 návštěvníků; v prohřívárně alespoň 1 sprchu na 4 místa v prohřívárně. Sprchy umělých koupališť pro muže a ženy musí být

oddělené. V případě stavby do počtu nejvýše 6 návštěvníků je možno zřídit sprchy společné.

- 5.2. Stěny prostoru pro sprchování musí být opatřeny snadno omyvatelným povrchem do výše minimálně 2 m. Stropy a stěny ve sprchách musí být nad omyvatelnou částí omítnuty omítkou s protiplísňovým přípravkem.
- 5.3. Záchody se umísťují tak, aby návštěvník při návratu do bazénové haly procházel prostorem pro sprchování. Pokud budou záchody umístěny také přímo u bazénu, musí být vybaveny sprchou. Při stanovení jejich počtu se postupuje jako u staveb uvedených v bodě 2 této přílohy. V případě stavby do počtu nejvýše 6 návštěvníků je možno zřídit záchody společné.
- 5.4. Podlahy prostor pro sprchování a záchodů musí být ze snadno omyvatelného a snadno dezinfikovatelného materiálu s protiskluzovou úpravou, u prostor pro sprchování vyspádovány ve směru k odvodňovacímu systému, jehož poloha musí zabezpečit dobré podmínky pro údržbu. Rohy a kouty mezi stěnami a podlahou musí být zaoblené.

SCHODIŠTĚ, VYROVNÁVACÍ STUPNĚ A RAMPA

1. Nejmenší podchodná a průchodná výška schodiště a počet stupňů ve schodišťovém rameni je stanovena v souladu s požadavky určené normy.
2. Nejmenší šířka schodišťového stupně na hlavním a únikovém schodišti musí být 300 mm. Šířka schodišťového stupně na hlavním schodišti v rodinných domech a stavbách pro rodinnou rekreaci může být snížena na 275 mm. Vzájemný vztah mezi výškou a šířkou schodišťového stupně je stanoven v souladu s požadavky určené normy.
3. Nejmenší šířka schodišťového stupně podle bodu 2 u zakřiveného (točitého) schodiště s šířkou ramene do 1100 mm musí být dodržena ve vzdálenosti 400 mm od vnějšího okraje schodišťového ramene. U zakřiveného (točitého) schodiště s šířkou ramene větší než 1100 mm musí být ve vzdálenosti 300 mm od vnitřního okraje ramene nejmenší šířka schodišťového stupně 230 mm v případech, kdy schodiště slouží pro evakuaci více než 10 osob, v ostatních případech může být snížena až na 180 mm.
4. Tvar a povrchová úprava schodišťového stupně, stupnice a podstupnice je stanovena v souladu s požadavky určené normy.
5. Sklon schodišťového ramene pro jednotlivé druhy staveb a typ schodiště je stanoven v souladu s požadavky určené normy.
6. Nejmenší dovolená průchodná šířka schodišťových ramen, rozměry podest a mezipodest, umístění dveří v prostoru podest a další bezpečnostní požadavky jsou pro jednotlivé druhy staveb stanoveny v souladu s požadavky určené normy.
7. Schodišťové rameno musí mít madlo
 - a) alespoň na jedné straně u přímých a zakřivených ramen s průchodnou šířkou do 1 650 mm včetně,
 - b) na obou stranách u přímých a zakřivených ramen s průchodnou šířkou větší než 1 650 mm, u točitých a smíšených ramen s průchodnou šířkou větší než 1 100 mm.
8. Požadavky na odsazení madla od pevné konstrukce, tvar pro uchopení rukou a součinitel tepelné vodivosti jsou stanoveny v souladu s požadavky určené normy.
9. Technické požadavky na šikmou rampu jsou stanoveny v souladu s požadavky určené normy.

PROTISKLUZNOST

1. Podlaha a pochozí plocha, které nejsou přístupné veřejnosti, musí mít nášlapnou vrstvu s protiskluznou úpravou splňující tyto požadavky
 - a) součinitel smykového tření nejméně 0,3, nebo
 - b) hodnotu výkyvu kyvadla nejméně 30, nebo
 - c) úhel kluzu nejméně 6° (třída R9).

2. Šikmá podlaha, šikmá pochozí plocha a šikmá rampa s vyšším sklonem než 3° (5 %), které nejsou přístupné veřejnosti, musí mít nášlapnou vrstvu s protiskluznou úpravou splňující tyto požadavky
 - a) součinitel smykového tření nejméně $0,3 + \text{tg } \alpha$, nebo
 - b) hodnotu výkyvu kyvadla nejméně $30 \times (1 + \text{tg } \alpha)$, nebo
 - c) úhel kluzu nejméně $6^\circ \times (1 + \text{tg } \alpha)$.

3. Schodiště včetně podest a vyrovnávací stupně staveb musí mít nášlapnou vrstvu s protiskluznou úpravou splňující tyto požadavky
 - a) součinitel smykového tření nejméně 0,5, nebo
 - b) hodnotu výkyvu kyvadla nejméně 50, nebo
 - c) úhel kluzu nejméně 10° (třída R10).

4. Při předním okraji schodišťového nebo vyrovnávacího stupně a podesty do vzdálenosti 40 mm od hrany se musí vyskytovat protiskluzová úprava splňující tyto požadavky
 - a) součinitel smykového tření nejméně 0,6, nebo
 - b) hodnota výkyvu kyvadla nejméně 60, nebo
 - c) úhel kluzu nejméně 12° (třída R10).Protiskluzové úpravy stupnice schodů nesmí vystupovat nad povrch stupnice více než 3 mm.

5. Podlaha a pochozí plocha ve stavbě s pracovištěm musí mít nášlapnou vrstvu s protiskluznou úpravou splňující tyto požadavky
 - a) úhel kluzu od 10° do 19° (třída R10) do prostor skladů, malých kuchyní, hygienických zařízení, kaváren, čajoven,
 - b) úhel kluzu od 19° do 27° (třída R11) do prostor výroben, kuchyní do 100 obědů za den, školních kuchyní, prodejen, letištních hal, autoservisů,
 - c) úhel kluzu od 27° do 35° (třída R12) do mlékáren, udíren, do kuchyní nad 100 obědů za den, velkokuchyní, čistíren odpadních vod, na stanoviště vozidel, chladíren, hasičských zbrojnic,
 - d) úhel kluzu od 35° (třída R13) pro rafinerie, jatka, do výroben uzenin, výroben lahůdek.

6. V případě, že výše uvedené povrchy nejsou chráněné před deštěm nebo se na nich může vyskytovat volně stojící voda, musí být požadavky na protiskluznost splněny i při mokřém povrchu.

UMĚLÉ KOUPALIŠTĚ, BAZÉN A SAUNA

Část 1

Obecné požadavky na stavbu přístupnou veřejnosti

- 1.1. Požadavky na bezbariérový přístup jsou stanoveny v souladu s požadavky určené normy.
- 1.2. Požadavky na kontrastní označení bazénu jsou stanoveny v souladu s požadavky určené normy.
- 1.3. Kolem všech bazénů musí být snadno čistitelný ochoz s protiskluzovou úpravou podle přílohy č. 7 k této vyhlášce a s takovým spádem, aby veškerá voda při úklidu odtékala do odvodňovacích zařízení, která jsou provozně nastavena tak, aby veškerá voda odtékala do kanalizace. Za minimální spád se považuje spád 2 %. Stejným způsobem musí být provedeno a provozně nastaveno odkanalizování i všech ostatních komunikačních ploch, které na ochoz přímo navazují a všech komunikačních ploch, kde se předpokládá roznesení bazénové vody uživateli. Okraj bazénu musí být proveden a provozně zajištěn tak, aby při úklidu ochozu nebyly nečistoty splachovány do vody bazénu ani do recirkulačního systému, přičemž za recirkulační systém se považuje i přelivný žlábek bazénu. Délka přelivného žlábků, který musí být zřízen v úrovni hladiny, musí být nejméně dvě třetiny omočeného obvodu bazénu. U bazénů hlubších než 1,6 m musí být v hloubce 1,2 m u obvodových stěn vybudována pro uživatele bezpečná záchytná plocha v šířce minimálně 10 cm.
- 1.4. U nekrytých bazénů nebo mezi venkovním prostorem a ochozem krytého bazénu musí být přechod návštěvníků na ochoz bazénů zajištěn přes brodítko. Brodítko musí být ve směru průchodu nejméně 2 m dlouhá, se zpevněním před a za brodítko, s nástupnou výškou vody 10 cm až 15 cm a se stálou intenzitou průtoku odpovídající výměně vody v brodítku nejméně jednou za hodinu. Pro osoby s pohybovým postižením se navrhuje přístup mimo brodítko. Vodu do brodítko lze odebírat z recirkulačního systému po dávkování dezinfekčního přípravku nebo lze použít vodu odtékající z bazénu přepadem. Brodítko musí být opatřena sprchami, do kterých je vedena voda z recirkulace po dávkování dezinfekčního přípravku nebo voda z vodovodu.
- 1.5. U staveb bazénů musí být zřízena úklidová místnost odvětrávaná, vybavená výlevkou. Stěny úklidových místností musí být opatřeny snadno omyvatelným povrchem do výše minimálně 180 cm od podlahy.
- 1.6. Požadavky na větrání bazénové haly krytých koupališť jsou uvedeny v příloze č. 2 k této vyhlášce a požadavky na osvětlení bazénové haly krytých koupališť jsou uvedeny v tabulce č. 1.
- 1.7. Pro pořádání plaveckých soutěží či jiných organizovaných akcí v bazénech jsou požadavky na intenzitu umělého osvětlení stanoveny v souladu s požadavky určené normy.
- 1.8. Všechny místnosti a prostory objektů krytých a nekrytých umělých koupališť musí být větrány, pokud nestačí přirozená výměna vzduchu okny, musí být výměna vzduchu zajištěna nuceným větráním. Větrání záchodů musí být podtlakové. Kapacity větrání se řídí podle přílohy č. 2 k této vyhlášce.

- 1.9. Nekrytá umělá koupaliště s celoročním i sezónním provozem a krytá umělá koupaliště musí být vybavena recirkulačním systémem, jehož součástí je i recirkulační úprava vody, nebo u nekrytých koupališť alespoň systémem soustavné dezinfekce za současného splnění požadavku nepřetržité obměny vody úměrné aktuálnímu počtu návštěvníků. Způsob přítoku a odtoku vody každého bazénu musí zajišťovat, aby v každém bazénu docházelo k důkladnému směšování vody přiváděné do bazénu z úpravy vody s vodou v bazénu. Splnění tohoto požadavku se zabezpečuje dostatečným počtem vtokových a odtokových prvků odpovídajících hydraulických parametrů vhodně rozmístěných tak, aby při proudění vody nevznikaly v bazénu zkratové proudy a místa s pomalou výměnou vody a aby výměna a směšování vody probíhaly na krátké dráze, dostatečně intenzivně a v celém objemu bazénu. V bazénech musí být zajištěna možnost odtoku vody na recirkulační úpravnu vody jak z úrovně hladiny, tak ze dna.
- 1.10. Soustava bazénů se zřizuje tak, aby se voda nepřepouštěla přímo z bazénu do bazénu. Za přepouštění se nepovažují vodní atrakce, u kterých voda v soustavě bazénů přepadává z bazénu do bazénu, a soustava bazénů napojená na 1 úpravnu, pokud je do každého bazénu zajištěn samostatný přítok upravené vody. Přívod upravené vody z recirkulační úpravy musí být pro každý bazén samostatný.
- 1.11. Bazén i akumulární jímka musí být v nejhlubším místě opatřeny vypouštěcím zařízením, aby bylo možno vypustit vodu z bazénu (jímky) do kanalizace, vodoteče nebo do příslušného odvodňovacího systému podle jejich přípojovacích podmínek.
- 1.12. Pro rozvody do sprch lze použít vodu z bazénu na výstupu z recirkulace a po provedení úpravy a hygienického zabezpečení podle zákona o ochraně veřejného zdraví.
- 1.13. Odvětrávání prostoru nad hladinou se u bazénů zajišťuje, mimo jiné, též vymezenou úrovní hladiny, která nesmí být níže než 30 cm pod úrovní ochozů.
- 1.14. Umělé koupaliště, které je používáno jako plavecký stadion, musí mít místa určená pro diváky oddělená od prostorů vyhrazených pro uživatele bazénu; přístup k těmto místům musí být zajištěn zvláštním vchodem a oddělenou chodbou. Podle projektovaného počtu diváků musí být k dispozici šatny a potřebný počet záchodů s umyvadly podle přílohy č. 5 k této vyhlášce. Podlaha tribuny pro diváky musí být vyspádována do kanalizace.

Tabulka č. 1 - Požadavky na osvětlení bazénové haly krytého bazénu a jeho přilehlých prostorů

Účel bazénu	Hala bazénu ¹⁾	Přilehlé prostory pro uživatele (šatny, WC, sprchy, chodby atd.)	Vstupní hala
Rekreační	200 lx	200 lx	100 lx
Pro pořádání plaveckého výcviku	300 lx		
Pro pořádání plaveckých soutěží a organizovaných akcí	500 lx		

¹⁾ Minimální požadovaná úroveň osvětlení má být splněna v úrovni 200 mm nad ustálenou vodní hladinou.

1.15. V areálu umělého koupaliště je nutno zajistit rozvod vody.

Část 2

Obecné požadavky na bazény pro kojence a batolata

- 2.1. Bazény pro kojence a batolata musí mít k dispozici související prostory, zejména krytý, nejlépe vnitřní prostor pro kočárky, šatny dětí, oddělený prostor na kojení, odpočinek a pro aklimatizaci dětí na venkovní prostředí před odchodem, zázemí pro doprovod (šatna, sprchy, záchody apod.), suchou a větratelnou místnost (sklad) na ukládání vysušených pomůcek a materiálů.
- 2.2. Prostory pro koupání kojenců a batolat musí být stavebně nebo provozně odděleny od ostatních prostor.
- 2.3. Požadavky na větrání haly bazénu a přilehlých prostorů jsou uvedeny v příloze č. 2 k této vyhlášce.
- 2.4. Pokud není uvedeno jinak, řídí se požadavky na bazény pro kojence a batolata podle obecných požadavků uvedených v části 1 této přílohy.

Část 3

Požadavky na brouzdaliště

- 3.1. Při určování kapacity vodní plochy brouzdaliště pro děti se počítá s plochou 1 m² na jedno dítě. Na brouzdaliště platí požadavky uvedené v části 1 v bodě 1.3. obdobně.
- 3.2. Brouzdaliště nesmí mít větší hloubku vody než 40 cm.
- 3.3. Brouzdaliště se zřizují s cirkulací nebo bez recirkulace. Způsob přívodu a odtoku vody musí zajišťovat intenzivní směšování vody v brouzdališti a voda do brouzdaliště nesmí být přiváděna z jiného bazénu.

Část 4

Šatny umělých koupališť a saun

- 4.1. Kapacita šaten musí odpovídat kapacitě umělého koupaliště. Kapacita šatny prohřívárny sauny musí odpovídat dvojnásobku počtu míst prohřívárny sauny.
- 4.2. U nekrytých umělých koupališť lze namísto šaten vybudovat převlékací kabiny. Půdorysná plocha jedné převlékací kabiny u nekrytých i krytých koupališť musí být nejméně 1,5 m².
- 4.3. Šatny u krytých umělých koupališť musí být provozně odděleny pro návštěvníky, kteří se jdou koupat, od ostatních návštěvníků.
- 4.4. Počet sprch se řídí předpokládanou kapacitou koupaliště. U krytých umělých koupališť musí být pro příchod zachováno pořadí šatna, prostor pro sprchování, bazén, pro odchod pořadí bazén, prostor pro sprchování, osušovna, šatna, přičemž tyto úseky musí být stavebně odděleny.
- 4.5. Podlahy a stěny šaten musí být ze snadno čistitelného materiálu. Podlahy musí mít protiskluzovou úpravu podle přílohy č. 7 k této vyhlášce a musí mít spád minimálně 2 % směrem k odvodňovacímu systému. Dělicí příčky, které nejsou pevně spojeny s podlahou v celé délce spodního líce příčky, musí být ukončeny alespoň 15 cm nad podlahou, rohy a kouty obvodových stěn musí být zaoblené.
- 4.6. Vybavení převlékacích šaten a převlékacích kabin musí být snadno omyvatelné.
- 4.7. Kapacita větrání šaten je upravena v příloze č. 2 k této vyhlášce.

Část 5

Sauna

- 5.1. Prostor prohřívárny sauny na 1 osobu musí být nejméně 2 m³. Veškeré použité materiály v sauně musí být odolné a zdravotně nezávadné při návrhovém zatížení teplem a vlhkostí.
- 5.2. Stěny i strop prohřívárny sauny se obkládají materiálem dobře izolujícím teplo a dobře absorbujícím vlhkost.
- 5.3. Podlaha musí být z dobře omyvatelných materiálů s protiskluzovou úpravou podle přílohy č. 7 k této vyhlášce a vyspádována k podlahové vpusti. V případě umístění podlahové vpusti v sauně, musí vpust' svým konstrukčním řešením zabránit vniknutí pachů z kanalizačního systému do sauny.
- 5.4. U topidel na pevná či plynná paliva se do prostoru sauny umísťuje pouze tepelný výměník, případně konstrukce topidla musí zajišťovat pouze obsluhu zvenčí sauny. Kouřovod a související zařízení musí být umístěny mimo prostor sauny.
- 5.5. Sauna musí být dostatečně větratelná, s možností regulace. Musí být dostatečně osvětlena a opatřena nouzovým osvětlením. Požadavky na osvětlení sauny jsou stanoveny v tabulce č. 2.
- 5.6. K sauně se zřizuje úklidová místnost, větratelná, vybavená výlevkou s vodovodní baterií pro teplou a studenou vodu.
- 5.7. Požadavky na větrání saun jsou stanoveny v příloze č. 2 k této vyhlášce.

Tabulka č. 2 - Osvětlení saun

Místo	Min. intenzita osvětlení (lx)	Nouzové osvětlení
Chodba	100	+
Šatna	200	+
Prohřívárna	50	+
Vnitřní ochlazovna	75	+
Vnější ochlazovna	75	-
Odpočívárna	75	+
Záchod	100	-

Část 6

Ochlazovna a odpočívárna sauny

- 6.1. Bazén a sprchovací zařízení musí být umístěny uvnitř objektu, v blízkosti prohřívárny sauny. Stěny a dno bazénu musí být opatřeny dobře omyvatelným povrchem. Povrch dna musí mít protiskluzovou úpravu podle přílohy č. 7 k této vyhlášce. Bazén musí být ve výši hladiny vody opatřen přelivným žlábkem, s výpustí do úpravny bazénové vody, nebo přes sifonový uzávěr, pokud ústí do kanalizace. Vstup do bazénu musí být opatřen schůdky se zábradlím či vstupním žebříkem s madly. Podlaha v okolí bazénu musí mít protiskluzovou úpravu podle přílohy č. 7 k této vyhlášce, se spádem minimálně 2 % k podlahovým vpustím.
- 6.2. V případě zřízení bazénu ve vnější ochlazovně musí tento bazén odpovídat požadavkům této vyhlášky.
- 6.3. Velikost odpočívárny sauny musí činit minimálně 2 m² na jedno místo prohřívárny. Odpočívárna musí být s omyvatelným a snadno čistitelným povrchem. Požadavky na větrání jsou uvedeny v příloze č. 2 k této vyhlášce.

INFRASTRUKTURA PRO ALTERNATIVNÍ PALIVA

1. Běžné dobíjecí stanice na střídavý proud pro elektrická vozidla musí být vybaveny alespoň zásuvkami nebo vozidlovými zásuvkovými přípojkami s 1 kolíkem a 2 dutinkami. Požadavky se považují za splněné, jsou-li naplněny jejich parametry podle určené normy.

CELEX 32014L0094

2. Vysoce výkonné dobíjecí stanice na střídavý proud pro elektrická vozidla musí být vybaveny alespoň zásuvkovými přípojkami s 1 kolíkem a 2 dutinkami. Požadavky se považují za splněné, jsou-li naplněny jejich parametry podle určené normy.

CELEX 32014L0094

3. Vysoce výkonné dobíjecí stanice na stejnosměrný proud pro elektrická vozidla musí být vybaveny alespoň zásuvkovými přípojkami kombinovaného nabíjecího systému typu Combo 2. Požadavky se považují za splněné, jsou-li naplněny jejich parametry podle určené normy.

CELEX 32014L0094

4. Veřejně přístupné dobíjecí stanice na střídavý proud se zdánlivým výkonem nejvýše 3,7 kVA vyhrazené pro elektrická vozidla kategorie L musí být vybaveny alespoň
 - a) zásuvkami nebo vozidlovými zásuvkovými přípojkami typu 3 A u režimu nabíjení 3; požadavky se považují za splněné, jsou-li naplněny jejich parametry podle určené normy,
 - b) zásuvkami u režimu nabíjení 1 nebo 2; požadavky se považují za splněné, jsou-li naplněny jejich parametry podle určené normy.

CELEX 32019R1745

CELEX 32014L0094

5. Veřejně přístupné dobíjecí stanice na střídavý proud se zdánlivým výkonem vyšším než 3,7 kVA vyhrazené pro elektrická vozidla kategorie L musí být vybaveny alespoň zásuvkami nebo vozidlovými přípojkami typu 2. Požadavky se považují za splněné, jsou-li naplněny jejich parametry podle určené normy.

CELEX 32019R1745

CELEX 32014L0094

6. Dobíjecí stanice pro elektrické autobusy musí být pro účely interoperability vybaveny takto
 - a) běžné a vysoce výkonné dobíjecí stanice na střídavý proud pro elektrické autobusy musí být vybaveny alespoň zásuvkovými přípojkami typu 2; požadavky se považují za splněné, jsou-li naplněny jejich parametry podle určené normy,
 - b) běžné a vysoce výkonné dobíjecí stanice na stejnosměrný proud pro elektrické autobusy musí být vybaveny alespoň zásuvkovými přípojkami kombinovaného nabíjecího systému

typu Combo 2; požadavky se považují za splněné, jsou-li naplněny jejich parametry podle určené normy,

- c) automatizované zařízení s kontaktním rozhraním pro elektrické autobusy s vodivým dobíjením v režimu 4 podle určené normy, pokud jde o automatické přípojovací zařízení (dále jen „ACD“) namontované na infrastrukturu (reverzní pantograf), ACD namontované na střeše vozidla, ACD namontované pod vozidlem a ACD namontované na infrastrukturu a připojujícího se na bok nebo střechu vozidla, musí být vybaveno mechanickými a elektrickými rozhraními, jak je stanoveno určenou normou.

CELEX 32021R1444

7. Dodávka elektřiny z pevniny pro plavidla vnitrozemské plavby musí být v souladu s požadavky podle určené normy.

CELEX 32019R1745

8. Venkovní vodíkové čerpací stanice vydávající plynný vodík používaný jako palivo v motorových vozidlech musí splňovat technické specifikace pro dodávky plynného vodíku jako paliva. Požadavky se považují za splněné, jsou-li naplněny jejich parametry podle určené normy.

CELEX 32019R1745

CELEX 32014L0094

9. Vodíkové čerpací stanice vydávající plynný vodík používaný jako palivo v motorových vozidlech musí používat algoritmy plnění paliva a vybavení, které splňují příslušné specifikace pro dodávky plynného vodíku jako paliva. Požadavky se považují za splněné, jsou-li naplněny jejich parametry podle určené normy.

CELEX 32019R1745

CELEX 32014L0094

10. Přípojky pro motorová vozidla, kromě motocyklů, pro účely čerpání plynného vodíku musí splňovat technické specifikace pro propojovací zařízení pro čerpání plynného vodíku do motorových vozidel. Požadavky se považují za splněné, jsou-li naplněny jejich parametry podle určené normy.

CELEX 32019R1745

CELEX 32014L0094

11. Čerpací stanice na zemní plyn vydávající stlačený zemní plyn (CNG) používaný jako palivo v motorových vozidlech musí splňovat příslušné technické specifikace stanovené pro plnicí tlak. Požadavky se považují za splněné, jsou-li naplněny jejich parametry podle určené normy.

CELEX 32019R1745

12. Čerpací stanice na zemní plyn vydávající zkapalněný zemní plyn (LNG) používaný jako palivo v motorových vozidlech musí splňovat příslušné technické specifikace stanovené

pro plnicí tlak. Požadavky se považují za splněné, jsou-li naplněny jejich parametry podle určené normy.

CELEX 32019R1745

13. Profil přípojky pro motorová vozidla, kromě motocyklů, pro účely čerpání zkapalněného zemního plynu musí splňovat technické specifikace. Požadavky se považují za splněné, jsou-li naplněny jejich parametry podle určené normy.

CELEX 32019R1745

14. Čerpací stanice na zemní plyn vydávající zkapalněný zemní plyn (LNG), používaný jako palivo pro plavidla vnitrozemské plavby musí výhradně pro účely interoperability splňovat příslušné technické specifikace. Požadavky se považují za splněné, jsou-li naplněny jejich parametry podle určené normy.

CELEX 32019R1745

VODNÍ DÍLO

Část 1

Zakládání vodního díla

- 1.1. Založení vodního díla umístěného v korytě vodního toku nebo v místě, kde na něj mohou působit účinky vody, musí splňovat požadavky na stabilitu a odolnost pro krajně nepříznivý zatěžovací stav účinků vody a účinků možných nahodilých zatížení.
- 1.2. Při zakládání vodního díla se posuzuje i možná změna průtokových poměrů, zejména průchod povodní, a možná změna režimu podzemních vod.
- 1.3. Založení přehrady, hráze nebo jezu musí splňovat požadavky na zajištění drenážní stability podloží a omezení průsakového množství vody.
- 1.4. Způsob založení přehrady nebo hráze, popřípadě její části, například sdruženého objektu, odběrného objektu nebo výpustného objektu, musí vycházet ze zjištěných geotechnických poměrů v místě zakládání. Žádná část stavby v podzákladí přehrady se nesmí zakládat na piloty, prahy nebo sedla.
- 1.5. Podzemní konstrukce oddělující vnitřní prostory vodního díla od okolního horninového prostředí se podle jejich charakteru a účelu izolují proti podzemní vodě a podle potřeby se dále chrání před jejím negativním působením.
- 1.6. Vodní dílo, které se navrhuje v území v dosahu účinků hlubinného dobývání nebo v dosahu seismických účinků, se navrhuje též s ohledem na předpokládané deformace základové půdy, způsobené projevy důlní nebo seismické činnosti.

Část 2

Technické požadavky na stavební konstrukce vodního díla

- 2.1. Návrh a provedení stavební konstrukce nebo stavebního prvku vodního díla musí splňovat požadavky určené účelem vodního díla a požadavky na odolnost proti všem předvídatelným zatížením a jiným vlivům, které se mohou při provádění a užívání vodního díla vyskytnout (například škodlivé působení prostředí, povodně, ledové jevy, mechanické působení plovoucích předmětů, koroze, otřesy, teplotní změny).
- 2.2. Předvídatelná zatížení a škodlivé vlivy nesmí způsobit
 - a) nepřípustné přetvoření stavební konstrukce (například deformaci nebo vznik trhlin), které by mohlo narušit mechanickou odolnost, stabilitu, bezpečnost a užívání vodního díla nebo jeho části,
 - b) poškození nebo ohrožení provozuschopnosti připojených technických zařízení v důsledku deformace stavební konstrukce, změny hladiny podzemní vody nepříznivě ovlivňující základové poměry ostatních staveb v okolí vodního díla.
- 2.3. Betony navržené a využívané pro stavební konstrukci vodního díla a jeho části, který přichází do styku s vodou, musí splňovat požadavky na vodostavební betony v souladu s požadavky určené normy pro vodotěsné konstrukce z hlediska odolnosti, mrazuvzdornosti, vodotěsnosti, průsaku, objemové stálosti, pevnosti a houževnatosti.

- 2.4. Návrh vodního díla, které umožňuje nakládání s vodami vyžadující měření množství a jakosti vody, popřípadě měření množství vody vzduť nebo akumulované vodním dílem podle § 10 vodního zákona, musí zahrnovat zařízení pro měření, odpovídající požadavkům podle vyhlášky řešící způsob a četnost měření množství a jakosti vody.
- 2.5. Nově prováděné vodní dílo určené ke vzdouvání vody, nebo při změně stavby stávajícího vodního díla, se toto vodní dílo vybavuje vodočetnou latí osazenou do výškové úrovně koruny hráze nebo limnigrafem pro měření výškové úrovně hladin.
- 2.6. Bezpečnost přehrady nebo hráze za povodně se posuzuje odstupňovaně podle jejího významu z hlediska možných škod při jejím poškození. Význam přehrady nebo hráze z hlediska možných škod se odvozuje podle zařazení přehrady nebo hráze do kategorie podle vyhlášky řešící technickobezpečnostní dohled nad vodními díly. Požadovaná míra bezpečnosti, vyjádřená pravděpodobností překročení kulminačního průtoku kontrolní povodňové vlny, kterou je třeba přes vodní dílo bezpečně převést, je upravena v souladu s požadavky určené normy. Podmínky převedení kontrolní povodňové vlny přes vodní dílo jsou splněny, pokud je postupováno v souladu s požadavky určené normy.

Část 3

Požadavky na vodovodní síť

- 3.1. Rozvodná vodovodní síť a potrubí zásobních řadů se navrhuje na maximální hodinovou potřebu vody. Potrubí ostatních vodovodních řadů se navrhuje na maximální denní potřebu vody.
- 3.2. Vodovodní potrubí vodovodu se navrhuje v souladu s požadavky určené normy.
- 3.3. Maximální přetlak v nejnižších místech vodovodní sítě každého tlakového pásma nesmí převyšovat hodnotu 0,6 MPa. V odůvodněných případech se může zvýšit na 0,7 MPa.
- 3.4. Při zástavbě do dvou nadzemních podlaží hydrodynamický přetlak v rozvodné síti musí být v místě připojení vodovodní přípojky nejméně 0,15 MPa. Při zástavbě nad dvě nadzemní podlaží nejméně 0,25 MPa.
- 3.5. Vodovodní potrubí do vnitřního průměru 200 mm se navrhuje v podélném sklonu nejméně 3 ‰ od vnitřního průměru 250 mm do vnitřního průměru 500 mm ve sklonu nejméně 1 ‰ a potrubí vnitřního průměru 600 mm a větším ve sklonu nejméně 0,5 ‰.
- 3.6. Vodotěsnost vodovodního potrubí se prokazuje tlakovou zkouškou v souladu s požadavky určené normy.
- 3.7. Vodotěsnost vodovodních nádrží se prokazuje zkouškou vodotěsnosti v souladu s požadavky určené normy.
- 3.8. Požadavky na materiály, používané chemikálie a výrobky přicházející do přímého styku s pitnou vodou jsou stanoveny vyhláškou řešící hygienické požadavky na výrobky přicházející do přímého styku s vodou a na úpravu vody podle vyhlášky řešící hygienické požadavky na výrobky přicházejícími do přímého styku s vodou a na úpravu vody.
- 3.9. Stavba pro úpravu vody se navrhuje podle technických požadavků vycházejících z ukazatelů jakosti surové vody a souladu její kategorie s typem úpravy vody podle vyhlášky

provádějící zákon o vodovodech a kanalizacích. Při navrhování a výstavbě stavby pro úpravu vody se postupuje podle určených norem upravujících oblast vodárenství.

- 3.10. Pokud se na stávající vodovod napojuje nová část vodovodu, provede se v případě, že by mohlo dojít k ovlivnění schopnosti zásobovat pitnou vodou stávající nebo nové odběratele, na náklady investora v projektové dokumentaci nově připojovaného vodovodu posouzení, zda dodávka pitné vody v požadovaném množství negativně neovlivní zásobování pitnou vodou včetně tlakových poměrů u stávajících odběratelů.

Část 4

Stoková síť

- 4.1. U jednotné stokové sítě musí odlehčovací komory spolehlivě rozdělit návrhový přítok odpadních vod v poměru podle hydrotechnického výpočtu a bezpečně převést návrhový průtok do čistírny odpadních vod. Při stanovení návrhových průtoků a poměru ředění odpadních vod se postupuje v souladu s požadavky určené normy. Vodoprávní úřad může v rámci řízení o povolení nebo změně stavby jednotné kanalizace v individuálních odůvodněných případech rozhodnout o posouzení odlehčovací komory v souladu s požadavky určené normy a na základě výsledků požadovat jiný poměr ředění odpadních vod nebo jiné technické řešení odlehčování.
- 4.2. Při stanovení hodnot návrhových průtoků u nově navržených odlehčovacích komor a při posouzení stávajících odlehčovacích komor se postupuje podle požadavků stanovených v tabulce č. 2 určené normy.
- 4.3. Při sklonu potrubí do 10 ‰ může být výšková odchylka v uložení stoky nejvýše +/- 10 mm, při sklonu nad 10 ‰ +/- 30 mm oproti kótě dna určené projektovou dokumentací. Na potrubí nesmí vzniknout protisklon.
- 4.4. Přímé úseky stok mezi dvěma šachtami mohou mít směrovou odchylku od přímého směru při vnitřním průměru do 500 mm včetně, nejvýše 50 mm, u větších vnitřních průměrů nejvýše 80 mm.
- 4.5. V případě, že se na jednotnou kanalizaci nebo na oddílnou kanalizaci k odvádění srážkových vod napojuje nová část kanalizace odvádějící srážkové vody z nové zástavby na zastavitelných plochách, provede se v projektové dokumentaci nový výpočet, ověřující schopnost kanalizace odvést zvýšené množství těchto vod. V případě, že se na jednotnou kanalizaci napojuje nová část kanalizace odvádějící odpadní, popřípadě srážkové vody, nelze-li jejich odvádění řešit jiným způsobem, ze stávající nebo nové zástavby na zastavitelných plochách, provede se v projektové dokumentaci na náklady investora nově připojované kanalizace také posouzení stávajících odlehčovacích komor, které budou novou stavbou ovlivněny. Pokud posouzení prokáže, že kanalizaci nelze odvést zvýšené množství vod nebo prokáže zhoršení poměrů ředění nad rámec platného kanalizačního řádu, nesmí být předmětná kanalizace na stávající kanalizaci napojena. Případný návrh nových odlehčovacích objektů bude proveden podle bodu 4.1.
- 4.6. Vzdálenost revizních a vstupních šachet v přímé trati neprůchodných stok je v zastavěném území nejvýše 50 m, v nezastavěném území z důvodu možnosti použití vysokotlakého čištění je nejvýše 80 m při světlosti stok menší než DN 500, 60 m při světlosti DN 500 až DN 600 a vzdálenost nejvýše 50 m při světlosti DN 800 a větší, u průchodných stok nejvýše

200 m. Revizní, vstupní a lomové šachty a spadiště nelze umístit mimo trasu kanalizační stoky.

Část 5

Čistírna odpadních vod

- 5.1. Množství bezdeštných odpadních vod přitékajících do čistírny odpadních vod se stanoví především podle přímého měření se zohledněním budoucího vývoje spotřeby vody nebo podle požadavků stanovených určenou normou.
- 5.2. U stokové sítě jednotné soustavy se jako maximální přítok do čistírny odpadních vod použije objem zředěných odpadních vod přitékajících do čistírny odpadních vod po odlehčení za poslední odlehčovací komorou před čistírnou odpadních vod.
- 5.3. Přítok odpadních vod přiváděných za deště do biologické části čistírny odpadních vod se navrhuje tak, aby nebyl větší než hodnota $1,2 Q_h$ u čistíren do 5000 ekvivalentních obyvatel a než hodnota $2 Q_d - Q_B$ u čistíren odpadních vod pro více než 5000 ekvivalentních obyvatel, pokud není odlišně navrhována biologická část, včetně dosazovací nádrže. Jestliže maximální přítok může způsobit přetížení objektů mechanického čištění (česle, lapák písku, usazovací nádrž), navrhne se pro zachycení přítokové vlny za deště vyrovnávací nádrž. Pokud ani tato vyrovnávací nádrž neochrání biologickou část čistírny odpadních vod, navrhne se před technologickým stupněm biologického čištění objekt k odlehčení odpadních vod tak, aby maximální přítok nezpůsobil přetížení objektů biologického čištění a nesnížil tak účinnost čištění odpadních vod.
- 5.4. Znečištění odpadních vod přitékajících do čistírny odpadních vod se stanoví na základě průzkumu s přesně stanovenou metodikou odběrů vzorků, výsledků chemických rozborů odpadních vod a na základě dalších údajů (zejména počtu připojených obyvatel, charakteru a kapacity průmyslové výroby).
- 5.5. Průměrný bezdeštný denní přítok Q_{24} je výchozí hodnotou k určení průměrných hodnot přiváděného znečištění v odpadních vodách, podle kterých se navrhují technologické objekty čistírny odpadních vod, ve kterých parametry návrhu obsahují údaj vztažený na den, stáří kalu, produkce kalu, produkce písku, produkce bioplynu apod.
- 5.6. Denní přítok Q_v je výchozí hodnotou k navrhování technologických objektů čistírny odpadních vod, u nichž návrhové parametry jsou: hydraulické zatížení, doba zdržení, doba kontaktu, recirkulační poměr apod.
- 5.7. Technologické objekty čistírny odpadních vod podle své funkce musí být posouzeny na maximální hydraulické a látkové zatížení.
- 5.8. V uspořádání čistírny odpadních vod musí být navržen obtok celé čistírny odpadních vod, a pokud možno, obtok a náhradní propojení i u jednotlivých technologických objektů čistírny odpadních vod. Obtoky musí být zajištěny proti zneužití.
- 5.9. Pro navrhování plynového hospodářství čistíren odpadních vod se postupuje podle požadavků stanovených určenou normou.
- 5.10. Pro provoz hygienických zařízení v čistírně odpadních vod musí být k dispozici pitná voda.
- 5.11. Průtoky Q uvedené v bodech 5.3., 5.5. a 5.6. jsou stanoveny určenou normou.

Část 6

Přehrada a hráz

- 6.1. Výstavba sypané hráze se provádí tak, aby bylo zajištěno splnění projektovou dokumentací navržených kritérií zhutnění sypaniny.
- 6.2. Zemník materiálu pro hráz vodního díla, které slouží ke vzdouvání nebo akumulaci vody, se přednostně navrhuje v zátopě budoucí vodní nádrže. Po ukončení těžby se posoudí stabilita svahů zemníku a navrhne jejich úprava a rekultivace.
- 6.3. Míra ochrany staveniště hráze proti povodni se navrhuje s ohledem na možné dopady přelití vody nebo protržení rozestavěné hráze.
- 6.4. Ochrana stavební jámy pro založení hráze se navrhuje úměrně možným škodám, vzniklým zatopením jámy.
- 6.5. Každá přehrada musí mít nejméně 2 samostatně použitelné, funkčně na sobě nezávislé spodní výpusti s třemi uzávěry, přičemž za jednu ze spodních výpustí lze pokládat i jiné odběrné zařízení (například vodárenské odběrné zařízení) s kapacitou vyhovující účelu vodního díla. U nově prováděných přehrad nelze za jednu ze spodních výpustí pokládat jiné odběrné zařízení, například vodárenské odběrné zařízení. Přehrada může být vybavena 1 spodní výpustí pouze ve výjimečném případě, a to u vodního díla s ovladatelným objemem nejvýše 1 mil. m³ vody, hloubkou vody při maximální hladině vody nejvýše 9 m nad úroveň dna vtoku do spodní výpusti a nehrazeném přelivu, popřípadě pokud byl pro převádění návrhové povodně předpokládán pouze přepad přes uzavřené uzávěry a není požadováno udržování trvalého průtoku vody v korytě vodního toku.
- 6.6. Kapacita spodních výpustí musí umožnit při všech v úvahu přicházejících hladinách vody ve vodní nádrži snížení hladiny vody na požadovanou úroveň v požadovaném čase a dodržení předepsaného postupu prvního plnění vodní nádrže s přiměřenou zabezpečeností. Vypouštění požadovaných průtoků vody musí být možné i pouze jedinou spodní výpustí.
- 6.7. Každá nově prováděná přehrada nebo hráz vodní nádrže, popřípadě při změně stavby stávající přehrady nebo vodní nádrže, se přehrada nebo hráz vodní nádrže vybavuje bezpečnostním přelivným zařízením k bezpečnému převádění vody za povodní. Konstrukce a kapacita bezpečnostního přelivného zařízení je dána mírou bezpečnosti odpovídající kategorii vodního díla.
- 6.8. Potrubí nebo chodba prostupující tělesem sypané hráze se pro zabránění průsakům vody navrhuje s průtokem vody o volné hladině. Pokud je třeba navrhnout potrubí s tlakovým průtokem, ukládá se volně do chodby.

Část 7

Jez

- 7.1. U koryt vodního toku s chodem splavenin návrh stavební konstrukce jezu zahrnuje možnosti transportu splavenin přes jez, včetně jejich těžby a odvozu.

- 7.2. Při návrhu stavební konstrukce vakového jezu se posuzuje nebezpečí poškození jezu plovoucími předměty a sunutými předměty a riziko úmyslného poškození v dané lokalitě.
- 7.3. Na dopravně významné vodní cestě podle zákona o vnitrozemské plavbě je součástí návrhu jezu dispoziční řešení plavební komory nebo jiné stavby k plavebním účelům, odpovídající zařídění vodní cesty.
- 7.4. U návrhu stavební konstrukce jezu, pod nímž je v korytě vodního toku říční proudění, je nutno zajistit tlumení energie přepadající vody, a to zpravidla vývarem nebo účinnou drsností přelivné plochy a podjezí. Při návrhu vývaru se zvažuje vliv stavu koryta vodního toku na průtokové poměry vody pod objektem, předpokládaná manipulace s jezovými uzávěry, manipulace při chodu ledu, manipulace při provizorním zahrazení některého jezového pole a manipulace při výstavbě jezu.
- 7.5. Stavební konstrukce pohyblivého jezu musí umožnit vyhrazení hradičí konstrukce před dosažením kulminace návrhové povodňové vlny a vyloučení poklesu hladiny vody ve zdrži pod hladinu stálého vzduší vody.
- 7.6. Při návrhu stavební konstrukce jezu se posuzuje ovlivnění průtočné kapacity stávajícího koryta vodního toku včetně ochranných hrází nad jezem a v případě potřeby se navrhuje opatření k zachování této průtočné kapacity.
- 7.7. Při návrhu stavební konstrukce jezu se posuzuje ovlivnění stability břehů stávajícího koryta vodního toku v dosahu vzduší jezu a jeho ovlivnění úrovně hladiny podzemní vody v okolí, popřípadě další negativní dopady.
- 7.8. Při návrhu stavební konstrukce jezu nebo při její změně se posuzují limity hlučnosti a vibrací vznikající přepadem vody, stanovené zákonem o ochraně veřejného zdraví.

Část 8

Stavba, kterou se zřizují, upravují nebo mění koryta vodních toků

- 8.1. Volba hodnoty návrhového průtoku pro úpravu koryta vodního toku vychází ze zvážení rizika možných ztrát na lidských životech, a z možných škod způsobených povodní.
- 8.2. Návrh podélného sklonu dna, šířky, hloubky a opevnění koryta vodního toku musí být řešen ve vzájemné souvislosti s režimem chodu splavenin a musí zajišťovat stabilitu koryta vodního toku, kterou se rozumí stav, kdy nánosy a výmoly neohrožují stabilitu jeho břehů.
- 8.3. Návrh úrovně dna koryta vodního toku musí zohlednit provoz vodních děl a zařízení v korytě vodního toku, například umístění výpustí a odběrů pro průmysl a energetiku, staveb k vodohospodářským melioracím pozemků nebo zaústění stok. Návrh úrovně hladiny vody, odpovídající průtoku vody, který se vyskytuje s dobou opakování 210 dní, se volí s ohledem na úroveň hladiny podzemní vody v přilehlém území.
- 8.4. Uzavřený profil nebo shybka se navrhuje na návrhový průtok, který se vyskytuje při přirozené povodni s dobou opakování 100 let; při průtoku vody v uzavřeném profilu s volnou hladinou se navrhuje volný prostor nad hladinou vody nejméně 0,5 m. Při návrhu uzavřeného profilu nebo shybky se přihlíží k nebezpečí ucpávání, zanášení, k podmínkám zimního provozu a možnostem oprav a údržby vodního díla.

- 8.5. Opevnění koryta vodního toku, s výjimkou zdůvodněných případů, nesmí znemožnit propojení podzemní vody s vodou v korytě vodního toku. V území mimo zastavěné území se přednostně volí opevnění vegetační, popřípadě opevnění kombinované z vegetačních a nevegetačních prvků.
- 8.6. Návrhový průtok pro mostní objekt při křížení koryta vodního toku s dráhou a pozemní komunikací nesmí být menší než návrhový průtok upraveného úseku koryta vodního toku nad mostním profilem. Volná výška mezi úrovní hladiny vody při návrhovém průtoku a horní hranou průtočného otvoru nesmí být menší než 0,5 m.
- 8.7. Podmínky pro křížení a souběh koryta vodního toku s dráhou, pozemní komunikací a vedením jsou stanoveny v souladu s požadavky určené normy.
- 8.8. Při návrhu úpravy a ohrázení koryta vodního toku se posoudí stavba zařízení, která odlehčí vyšší než návrhový průtok tak, aby nebyla ohrožena bezpečnost ochranné hráze. Toto zařízení se opatří hrázovými propustmi s hradicím zařízením nebo zpevněním.

Část 9

Stavba na ochranu před povodněmi

- 9.1. Převýšení ochranné hráze se navrhuje s ohledem na třídu hydrologických údajů, průtokové poměry koryta vodního toku a výši možných škod v případě rozlivu povodně. Při ochraně území na návrhový průtok, který odpovídá příslušné určené normě a vyskytuje se s dobou opakování 100 let, se navrhuje převýšení ochranné hráze 0,3 m - 1,0 m, při ochraně nižší se navrhuje převýšení ochranné hráze do 0,5 m. U mobilní zábrany podle § 80 odst. 1 této vyhlášky je převýšení nejméně 0,3 m. Pokud je mobilní zábrana součástí ochranné hráze, navrhuje se převýšení této mobilní zábrany shodné s převýšením ochranné hráze, která je stanovena určenou normou.
- 9.2. Nejmenší přípustná šířka koruny ochranné hráze je 3,0 m, pouze u ochranných hrází nižších než 2,0 m je nejmenší přípustná šířka 2,0 m. Svahy a korunu ochranné hráze je třeba chránit vhodným opevněním, a to alespoň osetím. Opevnění ochranných hrází se navrhuje na základě výpočtu unášecích sil při návrhovém průtoku. V projektové dokumentaci se posuzuje nutnost zpevnění koruny hráze pro pojezd mechanismů při údržbě.

Část 10

Studna

- 10.1. Nejmenší vzdálenost studny od zdrojů možného znečištění je stanovena podle druhu možného zdroje znečištění pro málo prostupné prostředí takto
 - a) žumpy, malé čistírny, kanalizační přípojky 12 m,
 - b) nádrže tekutých paliv pro individuální vytápění umístěné v obytné budově nebo samostatné pomocné budově 7 m,
 - c) chlévy, močůvkové jímky a hnojiště při drobném ustájení jednotlivých kusů hospodářských zvířat 10 m,
 - d) veřejné pozemní komunikace 12 m,
 - e) individuální umývací plochy motorových vozidel a od nich vedoucí odtokové potrubí a strouhy 15 m.

10.2. Nejmenší vzdálenost studny od zdrojů možného znečištění je stanovena podle druhu možného zdroje znečištění pro prostupné prostředí takto

- a) žumpy, malé čistírny, kanalizační přípojky 30 m,
- b) nádrže tekutých paliv pro individuální vytápění umístěné v obytné budově nebo samostatné pomocné budově 20 m,
- c) chlévy, močůvkové jímky a hnojiště při drobném ustájení jednotlivých kusů hospodářských zvířat 25 m,
- d) veřejné pozemní komunikace 30 m,
- e) individuální umývací plochy motorových vozidel a od nich vedoucí odtokové potrubí a strouhy 40 m.

STAVBA PRO PLNĚNÍ FUNKCE LESA

Část 1

Požadavky na stavbu lesních cest a stavbu na ostatních trasách pro lesní dopravu

- 1.1. Lesní cesta pro celoroční provoz je vždy opatřena vozovkou, účinným a technicky účelným odvodněním lesní cesty a je vybavena výhybnami. Překonání malých vodních toků na lesní cestě pro celoroční provoz není zajišťováno brody.
- 1.2. Lesní cesta pro sezónní provoz je v případě nedostatečně únosného a odvodněného podloží opatřena vozovkou, je vždy opatřena účinným a technicky účelným odvodněním lesní cesty a je vybavena výhybnami.
- 1.3. Největší hodnota podélného sklonu lesní cesty v případě stavby nové lesní cesty s návrhovou rychlostí 30 km/h je 12 %, pro návrhovou rychlost 20 km/h pak 14 %.
- 1.4. Příčný sklon vozovky a pláně lesní cesty je střechovitý nebo jednostranný. Nejmenší hodnota příčného sklonu vozovky a pláně lesní cesty je v případě stavby nové lesní cesty nebo změně stavby stávající lesní cesty 3,0 % na zpevněných lesních cestách s vozovkou se stmeleným krytem a 3,5 % na ostatních lesních cestách.
- 1.5. Svodnicemi vody se šikmo ke své ose opatřují lesní cesty s podélným sklonem větším než 6 %, pokud nejsou opatřeny vozovkou se stmeleným krytem.
- 1.6. Nejmenší kolmá světlost propustku v tělese lesní cesty je 510 mm. Nejmenší kolmá světlost hospodářského propustku o délce do 8 m je 400 mm, jinak 510 mm. Nejmenší podélný sklon dna propustku i hospodářského propustku je 0,5 %.
- 1.7. Připojení lesní cesty na silnici nebo místní komunikaci se provádí sjezdem širokým v místě připojení nejméně 6 m, dlouhým nejméně 25 m a opatřeným vozovkou. Připojení lesní cesty na účelovou komunikaci se provádí sjezdem širokým v místě připojení nejméně 6 m, dlouhým nejméně 25 m a opatřeným obdobným zpevněním, jakým je opatřena navazující účelová komunikace. Připojení ostatních tras pro lesní dopravu nebo sousedních pozemků na lesní cestu se provádí samostatným sjezdem širokým v místě napojení nejméně 6 m, dlouhým nejméně 6 m a zpevněným alespoň vrstvou drceného kameniva.
- 1.8. Výhybny se navrhují a zřizují v počtu 1 až 2 výhybny na 1 km lesní cesty v místech s dobrým rozhledem na další průběh lesní cesty.
- 1.9. Výhybna se provádí v délce nejméně 25 m a má stejnou konstrukci jako lesní cesta. Jako výhybna se využívají i křižovatky lesních cest, samostatné sjezdy na ostatní trasy pro lesní dopravu nebo na sousední pozemky, lesní sklady nebo jiná rozšířená místa v trase lesní cesty, pokud odpovídají technickým požadavkům na výhybnu.
- 1.10. Na koncích neprůjezdných lesních cest delších než 100 m se navrhují a zřizují obratiště, pokud v těchto místech nelze pro otočení jízdní soupravy pro odvoz dříví využít samostatné sjezdy na ostatní trasy pro lesní dopravu nebo sousední pozemky, lesní sklady nebo jiná rozšířená místa. Obratiště se provádí jako okružní nebo úvratové.
- 1.11. Záchytná bezpečnostní zařízení se pro lesní cesty nepožadují s výjimkou mostu, opěrné zdi a propustku se svislou čelní stěnou, pokud je výška koruny přilehlé lesní cesty nad

terénem, dnem vodního toku nebo nad povrchem přemostované pozemní komunikace nebo překážky větší než 2 m.

- 1.12. Pro propustky a hospodářské propustky na ostatních trasách pro lesní dopravu se ustanovení bodu 1.6. použije obdobně.
- 1.13. Stavby lesních cest a stavby na ostatních trasách pro lesní dopravu musí být navrženy v souladu s požadavky určené normy.

Část 2

Požadavky na stavbu pro úpravu vodního režimu lesních půd

- 2.1. Odvodňovací a závlahové příkopy se navrhují a provádějí s hloubkou nejméně 600 mm a rozchodem nejméně 30 m, pokud není výpočtem stanoveno jinak. Přitom se přihlíží ke stanovištním požadavkům lesních dřevin a ke druhové i věkové skladbě lesních porostů.
- 2.2. Odvodňovací příkopy se navrhují i provádějí s takovým podélným sklonem, aby nebylo dosaženo vymílací rychlosti vody.
- 2.3. Závlahové příkopy se navrhují a provádějí podle polohy a vydatnosti zdroje závlahové vody.
- 2.4. Trubní a kabelová vedení se v místě křížení s odvodňovacími a závlahovými příkopy ukládají do chráničky a umísťují se alespoň 0,7 m pod povrchem dna příkopu v případě trubních vedení a sdělovacích kabelů nebo alespoň 1 m pod povrchem dna příkopu v případě silových elektrických kabelů. Pokud je v místě křížení s odvodňovacím nebo závlahovým příkopem hloubena pro trubní nebo kabelové vedení rýha, vyplní se zásypem a po jeho ztuhnutí se na dně i ve svazích příkopu opatří opevněním.

Příloha č. 12 k vyhlášce č. .../2023 Sb.

**BEZPEČNOSTNÍ VZDÁLENOSTI PRO SKLAD PYROTECHNICKÝCH
VÝROBKŮ ZAŘAZENÝCH DO PODTŘÍDY 1.1 V SOULADU S DOHODOU O
MEZINÁRODNÍ SILNIČNÍ PŘEPRAVĚ NEBEZPEČNÝCH VĚCÍ (ADR)
PODLE VYHLÁŠKY, KTEROU BYLA TATO DOHODA
TRANSFORMOVÁNA DO PRÁVNÍHO ŘÁDU ČR**

Bezpečnostní vzdálenost skladu, kterou je nejmenší přípustná vzdálenost mezi skladem a okolní zástavbou, pozemními komunikacemi a železnicemi, se vypočítá

- pro okolní zástavbu podle vzorce

$$E = 22 \times \text{NEC}^{1/3}$$

- pro pozemní komunikace a železnice podle vzorce

$$E = 15 \times \text{NEC}^{1/3}$$

kde

E je bezpečnostní vzdálenost v metrech,

NEC je čistá hmotnost výbušných látek v kilogramech.

PROSTOR PRO PŘECHOVÁVÁNÍ STŘELIVA, MUNIČNÍ SKLADIŠTĚ

Část 1

Prostor pro přechovávání zbraní a střeliva a muniční skladiště

- 1.1. Zvláštní objekt musí být vybaven trezorovými dveřmi, které splňují požadavky pro kvalifikaci trezorových dveří a komorových trezorů bezpečnostní třídy I podle určené normy, nebo celoocelovými dveřmi, které splňují požadavky 5. bezpečnostní třídy podle určené normy.
- 1.2. Zvláštní objekt pro zabezpečení zbraní a střeliva musí být vybaven trezorovými dveřmi, které splňují požadavky pro kvalifikaci trezorových dveří a komorových trezorů bezpečnostní třídy I podle určené normy, nebo celoocelovými dveřmi, které splňují požadavky 5. bezpečnostní třídy podle určené normy.
- 1.3. Stěny, stropy a podlahy zvláštního objektu pro zabezpečení zbraní a střeliva musí mít minimální tloušťku
 - a) 300 mm, pokud jsou zhotoveny z cihel, popřípadě z vápenocementových bloků nebo pórobetonových tvárnic, nebo
 - b) 150 mm, pokud jsou zhotoveny z betonových panelů nebo obdobného stavebního materiálu.
- 1.4. Okna, včetně částí stěn v provedení z dutých skleněných tvárnic (luxferů), světlíky, komíny, větráky, šachty a další otvory o rozměrech větších než 150 mm x 150 mm, které se nacházejí ve vnějším plášti zvláštního objektu pro zabezpečení zbraní a střeliva, musí být opatřeny pevně zabudovanými ocelovými mřížemi s pruty o průměru nejméně 10 mm, kdy vzdálenost os prutů činí nejvíce 130 mm. Spoje prutů musí být svařeny nebo snýtovány. Kotvení mříže se provede pomocí kotev s roztečí nejvýše 750 mm a zasazených ve zdivu do hloubky nejméně 150 mm. K zabezpečení oken, světlíků, komínů, větráků, šachet nebo dalších otvorů podle věty první lze použít též jiné zabezpečení, například mříže nebo rolety, splňující požadavky 4. bezpečnostní třídy podle určené normy.
- 1.5. Od druhého nadzemního podlaží zvláštního objektu pro zabezpečení zbraní a střeliva, pokud do jeho úrovně nelze jednoduše proniknout ze střechy nebo pomocí hromosvodů, okapů, parapetů, jiných stavebních prvků, terénních nerovností, stromů nebo jiných staveb, lze místo mříže použít uzavíratelné okno s ocelovým okenním rámem pevně zabudovaným do stěny budovy se sklem, které musí být opatřeno bezpečnostní fólií proti průrazu s odolností nejméně 250 J, nebo sklem obdobně odolným proti průrazu a vytlačení z rámu nebo jiné zabezpečení splňující požadavky 3. bezpečnostní třídy podle určené normy.
- 1.6. Povrchy konstrukcí vymezujících prostory s nebezpečím výbuchu prachu musí být hladké se snadno čistitelnou úpravou.

Prosklená výloha prostoru, ve kterém mají být ukládány zbraně nebo střelivo

- 1.7. Prosklená výloha prostoru, ve kterém mají být ukládány zbraně nebo střelivo, musí mít ocelový rám pevně kotvený do stěny budovy a je vybavena
- a) sklem výlohy opatřeným bezpečnostní fólií proti průrazu s odolností nejméně 250 J nebo sklem obdobně odolným proti průrazu nebo vytlačení z rámu,
 - b) pevně kotvenou ocelovou mříží splňující obdobné požadavky jako ocelová mříž zvláštního objektu pro zabezpečení zbraní a střeliva,
 - c) posuvnou, sklopnou nebo svinovací ocelovou mříží nebo roletou splňující požadavky 3. bezpečnostní třídy podle určené normy.
- 1.8. Posuvná, sklopná nebo svinovací ocelová mříž nebo roleta podle odst. 1 písm. c) musí být vybavena zámkem s vysokou bezpečností zařazenými do třídy A podle určené normy.

Část 2

Muniční skladiště

Zásady pro výstavbu skladu

2.1. Stavební provedení muničního skladiště musí

- a) zohledňovat klasifikaci munice podle nebezpečnosti a snášenlivosti, riziko rozletu munice a jejích střepin při rizikové události, včetně možnosti rozletu nevybuchlé munice, a místní podmínky, zejména členitost terénu okolí muničního skladiště ohroženého rozletem střepin a nevybuchlé munice,
- b) být navrženo v závislosti projektovou dokumentací stanovené nejvyšší přípustné množství zalaborované výbušniny (obložení), a to vždy pro konkrétní druh munice, způsob jejího skladování a skladovací a manipulační techniku a technologii.

2.2. Muniční skladiště musí být navrženo takovým způsobem, aby v případě požáru

- a) byla po určenou dobu, a to alespoň 180 minut, není-li určenou normou stanoveno jinak, zachována nosnost jeho konstrukce,
- b) byl uvnitř stavby omezen vznik a šíření ohně a kouře,
- c) uživatelé mohli stavbu opustit nebo mohli být zachráněni pomocí jiných prostředků a
- d) byla brána v úvahu bezpečnost jednotek požární ochrany.

2.3. Konstrukce muničního skladiště, včetně vnějších zabezpečovacích prvků, například ochranných valů nebo ochranných stěn musí zajistit, aby rozlet střepin neohrozil obytné budovy, provozovny včetně jiných muničních skladišť, dopravní infrastrukturu a inženýrské sítě (dále jen „ohrožený objekt“) a aby byl v případě výbuchu nebo požáru muničního skladiště v maximální míře omezen případný rozlet nevybuchlé munice do okolí.

2.4. Objekt muničního skladiště musí být jednopodlažní.

2.5. Střecha muničního skladiště může být ve výfukovém provedení. Stěna muničního skladiště může být ve výfukovém provedení, pokud směřuje do valu.

- 2.6. U muničního skladiště musí být vybudován kromě hlavního východu ještě další východ v případě, že délka únikové cesty z kteréhokoliv místa muničního skladiště k nejbližšímu východu je větší než 20 m.
- 2.7. Hlavní východ (vchod) u muničního skladiště obklopeného valem se musí navrhnout nejbliže k průchodu valem.
- 2.8. Kolem muničního skladiště musí být pás z nehořlavých hmot, např. z betonu nebo dlažby, široký nejméně 1 m, který je odvodněn a na který navazuje požární pruh široký nejméně 5 m. Povrch požárního pruhu se pokryje nehořlavou hmotou, popřípadě se zatravní. U zasypaného muničního skladiště se buduje požární pruh široký nejméně 3 m od vstupu do muničního skladiště a vyústění větracích šachet.
- 2.9. Muniční skladiště se musí chránit oplocením vysokým nejméně 2,2 m. Pokud se použije pletivo, může být velikost oka nejvíce 50 mm, s nástavbou (bavoletem) tří řad ostnatého drátu. Uvedené ustanovení se nevztahuje na muniční skladiště, které je umístěno uvnitř takto oploceného areálu provozovny.

Konstrukční požadavky na jednotlivé části muničního skladiště

- 2.10. Pro konstrukci stěn, přepážek, zárubní, dveří, výfukových ploch a střešních konstrukcí se musí použít stavební výrobky třídy reakce na oheň A1, A2 nebo B klasifikované podle právního předpisu upravujícího technické podmínky požární ochrany staveb podle vyhlášky řešící technické podmínky požární ochrany staveb. Stavební výrobky ze dřeva je možné použít pouze s úpravou zajišťující třídu reakce na oheň B klasifikovanou podle právního předpisu upravujícího technické podmínky požární ochrany staveb podle vyhlášky řešící technické podmínky požární ochrany staveb.
- 2.11. Stavební hmoty a nátěry, které tvoří s výbušninami výbušné nebo zápalné směsi a sloučeniny, se nesmí používat.
- 2.12. Střecha muničního skladiště musí být provedena
 - a) jako výfuková, z lehkého, snadno tříštitelného materiálu, který při výbuchu uvnitř objektu neohrozí okolí rozletem těžkých úlomků, nebo
 - b) jako odolná proti účinkům výbuchu munice nebo snižující účinek tlakové vlny, pevně zakotvená do okolních stěn a dimenzovaná tak, aby odolala tlakové vlně a ostatním účinkům výbuchu nebo aby je omezila na nejnižší míru.
- 2.13. Podlaha musí být rovná a navazovat na stěny zaoblením bez spár do výšky nejméně 100 mm nad podlahu. Povrch podlahy musí být proveden z nejiskřivého materiálu a musí být nepropustný, bez trhlin a snadno čistitelný. Podlaha v muničním skladišti, ve kterém skladována munice, u níž hrozí iniciace v důsledku výboje statické elektřiny, musí být provedena s ochranou proti jejímu hromadění.
- 2.14. Dveře a zárubně musí být pouze v provedení s otevíráním ven, bez prahů a těsné po celém svém obvodu.
- 2.15. Okna včetně částí stěn v provedení z dutých skleněných tvárníc (luxferů), světlíky, komíny, větráky, šachty a další otvory o rozměrech větších než 150 mm x 150 mm, které se nacházejí ve vnějším plášti muničního skladiště, musí být opatřeny pevně zabudovanými ocelovými mřížemi s pruty o průměru nejméně 10 mm, kdy vzdálenost os

prutů činí nejvíce 130 mm. Spoje prutů musí být svařeny nebo snýtovány. Kotvení mříže se provede pomocí kotev s roztečí nejvýše 750 mm a zasazených ve zdivu do hloubky nejméně 150 mm. K zabezpečení oken, světlíků, komínů, větráků, šachet nebo dalších otvorů podle věty první lze použít též jiné zabezpečení, například mříže nebo rolety, splňující požadavky 3. bezpečnostní třídy podle určené normy.

- 2.16. Mříže podle bodu 2.15. musí být natřeny světlou barvou. Okna, kterými mohou procházet sluneční paprsky, je nutno zasklít sklem bez bublin a kazů matným nebo čirým opatřeným protisluneční folií.

Bezpečnostní vzdálenost

- 2.17. Bezpečnostní vzdáleností se rozumí nejmenší dovolená vzdálenost mezi muničním skladištěm a ohroženým objektem.
- 2.18. U výbušnin zalaborovaných v munici se při určení bezpečnostních vzdáleností od skladů třídy nebezpečí A podle vyhlášky řešící skladování výbušnin použije koeficient 1 pro traskaviny a trhaviny a koeficient 0,25 pro střeliviny.
- 2.19. V případě rizika střepinového účinku se bezpečnostní vzdálenost určená podle vyhlášky řešící skladování výbušnin při zohlednění místních podmínek přiměřeně zvětší až na maximální vzdálenost ohroženou střepinovým účinkem uložené munice. Vymezení maximální vzdálenosti ohrožené střepinovým účinkem vychází z dokumentace uložené munice nebo se určí na základě technické zkoušky, o které se vyhotoví protokol, který tvoří přílohu projektu.

Vytápění a větrání muničního skladiště

- 2.20. Provedení muničního skladiště včetně jeho větrání a vytápění musí zajistit dodržení podmínek pro skladování munice stanovených výrobcem.
- 2.21. Větrací zařízení musí umožňovat účinné odvětrání muničního skladiště tak, aby nebyly při práci osob v muničním skladišti v ovzduší překročeny nejvyšší přípustné koncentrace škodlivin, a musí být snadno čistitelné a znemožňovat šíření požáru.
- 2.22. Teplota a vlhkost se kontroluje tak, aby byly dodrženy podmínky stanovené pro skladování munice.

Elektrická zařízení a ochrana před vlivy elektrické energie

- 2.23. Elektrická zařízení a elektrické rozvody odpovídající požadavkům na zařízení v prostředích s nebezpečím požáru nebo výbuchu výbušnin podle určené normy.
- 2.24. Požadavky na ochranu muničního skladiště před účinky blesku jsou stanoveny v souladu s požadavky určené normy.

Dopravní cesty

- 2.25. Železniční cesty k muničnímu skladišti nemohou být používány jako průjezdní pro přepravu jiného materiálu.

- 2.26. Rozřazovací železniční prostory, kde se třídí náklady munice, se zřizují v místech vzdálených nejméně 300 m od muničních skladů všech tříd nebezpečí.
- 2.27. Železniční cesty a silnice pro přepravu munic k muničnímu skladišti smí být vzdáleny od budov
- a) ve kterých se pracuje s ohněm, nejméně 50 m,
 - b) nebezpečných výbuchem, nejméně 10 m.
- 2.28. Pro příjezd požárních a sanitních vozidel ke skladu se zřizuje řádná a bezpečná cesta.

Technické požadavky na zabezpečení muničního skladiště

- 2.29. Muniční skladiště musí být zabezpečeno proti vstupu neoprávněných osob
- a) zabezpečením každých vstupních vrat nebo dveří muničního skladiště, která musí být vybavena zámkem a bezpečnostním kováním nebo závorou splňujícími požadavky 3. bezpečnostní třídy podle určené normy,
 - b) instalací elektronického zabezpečovacího zařízení podle bodu 2.30,
 - c) vybavením muničního skladiště speciálním televizním systémem, který splňuje požadavky na videosystémy pro použití v bezpečnostních aplikacích pro stupeň zabezpečení 2 podle určené normy a který umožňuje uvnitř a vně muničního skladiště snímání, přenos, zobrazování a záznam rizikové události.
- 2.30. Elektronické zabezpečovací zařízení pro zajištění ochrany muničního skladiště zahrnuje prostorovou ochranu, plášťovou ochranu, ochranu perimetru a tísňový systém a musí včetně způsobu jeho instalace splňovat všeobecné požadavky na poplachové přenosové systémy a požadavky pro stupeň zabezpečení 2 podle určených norem. Ochrana perimetru muničního skladiště se provádí instalací elektronického zabezpečovacího zařízení umožňujícího zjištění vstupu neoprávněné osoby do vnějšího perimetru muničního skladiště, a to nejméně na úrovni oplocení muničního skladiště.
- 2.31. Strop nebo stěna muničního skladiště ve výfukovém provedení musí být po celé své ploše, chráněna elektronickým zabezpečovacím zařízením pro zajištění ochrany muničního skladiště.

Prevence rizika vzniku nebo rozšíření požáru nebo výbuchu uložené munice

- 2.32. Není-li uvedeno jinak, skladuje se munice ve stavbách určených k tomuto účelu podle vyhlášky řešící skladování výbušnin.
- 2.33. Muniční skladiště musí být vybaveno zařízením elektronické požární signalizace.
- 2.34. Muniční skladiště musí být vybaveno automatickým hasícím systémem, který umožňuje v případě vypuknutí požáru požár uhasit v počáteční fázi a předejít tak jeho rozšíření a vzniku sekundárních výbuchů.

Část 3

Ochranný val

- 3.1. Ochranné valy se zřizují jako uzavřené, jednostranně otevřené nebo jednostranně otevřené s odděleným valem.
- 3.2. Ke stavbě ochranného valu lze použít jen nehořlavých a zhutněných hmot. Pokud je ochranný val z kamenité sypaniny, použije se na jeho vnitřní straně vrstva tříděného materiálu o tloušťce nejméně 1 m s průměrem zrn do 16 mm. Povrch ochranného valu je nutno zajistit proti erozi.
- 3.3. Vnitřní svah ochranného valu smí mít sklon nejvýše 40° a šířku v koruně nejméně 0,5 m. Profil ochranného valu se doloží v projektu výpočtem stability včetně sednutí a zatlačení tělesa valu do podloží. Ochranný val nesmí být osázen dřevinami.
- 3.4. Dolní část vnitřního svahu ochranného valu smí být nahrazena opěrnou zdí, která však nesmí přesahovat polovinu výšky ochranného valu.
- 3.5. Koruna ochranného valu nesmí být nižší než úroveň střešní římsy skladu; u skladu s jednostranným sklonem střechy toto platí pro střešní římsu nižší strany střechy. Je však nezbytné, aby koruna ochranného valu přesahovala nejméně o 0,5 m horní úroveň skladované munice včetně jejích obalů.
- 3.6. Boční hrana koruny jednostranně otevřeného nebo odděleného valu musí přesahovat pohledový obrys skladu nejméně o 0,5 m.
- 3.7. Vzdálenost paty ochranného valu od obvodové stěny skladu nesmí být u uzavřeného a jednostranně otevřeného ochranného valu větší než 2 m a u odděleného valu větší než 5 m.
- 3.8. Plocha mezi patou ochranného valu a skladem se upraví jako požární pruh podle bodu 2.8. a musí být odvodněna.
- 3.9. Průchod v ochranném valu se zřizuje co nejbližší únikové cesty ze skladu přerušením ochranného valu nebo jako tunel. Průchod je nejméně 1,5 m široký, se sklonem nejvýše 8°.
- 3.10. Průchody se budují obloukovité nebo zalomené tak, aby jakákoliv přímka jimi vedená protínala jejich stěnu chráněnou ochranným valem. Při nesplnění této podmínky se zřizuje ve vzdálenosti 1 až 4 m od vnější paty ochranného valu proti ústí průchodu další ochranný val nebo ochranná stěna, překrývající ústí tunelu ve všech směrech nejméně o 1,5 m nebo o stejné výšce jako přerušovaný val a s korunou přesahující okraj koruny přerušového valu nejméně o 0,5 m.
- 3.11. Tunelový průchod musí být nejméně 2,1 m vysoký, s osvětlením, bez jakýchkoli výstupků. Jeho stěny a strop se zhotoví ze železobetonu nebo stejně odolného materiálu.
- 3.12. Společný val mezi 2 sklady nesmí mít žádný průchod. Za průchod se nepovažuje prostup pro energetické rozvody, pokud je zajištěn proti přenosu detonace.
- 3.13. Za rovnocennou ochranu jako ochranný val může být považována terénní nerovnost s obdobnými technickými parametry.

Ochranná stěna

- 3.14. Místo ochranného valu lze použít ochrannou stěnu. Ochranná stěna může být konstruována též v podobě palisády.
- 3.15. Ochranná stěna musí být bezpečně zakotvena v zemi a její stabilita a odolnost proti výbuchu munice doložena výpočtem v projektové dokumentaci.
- 3.16. Vzdálenost ochranné stěny od stěny muničního skladiště nesmí činit méně než 2 m a více než 5 m.
- 3.17. Pro stanovení výšky a délky ochranné stěny platí ustanovení o ochranném valu obdobně.
- 3.18. Ochrannou stěnu umístěnou před výfukovou plochu je nutno řešit tak, aby při výbuchu nedošlo k nebezpečnému usměrnění tlakové vlny nebo k odrazu střepin, např. do sousedního prostoru.

STAVBA PRO ZEMĚDĚLSTVÍ

Část 1

Stavba pro hospodářská zvířata

- 1.1. Potrubní rozvod studené vody nemusí být tepelně izolován s výjimkou zabránění zamrznutí.
- 1.2. Povrch podlah a stěn musí být snadno omyvatelný a dezinfikovatelný v místnostech, kde se vyžaduje zvýšená čistota, zejména u dojíren, mléčnic, sýráren a samostatných místností pro veterinární zákroky.
- 1.3. Stavba pro chov hospodářských zvířat bez možnosti přirozené výměny vzduchu a přirozeného osvětlení musí mít zabezpečenou plynulou dodávku elektrické energie doplněnou nouzovým zdrojem. Výkon nouzového zdroje elektrické energie se stanoví individuálně na navržený technologický systém a technické vybavení pro zachování nejdůležitějších životních funkcí.
- 1.4. Stavba se zřetelem na produkci závadných látek se základním zabezpečením musí zamezit samovolnému proniknutí látek ohrožujících jakost vod ze staveb a jejich součástí do okolního terénu a podloží a následně do povrchových a podzemních vod
 - a) nepropustností povrchů a konstrukcí, které přicházejí do styku se závadnými látkami,
 - b) odkanalizováním, případně stavebními nebo technologickými úpravami, znemožňujícími únik látek ze stavby vytečením, přetečením nebo splachem.

Část 2

Doprovodná stavba pro hospodářská zvířata

- 2.1. Obvodové stěny a zastřešení staveb pro dosoušení a skladování sena a slámy musí zabránit vnikání srážkových vod do skladované hmoty. Podlaha těchto staveb musí zabránit pronikání vlhkosti do skladované hmoty. Otvory pro větrání staveb pro dosoušení a skladování sena a slámy musí mít velikost a umístění odpovídající technologii větrání, musí splňovat podmínky bezpečnosti práce se zřetelem na technická zařízení a musí být řešeny tak, aby bránily vnikání ptactva do prostoru stavby.
- 2.2. Dno hnojiště musí mít podélný sklon směrem k hnojůvkové jímce. Podélný a příčný sklon dna manipulačních ploch se musí vytvořit tak, aby hnojůvka a kontaminovaná srážková voda odtékala do sběrných žlábků nebo kanálků a do jímky.
- 2.3. Výdejní plocha nádrží a jímek na kejdu musí mít zpevněný nepropustný povrch v šířce příjezdové vozovky a délce použitého dopravního prostředku. Po stranách je chráněna obrubníky vyvýšenými nad terén a čelními nájezdy vyvýšenými proti niveletě příjezdové komunikace jako ochrana proti přívalovým dešťovým vodám.
- 2.4. Stavba pro skladování statkových hnojiv, stavba pro skladování tekutých odpadů, stavba pro konzervaci a skladování siláže a stavba pro skladování silážních šťáv musí splňovat podmínky základního zabezpečení staveb se zřetelem na produkci závadných látek.

2.5. Skladovací a manipulační plochy silážního žlabu s výjimkou nájezdové a výjezdové rampy musí být zabezpečeny obrubníky nebo příkopy tak, aby do nich nemohla vnikat přívalová dešťová voda nebo z nich vytékat tekutina na vodohospodářsky nezabezpečené plochy.

2.6. U silážních žlabů musí být na obvodových stěnách dvoutyčové zábradlí. Tam, kde by překáželo při plnění nebo vybírání, musí být odnímatelné nebo otočné.

Část 3

Stavba pro posklizňovou úpravu a skladování produktů rostlinné výroby

3.1. Stavba pro posklizňovou úpravu a skladování zrnin a jejich technické řešení musí

- a) být suchá, zastřešená, větratelná a čistitelná, s hladkým povrchem vnitřních stěn a podlahou chráněnou před zemní vlhkostí,
- b) umožňovat odběr vzorků pro zhodnocení kvality skladovaného zrna,
- c) umožňovat nápravná opatření v případě zvýšení teploty či zvýšení vlhkosti skladovaného zrna jeho přepouštěním, provzdušňováním, sušením nebo chlazením,
- d) umožnit účinnou ochranu skladovaných produktů proti škodlivému hmyzu, ptactvu a hlodavcům,
- e) zajistit aktivní větrání skladovacího prostoru, případně s regulací teploty a relativní vlhkosti vzduchu,
- f) umožnit dálkové měření teplot skladovaných zrnin a dálkovou kontrolu zaplnění věžových staveb pro skladování,
- g) zajistit omezení prašnosti systémem odsávání, odlučování a oddělení a zachytávání odpadů z technologických linek.

3.2. Stavba pro posklizňovou úpravu a skladování brambor musí udržovat podmínky pro dlouhodobé skladování brambor a potlačovat nežádoucí biologické procesy hlíz ve skladovacích prostorech

- a) tepelnou izolací,
- b) větráním, zařízením pro úpravu teploty, případně relativní vlhkosti,
- c) regulací světelných podmínek.

3.3. Stavba pro posklizňovou úpravu a skladování ovoce a zeleniny musí splňovat nároky na udržení nebo i zvýšení kvality jejich jednotlivých druhů v odpovídajících mikroklimatických podmínkách.

3.4. V chladiřenských prostorech pro skladování ovoce a zeleniny se podlahy izolují proti vlhkosti, v prostorech s řízenou atmosférou musí být podlahy plynotěsné, u větraných skladovacích prostorů ovoce a zeleniny mimo cibuloviny se izolace proti zemní vlhkosti nepožaduje.

Část 4

Stavba pro skladování minerálních hnojiv

4.1. Stavba pro skladování tuhých hnojiv musí zabezpečit jejich příjem vykládkou ze železničních vagónů nebo silničních nákladních vozidel, oddělené uskladnění jednotlivých druhů hnojiv do skladovacích sekcí, boxů nebo nádrží podle požadované kapacity, při respektování fyzikálně chemických vlastností skladovaných látek.

4.2. Konstrukce, obvodový a střešní plášť staveb pro skladování tuhých hnojiv musí splňovat požadavky na

- a) jejich ochranu před účinky klimatu a před nadměrným oteplováním součástí stavby, na tepelně izolační vlastnosti a na vytvoření prostoru s požadovanými klimatickými podmínkami podle druhů skladovaných hnojiv,
- b) odolnost proti chemickému působení hnojiv a proti korozi,
- c) zamezení možnosti pyrolytického rozkladu hnojiv,
- d) přenos statického zatížení skladovaných substrátů a technologického zařízení podle způsobů jejich skladování a manipulace s nimi při plnění a vyskladňování,
- e) uzavíratelnost ze všech stran a zabezpečení proti vniknutí vody a vlhkosti do skladovacích prostor,
- f) omezení technologických otvorů pro minimální výměnu vzduchu a omezení prašnosti,
- g) odolnost podlah proti zemní vlhkosti, vodě, chemickým vlivům, proti zatížení skladovanými hnojivy a mobilním technologickým zařízeními.

4.3. Konstrukce podlah a částí stavby pro skladování tuhých hnojiv musí splňovat podmínky základního zabezpečení staveb se zřetelem na produkci závadných látek.

4.4. Konstrukce stavby pro skladování tuhých, volně sypaných, jemně mletých práškových vápenatých a hořečnato-vápenatých hnojiv musí splňovat požadavky technologie a přenosu zatížení zásobníky a zařízením pro manipulaci včetně skladovaných substrátů.

4.5. Požadavky na stavbu pro skladování dusičnanu amonného, vícesložkových hnojiv obsahujících dusičnan amonný a vícesložkových hnojiv typu NP, NPK, případně i NK obsahujících dusík zčásti nebo zcela ve formě dusičnanu amonného se stanovují způsobem odpovídajícím požadavkům, které jsou splněny dodržením určené normy. Musí být suché a nepodsklepené. Stěny, strop a podlaha skladovacího prostoru musí mít snadno čistitelnou povrchovou úpravu. Dveře musí mít otevírání ven. Podlahy nesmí mít kanály nebo otvory, musí být izolovány proti zemní vlhkosti a není dovoleno jejich krytí asfaltem nebo jinou organickou hmotou.

Část 5

Stavba pro skladování přípravků na ochranu rostlin a pomocných prostředků

5.1. Základní zabezpečení stavby musí zamezit samovolnému pronikání látek ohrožujících jakost vod ze staveb do okolního terénu a podloží a následně do povrchových a podzemních vod nepropustností povrchů a konstrukcí, které přicházejí do styku se závadnými látkami,

5.2. Stavba musí být členěna na

- a) úsek příjmu a vyskladnění přípravků na ochranu rostlin a pomocných prostředků se zastřešenou manipulační plochou s rampou a záchytným havarijním prostorem,
- b) úsek skladování přípravků na ochranu rostlin a pomocných prostředků pro oddělené skladování jednotlivých druhů, prázdných znečištěných obalů pro zpětný odběr, úsek musí být samostatně odvětratelný s možností temperování a sledování teploty vzduchu,
- c) úsek pomocných a hygienických provozů samostatně odvětratelný s možností temperování, zejména umývárny, záchody a šatny.

5.3. Podlaha musí být nepropustná pro kapaliny, odolná proti chemickým účinkům uskladněných přípravků na ochranu rostlin a pomocných prostředků, s povrchem

- umožňujícím snadné čištění a vyspádovaná do samostatné havarijní jímky podle vyhlášky řešící náležitosti nakládání se závadnými látkami a náležitosti havarijního plánu, způsob a rozsah hlášení havárií, jejich zneškodňování a odstraňování jejich škodlivých následků.
- 5.4. Kanalizační systém musí být řešen jako oddělený pro srážkové, splaškové a odpadní vody kontaminované přípravky.
- 5.5. Stavba pro skladování přípravků na ochranu rostlin a pomocných prostředků musí být vybavena havarijní jímkou podle vyhlášky řešící náležitosti nakládání se závadnými látkami a náležitosti havarijního plánu, způsob a rozsah hlášení havárií, jejich zneškodňování a odstraňování jejich škodlivých následků, která musí mít povrch odolný proti chemickým účinkům uskladněných přípravků a musí být zabezpečena proti přítoku srážkové vody z okolních ploch a proti pronikání podzemní vody. Musí být dimenzována minimálně na 10 % celkového objemu skladovaných kapalin, avšak nejméně na celý objem 1 největšího skladovaného přepravního obalu nebo nádoby.
- 5.6. Podlaha příručního skladu musí být nepropustná pro kapaliny, odolná proti chemickým účinkům uskladněných přípravků na ochranu rostlin a pomocných prostředků, musí být opatřena zvýšeným soklem po obvodu stěn včetně dveřního prahu jako náhrada za havarijní jímku. Příruční sklad musí být samostatně odvětratelný s možností temperování a sledování teploty vzduchu, technické a dispoziční řešení musí umožňovat uložení přípravků na ochranu rostlin a pomocných prostředků přehledně a odděleně podle druhu nebezpečnosti v přepravních obalech, kontejnerech a nádobách, oddělené ukládání znečištěných obalů, osobních ochranných pracovních prostředků a oděvů, při dodržování podmínek hygienických, bezpečnosti práce a ochrany zdraví při práci. Na příruční sklad se nevztahují body 5.1. až 5.5.

CELEX 32009L0128

STAVBA PRO ÚČELY VĚZEŇSKÉ SLUŽBY

Část 1

1. Požadavky na oplocení a ohrazení pozemku pro účely vězeňské služby

- 1.1. Areály organizačních jednotek se ohrazují a oplocují v závislosti na typu organizační jednotky⁹⁾.
- 1.2. Ohrazení musí být vybudováno jako celistvá konstrukce v odolném provedení z železobetonu (monolitické nebo prefabrikované), oplocení může být z kovových i nekovových materiálů.
- 1.3. V místech, kde je k ohradní zdi možný příjezd vozidel, je nutné ohradní zeď navrhovat na případný náraz vozidla. Velikost vodorovné síly je 250 kN (rychlost vozidla do 50 km/h) při působení vodorovné síly 1,2 m nad upraveným terénem.
- 1.4. V místech, kde je k vnějšímu oplocení možný příjezd vozidel, musejí být konstrukce sloupků a patek navrženy na případný náraz vozidla. Velikost vodorovné síly je 5 kN při působení vodorovné síly 1,2 m nad upraveným terénem.
- 1.5. Minimální šířka vnitřního zakázaného pásma musí být 4,5 m (pokud tomu nebrání stavební dispozice).
- 1.6. Vnější zakázané pásmo musí být přehledné, vysypané pískem nebo zatravněné. Jeho šířka je minimálně 1 m až 2 m. Pokud místní zástavba vně areálu organizační jednotky neumožňuje zřízení vnějšího zakázaného pásma, zřizuje se pásmo pouze z vnitřní strany organizační jednotky.

2. Základní technické parametry ohrazení nebo oplocení

Tabulka č. 1

typ věznice	dispozice	materiálové provedení	parametry
1. věznice se zvýšenou ostrahou, vazební věznice, ústav pro výkon zabezpečovací detence	vnější strana	a) pevná ohradní zeď (železobetonová monolitická nebo prefabrikovaná nebo zděná) nebo b) oplocení z drátěného pletiva nebo c) kombinace ohradní zdi navýšené žiletkovým drátem („bruno válce“)	výška: min. 5,0 m až max. 8,0 m průměr žiletkových válců: min. od 450 mm do 980 mm

⁹⁾ Např. zákon č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, zákon č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, zákon č. 129/2008 Sb., o výkonu zabezpečovací detence a o změně některých souvisejících zákonů, vyhláška č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody, vyhláška č. 109/1994 Sb., kterou se vydává řád výkonu vazby.

	vnitřní strana	oplocení z drátěného pletiva	výška min. 3,5 m
2. věznice s ostrahou s vysokým stupněm zabezpečení	vnější strana	a) pevná ohradní zeď (železobetonová monolitická nebo prefabrikovaná nebo zděná) nebo b) oplocení z drátěného pletiva nebo c) kombinace ohradní zdi navýšené žiletkovým drátem („bruno válce“)	výška: min. 4,5 m průměr žiletkových válců: min. od 450 mm do 980 mm
	vnitřní strana	oplocení z drátěného pletiva	výška min. 3,5 m
3. věznice s ostrahou se středním stupněm zabezpečení	vnější strana	a) pevná ohradní zeď (železobetonová monolitická nebo prefabrikovaná nebo zděná) nebo b) oplocení z drátěného pletiva nebo c) kombinace ohradní zdi navýšené žiletkovým drátem („bruno válce“)	výška: min. 3,5 m průměr žiletkových válců: min. od 450 mm do 980 mm
	vnitřní strana	oplocení z drátěného pletiva	výška min. 2,5 m
4. věznice s ostrahou s nízkým stupněm zabezpečení	vnější strana	oplocení z drátěného pletiva	výška min. 2,5 m
	vnitřní strana	oplocení z drátěného pletiva (zřizuje se fakultativně)	výška min. 2,5 m

Ohrazení a oplocení areálů organizačních jednotek, kde vykonávají trest odnětí svobody ženy nebo mladiství, musí být provedeno v návaznosti na typ věznice, a to podle parametrů uvedených v tabulce č. 1 v bodech 1 až 4.

Část 2

Vstupy a vjezdy

2.1. Hlavní vstup a vjezd do střežené zóny

Prostor pro vstup osob a vjezd musí být stavebně oddělen.

2.2. Zázemí pro příslušníky strážní služby

Zázemí pro příslušníky strážní služby musí tvořit denní místnost, hygienické zařízení navržené pro 2 osoby (muž/žena), kuchyňka a úklidová komora s výlevkou.

2.3. Čekárny návštěv

Čekárna pro návštěvy vězňů rodinnými příslušníky musí být vybavena záchody (1x pro muže a 1x pro ženy).

2.4. Vjezdový koš

Vjezdový koš je prostor vymezený vnitřní a vnější vjezdovou branou. Minimální rozměry vjezdového koše musí být 20 m x 7 m x 6 m (délka x šířka x výška).

Vjezdový koš musí být zastřešený.

Součástí vjezdového koše musí být pochozí lávka umístěná minimálně 3,5 m nad vozovkou. Lávka musí být oplocená a přístupná ze zabezpečeného vstupu.

Část 3

3.1. Ubytovací část

Ložnice a cely vězňů, chodby a schodiště musejí být vybaveny nočním tlumeným osvětlením. Minimálně 1 cela musí být uzpůsobena pro umístění osoby s omezenou schopností pohybu. Dále zde musí být zřízena izolační místnost, která musí mít své samostatné hygienické zařízení.

3.2. Zvláštní ubytovací kapacita pro potřeby naplňování léčebného režimu

V tomto ubytovacím prostoru jsou zpravidla jednolůžkové až dvoulůžkové ložnice. Musí zde být společné sprchy, výdejna stravy s jídelnou, kancelář pro dozorce, kancelář pro vychovatele, hygienické zařízení pro zaměstnance a příslušníky a provozní zázemí. Součástí zvláštní ubytovací kapacity pro potřeby naplňování léčebného režimu musí být také prostor pro izolaci, který musí mít vlastní hygienické zařízení.

Část 4

4.1. Zdravotnické středisko

- a) provoz zdravotnického střediska je určen pro poskytování zdravotních služeb v ambulantní formě vězňům i příslušníkům a zaměstnancům Vězeňské služby.
- b) zdravotnické středisko musí být umístěno ve střežené zóně věznice. Lokace musí umožňovat snadný přístup z ubytovací části a příjezd vozidla zdravotnické záchranné služby od vjezdového objektu.
- c) jsou-li poskytovány zdravotní služby výhradně příslušníkům a zaměstnancům, může být umístěno i mimo střeženou zónu věznice.
- d) zdravotnické středisko musí prostorově a dispozičně splňovat podmínky stanovené vyhláškou řešící požadavky na minimální technické a věcné vybavení zdravotnických zařízení a kontaktních pracovišť domácí péče.

4.2. Nemocnice

- a) provoz nemocnice je určen pro poskytování zdravotních služeb v lůžkové formě vězňům.

- b) nemocnice musí být umístěna ve střežené zóně věznice. Lokace musí umožňovat snadný přístup z ubytovací části, dovoz stravy z centrální kuchyně a příjezd vozidla zdravotnické záchranné služby od vjezdového objektu.
- c) prostorové uspořádání nemocnice musí odpovídat podmínkám stanoveným vyhláškou řešící požadavky na minimální technické a věcné vybavení zdravotnických zařízení a kontaktních pracovišť domácí péče.
- d) ložnice pro vězně musejí splňovat podmínky stanovené vyhláškou řešící požadavky na minimální technické a věcné vybavení zdravotnických zařízení a kontaktních pracovišť domácí péče.

Část 5

5.1. Návštěvní prostory

Každá organizační jednotka musí v rámci funkčních celků disponovat návštěvními prostory pro návštěvy vězňů podle zákona o výkonu trestu odnětí svobody.

5.2. Prostory pro návštěvy vězňů:

Tyto prostory jsou podle povahy a typu návštěvy členěny na 4 dílčí funkční celky

a) místnosti hlavních (kontaktních) návštěv:

Místnosti hlavních kontaktních návštěv musejí být vybaveny oddělenými hygienickými zařízeními: zvláště pro návštěvy a zvláště pro vězně. Musí zde být vymezen prostor a zázemí pro návštěvy s dětmi.

b) místnosti bezkontaktních návštěv:

V místnosti pro bezkontaktní návštěvy musí být návštěvník od vězně oddělen pevnou skleněnou přepážkou, prosklenou na celou výšku místnosti. Každá z rozdělených částí místnosti musí mít samostatný vstup.

c) místnosti pro zvláštní návštěvy:

Místnost musí být rozdělená katrem po celé výšce. Oddělené části místnosti musejí mít samostatný vstup. Dveře z chodby musí být prosklené (průhledné).

d) místnosti návštěv bez zrakové a sluchové kontroly:

Součástí návštěvního prostoru musí být záchod a sprchový kout.

Část 6

Výrobní zóna

Vnější a vnitřní prostory objektů výrobní zóny mohou být členěny na prostorové úseky vymezenými stavebně technickým zabezpečením, a to v závislosti na typu věznice a druhu výrobních činností.

Část 7

Povrchy podlah, stěn a stropů místností

- 7.1. Ve stavbách pro účely vězeňské služby v rámci funkčních celků, kde se pohybují vězni bez i s doprovodem, musí být na chodbách, ve společných prostorách, v ložnicích a v celách včetně hygienických zařízení povrchy podlah z tvrdých materiálů (např. dlažba, litá podlaha, minerální podlaha).
- 7.2. Povrchy stěn a stropů ložnic a cel vězňů včetně hygienického zařízení musejí být provedeny v materiálech vykazujících tyto technické parametry
- a) pevnost v tlaku $\geq 100,0 \text{ N/mm}^2$,
 - b) pevnost v tahu $\geq 30,0 \text{ N/mm}^2$,
 - c) tahová přídržnost k podkladu $\geq 1,5 \text{ N/mm}^2$,
 - d) tvrdost Shore D 80 podle DIN 53505.
- 7.3. Povrchy stěn a stropů ložnic a cel vězňů včetně hygienického zařízení musejí být provedeny v materiálech vykazujících tyto technické parametry
- a) pevnost v tlaku $\geq 25,0 \text{ N/mm}^2$
 - b) pevnost v tahu $\geq 4,0 \text{ N/mm}^2$
 - c) tahová přídržnost k podkladu $\geq 1,2 \text{ N/mm}^2$.
- 7.4. Povrchy stěn na chodbách a ve společných prostorech, kde se pohybují vězni bez i s doprovodem, musejí být do výše minimálně 1,6 m opatřeny omyvatelným nátěrem včetně keramického soklíku minimálně 0,1 m nebo provedeny mozaikovou omítkou (marmolit).
- 7.5. Požadavky na povrchy podlah, stěn a stropů prostorů v objektech ostatních funkčních celků jsou uvedeny v tabulce, a to v závislosti na typu organizační jednotky a způsobu užívání konkrétní dílčí části funkčního celku.

Schodiště

- 7.6. Ve stavbách pro účely vězeňské služby v rámci funkčních celků, kde se pohybují vězni bez i s doprovodem, musejí být navržena schodiště z tvrdých materiálů.
- 7.7. Zábradlí schodišť v prostorách uvedených v bodě 7.1. musí být kovové.
- 7.8. V prostorách uvedených v bodě 7.1. musí být prostor mezi nástupním a výstupním ramenem (zrcadlo) opatřen stavebně technickým zabezpečením zamezujícím pádu osob.

Část 8

Mříže a ostění oken

Okna staveb v rámci funkčních celků ve střežené a výrobní zóně musejí být osazena okenními mřížemi. Mříže musejí ukotveny nerozebíratelnými spoji do stavebních konstrukcí budov.

Část 9

Přístupnost staveb pro účely vězeňské služby

- 9.1. Pro vnitřní i vnější prostory staveb pro účely vězeňské služby se požadavky na přístupnost pro vězně musí uplatnit přiměřeně s ohledem na zajištění bezpečnosti a ochrany osob v rámci provozu organizační jednotky.
- 9.2. Ložnice a cely pro vězně bez samostatné schopnosti pohybu musí být situovány v ubytovacích prostorách tak, aby evakuace byla prováděna po rovině bez pohybu po schodech nebo maximálně s využitím ramp.
- 9.3. Ostatní prostory ubytovací části užívané vězni bez samostatné schopnosti pohybu musí být stavebně upraveny podle rozsahu zdravotního omezení konkrétní osoby.
- 9.4. Na každých 200 ubytovacích míst musí být v rámci funkčního celku ubytovací části organizační jednotky zřízena minimálně 1 cela pro vězně s dočasně nebo i trvale sníženými schopnostmi samostatných pohybů.

Část 10

Plochy pobytových, kulturních a ostatních místností

- 10.1. Ubytovací plocha místnosti musí být minimálně 3 m² na 1 vězně.
- 10.2. Pro vězně bez samostatné schopnosti pohybu se u ubytovacích ploch musí použít 1,5násobek plochy podle bodu 1.
- 10.3. Maximální počet na 1 ubytovací prostor je 30 vězňů.
- 10.4. Minimální plocha kulturních místností 1 ubytovacího prostoru je 1,5 m² na 1 vězně.
- 10.5. Příklady ostatních požadovaných minimálních ploch:
 - 5.1. návštěvní prostory 0,8 m² na 1 vězně.
 - 5.2. prostory pro vzdělání a kulturu 2,0 m² na 1 vězně.
 - 5.3. sportovní zařízení vnitřní 2,4 m² na 1 vězně.
 - 5.4. venkovní plochy pro zacházení 1,5 m² na 1 vězně.
 - 5.5. stravovací provoz 3,5 m² na 1 vězně.
 - 5.6. příjem a odbavení eskort 0,8 m² na 1 vězně.
 - 5.7. zdravotní středisko 0,9 m² na 1 vězně.
 - 5.8. výrobní zóna 10,0 m² na 1 vězně.
 - 5.9. skladovací prostory věcí a výstroje vězňů 1,0 m² na 1 vězně.

Příloha č. 2

Pražské územní a stavební standardy, Analýza stávajícího předpisu a celkového legislativního systému

Pražské územní a stavební standardy analýza stávajícího předpisu a celkového legislativního systému

Útvar rozvoje města

pracovní skupina pro pražské územní a stavební standardy

Ing. arch. Pavel Hnilička, Dipl. NDS ETHZ in Architektur

Mgr. Eva Faltusová

Ing. Renáta Pintová Králová

Ing. arch. David Tichý, PhD.

Ing. arch. Filip Tittl

září 2012

Obsah

1. Úvod

- ilustrované otázky k OTHP

2. Dopady předpisu na město

- vybrané negativní dopady OTHP na současnou výstavbu
- tradiční zástavba a její nekompatibilita s OTHP
- kvalitní zahraniční zástavba v rozporu s OTHP

3. Legislativní rámec

4. Témata a podněty: Architekti/projektanti

- shrnutí: výtah nejvýznamnějších problémů u jednotlivých témat, upozornění na nejčastěji zmiňované problémy nebo nejakutnější témata
- záznamy seřazené dle témat

5. Témata a podněty: Stavební úřady

- shrnutí: výtah nejvýznamnějších problémů u jednotlivých témat, upozornění na nejčastěji zmiňované problémy nebo nejakutnější témata
- záznamy seřazené dle témat

6. Vazby na normy

7. Historický exkurs

1. Úvod

Stávající platná vyhláška hl. m. Prahy č. 26/1999 Sb. o obecných technických požadavcích na výstavbu v hl. m. Praze, ve znění pozdějších předpisů (dále jen OTPP) zásadním způsobem ovlivňuje obraz města. Každá jednotlivá novostavba nebo stavební úprava domu a jeho okolí se tímto stavebním předpisem musí řídit. Staletými vystavěná Praha se aktuálně tvoří dle znění této vyhlášky, která je de facto regulací. Nicméně jí chybí to podstatné, a to je plán. Reguluje tedy celé **rozmanité území města Prahy**, ale pouze slovně - od středověkých uliček, přes blokovou zástavbu z 19. století, průmyslová předměstí, vilové čtvrtě, původní vesnické osady až po mohutná sídliště z konce minulého století. Pro všechny tyto a mnohé další charakterově rozdílné oblasti platí stejná pravidla pro umístování staveb. Vyhláška nemá žádnou návaznost na územní plán, dokonce se s ním rozchází například v definici povolené zastavitelné plochy. Nemá návaznost ani na plán regulační, který je na území Prahy schválen pouze na Anenskou čtvrt v historickém jádru města.

Vzájemná provázanost obecných technických požadavků na výstavbu s plánem města je velmi podstatná. Okolní země, kde jsme zkoumali stavební řády, ji řeší vždy společně. Ostatně i svědectví z počátku vzniku naší samostatné republiky od urbanisty Maxe Urbana dokládají stejné uvažování napříč tehdejšími odbornými skupinami a organizacemi: "*Regulační plán a stavební zákon pro Velkou Prahu budou jedním nedílným elaborátem: stavební zákon bude pouhým slavným výkladem toho, co nelze v plánu graficky zobraziti.*"¹ Ve Vídeňském stavebním řádu je obsažena nejenom provázanost s "OTPP" a územním a regulačním plánem, ale stavební řád obsahuje veškerá ustanovení týkající se procesu a formálních náležitostí stavebního řízení, které u nás máme extrahované ve stavebním zákoně. Vídeňský stavební zákon tak zahrnuje všechny tyto parametry v jednom. Naše dřívější stavební řády, ať už např. zákon 40/1886 ř.z. nebo pozdější znění, byly nastaveny stejným způsobem.

Zkušenosti posbírané z návštěv všech pražských stavebních úřadů ukazují, že zásadní otázky, které se v souvislosti s OTPP řeší, jsou v oblasti **umístování staveb** a jejich změn. Ze stávajícího předpisu pracovníci stavebních úřadů při povolování staveb aplikují zejména ta ustanovení, která se dotýkají tvarů, velikostí a pozic staveb. Otázky vnitřního uspořádání staveb již nejsou tak důležité, protože je většinou upravují další předpisy (požární, hygienické, bezbariérové užívání staveb a další). Ze stejných závěrů vycházejí například v Nizozemsku, kde pro celou zemi platí jednotné technické požadavky na stavby jako takové, resp. na jejich vnitřní uspořádání a na jejich umístění platí lokální pravidla. Každé město si stanoví svoji regulaci vycházející z místních podmínek. Stejně, jako je centrum Amsterdamu jiné než centrum Rotterdamu, tak je logické, aby Praha měla svoje specificky pražské podmínky pro umístování staveb. Musí být jiné už jenom z toho důvodu, že Praha je hlavním městem republiky. Státní regulační komise zřízená v roce 1920 zákonem č. 88/1920 Sb. byla právě proto státní, nikoli městská, protože měla za úkol vybudovat pro novou republiku její hlavní město se zaručením jednotného stavebního rozvoje.² Budoucí OTPP by měly být provázané s územním a regulačním plánem Prahy a měly by se soustředit zejména na umístování staveb.

¹ Urban, Max: Dějiny plánování a výstavby hlavního města Prahy, URM, výtisk č. 4, str. 402

² 88/1920 Sb. Zákon ze dne 5. února 1920 o zřízení státní regulační komise pro hlavní město Prahu s okolím.

§ 1.

Aby zaručen byl jednotný stavební rozvoj Prahy a okolí se zřetelem na potřeby hospodářské a s hlediska uměleckého i zdravotního, zřizuje se pro opatření přehledného plánu regulačního a zastavovacího obcí jmenovaných v § 3 na dobu v § 18 uvedenou společný odborný orgán, který se nazývá: Státní regulační komise pro Prahu a okolí.

§ 2.

Úkolem státní regulační komise jest připravit a opatřit přehledný plán regulační a zastavovací pro území v § 3 označené v měřítku zpravidla 1:5000, v němž budou rozřešeny základní podmínky stavebního rozvoje Prahy s okolím, provést o něm řízení v tomto zákoně předepsané a spolupůsobiti při vypracování nového stavebního řádu.

Stávající OTPP vycházejí z poválečných představ o městě, které jsou podle dnešní úrovně poznatků v oboru urbanismu a architektury překonané. Ve vyspělých zemích západní Evropy se již přes 50 let řeší problém rozšiřování měst a hledají se cesty, jak tradici měst udržet. Ještě do druhé světové války se rozvoj města vždy spojoval s jeho plošným zvětšováním. Dnešní agenda je ale opačná – řeší se kvalita městského prostředí, nikoli kvantita. Rozvleklé město je extrémně drahé v nákladech na veřejnou a dopravní infrastrukturu. Zájmem vyspělých měst je tyto náklady šetřit a raději financovat parky, úpravy náměstí nebo veřejné instituce. Jak si v tomto ohledu stojí Praha? Na žebříčku světového srovnání kvality života ve městech společnosti Mercer jsme se v roce 2011 umístili na 69. místě³! Přitom blízká Vídeň je již dva roky na prvním místě. Následují města jako Curych, Ženeva, Frankfurt, Mnichov, Kodaň a mnohá další. Tato města mají jedno společné – zabývají se kvalitou městského prostředí a kladou si za cíl stavět kompaktní město. Praha ve svých OTPP dostatečně neupravuje a nepodporuje vznik obyvatelného městského prostředí.

V systému plánování města je podstatná kvalita prostorové struktury veřejných prostranství. Ve veřejném zájmu stojí především veřejná prostranství a na ně by měl být ve stavebních předpisech především kladen důraz. Společenská závažnost požadavku na umístění a výšku konkrétní stavby je jiná, než požadavek na umístění dveří na WC. OTPP by měly stanovit minimální nepodkročitelné limity jako jistou záruku kvality prostředí. Současná úprava je v tomto ohledu nedostatečná, protože se kvalitou prostorů mezi budovami nezabývá, předpis neřeší vztahy domů k veřejným prostranstvím. Ty tak zůstávají zbytkovým prostorem po výstavbě budov.

Stávající obecné technické požadavky na výstavbu, možná nechtěně, vedou k rozvolnění města. V součtu ustanovení pro umístění staveb nahrávají spíše solitérním stavbám s velkými rozestupy. Tradiční kompaktní město, které lépe využívá zastavitelné území a šetří tak náklady na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, je jen obtížně realizovatelné a podle OTPP, zdá se, nechtěně. Na tomto místě je ale zapotřebí zdůraznit, že soudobé poznatky o vývoji měst ukazují, že příliš řídké osídlení je pro vývoj města negativní.⁴ Rozmělňování měst do volné krajiny v podobě tzv. urban sprawl (sídelní kaše) je v Evropě výrazně kritizováno již od šedesátých let minulého století. Tento fenomén s sebou nese mnoho negativních konotací. Mezi nejsilnější patří zábor volné krajiny, poškozování ekosystémů, vysoké finanční nároky a úpadek kvality veřejných prostranství. Komise EU uvádí v dokumentu „The Green Paper of the urban environment“⁵ z roku 1990: *„Rozvoj předměstí je vnímán jako hrozba fungujících měst a spokojeného života v nich. Vzhledem k absenci veřejného života, nízkému počtu kulturních aktivit, vizuální jednotvárnosti a časovým ztrátám při dojíždění je periferie vnímána jako neúspěch.“*

Soudobé uvažování o městech proto směřuje k otázkám kvality veřejných prostranství ulic, náměstí a parků, tedy otázkám struktury města, namísto funkční organizace jejich složek. Od poválečného stylu územního plánování se ustupuje a plánování se vrací zpět ke struktuře města, městské hustotě a promíchání funkcí. Od 80-tých let se ve stavbě měst popularizoval program "Města krátkých vzdáleností" (Stadt der kurzen Wege), který usiloval o zkrácení dopravních nároků mezi bydlištěm, pracovištěm a rekreací. Znamená to revizi požadavku na funkční zónování města, jak byl definován na kongresu architektů CIAM v roce 1933. Tyto požadavky byly později vydány jako tzv. Athénská charta⁶. V bodě 77 se píše: *„základními klíči urbanismu jsou čtyři funkce: bydlení, práce, rekreace a doprava“* a následně v bodě 78 *„Plány určí strukturu každého ze sektorů, náležejících těmto čtyřem základním funkcím, a jejich polohu v městském celku.“* Funkční zónování v praktickém uplatnění způsobilo rozpad městského prostředí a vysoké nároky na dopravní a technickou infrastrukturu.

³ <http://www.mercer.com/press-releases/quality-of-living-report-2011>; staženo 21. 8. 2012

⁴ Evropská agentura pro životní prostředí: „Urban sprawl in Europe - The ignored challenge“. EEA 2006

⁵ Commission of the European Communities (CEC). 1990. „The Green Paper of the urban environment.“ [pdf]. Luxembourg: Office for Official Publications of the European Communities

⁶ CIAM. 1933. ATHÉNSKÁ CHARTA. [cit. 25. 10. 2010]. Dostupné z: <http://www.gis.cvut.cz>

Má-li hlavní město Praha splnit požadavky stavebního zákona⁷ na udržitelný rozvoj území, požadavek na ochranu krajiny, hospodárného využívání zastavěného území a dokonce na ochranu nezastavěného území a nezastavitelných ploch, musí dojít k revizi OTHP. Dále musí město Praha splnit podmínky dané Politikou územního rozvoje ČR z roku 2008, schválenou v roce 2009 usnesením vlády č. 929/2009. Pokud tento dokument stanoví, že ve veřejném zájmu je "chránit a rozvíjet přírodní, civilizační a kulturní hodnoty území; zachovat ráz jedinečné urbanistické struktury území, struktury osídlení a jedinečné kulturní krajiny" tak musí tyto hodnoty OTHP chránit a rozvíjet a nikoli je blokovat. Pokud politika stanoví, že: "Cílem je účelné využívání a uspořádání území úsporné v nárocích na veřejné rozpočty na dopravu a energii", tak musí umožnit výstavbu kompaktního města a naopak cíleně omezovat "negativní důsledky suburbanizace pro udržitelný rozvoj území.", jak se v Politice územního rozvoje definuje.

* * *

Analytická část je uvedena stručným přehledem vybraných otázek, které OTHP vzbuzují. Ty jsou předloženy ve formě jednoduchých ilustrativních skic a kladou si za cíl základní uvedení do problému.

První kapitola ilustruje dopad předpisu na městské prostředí a jeho kvalitu – ukazuje jakým způsobem současný předpis eroduje obytné městské prostředí a přispívá ke vzniku rozvolněných struktur a „sídelní kaše“. Zároveň představuje příklady kvalitní tradiční pražské zástavby a současných evropských realizací, které jsou v rozporu nejen s řadou jednotlivých ustanovení OTHP, ale často obecně s principy, na kterých je současná vyhláška založena.

Pro uvedení do souvislostí s ostatními právními předpisy jsme zařadili kapitolu *Legislativní rámec*, aby bylo zřejmé, co může být předpisem za stávající podmínek reálně upravováno. Tímto krokem kontrolujeme, co a jak je upraveno v souvisejících zákonech a vyhláškách. Současný stav, kdy stavebnictví spadá pod tolik různých ministerstev, znamená velkou fragmentaci a roztříštění požadavků a nároků na stavby. Je tedy zřejmé, že ideální stavební předpisy by vyžadovaly hlubší rozvahu a sjednocení nekoordinovaných nároků. Proto se v rámci naší práce musíme držet v možných limitech a pro jiné předpisy případně stanovit doporučení.

Klíčovou součástí analytické části je rozbor předpisu ze dvou úhlů pohledů, které se navzájem protínají a to jednak z pohledu stavebních úřadů, které chrání veřejný zájem a z pohledu projektantů/architektů, kteří podle limitů stanovených v OTHP navrhují v Praze stavby. Analytická část se pochopitelně nejvíce věnuje ustanovením, která způsobují největší potíže při výkladu a aplikaci. Jak se v průběhu práce ukázalo, nejvíce otázek vyvstává při řešení pravidel pro umístování staveb.

Samostatnou kapitolou, která si zaslouží podrobnější studium jsou normy, na které je ve stávajícím předpise odkazováno téměř stokrát. V předpise není jasné na které konkrétní normy a ustanovení se odkazy vztahují, navíc normy často odkazují na další normy a tím se pro stavebníky namísto právní jistoty vytváří chaos. Na rozdíl od zákonů, vyhlášek a nařízení neprochází tvorba norem řádným legislativním procesem, nad kterým by byl veřejný dohled a mohlo by dojít ke společenské dohodě nad stanovenými požadavky.

Analytická část je zakončena stručným historickým exkursem do právních úprav vystavěného prostředí pro navázání souvislostí s naší vlastní tradicí. Zejména stavební řád z roku 1884 a prvorepublikové texty jsou cenným zdrojem inspirace. Ne náhodou se náš nový občanský zákoník opírá o dřívější vzorce chování. Koneckonců i současný Vídeňský stavební řád je z roku 1929 a pouze se upravuje podle vývoje společnosti. Základ však zůstává stále stejný.

* * *

⁷ zákon č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu ve znění pozdějších předpisů, § 18 v odst. 1 a odst. 4

Zcela samostatným oddílem jsou řešerše stavebních předpisů ve vyspělých státech západní Evropy, jimž jsme věnovali velkou část naší práce. Hlavní důvod našeho zájmu tkví v tom, že mají dlouhodobé zkušenosti s demokratickou správou měst. Tato města by nám mohla být do jisté míry vzorem při definování veřejného zájmu a nastavení obecných pravidel pro výstavbu.

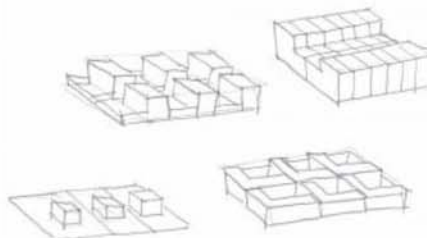
Ilustrované otázky k OTPP

Zde je uveden stručný přehled vybraných otázek, které OTPP vzbuzují. Jsou předloženy ve formě jednoduchých ilustrativních skic a kladou si za cíl základní uvedení do problému.

1. UMÍSTĚOVÁNÍ STAVEB A ZASTAVITELNOST

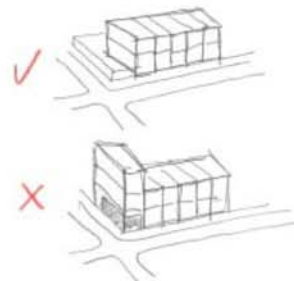
Optimální hustota zastavění

Lze paušálně stanovit míru zastavění na 30% u rodinných domů a 50% u řadových domů? Co městské řadovky či atriové domy? V řadě případů může i 100% zastavěný pozemek představovat vhodný typ zástavby.

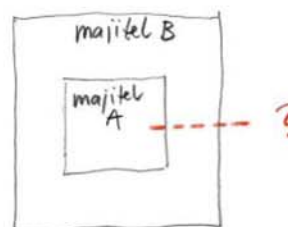
Zastavitelnost nároží v řadové zástavbě

Nároží hrají v městském prostředí vždy klíčovou roli – jedná se o místo s potenciálem pro vznik obchodů a služeb. U řadové zástavby ale vyhláška na nároží předepisuje naopak nižší zastavitelnost. Proč?

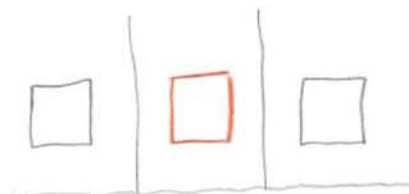
Přístup na pozemky

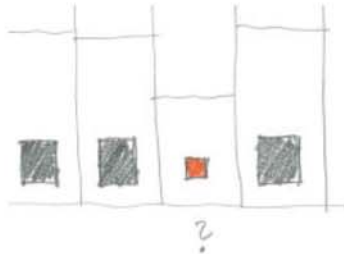
Mají OTPP řešit otázku přístupu na pozemky z veřejného prostoru? Pokud ano, jak?

Novostavba na místě stávajícího domu

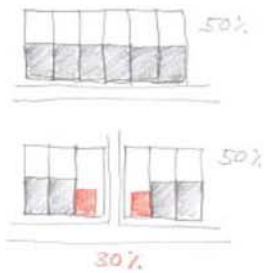
Proč není možné po demolici stávající stavby vystavět stavbu novou ve stejném objemu na stejném místě? Mnohdy tomu brání odstupy staveb nebo požadavky na oslunění. Stavebníci proto žádají o „stavební úpravy“, i když stavbu „upraví“ natolik, že z té původní nic nezůstane.

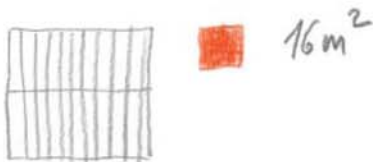
Koeficient podlažních ploch

KPP má smysl na nově navržené pozemky obdobné velikosti. Ve stávající parcelaci, která je však často dílem náhody tento postup propisuje velikost parcely do objemu stavby. Jsou-li stejné domy v řadě, proč by na místě, kde je menší parcela měl stát měřítkově odlišný dům? Není správnější, aby domy v řadě byly obdobné?

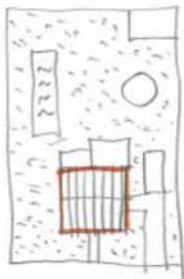
Průchod mezi řadovými domy

V Praze nelze realizovat průchod mezi řadovými domy, aniž by se tím snížila zastavitelnost přilehlých parcel (z 50% na 30%). Vyhláška tím aktivně tlačí na snížení prostupnosti území ve zjevné kontradikci s veřejným zájmem.

16 m² pro stavbu pro podnikání

Je požadavek pouhých 16m² pro podnikání u RD správný? Proč neumožnit práci v místě bydliště? Ušetří se tím náklady na dopravu. Proč zakazovat drobné podnikání? Omezení hlukové zátěže a exhalací je logické, ale proč omezovat plochu?

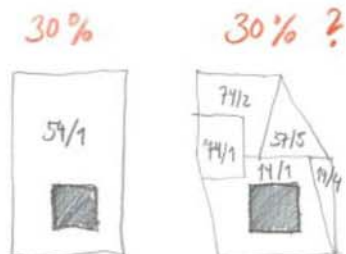

Zastavěná plocha

Co má být započteno do zastavěné plochy? Doplnkové stavby, skleníky, kůlny, terasy, opěrné zídky, přístřešky, zpevněné cesty, zahradní schodiště?

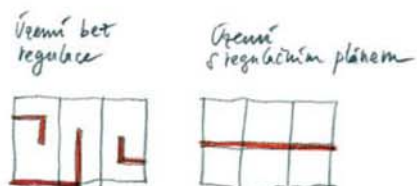
30% zastavěnost

Požadovaná zastavěnost 30% se snadno kontroluje u parcely předem vymezené pro stavbu rodinného domu. Jak ale posuzovat případy, kdy se zahrada domu může rozkládat na více pozemcích? Co se k čemu má vztahovat a jak?

OTPP a regulační plány

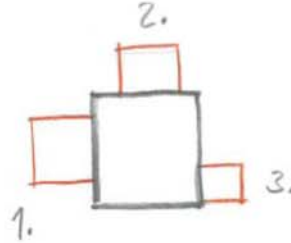
Regulační plán představuje optimální řešení pro nalezení vhodného prostorového uspořádání konkrétní lokality. Proč dnes mají požadavky OTPP přednost před pravidly v regulačním plánu? A Může OTPP kvalitním systémem regulace chybějící RP částečně nahradit, alespoň v stabilizovaném území?

2. PROSTOROVÁ REGULACE

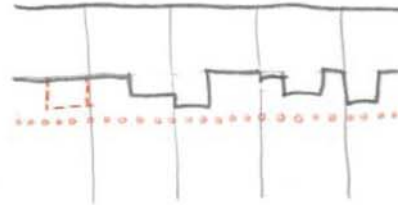
Výrazné změny objemových parametrů

Co je výrazná změna? Je to 20, 30, 50 nebo 100% ke stávající stavbě? K průměru staveb v okolí? Je vždy stávající zástavba tak cenná, že musí být fixována? Je to konečný a kýžený finální stav města? Existuje vůbec takový stav?

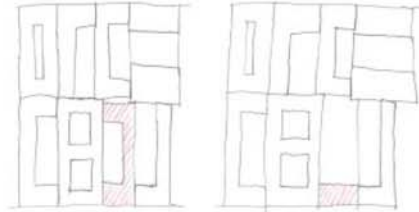
Přístavba do dvora

Jak velká může být přístavba do dvorní části u staveb v řadě, když není předem daná povolená hloubka zastavění jako např. ve Vídni? Jak ji má stavební úřad posoudit? Je toto řešení nutně na výjimku, protože se přístavba umísťuje na hranu pozemku, řestože je to v místě obvyklé?

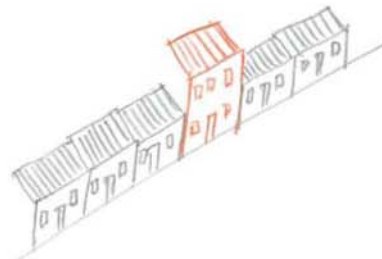
Proluka

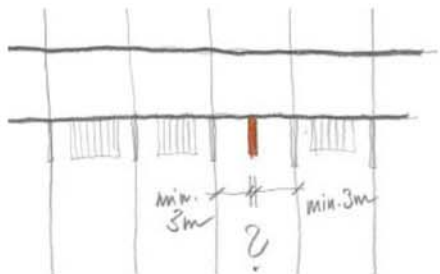
Jaká je správná definice proluky v kontextu okolní zástavby?

Narušení architektonické jednoty celku

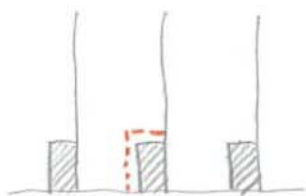
Proč je paušálně zakázáno zvyšovat stavby? Kdo určil, že je to finální stav konkrétní ulice, a že se nesmí domy navýšit? Kdyby toto pravidlo platilo dříve, tak nikdy nevzniknou paláce na Václavském náměstí a toto prostranství by zůstalo obklopeno nízkými domy.

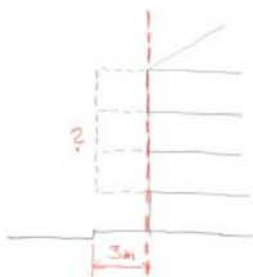
Odstup terasy od hrany pozemku

Terasa (resp. vnější hrana pochozí plochy) by dle stávající úpravy měla být minimálně 3 m od hrany parcely. Jak ale vytvořit terasu u řadového domu, jež bývá často na parcelách šíře okolo 6 m?

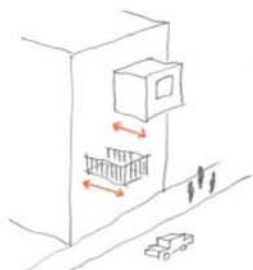
Zvětšení garáže / stavby na hraně pozemku

Je toto zvětšení garáže na udělení výjimky? Pokud ano, proč a případně od jaké velikosti?

Odstup od hrany vozovky

Třímetrový odstup dává smysl v parteru staveb – vytváří prostor pro pohodlný chodník. Proč se ale týká celé výšky staveb a naopak proč pouze bydlení? Specifický problém pak toto pravidlo vytváří v obytné ulici: musí mít každý dům min. 3m předzahrádku?

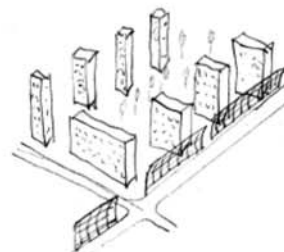
Konzolování prvků do veřejného prostranství

Starší stavební řády obvykle přesně definovaly maximální možné vyložení říms, arkýřů, balkonů a dalších prvků do veřejného prostoru ulice. Proč OTPP definuje jen podjezdnou výšku?

3. VZÁJEMNÉ ODSTUPY STAVEB

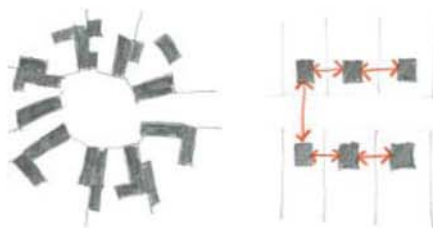
Sídliště vs. kompaktní město

Po dvaceti letech demokracie a desítkách let od doby, kdy svět definitivně opustil modernistické koncepce, stále navrhujeme „sídliště“. Jistěže regulace odstupů staveb není jedinou příčinou této situace, významným dílem k ní ale přispívá.

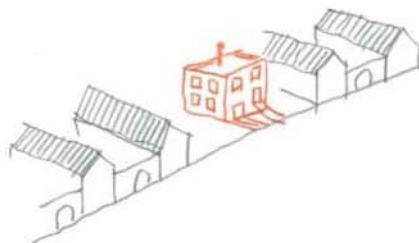
Odstupy staveb

Přehnané požadavky na odstupy staveb generují rozvlékou zástavbu ekologicky, ekonomicky i sociálně neudržitelné sídelní kaše. Není veřejným zájmem pravý opak?

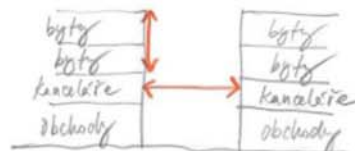
Odstupy staveb v kompaktní zástavbě

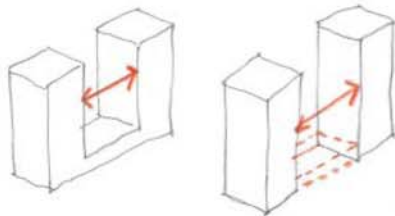
Nároky na odstupy staveb vedou k solitérní roztroušené zástavbě a znemožňují tradiční formu kompaktní zástavby. Zvyšují se tím nároky na zastavěné plochy a ztěžuje se vytváření kvalitních veřejných prostranství. Opravdu chceme takové prostředí?

Odstupy polyfunkčních staveb

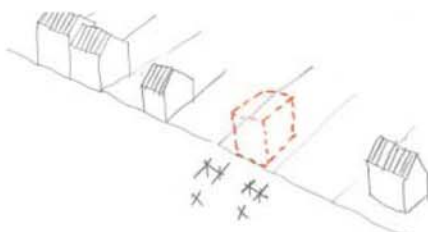
Pakliže je smyslem odstupů chránit vnitřní prostředí bytů, proč se požadavek nevztahuje pouze na byty? Proč se týká celé fasády včetně třeba obchodů v parteru?

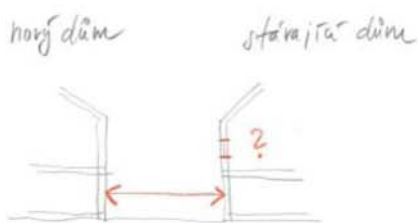
Odstupy staveb na společné podnoži

Proč odstup mezi dvěma fasádami jednoho domu není problém a mezi dvěma, třeba i naráz stavěnými domy, takový problém vzniká? V čem se oba případy liší?

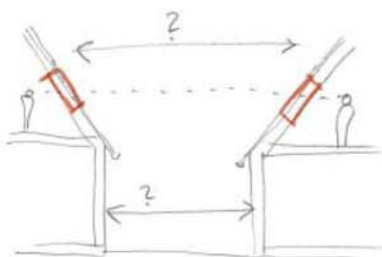
Odstupy staveb v řadové zástavbě

Má se dodržet odstup stavby od hrany pozemku, když některé domy v ulici jsou na hraně se sousedem a jiné stojí jako solitéry? Jak se má stanovit obecně platný požadavek na výstavbu, aby platil pro celé město? Co je ještě „proluka“ a co není?

Okno obytné místnosti

Pro posouzení odstupových vzdáleností je nutné znát, zda-li je v sousedním stávajícím domě obytná místnost či nikoli. Praxe ukazuje, že archivní dokumenty jsou sousedním majitelům bez souhlasu vlastníka obtížně přístupné. Otázkou bývá, co je poslední kolaudovaný „právní“ stav.

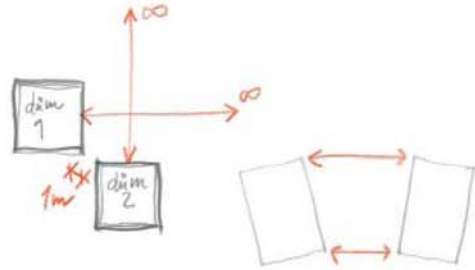

Okna ve střeše

Dle OTPP se vyžaduje min. odstup na výšku protilehlé stěny, pokud je v sousední stěně okno obytné místnosti, ale co když je ve střeše? Nebo vikýři?

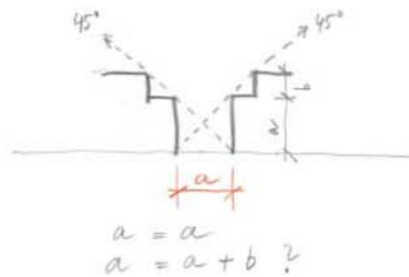
Odstupy při různé orientaci staveb

Jak posuzovat odstupy stěn, jsou-li natočené?
Natočí-li se stavby do úhlu 90°, tak se mohou svými rohy dotýkat. Je to správně?

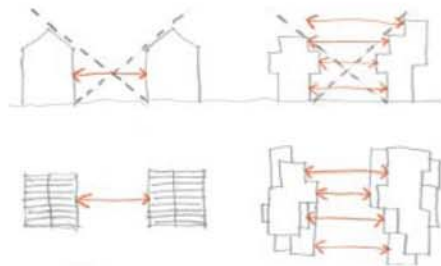
Odstupy ustoupených podlaží

Jak se má do výpočtu odstupové vzdálenosti zahrnout ustoupená podlaží? Proč se výška počítá i s tímto patrem, když na sousední stavbu nemá vliv?

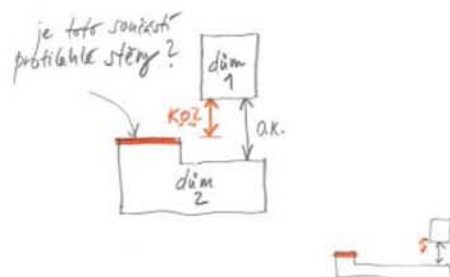
Odstupy staveb nepravidelných tvarů

Co je „protilehlá stěna“ u nepravidelných staveb?
Jak posuzovat terasové domy? Jak posuzovat stavby v členitém terénu? Málokde v Praze existuje případ strohých hladkých fasád umístěných na rovině.

Protilehlá stěna

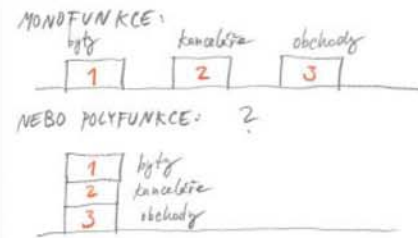
Co je ještě protilehlá stěna domu? Je to část, která je součástí stavby a přitom prokazatelně neovlivňuje sousední stavbu?

4. STAVEBNÍ TYPOLOGIE

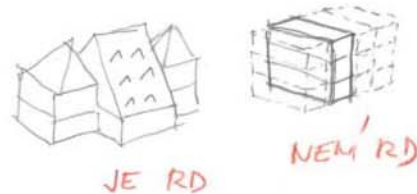
Monofunkce nebo polyfunkce?

Proč definovat požadavky na monofunkční stavby, když je z hlediska synergií vhodné funkce míchat? Namísto „monofunkčních“ staveb je vhodnější definovat stavební programy, které se mohou realizovat buď samostatně, nebo společně.

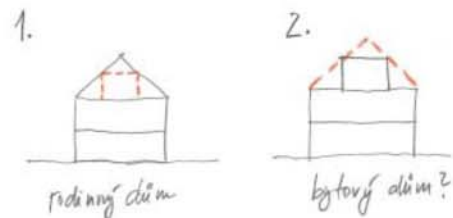
Rodinný dům

Co je a co není rodinný dům? Zcela přežitá definice zbytečně omezuje typologickou bohatost zástavby aniž by účinně omezovala skutečné prostorové excesy.

Rodinný vs. bytový dům

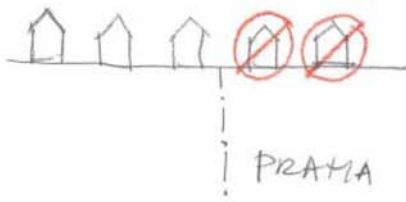
Proč by měl být rodinný dům, který nemá šikmou střechu, ale ustoupené podlaží, zařazen do kategorie „bytový dům“ se všemi konsekvencemi, které k němu náležejí? V obou případech se může jednat o stejnou podlahovou plochu, dům s ustoupeným podlažím má dokonce menší obestavěný prostor a nižší střechu.

Nelegální townhouse

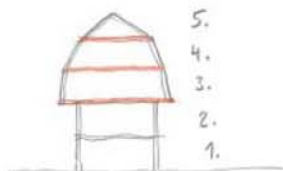
„Townhouse“ - v evropském kontextu běžná a oblíbená typologie, kombinující výhody individuálního bydlení a městské zástavby. V Praze kvůli nevhodné definici rodinného domu nerealizovatelná.

Rekreační stavba v Praze

Proč se nesmí v Praze stavět rekreační stavby?
Charakter okrajových částí Prahy je velmi obdobný
charakteru za jeho administrativní hranicí.

Podkroví

Je tato stavba rodinným domem? Má dvě nadzemní
podlaží a podkroví. Kolik úrovní může mít "podkroví"?

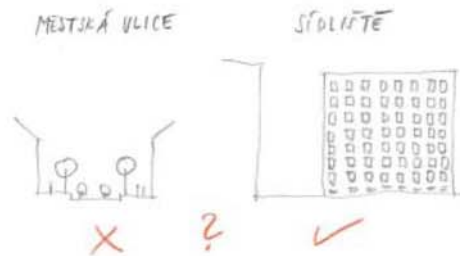
Krov a jeho konstrukce

Je tato stavba rodinným domem, protože má dvě
nadzemní podlaží a podkroví? Je podkroví místo pod
"dřevěným krovem"?

5. POŽADAVKY NA VNITŘNÍ PROSTŘEDÍ ovlivňující prostorové uspořádání města

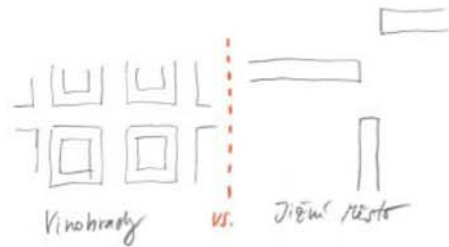
Městská ulice vs. sídliště

Současné hygienické nároky znemožňují bydlení v klasické tradiční ulici. Je člověk na sídlišti „zdravější“, když žije uprostřed solitérních budov? Co se děje s jeho psychikou? Proč se upřednostňuje jen jedna strana věci?

Oslunění

Celá řada bytů na dnešních Vinohradech v blokové zástavbě by nevyhověla požadavkům na oslunění. Panelové Jižní Město je výslednicí snah o „prosluněné a provětrané“ bydlení. Je bydlení na Jižním Městě lepší, než na Vinohradech? Proč se podle stávající OTHP nedá vystavět kompaktní městská čtvrť?

Ochrana proti hluku

Problém ochrany staveb proti hluku je mnohem komplexnější než dosah pražské vyhlášky. Přesto se nelze nezeptat: dává smysl, že nelze kvůli hluku realizovat půdní vestavbu tam, kde se ve čtyřech patrech pod ní normálně bydlí? Chceme na hlavní městské třídě protihlukové stěny?

6. CHARAKTER ZÁSTAVBY

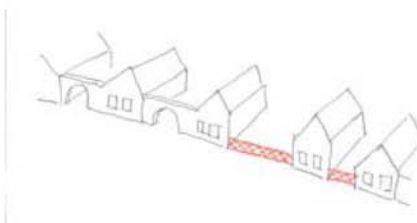
Architektonická jednota celku

Podle jakého klíče se určí architektonická jednota celku a co se takto dá označit? Objemy staveb, typ střechy, členění a barva fasády?

Průhledný plot vždy a všude?

Průhledný plot jistě přispívá ke kontaktu domů s veřejným prostorem. Jedná se ale o za každých okolností správné řešení? Například v tradiční vesnické či předměstské zástavbě jde naopak o velmi cizorodý prvek.

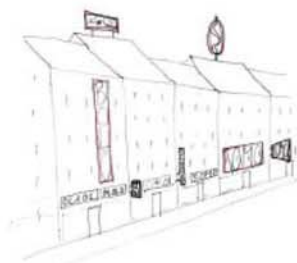
Průhledný plot

Jak definovat průhledný plot?

Regulace reklamy

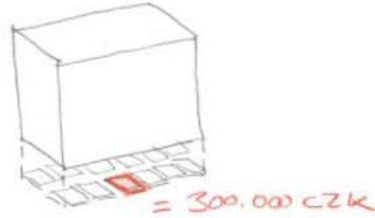
Mají OTPP regulovat umístování reklam a pokud ano, tak v jaké míře a jak? Současná regulace je v řadě ohledů problematická.

7. PARKOVÁNÍ

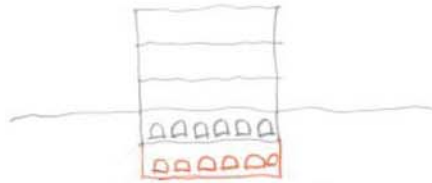
Garáže jako standard?

Budování garáží je nesmírně nákladné. Je ve veřejném zájmu, aby byly všechny nově stavěné bytové projekty vybaveny v takto vysokém standardu i za cenu nízké dostupnosti bydlení? Praxe navíc ukazuje, že místa mnohde zejí prázdnotou.

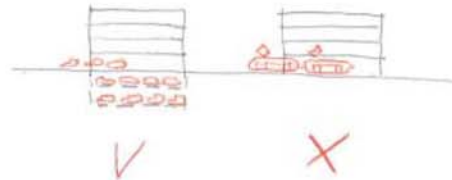
Dvě auta na jeden byt

Proč musí být povinně 2 auta na byt nad 100m²? Povinné vytváření garáží zavádí více automobilů do města a zhoršuje tak kvalitu veřejných prostranství a obtěžuje obyvatele hlukem a exhalacemi. Berlín žádné požadavky nestanoví, v Kodani se naopak regulují maximální počty. Proč má Praha tak vysoké nároky?

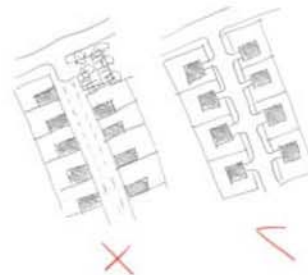
Car free projekty

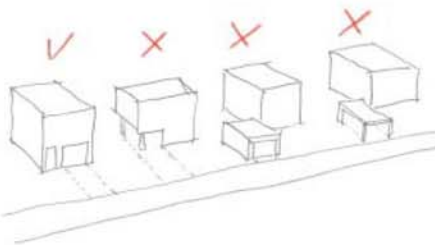
Car-free projekty jsou v Evropě běžnou praxí, často dokonce radnicemi podporovanou, u nás je ale nelze realizovat. Proč má ten, kdo nechce používat osobní automobil investovat nemalé prostředky do garáže, kterou nevyužije? Je "společenská úchylka" nemít automobil?

Společné parkování

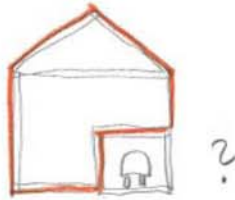
Proč nelze vyřešit parkování společně pro soubor rodinných domů, ale musí být garáž v každém objektu? Centrální řešení je přitom v řadě případů efektivnější a v Evropě zcela běžné.

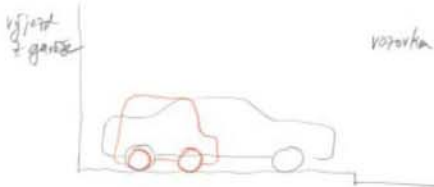
Parkování u rodinného domu

Existuje řada způsobů parkování – od uzavřené garáže v domě přes samostatný objekt, parkování pod otevřeným přístřeškem či pod vykonzolovanou částí stavby až po vymezený prostor na pozemku. Proč je možné realizovat pouze jeden z nich, navíc ten nejkomplicovanější?

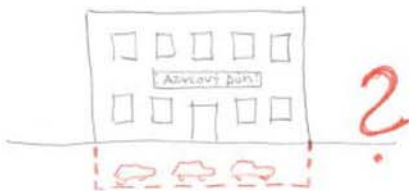
Garáž v rodinném domě

Proč se musí situovat garáž v rodinném domě? Z hlediska požadavků na udržitelnost budov je to nevhodné řešení - prostory garáží jsou nevytápěné a porušuje se tím kompaktnost domu. Vznikají zbytečně složité detaily, ubírá se plocha přízemí v návaznosti na zahradu. Výpary z výfukových plynů pronikají do obytných místností.

Výjezd z garáže

Od výjezdu z garáže k hraně vozovky musí být prostor na délku "největšího vozidla" v garáži. Stavebníci často tvrdí, že mají ten nejmenší Fiat, aby mohli pravidlu dle místních podmínek vyhovět. Pravidlo nutí stavebníky odstupovat od uliční čáry, což je (nejen) ve stávající zástavbě, kdy domy tvoří řadu často velmi nevhodné.

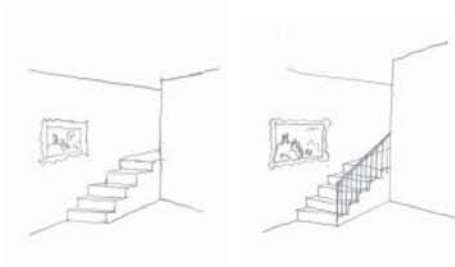
Azylový dům s parkováním?

Dává smysl, aby se specifické typy sociálního bydlení musely realizovat se stejnou kapacitou parkovacích stání, jako běžná bytová výstavba?

8. TECHNICKÉ A DISPOZIČNÍ ŘEŠENÍ STAVEB

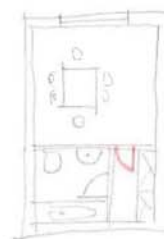
Standard individuální výstavby

Je veřejným zájmem ovlivňovat individuální požadavky jedince v jeho vlastním bytě? Kde končí ochrana zdraví jednotlivce a začíná nadbytečné vměšování do osobních rozhodnutí?

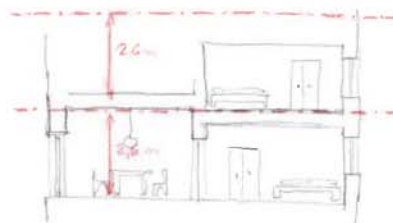
Druhé dveře

Proč musí být povinně vždy dvoje dveře mezi WC a obytnou místností?

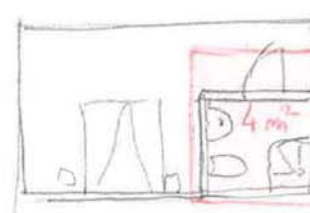
2,6 metru ve všech místnostech

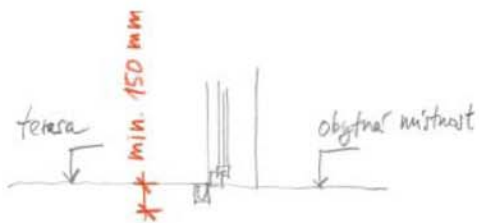
Proč musí být minimální světlá výška ve všech obytných místnostech 2,6m? Proč nelze realizovat například ložnice s nižší výškou? A co v případě sociálního bydlení?

Koupelna v hotelovém pokoji

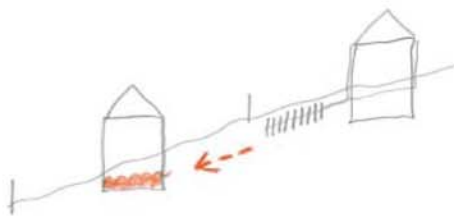
Je opravdu nutná minimální velikost hygienického zařízení ve stavbách pro ubytování 4m²?

150mm výškový rozdíl

Je nutné stále trvat na minimálním výškovém rozdílu mezi obytnými místnostmi a venkovním prostředím, když existují technická řešení např. ve formě odvodňovacích žlabů nebo dlažeb na podložkách?

Zasakování dešťových vod

Zasakování dešťových vod na vlastním pozemku bývá možné jen na určitých místech s vhodným podložím. Jsou-li domy ve svahu, tak se spodní vody mohou snadno poškodit starší sousední stavby, které nemají moderní hydroizolace.

2. Dopady předpisu na město

Úvod

Drtivá většina našeho okolí, ve kterém se dennodenně pohybujeme, je výsledkem lidské činnosti. Je ve větší či menší míře „navržená“ a přímo závisí na rozhodnutí odpovědných představitelů veřejné správy, samosprávy, soukromých stavebníků a legislativním prostředím, ve kterém vzniká. Regulace ovlivňuje podobu města po desetiletí (v případě budov) a staletí (v případě polohy a proporce veřejných prostor a uliční sítě).

Stavební legislativa je právě jeden z klíčových nástrojů, kterým může veřejná správa ovlivňovat vývoj a kvalitu vystavěného prostředí. Zanedbávání a podceňování této úlohy směřuje k obtížně řešitelným problémům, neboť finanční prostředky investované v rámci stavební činnosti jsou značné a jakákoli náprava nevhodné regulace vyžadující fyzickou změnu struktury je nesmírně nákladná, ne-li (vzhledem k zafixovaným vlastnickým vztahům) téměř neproveditelná.

Vztah legislativy a kvality prostředí lze nejlépe ilustrovat konkrétními případy. Na následujících stranách proto stručně představujeme dopad nejproblematictějších ustanovení OTHP na současnou českou výstavbu a zároveň příklady fungujícího tradičního města a zahraničních realizací, které jsou se stávajícími OTHP v mnoha ohledech v rozporu.

Není náhodou, že dnes vyhledávaná zástavba tradičních čtvrtí, jako jsou Vinohrady či Dejvice, řadě prostorových požadavků v OTHP nevyhovuje. Tyto regulace totiž vycházejí z doby, kdy tradiční město představovalo přelidněnou strukturu s nízkým hygienickým standardem. Města se ale od doby průmyslové revoluce výrazně proměnila – hustota zalidnění je dnes desetkrát nižší (a kvůli zmenšování velikosti domácností stále klesá), hygienický standard je na vysoké úrovni, průmyslové podniky produkující exhalace v městské struktuře nenajdeme. Po experimentech 20. století se tak evropská společnost vrací ke kompaktnímu městu. Řada regulací současných OTHP proto dnes působí nejen jako přežitek, ale zároveň akcelerovala současné hrozby, před kterými naše městská společnost stojí.

Prostředí vznikající na základě stávající regulace (tedy především OTHP) charakterizuje na první pohled nebohatost, nečitelnost a dekoncentrovaná zástavba bez sociálních vazeb. Nepromyšlené požadavky na odstupy staveb, oslunění či hlukové limity negativně ovlivňují charakter nové výstavby a jsou realizovány na úkor důležitějších kvalit prostředí, především ekonomické a sociální udržitelnosti, logického uspořádání území, kvalitních veřejných prostor, schopnosti proměny prostředí v čase, atd.

Oproti tomu stojí příklady současných realizací z vyspělých evropských zemí. Představují velmi kvalitní a vyhledávané obytné prostředí, přesto jsou v našem kontextu nerealizovatelné. Odporují totiž výše zmíněným požadavkům OTHP – tedy právě těm, které mají dle současné logiky předpisu chránit „kvalitu bydlení“. Ve skutečnosti ale značně přispívají k pravému opaku.

Vybrané negativní dopady OTPP na současnou výstavbu

Mezi platnými OTPP a negativními charakteristikami současné výstavby existuje úzká vazba. Nelze tvrdit, že stavební předpisy jsou jediným důvodem špatného vývoje města, nicméně jej do značné míry podporují a kodifikují a to často právě na úkor řešení dobrých a kvalitních.

Zpracováno na základě materiálů Centra kvality bydlení

Odstupy rodinných domů

Nová výstavba poblíž obce Křeslice (© 2012 Google)

Vzájemné odstupy RD nedovolují výstavbu v tradičních kvalitních vesnických strukturách, kde domy často definují veřejný prostor svým umístěním na hranicích pozemku a obecně hustou zástavbou. Namísto toho je vytvářena rozředená, homogenní struktura s vysokými plošnými nároky, která svými unifikovanými požadavky na umístování (dále umocněnými požadavky na parkování, oslunění, aj.) postrádá schopnost reagovat na konkrétní kontext, nedovoluje intenzivní sociální interakci a podporuje motorizaci. Uniformní umístování domů „do středu parcely“ generuje obtížně využitelné části parcel, snižuje intimitu zahrad a paradoxně území opticky zahušťuje.

Čl. 8 Vzájemné odstupy staveb

(3) Vytvářejí-li rodinné domy mezi sebou volný prostor, vzdálenost mezi nimi nesmí být menší než 7 m. Vzdálenost mezi rodinnými domy může být snížena až na 4 m, pokud v žádné z protilehlých stěn nejsou okna obytných místností; v takovém případě se nemusí uplatnit požadavek na odstup od společných hranic podle odstavce 4.

(4) Vytvářejí-li rodinné domy mezi sebou volný prostor, nesmí být vzdálenost od společných hranic pozemků menší než 3 m, přitom vzdálenost vnějšího okraje střech od této hranice nesmí být menší než 2 m.

Odstupy staveb

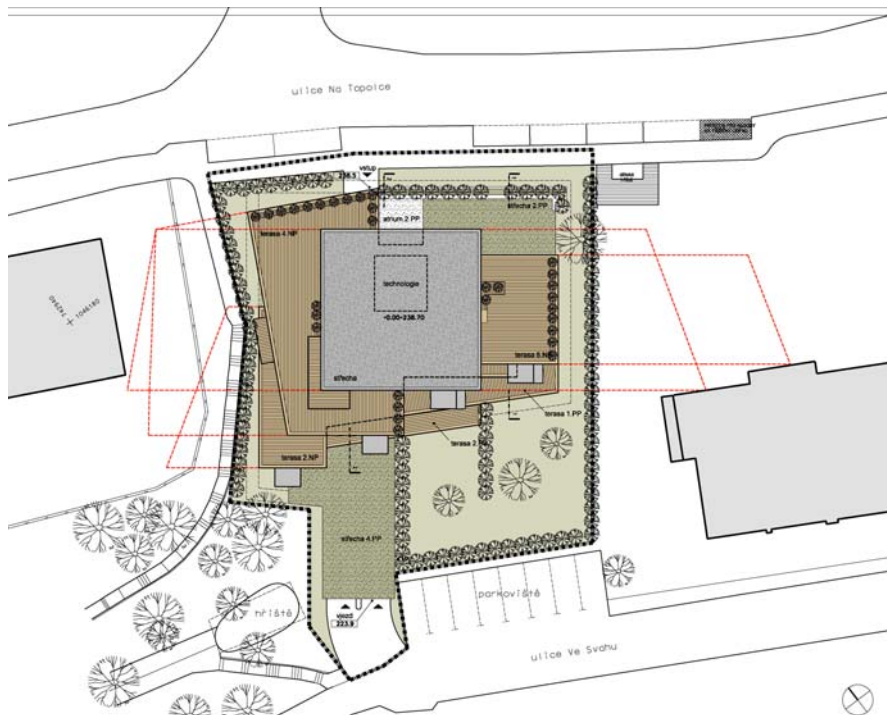
Bytový komplex Řeporyje (© 2012 Google)

Požadavky na odstupy staveb vedou i dnes k výstavbě sídlištních solitérů, rozředěné neměstské struktury. Přestože odstupy nemusí být dodrženy při výstavbě v proluce, u nových souborů je nemožné docílit výstavby klasického města s ulicemi a kontinuálně fungujícím parterem. Vznikající struktury postrádají identitu a bývají vyčleněny ze svého kontextu jak svým prostorovým uspořádáním tak i užíváním veřejného prostoru a parteru.

Čl. 8 Vzájemné odstupy staveb

(2) Jsou-li v některé z protilehlých stěn sousedících staveb pro bydlení okna obytných místností, musí být odstup staveb roven alespoň výšce vyšší z protilehlých stěn, s výjimkou vzájemných odstupů staveb rodinných domů podle odstavce 3 až 6. Uvedené odstupy mezi stavbami pro bydlení neplatí pro jednotlivé stavby umístované v prolukách. Obdobně se určují odstupy od staveb nebytových.

Příklady prostorového uspořádání staveb na základě požadovaných odstupů:

ŠAFER HÁJEK ARCHITEKTI, Bytový dům, Praha 4

ŠAFER HÁJEK ARCHITEKTI, Bytový dům, Praha 4

Oslunění

Bytový dům Jeseniova (žlutě jsou vyznačeny byty kolaudované jako ateliéry)

Jsou to právě požadavky na oslunění, které namísto urbanistických hledisek formují prostorové parametry zástavby. Dochází k ustupování, natáčení a snižování staveb, aby byly splněny tyto požadavky.

Požadavky na oslunění bytů se obcházejí jejich definováním jako ateliéru – přes omezení, která to s sebou pro uživatele nese (nelze v něm mít např. trvalé bydliště). Úspěšnost prodeje ateliérů jasně dokazuje, že existují pro uživatele mnohem důležitější hlediska, než je právě oslunění, jako jsou výhledy, nebo paradoxně právě severní orientace, která zaručuje, že se byty v létě nepřehřívají.

Čl. 24 Proslunění

(1) Prosluněny musí být všechny byty a ty pobytové místnosti, které to svým charakterem a způsobem využití vyžadují. Přitom musí být zajištěna zraková pohoda, zejména ochrana před oslněním a ochrana před nadměrnou tepelnou zátěží.

(2) Byt je prosluněn, je-li součet podlahových ploch jeho prosluněných obytných místností roven nejméně jedné třetině součtu podlahových ploch všech jeho obytných místností. Při posuzování proslunění se vychází z normových hodnot.

Ochrana proti hluku

Protihluková stěna v ulici Radlická (@ 2012 Google)

Pro městské prostředí je zničující zvláště požadavek na splnění hlukových limitů v chráněném venkovním prostoru staveb. To vede zvláště ke konstrukci protihlukových stěn – ty zasahují do veřejného prostoru, zneprůchodňují jej a ještě umocňují bariéru ve formě silnic, ke kterým se váží. Je tak dnes nemožné postavit bytový dům u rušné městské ulice a to i přes to, že byty lze před hlukem ochránit technickým řešením samotné stavby.

Čl. 25 Ochrana proti hluku a vibracím

(3) Při zajišťování ochrany staveb proti vnějšímu hluku, zejména od dopravy, se musí přednostně uplatňovat opatření urbanistická před opatřeními chránícími jednotlivé stavby.

nařízení vlády č. 148/2006 Sb. o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací:

§ 11 Hygienické limity hluku v chráněném venkovním prostoru staveb a v chráněném venkovním prostoru.

(4) Hygienický limit v ekvivalentní hladině akustického tlaku A, s výjimkou hluku z leteckého provozu a vysokoenergetického impulsního hluku, se stanoví součtem základní hladiny akustického tlaku L_a se rovná 50 dB a korekcí přihlížejících ke druhu chráněného prostoru a denní a noční době podle přílohy č. 3 k tomuto nařízení.

Garáže

Snížená ulice při vjezdu do garáží v bytovém komplexu na Zličíně (© 2012 Google)

Plošně rozsáhlé předjezdy a rampy jsou jedním z typických důsledků požadavku na umístování parkovacích stání bytových domů v garážích v kombinaci s dalšími regulacemi jako je koeficient zeleně. Ty mnohdy ovlivňují umístění staveb na pozemku i výškové uspořádání přilehlého terénu a napojení na něj, nebo přerušují kontinuitu městského parteru a vytváří nepříjemná a nevyužitelná zákoutí u domů v kompaktní zástavbě. Garáže navíc velmi prodražují bytovou výstavbu.

Čl. 10 Rozptylové plochy a zařízení pro dopravu v klidu

(3) Stavby musí být vybaveny zařízením pro dopravu v klidu (parkovací a odstavná stání) odpovídajícím velikosti, funkci a umístění stavby a řešeným přednostně jako součást stavby nebo její provozně neoddělitelná část, anebo umístěným na pozemku stavby včetně komunikace pro zajištění vozidel na jednotlivá stání. U bytových domů mohou být v odůvodněných případech odstavná a parkovací stání umístěna v dostupné vzdálenosti i mimo pozemek stavby; stání pro návštěvníky podle odst. 5 písm. a) bod 2. musí být veřejně přístupná. Z celkového počtu stání, stanovených podle této vyhlášky, musí být v garážích umístěn nejméně počet stání rovnající se počtu bytů, nebo požadovaný počet stání, je-li menší než počet bytů.

Tradiční zástavba a její nekompatibilita s OTHP

Tradiční historické město je dnes vyhledávanou lokalitou k bydlení a to i přes to, že byty v těchto částech města nesplňují řadu stávajících požadavků na výstavbu. Ty jdou naopak z větší části proti logice tradičních městských struktur, které tak není možné dnes ani reprodukovat ani dále rozvíjet.

Zpracováno na základě materiálů Centra kvality bydlení

Tradiční městské struktury Vinohrady, Praha

(© 2012 Google)

Vinohrady jsou jednou z nejvyhledávanějších adres v Praze. Nejen díky své dostupnosti a lokalitě ve městě, ale zvláště díky kvalitnímu městskému prostředí, reprezentaci, měřítku a intenzitě programu.

Rozpor s následujícími články Pražských OTP:

Čl. 8 Vzájemné odstupy staveb

(2) Jsou-li v některé z protilehlých stěn sousedících staveb pro bydlení okna obytných místností, musí být odstup staveb roven alespoň výšce vyšší z protilehlých stěn, s výjimkou vzájemných odstupů staveb rodinných domů podle odstavce 3 až 6. Uvedené odstupy mezi stavbami pro bydlení neplatí pro jednotlivé stavby umístované v prolukách. Obdobně se určují odstupy od staveb nebytových.

(Zdroj: archiv autorů)

(8) Vzdálenost průčelí budov, v nichž jsou okna obytných místností, musí být nejméně 3 m od okraje vozovky pozemní komunikace; tento požadavek se neuplatní u budov umístovaných v prolukách.

(Zdroj: archiv autorů)

Čl. 24 Proslunění

(1) Prosluněny musí být všechny byty a ty pobytové místnosti, které to svým charakterem a způsobem využití vyžadují. Přitom musí být zajištěna zraková pohoda, zejména ochrana před oslněním a ochrana před nadměrnou tepelnou zátěží.

(2) Byt je prosluněn, je-li součet podlahových ploch jeho prosluněných obytných místností roven nejméně jedné třetině součtu podlahových ploch všech jeho obytných místností. Při posuzování proslunění se vychází z normových hodnot.

(Zdroj: studenti FA ČVUT)

Čl. 56 Garáže

(1) Výjezd z garáží musí být vzdálen od přilehlého okraje jízdního pásu pozemní komunikace nejméně na délku největšího vozidla, které může být v garáži umístěno. Tento požadavek se neuplatní u staveb umístovaných do proluk.

(Zdroj: studenti FA ČVUT)

Rozpor s nařízením vlády č. 148/2006 Sb. o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací:

§ 11 Hygienické limity hluku v chráněném venkovním prostoru staveb a v chráněném venkovním prostoru.

(4) Hygienický limit v ekvivalentní hladině akustického tlaku A , s výjimkou hluku z leteckého provozu a vysokoenergetického impulsního hluku, se stanoví součtem základní hladiny akustického tlaku L_a se rovná 50 dB a korekcí přihlížejících ke druhu chráněného prostoru a denní a noční době podle přílohy č. 3 k tomuto nařízení.

(Zdroj: studenti FA ČVUT)

(Zdroj: studenti FA ČVUT)

Kontrast rušné městské ulice a klidného vnitrobloku je tradiční hodnotou městského prostředí, které je, jak mj. dokládají ceny nemovitostí, mezi lidmi stále oblíbenějším místem k životu. Dnes bohužel takovéto prostředí nelze podle stávajících předpisů zrealizovat, mj. pro hlukové limity ve venkovním chráněném prostoru stavby.

Tradiční předměstské struktury

Ďáblice, Praha

(© 2012 Google)

Tradiční předměstské struktury představují mnohem kompaktnější (a tím i srozumitelnější a efektivnější) způsob zástavby, než dnes předpisy upřednostňovaná solitérní výstavba. Dostatečná koncentrace lidí umožňuje vznik služeb, vymezená veřejná prostranství jsou čitelná a mají příjemné měřítko.

Rozpor s následujícími články Pražských OTP:

Čl. 8 Vzájemné odstupy staveb

(3) Vytvářejí-li rodinné domy mezi sebou volný prostor, vzdálenost mezi nimi nesmí být menší než 7 m. Vzdálenost mezi rodinnými domy může být snížena až na 4 m, pokud v žádné z protilehlých stěn nejsou okna obytných místností; v takovém případě se nemusí uplatnit požadavek na odstup od společných hranic podle odstavce 4.

(4) Vytvářejí-li rodinné domy mezi sebou volný prostor, nesmí být vzdálenost od společných hranic pozemků menší než 3 m, přitom vzdálenost vnějšího okraje střech od této hranice nesmí být menší než 2 m.

(...)

(8) Vzdálenost průčelí budov, v nichž jsou okna obytných místností, musí být nejméně 3 m od okraje vozovky pozemní komunikace; tento požadavek se neuplatní u budov umístovaných v prolukách.

(© 2012 Google)

Čl. 50 Stavby pro bydlení a individuální rekreaci

(12) Plocha zastavěná nadzemními stavbami na pozemku rodinného domu nesmí přesáhnout u:
a) rodinných domů, mezi nimiž je volný prostor, dvojdomů a koncových sekcí řadových domů, 30 % plochy pozemku rodinného domu,
b) běžných sekcí řadové zástavby 50 % plochy pozemku rodinného domu.

(© 2012 Google)

Tradiční vesnické struktury

Novosedly nad Nežárkou

(© 2012 Google)

Vesnické prostředí je typické svoji vysokou mírou sociální interakce a sociální kontroly. Zároveň ale nabízí vysokou míru soukromí pro dvory jednotlivých staveb. Oproti současné suburbánní výstavbě si zachovává čitelnost a měřítko veřejných prostranství .

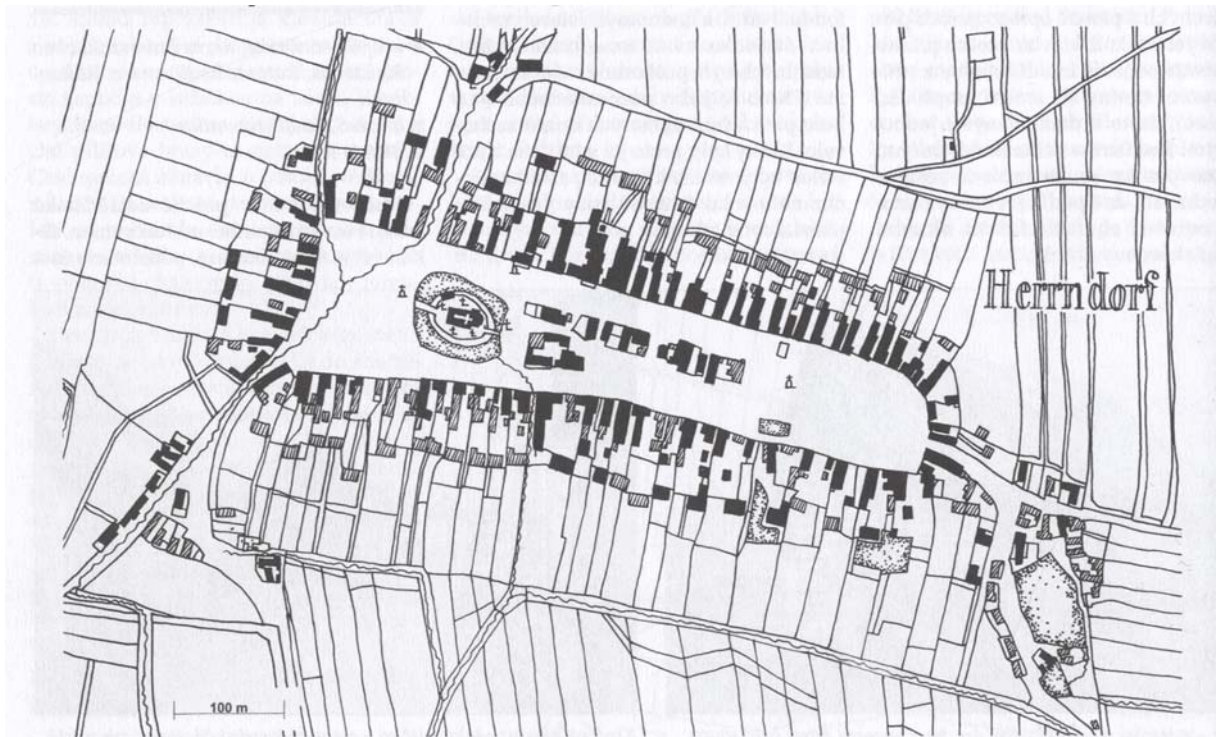
Rozpor s následujícími články Pražských OTP:

Čl. 8 Vzájemné odstupy staveb

(8) Vzdálenost průčelí budov, v nichž jsou okna obytných místností, musí být nejméně 3 m od okraje vozovky pozemní komunikace; tento požadavek se neuplatní u budov umístěných v prolukách.

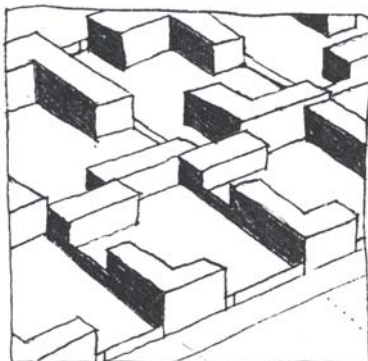

Novosedly nad Nežárkou (Zdroj: Škabrada, Jiří: Lidové stavby: Architektura českého venkova. Argo, 1999)

(Zdroj: Pešta, Jan: Encyklopedie českých vesnic III. - Západní Čechy. Libri, 2003)

(6) V územích, kde je nutno stavbu přizpůsobit charakteru okolní zástavby, je možné uplatnit urbanistická hlediska a umístit rodinný dům, stavby plnící doplňkovou funkci k rodinnému bydlení a garáž na pozemku rodinného domu až na hranici pozemku. V takovém případě nesmí být ve stěně na hranici žádné stavební otvory (např. okna, větrací otvory apod.), musí být zamezeno stékání dešťových vod nebo spadu sněhu ze stavby na sousední nemovitost, a vnější hrany pochozí plochy rodinného domu (např. terasy, balkony, lodžie) podlaží ve výšce nejméně 2 m nad terénem přilehlým ke stěně domu a v podkroví musí být od této hranice vzdáleny nejméně 3 m.

Výjimky z předešlé regulace jsou možné pouze v případě pokud jde o “zachování hodnot stávajícího prostředí”, tedy vyhláška vůbec nepřipouští, že by se mohla v těchto způsobech zástavby skrývat kvalitativně hodná opětovného použití.

Výjimky de facto slouží pouze k umožnění staveb v místech, kde to vzhledem k existujícímu prostředí “nelze jinak”.

Kvalitní zahraniční zástavba v rozporu s OTHP

Byly vybrány příklady kvalitní zahraniční výstavby, která reflektuje současný vývoj v oblasti stavby městského prostředí a ty byly konfrontovány s ustanoveními platných českých stavebních předpisů. Charakteristiky typické právě pro tyto soubory se ukazují jako ty, které jsou našimi předpisy považovány za nejproblematictější a jsou jimi zcela vyloučeny.

Zpracováno na základě materiálů Centra kvality bydlení

Donnybrook, London

Peter Barber, 2006

(Zdroj: archiv autorů)

Donnybrook je představitelem typologie na pomezí bytového a rodinného domu - konceptu low-rise high density, který je založen na principech kombinace vyšší hustoty, která podporuje intenzivní sociální interakce, a charakteristik bydlení v nízkopodlažní zástavbě, jako je lidské měřítko, kontakt se zemí, pocit identifikace se svým domem a srozumitelná prostorová organizace. V případě Donnybrook jde navíc o koncept snižující dopravní zátěž, díky tzv. no-car agreement, kdy se jednotliví vlastníci právně zaváží neparkovat u svého domu automobil. Jelikož je soubor dobře obsloužen městskou hromadnou dopravou, není třeba realizovat žádná parkovací stání.

Rozpor s následujícími články Pražských OTP:

Čl. 8 Vzájemné odstupy staveb

(2) Jsou-li v některé z protilehlých stěn sousedících staveb pro bydlení okna obytných místností, musí být odstup staveb roven alespoň výšce vyšší z protilehlých stěn, s výjimkou vzájemných odstupů staveb rodinných domů podle odstavce 3 až 6. Uvedené odstupy mezi stavbami pro bydlení neplatí pro jednotlivé stavby umístované v prolukách. Obdobně se určují odstupy od staveb nebytových.

(8) Vzdálenost průčelí budov, v nichž jsou okna obytných místností, musí být nejméně 3 m od okraje vozovky pozemní komunikace; tento požadavek se neuplatní u budov umístovaných v prolukách.

Čl. 50 Stavby pro bydlení a individuální rekreaci

(5) Rodinný dům musí mít nejméně jedno garážové stání na jeden byt. Není-li možné z územně technických nebo stavebně technických důvodů příslušný počet garážových stání situovat v domě, mohou být řešena samostatnou garáží na pozemku rodinného domu. Kromě garážového stání v domě nebo v samostatné garáži musí být na pozemku rodinného domu vymezena plocha alespoň na jedno parkovací stání.

(12) Plocha zastavěná nadzemními stavbami na pozemku rodinného domu nesmí přesáhnout u:

- a) rodinných domů, mezi nimiž je volný prostor, dvojdomů a koncových sekcí řadových domů, 30 % plochy pozemku rodinného domu,
- b) běžných sekcí řadové zástavby 50 % plochy pozemku rodinného domu.

Další použití low-rise high density konceptu:

Simmeringer Heide, Wien - Franz Kneissl – 1991 (© 2012 Google)

Borneo+Sporenburg, Amsterdam - West 8 - 1997(Zdroj: archiv autorů)

IJburg, Amsterdam

Frits van Dongen, Ton Schaap (masterplan), 1998-2020

(Zdroj: archiv autorů)

IJburg představuje výstavbu zcela nové městské čtvrtě (450 ha, 18 tisíc obyvatel a 7 tisíc pracovních příležitostí), založené na principu kompaktního města. Je koncentrovanou strukturou bez zbytečných nevyužitelných prostor, s pestrým programem, ale i prostředím. Základní principy regulace jsou v rozporu jak s OTHP, tak s principy stávajícího pražského ÚP.

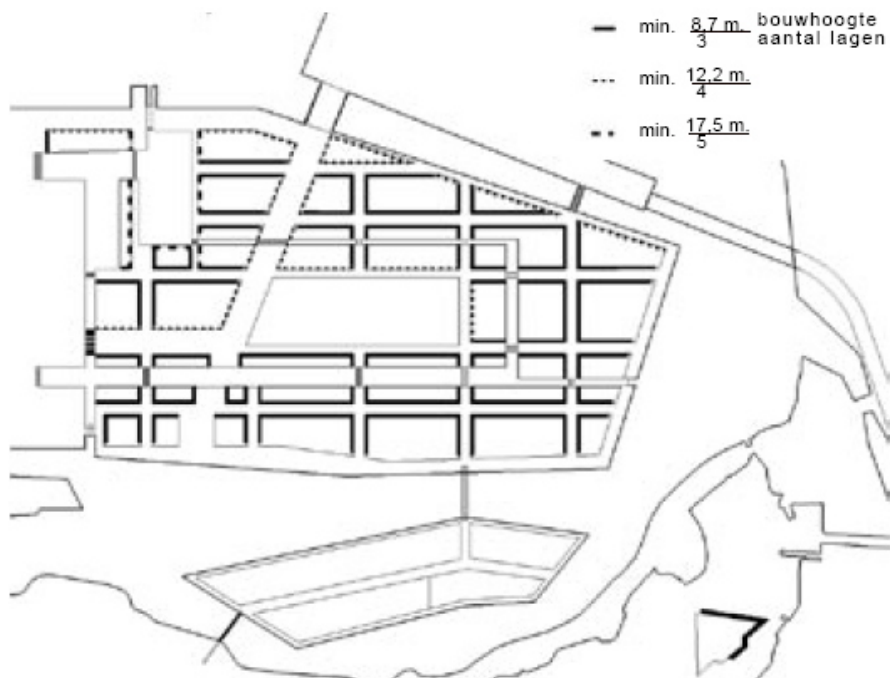
(Zdroj: archiv autorů)

Pestrý program i prostředí je udržitelné díky kompaktní a dostatečně husté struktuře, která udržuje intenzivní vazby mezi obyvateli i službami. Ty jsou dostupné díky optimálnímu prostorovému členění a regulaci, která určuje povinný mix bydlení a jiného programu v každém bloku.

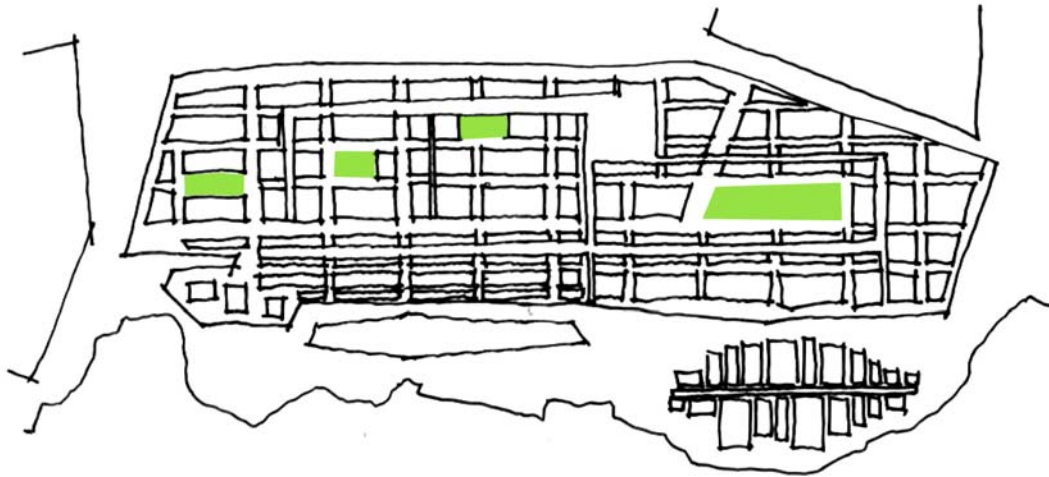
(Zdroj: archiv autorů)

Odstupy domů a bloků jsou relativně malé a nastaveny stavební čarou; vytvářejí prostředí s adekvátním sociálním kontaktem.

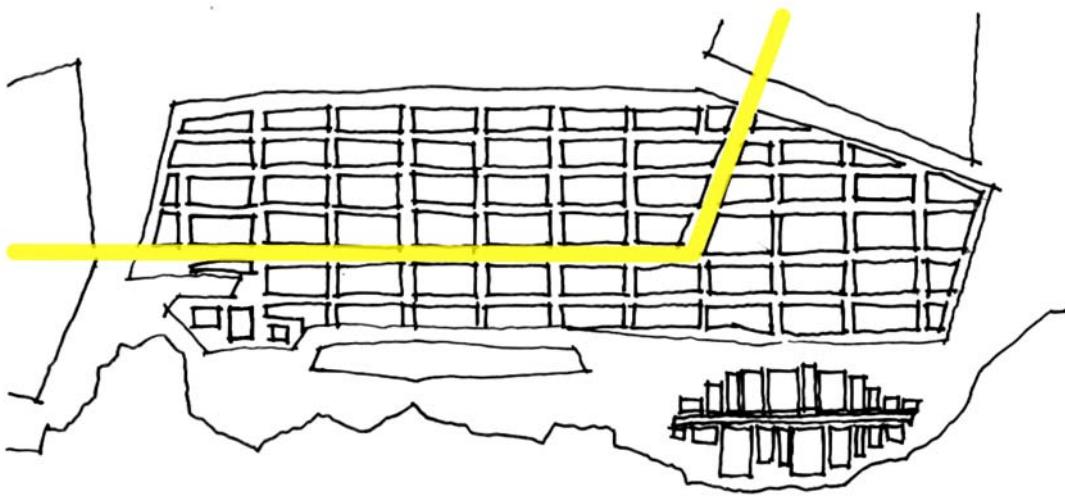

STEDENBAUWKUNDIG PLAN Haveneiland an Rieteland Oost, (© 2004 dRO Amsterdam)

Jsou určovány minimální výšky zástavby, aby prostředí získalo odpovídající městský charakter a nejsou určeny výšky maximální, aby vzniklo prostředí pestré. V každém bloku je regulován objem zástavby skrze KPP.

Namísto plošného koeficientu zeleně je kombinována kompaktní struktura s městskými parky.

Středem prochází hlavní ulice s tramvají, vytvářející lokální centrum, živé prostředí, kde se „něco děje“. Díky skvělé obslužnosti jsou zároveň stanoveny maximální počty parkovacích stání (1,25/byt) a minimální podíl bytů bez parkovacích stání.

Rozpor s následujícími články Pražských OTP:

Čl. 8 Vzájemné odstupy staveb

(2) Jsou-li v některé z protilehlých stěn sousedících staveb pro bydlení okna obytných místností, musí být odstup staveb roven alespoň výšce vyšší z protilehlých stěn, s výjimkou vzájemných odstupů staveb rodinných domů podle odstavce 3 až 6. Uvedené odstupy mezi stavbami pro bydlení neplatí pro jednotlivé stavby umístované v prolukách. Obdobně se určují odstupy od staveb nebytových.

(8) Vzdálenost průčelí budov, v nichž jsou okna obytných místností, musí být nejméně 3 m od okraje vozovky pozemní komunikace; tento požadavek se neuplatní u budov umístovaných v prolukách.

Čl. 24 Proslunění

(1) Prosluněny musí být všechny byty a ty pobytové místnosti, které to svým charakterem a způsobem využití vyžadují. Přitom musí být zajištěna zraková pohoda, zejména ochrana před oslněním a ochrana před nadměrnou tepelnou zátěží.

(2) Byt je prosluněn, je-li součet podlahových ploch jeho prosluněných obytných místností roven nejméně jedné třetině součtu podlahových ploch všech jeho obytných místností. Při posuzování proslunění se vychází z normových hodnot.

Čl. 25 Ochrana proti hluku a vibracím

(3) Při zajišťování ochrany staveb proti vnějšímu hluku, zejména od dopravy, se musí přednostně uplatňovat opatření urbanistická před opatřeními chránícími jednotlivé stavby.

Čl. 50 Stavby pro bydlení a individuální rekreaci

(5) Rodinný dům musí mít nejméně jedno garážové stání na jeden byt. Není-li možné z územně technických nebo stavebně technických důvodů příslušný počet garážových stání situovat v domě, mohou být řešena samostatnou garáží na pozemku rodinného domu. Kromě garážového stání v domě nebo v samostatné garáži musí být na pozemku rodinného domu vymezena plocha alespoň na jedno parkovací stání.

Rozpor s nařízením vlády č. 148/2006 Sb. o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací:

§ 11 Hygienické limity hluku v chráněném venkovním prostoru staveb a v chráněném venkovním prostoru.

(4) Hygienický limit v ekvivalentní hladině akustického tlaku A, s výjimkou hluku z leteckého provozu a vysokoenergetického impulsního hluku, se stanoví součtem základní hladiny akustického tlaku L_a se rovná 50 dB a korekcí přihlížejících ke druhu chráněného prostoru a denní a noční době podle přílohy č. 3 k tomuto nařízení.

Bavaria Quartier, Hamburg

BRT Architekten (masterplan), 2001-2008

(Zdroj: archiv autorů)

Přestavba průmyslového areálu na moderní městskou čtvrť: Bylo vytvořeno kompaktní město většího měřítka s pestrým mixem funkcí, minimálními odstupy ve veřejném prostoru, který tím získal potřebnou intimitu a měřítko městského centra.

(Zdroj: archiv autorů)

(Zdroj: archiv autorů)

Rozpor s následujícími články Pražských OTP:

Čl. 8 Vzájemné odstupy staveb

(2) Jsou-li v některé z protilehlých stěn sousedících staveb pro bydlení okna obytných místností, musí být odstup staveb roven alespoň výšce vyšší z protilehlých stěn, s výjimkou vzájemných odstupů staveb rodinných domů podle odstavce 3 až 6. Uvedené odstupy mezi stavbami pro bydlení neplatí pro jednotlivé stavby umístované v prolukách. Obdobně se určují odstupy od staveb nebytových.

(8) Vzdálenost průčelí budov, v nichž jsou okna obytných místností, musí být nejméně 3 m od okraje vozovky pozemní komunikace; tento požadavek se neuplatní u budov umístovaných v prolukách.

Čl. 24 Proslunění

(1) Prosluněny musí být všechny byty a ty pobytové místnosti, které to svým charakterem a způsobem využití vyžadují. Přitom musí být zajištěna zraková pohoda, zejména ochrana před oslněním a ochrana před nadměrnou tepelnou zátěží.

(2) Byt je prosluněn, je-li součet podlahových ploch jeho prosluněných obytných místností roven nejméně jedné třetině součtu podlahových ploch všech jeho obytných místností. Při posuzování proslunění se vychází z normových hodnot.

Čl. 25 Ochrana proti hluku a vibracím

(3) Při zajišťování ochrany staveb proti vnějšímu hluku, zejména od dopravy, se musí přednostně uplatňovat opatření urbanistická před opatřeními chránícími jednotlivé stavby.

Rozpor s nařízením vlády 148/2006 Sb. o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací:

§ 11 Hygienické limity hluku v chráněném venkovním prostoru staveb a v chráněném venkovním prostoru.

(4) Hygienický limit v ekvivalentní hladině akustického tlaku A, s výjimkou hluku z leteckého provozu a vysokoenergetického impulsního hluku, se stanoví součtem základní hladiny akustického tlaku L_a se rovná 50 dB a korekcí přihlížejících ke druhu chráněného prostoru a denní a noční době podle přílohy č. 3 k tomuto nařízení.

3. Legislativní rámec

Vyhláška č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze (dále jen „OTPP“) byla vydána Radou Zastupitelstva hlavního města k provedení § 143 odst. 4 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu. V účinném stavebním zákoně č. 183/2006 Sb. dává zmocnění k jejímu vydání § 194 písm. e), který praví, že „hlavní město Praha stanoví nařízením vydaným v přenesené působnosti obecné technické požadavky na výstavbu v hlavním městě Praze“. Na úvod je tedy třeba objasnit, že pražská vyhláška je ve skutečnosti nařízením (jak se obecně nazývá podzákonný právní předpis vydaný v přenesené působnosti územním samosprávným celkem). V dalším textu však budeme užívat pojem vyhláška.

Co se přesně rozumí obecnými technickými požadavky na výstavbu stavební zákon nevysvětluje. Obecnými požadavky na výstavbu má však zákon dle § 2 odst. 2 písm. e) namysli „*obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby stanovené prováděcími předpisy a dále obecné technické požadavky zabezpečující užívání staveb osobami pokročilejšího věku, těhotnými ženami, osobami doprovázejícími dítě v kočárku, dítě do tří let, popřípadě osobami s mentálním postižením nebo osobami s omezenou schopností pohybu nebo orientace stanovené prováděcím právním předpisem („bezbariérové užívání stavby“)*“. Tato terminologická nejednoznačnost bude v blízké době překonána novelou stavebního zákona, proto není nutné dále rozebírat její různé teoretické dopady. Rozumí se (a v tomtéž duchu se nese také novela), že hlavní město pro své území vydává obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby. Takto vymezený rozsah zmocnění pro vyhlášku představuje operativní prostor, v němž se může (a musí) pohybovat.

Na celostátní úrovni jsou obecné požadavky na výstavbu upraveny dvěma podzákonnými předpisy vydanými Ministerstvem pro místní rozvoj – vyhláškou č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území a vyhláškou č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby (dále „OTP“). Skutečnost, že hlavní město může požadavky na výstavbu upravit odlišně od zbytku státu, má své historické kořeny a odpovídá specifickému charakteru výstavby v metropoli. Stavebně technická část se však tradičně až na výjimky příliš neodchyluje od celostátní vyhlášky.

Současné znění vyhlášky vychází z celostátní vyhlášky MMR č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu, které vydání její pražské verze předcházelo. Od roku svého vydání byla OTPP šestkrát novelizována – do novelizací byly částečně promítány některé změny související legislativy.

Návaznost na právní předpisy

Vyhláška OTPP není jediným právním předpisem upravujícím oblast výstavby, její obsah je do značné míry předznamenán legislativním právním rámcem, v němž se pohybuje. Ten je dán v první řadě stavebním zákonem, jakožto základním obecným právním předpisem. OTPP musí vycházet ze zásad, na nichž zákon stojí a pohybovat se v jeho pojmosloví. Vedle stavebního zákona na oblast dopadá velké množství právních předpisů zvláštních. Pro přehlednost je lze rozdělit podle zájmů, které chrání:

Ochrana zdraví a zdravých životních podmínek

Jde zejména o zákon o ochraně veřejného zdraví s dlouhou řadou prováděcích předpisů. Pro výstavbu je zvláště významné nařízení vlády o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací či nařízení vlády o ochraně zdraví před neionizujícím zářením. Předpisy mají dopad zejména na ustanovení týkající se vlivu staveb na uživatele své a staveb okolních, vnitřní prostředí staveb a ustanovení týkající se ochrany proti hluku a vibracím.

Ochrana životního prostředí

Zákony o ochraně přírody a krajiny a o životním prostředí a dále zvláštní právní předpisy chránící jednotlivé složky životního prostředí (o vodách, o ovzduší, o lesích, ochraně zemědělského půdního fondu aj.) mají dopad na umístování staveb, studen a žump a na ustanovení o vlivu staveb na životní prostředí.

Úspora energie a zajištění hospodárného využití tepla

Zákony o hospodaření energií a energetický zákon definují požadavky na energetickou hospodárnost staveb a obsahují další úpravu elektrických a plynovodních přípojek a vytápění.

Bezpečnost při provádění a užívání staveb

Ustanovení o bezpečnosti při provádění a užívání staveb je naplněno požadavky zákona o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a jeho prováděcích vyhlášek. Ty dopadají také na požadavky na staveniště či odstraňování staveb.

Z dalších právních předpisů, zasahujících do stavebně technické části vyhlášky, je třeba jmenovat zákon o vodovodech a kanalizacích, zákon o elektronických komunikacích. Z územně technické části pak zákon o pozemních komunikacích, o drahách, o civilním letectví, o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, zákon o odpadech a jejich početné prováděcí předpisy.

Problematika požární ochrany a bezbariérového užívání staveb byla sice zvláštními prováděcími právními předpisy z OTHP vyňata, vyhláška však musí tyto úpravy dále respektovat a nedostat se s nimi do rozporu. Nakonec je třeba jmenovat zákon o hlavním městě Praha, který upravuje procesní stránku přijetí a vydání předpisu.

Vztah vyhlášky a technických norem

Mezi klíčové otázky legislativně technické stránky vyhlášky patří odkazování na technické normy. OTHP obsahuje 94 odkazů na normy ČSN a to v podobě tzv. výlučných pružných odkazů (formulace „musí splňovat normové hodnoty“). Této problematické a často kritizované praxi je věnována samostatná kapitola analytického materiálu (viz 6. Vazby na normy).

Vztah vyhlášky a regulačních plánů

Přestože se současná vyhláška zabývá umístováním staveb a částečně i regulací objemu zástavby, není zde vztah k regulačním plánům nijak upraven. Jediná dohledatelná obecná úprava tohoto vztahu je v §68 odst. 1 písm. c) stavebního zákona, který stanoví, že *pořizovatel přezkoumá soulad návrhu regulačního plánu s požadavky tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů*. To je jistě logická úprava s ohledem na stavebně a územně technické požadavky, jeví se ale jako nedostatečná (až kontraproduktivní) u prostorové regulace staveb a zastavitelnosti. Zde je to naopak regulační plán, který díky tomu, že regulace aplikuje se znalostí lokálních podmínek, může nastavit pro území optimální a kontextuální pravidla. Naprostá většina Evropských systémů regulace je založena právě na omezení platnosti prostorových regulativů obecného předpisu pouze na území, pro které není zpracován regulační plán.

Legislativně technické nedostatky vyhlášky

Nad rámec koncepčních a věcných nedostatků (popsaných podrobně v dalších kapitolách analytického materiálu) vykazuje vyhláška i nedostatky legislativně technické, které přinášejí obtíže v úrovni interpretace a aplikace předpisu.

Pojmový aparát

Jedním z problémů předpisu je nedostatečnost definic pojmů, s nimiž vyhláška operuje. Mnohé z definic se liší od definic týchž pojmů na jiném místě právního řádu (např. budova), jiné jsou definovány nedostatečně (např. proluka), další definice zcela chybí (např. pohoda bydlení).

Metodika výkladu

Cíle stavebně technické části vyhlášky jsou pojmenovány v čl. 15 jako základní požadavky na bezpečnost a užité vlastnosti staveb. Tato systematika, která jasně popisuje, co se od stavby po stavebně technické stránce očekává, má původ v evropské směrnici Rady o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se stavebních výrobků (89/106/EHS).

Obdobné ustanovení deklarující základní cíle však zcela chybí pro územně technické požadavky na stavby a jejich umístování, jejichž smysl tak není jednoznačně definován. Předpis obsahuje řadu pojmů a postupů, s nimiž pro jejich neurčitost stavební úřady nedokáží pracovat. Jedná se například o hodnocení urbanistického a architektonického charakteru území, „pohody bydlení“ či o čl. 2 odst. 2, definující rozsah platnosti vyhlášky s ohledem na realizovatelnost jednotlivých ustanovení v kontextu územně a stavebně technických omezení. Pro uspokojivou jednotnou aplikaci takových ustanovení chybí srozumitelná výkladová část, která by vysvětlila jejich důvody a smysl.

Aplikační praxe ve své různorodosti přináší mnoho nepředvídatelných otázek. K jejich řešení je třeba do budoucna doporučit posílení spolupráce stavebních úřadů navzájem a nutně také spolupráci se stavebním úřadem Magistrátu hlavního města, po kterém samy stavební úřady často volají. Ten by měl průběžně ke sporným otázkám interpretace vyhlášky vydávat metodické pokyny a samozřejmě také sám dávat příklad výkonem jednotné rozhodovací praxe.

Výjimky

Procesní stránky řízení o povolení výjimek jsou definovány správním řádem a stavebním zákonem (a vyhláškou je tedy nelze měnit), přesto lze poukázat na chybějící vodítka pro rozhodování, která by u jednotlivých ustanovení specifikovala, za jakých okolností a především z jakých důvodů lze výjimku povolit. I proto je v současné praxi institut užíván neprávě (a opět značně nejednotně): jednotlivé úřady buď výjimky povolují po naplnění formálních kritérií téměř automaticky, nebo naopak povolení výjimky nepřipouštějí téměř nikdy.

4. Témata a podněty: Architekti a projektanti

Úvod

Klíčové pro analýzu stávajícího předpisu bylo získat zpětnou vazbu od praktikujících architektů, projektantů a specialistů, tedy osob, které se svoji činností přímo podílí na stavbě města. Ve své praxi přichází s pražskými OTP do styku denně a musí aktivně řešit požadavky, které na ně předpis klade. Architekti a projektanti měli možnost přímo se vyjádřit k existujícímu znění předpisu formou komentářů k jednotlivým článkům a odstavcům, které považovali za problematické. K těmto podnětům byly doplněny připomínky obou profesních komor z oblasti stavebnictví, tedy České komory architektů a České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě. Výběr z těchto komentářů je publikován na následujících stranách.

OTP (a to nejen ty pražské) jsou odbornou architektonickou veřejností dlouhodobě kritizovány, a to především pro nekoncepčnost prostorové regulace zástavby a přeregulovanost uživatelského standardu staveb. Oboje se v rámci připomínek a podnětů potvrdilo, na následujících stranách podrobně prezentovaná témata se především týkají těchto dvou oblastí.

Největší prostor je věnován tématům, ovlivňujícím umístění staveb a jejich prostorové uspořádání (především odstupy, zastavitelnost, částečně definice stavebních typologií). Zvýšená pozornost je ale věnována i ustanovením, která prostorové parametry staveb ovlivňují spíše jako nezamýšlený vedlejší produkt ochrany vnitřního prostředí staveb.

Řadu předepsaných technických a dispozičních řešení lze podle architektů a projektantů jen těžko považovat za obecný standard výstavby ospravedlnitelný veřejným zájmem. Tvrdě kritizován je i systém odkazování na normové hodnoty, jeho nekonkrétnost a nejasnost aplikace těchto hodnot na rozpracované projekty při změně konkrétních norem.

Nejčastější témata

Legislativní rámec a vazba na ÚP/RP

- chybějí regulační plány, nesmyslná je prioritizace OTHP nad ÚP a RP

Struktura a forma vyhlášky

- neexistuje jednotný výklad, některé požadavky jsou nejednoznačné
- složité je popisování požadavků na místo snadno pochopitelné grafické reprezentace

Definice pojmů

- pojmový aparát je nepropojen napříč plánovacími dokumenty
- nedostatečné a chybné jsou definice některých pojmů (např. proluka, podkroví, obytná ulice, HPP atd.)
- velmi problematická je definice rodinného domu
- definování jednotlivých typologií jako „staveb pro“ odporuje snaze o polyfunkční zástavbu

Odkazování na normy

- velmi diskutabilní je praxe nekonkrétního odkazování na normové hodnoty

Zastavovací podmínky a prostorové parametry zástavby

- je obecně sporné určovat jednotné parametry zástavby plošně pro celé město
- velmi nevhodná je regulace odstupů RD, která v podstatě kodifikuje negativní jevy spojené se suburbanizačními procesy
- regulace odstupů nereflexuje soudobý vývoj města, brání vzniku čitelného prostředí
- nesmyslné je nařizovat odstupy mezi stavbami v rámci naráz realizovaného komplexu

Požadavky na technickou infrastrukturu

- u vedení sítí chybí požadavek na umístování do veřejných prostor
- nesmyslný je zákaz čistíren v odkanalizovaném území

Požadavky na dopravu v klidu

- mělo by být umožněno realizovat stání v docházkové vzdálenosti mimo pozemek stavby
- příliš restriktivní jsou požadavky na formu parkování, garáže prodražují výstavbu
- neodůvodněný je požadavek na stání v garáži u RD
- příliš přísná je regulace minimálního počtu parkovacích stání

Typologické požadavky a standard

- chybí vazba na požadavky na bezbariérové užívání staveb
- chybí možnost postavit „sociální podstandard“
- bylo by vhodné zvážit, zda neurčovat vybraná typologická minima pro hromadnou výstavbu a pro individuální ponechat pouze jako doporučené hodnoty
- zcela neopodstatněný je požadavek na úroveň podlahy 150 mm nad přilehlým terénem
- nadměrně jsou omezovány parametry schodišť
- dle vyhlášky jsou stavebníci nuceni do kompaktní hmoty RD, což nelze považovat za univerzálně platné optimální řešení

Požadavky na vnitřní prostředí staveb

- požadavky na oslunění zásadně omezují výstavbu kompaktního města; požadavky na oslunění by neměly být parametrem, který určuje prostorové uspořádání města
- oslunění by mělo být záležitostí volby typu bydlení, nikoliv základního standardu
- nařízení o splnění hlukových limitů v chráněném venkovním prostoru staveb (vycházející ze Zákona o ochraně veřejného zdraví č. 258/2000 Sb.) vede k zásadním komplikacím při výstavbě města a zásadně negativně ovlivňuje kvalitu prostředí

Technické požadavky na stavby

- měla by se zvážit možnost určování technických parametrů skrze definování cílů, nikoliv metod, jak jich dosáhnout

Ostatní

- diskutabilní je zákaz umístování rekreačních staveb na území Prahy

Zdroje

Česká komora architektů

Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě

Centrum kvality bydlení

Viktor Zwiener, Luděk Hruška, Václav Malina, Magdalena Kašćáková, Jitka Thomasová

1. Legislativní rámec a vazba na ÚP/RP

- nesoulad OTPP s dalšími předpisy pro specifické druhy staveb vydávané jednotlivými resorty; chybí provázanost předpisů
- prioritá OTPP nad územně plánovací dokumentací není správně. Konkrétnější požadavky zpracované na základě skutečného kontextu by měly mít přednost před obecně platnými požadavky pro celé město
- na kolik má městská vyhláška (a je schopna) plošně určovat standard výstavby?
- OTPP často určují místně vázané prostorové parametry (odstupy, rozměry veřejného prostoru, odstupy od vozovky) a další urbanistická a architektonická hlediska. Ta by neměla být posuzována úředníky na základě obecného předpisu, ale měla by být stanovena skrze podrobnou plánovací dokumentaci (ÚP/RP), eventuálně posouzena kompetentní institucí jako je „hlavní architekt“
- mělo by být jasně odlišeno, kdy OTPP chrání uživatele staveb (nastavení standardu výstavby) a kdy reprezentují veřejný zájem na logické a koordinované výstavbě města (zastavovací podmínky, napojení na síť atd.)

2. Struktura a forma vyhlášky

STRUKTURA VYHLÁŠKY

- vyhláška je nepřehledná a špatně čitelná, některé požadavky jsou bez existence oficiálního výkladu nejednoznačné
- některé požadavky se duplikují (např. čl. 28 a 31)
- řeší se specifické požadavky pouze omezeného okruhu stavebních typologií (ČKA/ČKAIT)
- některé požadavky jsou obtížně dohledatelné, týkají-li se zároveň specifické typologie a jiných požadavků (např. schodiště v bytovém domě – má být v čl. o schodištích, nebo o BD?)

FORMA VYHLÁŠKY

- vyhláška by měla být lépe prezentována, ideálně „knižní formou“ se všemi náležitostmi (obsah, rejstřík, tiráž), tak bude lépe použitelná a srozumitelná i pro laika
- jsou-li požadavky prostorové, bylo by přirozené prezentovat je ilustracemi

3. Definice pojmů

OBECNÉ

- chybí ucelený systém terminologie ve stavebnictví – jednotlivé předpisy pracují s různými definicemi pojmů a to i přes to, že z pojmů ve stavebnictví vychází i další právní předpisy, např. daňové a finanční
- nejsou definovány obecné termíny jako „pohoda bydlení“, „obtěžovat okolí nad přípustnou míru“, nebo „urbanistický charakter zástavby“ – to vede k častému zneužívání k blokování výstavby, nebo k požadavkům přizpůsobit se vysloveně nevhodnému nebo chaotickému kontextu

JEDNOTLIVÉ POJMY

- obytná ulice: současný předpis s tímto termínem – ulice jejíž celá plocha je kontinuální bez rozlišení vozovky a chodníků s primárním pohybem chodců, ale umožňující průjezd vozidel - - nepracuje, dokonce její tvorbu značně omezuje, (např. čl. 8(8) o odstupu od hrany vozovky), přestože se jedná o legitimní a kvalitní typ veřejného prostoru
- proluka: disproporce v definici, kde u RD se týká solitérů, u BD ale nikoliv; také neumožňuje obdobné prostředí vytvářet; *nešťastné je použití proluky jako jediného nástroje, jak lze stavět v existujícím kompaktním městě*

- pobytová místnost: je užitá i ve smyslu pobytové místnosti mimo stavby pro bydlení, s tím však předpis řádně nepracuje a dochází při jeho stanovení parametrů k rozporu např. s normami (ČKA/ČKAIT)
- podkroví: problematická definice, která působí mnoho problémů
- zcela chybí definice ploch (podlahová plocha, užitková plocha, aj.)
- je zaměňován pojem stavba a objekt

JEDNOTLIVÉ POJMY – TYPOLOGIE

- rodinný dům: velmi problematická definice, neumožňující realizaci třípatrového rodinného a řadového domu, což je v okolních evropských zemích základní standard; definice zcela vylučuje některé současné typologie individuálního bydlení (např. townhouse)
- stavby pro obchod: definovány plochou nad 2000 m², což nezahrnuje běžné menší supermarkety (okolo 1500 m²)
- stavby pro ubytování: nesystémová a zbytečně rozsáhlá definice
- obecně problematické je definování „staveb pro“; bylo by vhodnější definovat požadavky na samotný program bez ohledu na to, říkáme-li, že mu slouží celá stavba

4. Práce s výjimkami

- v případě fungujících OTPP by měly být výjimky výjimečným institutem, tzn. měly by sloužit tam, kde je ze závažných důvodů nezbytné odklonit se od standardu vyhlášky. Vyhláška by neměla být postavena na výjimkách
- vedení řízení o výjimce by nemělo být třeba tam, kde dané ustanovení přímo umožní se od něho odklonit

5. Odkazování na normy

- obecná problematika norem: nekoordinovanost procesu tvorby norem s ostatní legislativou; příliš úzká specializace při tvorbě, avšak dalekosáhlé důsledky v praxi
- nemožnost kontrolovat stanovené požadavky
- je-li nezbytné odkazovat, měl by být součástí OTPP seznam norem, případně konkrétních článků, na které je odkazováno
- rozdílnost způsobu odkazování na normy a podrobnosti, v jaké je jejich použití umožněno (zpravidla jen velmi obecně řečeno)
- mylný je výklad splnění normových požadavků použitím normalizovaného výrobku – rozhoduje však návrhová nebo aplikační norma, nikoliv výrobová
- zbytečné je odkazování na jednotlivé konkrétní číselné normové hodnoty, u kterých není pravděpodobné, že se budou měnit (typologické požadavky, požadavky na počty stupňů na schodišti, apod.) – dochází ke zvyšování nepřehlednosti celého předpisu
- rozpory mezi jednotlivými normami a mezi normami a platnou legislativou
- v některých případech jsou neopodstatněně náročné požadavky (pokles dotykové teploty podlah (čl. 33(1)), nebo minimální úroveň podlahy nad terénem (čl. 37 (4)), eliminující možnost užití tradičních řešení

6. Zastavovací podmínky a prostorové parametry zástavby

- je obecně sporné určovat jednotné parametry zástavby plošně pro celé město, které naopak vyžaduje různorodost a bohatost prostředí

ZASTAVOVACÍ PODMÍNKY

- velmi problematické je definování parametrů hustoty zastavění (čl.50(12)) – nelze tvrdit, že určitá hustota je ta správná, zvláště pak pro celé město; určování charakteru zástavby plošně obecně platným předpisem je nesprávné, jelikož je vždy třeba brát v úvahu konkrétní kontext a podmínky
- maximální zastavitelnost parcel v řadě případů brání realizaci současných (v Evropě běžných) typologií

ŘADOVÉ DOMY

- nešťastné je dělení řadových domů na běžné a koncové sekce, kde díky odlišným parametrům zastavitelnosti jsou stavebníci tlačeni k vytváření co nejdelších kontinuálních bloků
- stanovení nižší zastavěnosti u koncových sekcí je proti logice uspořádání města – nároží byly vždy naopak klíčovým prvkem městské struktury s vyšší zastavěností

ODSTUPY STAVEB

- regulace odstupů nereflktuje soudobý vývoj města a brání vzniku čitelného prostředí; reaguje v podstatě na již minulé hrozby industriální společnosti, čímž jen akceleruje hrozby současné – zastavování krajiny, odlidštění, vznik dekoncentrovaného prostředí s přetřhanými sociálními vazbami
- stávající podoba regulace odstupů staveb zásadně negativně ovlivňuje kvalitu nových staveb a determinuje jejich objemy
- nařizovat odstupy mezi stavbami v rámci naráz realizovaného komplexu je zcela zbytečné
- proces posuzování odstupů není zcela jasně definován; i samotné důvody jsou vesměs nejasné a nespecifikované
- platná regulace odstupů je nekoncepční a nesystémová:
- odvolává se na okna obytných místností (motivací je tedy zřejmě vnitřní prostředí bytů), ale odstup počítá od paty domu, a to i v případě, je-li bydlení třeba až od třetího patra
- nekoncepčně předepisuje pouze odstupy mezi fasádami dvou domů, ale nikoli mezi fasádami jednoho domu („tvar U“ lze, dvě hmoty v obdobné vzdálenosti nelze)

ODSTUPY RODINNÝCH DOMŮ

- regulace kodifikuje negativní jevy spojené se suburbanizačními procesy
- regulace vede k jednotvárnosti „domů uprostřed zahrady“ a omezuje práci se zahradou i domem
- regulace je v přímém rozporu s kvalitním prostředím tradičních předměstí a vesnic
- předpis obsahuje i zcela nepochopitelné požadavky, jako např. minimálně 1/3 dotyku štítových stěn u řadové výstavby
- odstupy RD vůbec nepočítají s možností realizace naráz navrženého souboru RD s promyšleným uspořádáním jednotek
- předpis zásadně omezuje realizaci soudobých (v Evropě běžných) typologií rodinných domů, jako jsou townhousy

ODTUPY OD HRANY VOZOVKY

- nutné odstupy od hrany vozovky zbytečně vylučují možnost obslužné komunikace projít domem; důvodům lze porozumět, přesto je lze zabezpečit technicky namísto nutnosti užívat prostorové regulace
- odstup od hrany vozovky je logickým parametrem umožňujícím fungování ulice, nelze jej však aplikovat dogmaticky – na fasádu domu v celé výšce; samotná vzdálenost 3 m může být v řadě případů naddimenzována, např. v obytné ulici pak zcela nesmyslná

OPLOCENÍ

- požadavek na průhledný plot je zbytečně restriktivní a v řadě případů vzhledem k charakteru prostředí nevhodný

OSTATNÍ

- příliš striktní požadavek na šíři 8 m pro ulici mezi RD - pro obytnou ulici předimenzovaný; je také nekoncepčně vymezený pouze jako „přístupová cesta“ nikoliv jako obecný parametr veřejného prostoru
- nesystémový je požadavek na zákaz zvyšování staveb – narušit architektonickou jednotu lze obdobně i snižováním nebo jinou přestavbou a je velmi diskutabilní, zda takovou věc lze obecně regulovat
- nevhodná je formulace požadavku “připojení stavby na pozemní komunikaci” – stavby mají být v přímé návaznosti na veřejný prostor, který zajišťuje jejich obslužnost jak pěší, tak automobilovou
- diskutabilní je požadavek na zřízení vjezdu do dvorů větších než 200 m²

7. Požadavky na technickou infrastrukturu

- u vedení sítí chybí požadavek na nutnost umísťovat je do veřejných prostor
- nelze budovat studny na užitkovou vodu; nesmyslný požadavek na nedotknutelnost vydatnosti sousedních vodních zdrojů
- domovní kanalizace nikoliv žumpa by měla být napojitelná na veřejnou kanalizaci; nesmyslný je zákaz čistíren v odkanalizovaném území; podivný je i požadavek na min. vzdálenost žumpy a studny
- mělo by být umožněno připojit se na vodovod a kanalizaci více přípojkami, je-li to nezbytné, nikoliv jen je-li vydán souhlas provozovatele, který je dnes téměř nemožné získat

8. Požadavky na dopravu v klidu

- předpis neumožňuje realizaci car-free projektů či souborů RD s centrálním parkováním (v Evropě dnes běžný standard)
- přeuročeno – požadavek na řešení parkování je pochopitelný, nemusí být ale předem požadováno řešení na pozemku stavby; mělo by být umožněno realizovat stání v docházkové vzdálenosti mimo pozemek stavby

FORMA PARKOVÁNÍ

- příliš restriktivní je požadavek na způsob řešení dopravy v klidu: nesmyslně omezuje architektonická řešení, předepisuje garáže, i když lze realizovat jiná a kvalitní řešení
- neodůvodněný je požadavek na stání v garáži u RD - způsob parkování je úzce vázán na charakter místa, architektonické řešení staveb a vztah uživatele k autu
- požadavek na stání v garáži je odůvodnitelný v centrech měst, ale v širším měřítku zóny 4 jen zvyšuje stavební náklady. U startovacích bytů je pak téměř likvidační, neb náklad na garážové stání v suterénu je cca 300 000 Kč což několikanásobně převyšuje možnosti kupců bytů i cenu parkovaných vozů
- požadavek na vzdálenost výjezdu z garáže od hrany vozovky je problematický – mnohdy pro něj není místo a jeho zřízení může být nákladné, vzhledem k nutnosti zvětšit pozemek před RD a vybudování infrastruktury
- problematické je řešení napojení stavby na přilehlou vozovku ke kterému je potřeba splnit požadavky dopravního inspektorátu Policie ČR, které se řídí vyhláškou Ministerstva dopravy (104/1997 Sb. kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích 13/1997 Sb.) – ta požaduje splnění některých podmínek, které výrazně omezují využití pozemku a prostorové členění zástavby (jako např. požadavky na vjezd a výjezd z pozemku vždy popředu, či požadavky na rozhledové úhly

KAPACITY

- obecně je regulace minimálního počtu parkovacích stání dvousečná: na jednu stranu udržuje určitý standard a brání přeplnění veřejného prostoru parkujícími vozy, na druhou stranu nepřímo zvyšuje motorizaci a snižuje dostupnost bydlení

- řada lidí auto nevlastní a využívat nechce, předpis je zbytečně omezuje; u individuální výstavby je takový požadavek již zcela absurdní
- povinná realizace parkovacích stání v současné míře pouze nahrazuje absenci zpoplatnění parkování ve veřejném prostoru
- měla by být podrobněji konkretizována pravidla pro parkování, důsledněji členěné typologie, koeficienty, zóny
- měl by být vzat v úvahu i vliv městské železnice na počty parkovacích stání

OSTATNÍ

- měla by být zvážena možnost určovat požadavky na zásobování staveb pro jednotlivé typologie zvlášť
- bylo by vhodné doplnit parametry ramp u vícepodlažních garáží

9. Typologické požadavky a standard

OBECNĚ

- chybí vazba na vyhlášku o obecných technických požadavcích zabezpečujících užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace a mnohdy jsou OTPP s touto vyhláškou v rozporu
- ideálně by OTPP měly být doplněny o požadavky na bezbariérové užívání staveb a měly by být uváděny konkrétní hodnoty

ZÁKLADNÍ TYPOLOGICKÝ STANDARD BYDLENÍ

- měla by existovat možnost postavit „sociální podstandard“
- je třeba zvážit, zda-li neurčovat vybraná typologická minima (minimální světlé výšky místností atp.) pro hromadnou výstavbu a pro individuální je neponechat pouze jako doporučené hodnoty
- je diskutabilní, zda regulovat požadavky na zábradlí u individuální výstavby
- zvážit možnost umožnit odlišné výšky pro odlišné místnosti (hlavní obytná místnost, ložnice, apod.)
- příliš restriktivní je požadavek na společný záchod s koupelnou pouze pro byty do dvou obytných místností - mělo jít vždy o individuální rozhodnutí; požadavek navíc omezuje realizaci upravitelných bytů
- zcela neopodstatněný je požadavek na úroveň podlahy 150 mm nad přilehlým terénem, který způsobuje problémy jak v architektonickém řešení stavby tak v jejím napojení na okolí

SCHODIŠTĚ

- požadavky na rozměry schodiště – možnost přepravy předmětu velikosti 1950x1950x800mm je již technicky překonaná a dnešní bytové domy tomuto požadavku nemohou vyhovět
- nadměrné omezování parametrů schodišť normovými hodnotami (je např. znemožněno stavět vřetenová schodiště)
- je zbytečné požadovat stejnou šířku všech schodišťových stupňů; postačí, aby nejmenší splnil minimální požadované hodnoty
- zvážit zavedení tolerance při výpočtu vzájemného vztahu výšky a šířky stupně
- nejvyšší možný počet stupňů u jednoramenného schodiště v BD dnes není možné (o málo) splnit při nejběžnější konstrukční výšce 3 m – nepatrný rozdíl ve výšce často zbytečně zvětšuje prostorové nároky
- v praxi se často mlčky přechází požadavek na denní osvětlení hlavního domovního schodiště; dle normy je problém splnit průměrnou hodnotu součinitele osvětlení při použití světlíku; požadavek příliš omezuje dispoziční řešení stavby, de facto vyžaduje umístění schodiště na fasádu

BYTOVÉ DOMY

- archaický je požadavek na společnou sušárnu a prádelnu
- nesmyslný (a nehygienický) je požadavek na umístování komunálního odpadu primárně v samotném objektu

RODINNÉ DOMY

- neopodstatněný je požadavek na nutnost řešit ukládání komunálního odpadu u RD jednotlivě např. i u souborů, kde může být řešen společně
- dle vyhlášky jsou stavebníci nuceni do kompaktní hmoty RD, což nelze považovat za univerzálně platné optimální řešení; je také třeba si uvědomit, že vyhláška pokrývá celé území Prahy s její velmi různorodou strukturou

STAVBY PRO UBYTOVÁNÍ

- příliš detailně jsou specifikovány rozměry pokojů; chybí požadavky na bezbariérové užívání
- zbytečné jsou požadavky na hygienický prostor - přístup z předsíně, velikost 4 m²
- pochybně definované jsou požadavky na oslunění a osvětlení pokojů (nejasná terminologie, odkazování na neexistující parametr v normě – „byt o jedné místnosti“)

ŠKOLSKÁ ZAŘÍZENÍ

- u požadavku na osvětlení šaten není uvedeno, jedná-li se o osvětlení denní, či umělé; nejasný je také pojem „přímé osvětlení“
- šířka chodeb 1200 mm u předškolních zařízení neodpovídá bezbariérovému užívání
- předpis neobsahuje požadavky na zdravotnická zařízení - je nekonzistentní ve vztahu k ostatním podrobně upraveným typologiím

10. Požadavky na vnitřní prostředí staveb

OSLUNĚNÍ

- požadavky na oslunění zásadně omezují výstavbu kompaktního města; neměly by být parametrem, který určuje prostorové uspořádání města
- oslunění je pro kvalitu bydlení parametrem zcela jistě významným, nikoliv však nejdůležitějším a mělo by být záležitostí volby typu bydlení, nikoliv základního standardu - neprosluněné byty jsou často preferovány některými klienty pro svoje lepší podmínky v letních měsících
- současná situace vede k vzniku „ateliérů“, tedy v podstatě „bytů mimo zákonný rámec“ se z toho vyplývající řadou restrikcí (daně, nemožnost registrace trvalého bydliště apod.) Mělo by být na uvážení kupce, zda-li si přeje prosluněný byt či nikoliv
- není jasná metodika postupu při řešení osvětlení a oslunění u staveb umístovaných do proluk

HLUK

- nařízení o splnění hlukových limitů v chráněném venkovním prostoru staveb (vycházející ze Zákona o ochraně veřejného zdraví 258/2000 Sb.) vede k zásadním komplikacím při výstavbě města a zásadně negativně ovlivňuje kvalitu prostředí
- je téměř nemožné stavět bytové domy podle rušnějších ulic; vzniká paradoxní situace, kdy se nemohou stavět byty tam, kde se všude okolo bydlí
- novostavby ustupují od uličních prostorů, což napomáhá vzniku nečitelného až neměstského prostředí
- vzniká tlak na ochranu budov před hlukem mimo samotné budovy (musí se splnit limit před fasádou), tedy výstavbu protihlukových stěn apod., degradujících městské prostředí
- bylo by vhodné minimálně umožnit, aby hlukové limity musely být splněny pouze pro místnosti při jedné z fasád (tak aby se dal postavit byt orientovaný zároveň do rušné ulice a klidnějšího vnitrobloku)

- současné požadavky na neprůzvučnost a výměnu vzduchu výplní otvorů komplikují a prodražují výstavbu; tento požadavek značně omezuje možnost výběru oken – výměnu vzduchu lze však řešit i jinak
- zákaz sousedění výtahové šachty s akusticky chráněnou místností způsobuje neadekvátní dispoziční komplikace

11. Technické požadavky na stavby

OBECNĚ

- obecný je problém přílišných omezení technických řešení jen na jedno, které je uvedeno v normě
- měla by být zvážena možnost určování technických parametrů skrze definování cílů, nikoliv metod, jak jich dosáhnout
- část „Technická zařízení staveb“ se omezuje pouze na vybraná zařízení a nezohledňuje současnou nabídku

KONKRÉTNÍ OBLASTI

- příliš striktní jsou požadavky na protiradonová opatření; měla by se vztahovat pouze na určité oblasti
- zbytečně náročné jsou požadavky na bezpečnost při užívání – součinitel smykového tření je v rozporu s normami užívanými k certifikaci nabízených výrobků, kde je však protiskluzová ochrana dobře vyřešena
- požadavky na komínové konstrukce neodpovídají jiným užívaným předpisům

12. Ostatní

- zákaz dočasných staveb v památkových rezervacích je neodůvodněný
- diskutabilní je zákaz umísťování rekreačních staveb na území Prahy – Praha není jen městské prostředí
- chybí zákaz zřizování protihlukových stěn v intravilánu města
- zbytečný je článek 13 – vliv na životní prostředí, jehož požadavky nejsou k ochraně životního prostředí zcela relevantní, nebo jsou z větší části dublovány v následujících člancích vyhlášky, zvláště v článku 22 oddílu 2 – Ochrana zdraví, zdravých životních podmínek a životního prostředí
- měla by být více brána v úvahu ochrana dřevin, zvláště při provádění staveb

5. Témata a podněty: Stavební úřady

Úvod

Součástí práce na analýzách stávajících OTPP bylo zjištění praktických zkušeností s jejich uplatňováním na jednotlivých stavebních úřadech. Proto jsme kontaktovali všech 22 stavebních úřadů v Praze. Výsledky sběru dat se ukázaly být velmi podnětné. V týmu zpracovatelů jsme se rozdělili na dvě skupiny o dvou třech pracovnících a každá ze skupin měla na starost 11 lokalit. Na každém úřadě jsme osobně strávili cca 1,5 - 2,5 h nasloucháním praktickým zkušenostem s OTPP. Cílem bylo otevřít klíčová témata při práci s OTPP a jejich uplatňováním v praxi. Vedle vedoucích stavebních úřadů se často účastnili i ostatní referenti. Ne výjimečně se sešlo i 10 lidí. Tato metoda přímého osobního kontaktu dala možnost vydefinovat zásadní klíčová témata, jež by se písemnou formou mohla rozvolnit a ztratit.

Pro vlastní analýzu jsou důležité vzájemné průniky témat a jejich porovnání. Z často opakovaných problematických ustanovení stávajících OTPP se pro budoucí zpracování krystalizují oblasti, které budou potřebovat největší péči. Při jednáních se potvrdilo, co jsme již tušili a to, že zásadní a nejčastěji opakovanou otázkou je **umístování staveb**, tj. zejména výškové uspořádání s ohledem na charakter zástavby, odstupy staveb od hran pozemků a mezi sebou, tvary střech, stavební využitelnost pozemků, řešení parkování, vjezdů na pozemek a dalších témat souvisejících zejména s **objemy budov** a jejich umístěním. Tato tematika je pochopitelně nejdůležitější ve vztazích staveb k veřejnému prostranství a pozemkům sousedů. Je tedy logicky i nejostřeji sledovaná. Otázky vnitřního uspořádání, ať už se jedná o schodiště, zábradlí, výtahy a další, již nemají takovou naléhavost, protože nemají přímý vztah do veřejného prostoru.

Veškeré záznamy ze stavebních úřadů jsme rozdělili do 13 nejčastěji opakovaných témat. Pro přehlednost jsme pak každý záznam rozčlenili podle tohoto schématu, aby byly jasné vzájemné vazby. Témata byla po zpracování a rozřazení zaslána jednotlivým stavebním úřadům ke zpětné kontrole. Asi nejtěžší rozhodování podle stávajících OTPP je v oblasti posouzení **architektonického a urbanistického charakteru zástavby**. Požadavek je jistě správný, ale v takto obecné rovině působí velké nesnáze a klade vysoké nároky při posouzení zejména tam, kde žádný architektonický a urbanistický charakter území není, nebo je jen špatně čitelný, protože se teprve dotváří. Posouzení vhodnosti umístění staveb v těchto místech vyžaduje vysokou odbornou erudici v oblasti architektury a urbanismu a jistě i dostatek času pro zpracování analýz jednotlivých charakterově rozdílných lokalit. Je těžko představitelné, že referent stavebního úřadu si bude sám pro každý posuzovaný projekt takovou dokumentaci vytvářet. Aby se rozhodovací praxe usnadnila a zpřehlednila, jak pro veřejný, tak i pro soukromý sektor, vytvářejí se ve vyspělých městech západní Evropy zastavovací, resp. regulační plány, které pro různé lokality právě tento architektonický a urbanistický charakter definují. Význam této dokumentace spočívá také v tom, že definice charakteru je společnou dohodou v území a není závislá na konkrétním rozhodnutí jednoho referenta, které se pochopitelně může v podání různých lidí a v průběhu času podstatně lišit. Zpracování jednotných a přehledných regulačních plánů přispívá k transparentnímu a předvídatelnému rozhodování v území a hlavně přispívá k dobrému rozvoji města.

Shrnutí

Témata stavebních úřadů se významně liší dle polohy ve městě – v kompaktním městě (např. Praha 1) jsou palčivé problémy jako nesplnitelnost některých požadavků při rekonstrukcích staveb, zatímco v okrajových částech města jsou to zejména regulace výstavby RD, jejich odstupy, omezení doplňkových staveb pro podnikání. Liší se tak i například pohled na parkování, kde koeficienty jsou příliš tvrdé pro vnitřní město, ale často nedostačující pro okrajové části. V současnosti je klíčový čl. 2 odst. 2, bez kterého by nebylo možné realizovat téměř nic v kompaktním městě. Zároveň však dává prostor k obcházení předpisu, zvláště pak v okrajových částech města je tato praxe běžná.

Mezi SÚ panuje shoda nad formálními problémy současné vyhlášky: obtížně se vykládá, chybí metodika pro její použití, ilustrace či výkladová část a předpis je vysoce závislý na výjimkách. Stavební úřady by uvítaly spíše zpřesnění a podrobnější výklad, než zobecnění - existuje obava, že obecnější předpis by neměl šanci v našem prostředí obstát a stavební úřady by přišly o významnou oporu při svém rozhodování.

Stavební úřady se necítí kompetentní k rozhodování o urbanistických otázkách, avšak jsou k tomu stávajícím stavem nuceni – chybí totiž úřad (hlavní architekt) nebo dokumentace (regulační plány), která by stanovila pravidla v území a koncepci zástavby. S tím souvisí i stávající podoba prostorové regulace v předpise – tedy „vzájemné odstupy staveb“, asi vůbec nejdiskutovanější a nejpálčivější problém stávající vyhlášky. Drtivá většina úřadů se shodne na tom, že by uvítaly metodicky logičtější a jednotlivým charakterům prostředí více odpovídající formu prostorové regulace. Pohybovat se v např. tradiční zástavbě, ať už městské, předměstské, či venkovské je podle stávajícího předpisu vysoce obtížné a OTPP zde vysloveně směřují proti charakteru prostředí.

Velmi diskutovanou otázkou bylo, do jaké míry má předpis garantovat standard bytových staveb, který by mohl být spíše záležitostí volby jednotlivých uživatelů, především pak u staveb rodinných domů, kde jsou navíc ustanovení OTPP garantující určitý standard často obcházena. S tím volně souvisí i velmi přísná pravidla pro vnitřní prostředí staveb, tedy oslunění a hlukové limity, které dle názoru řady projektantů často znemožňují výstavbu tam, kde se dnes „normálně bydlí“.

Velmi často byl kritizován nekoncepční pojmový aparát (navíc neprovázaný s územním plánem), odkazování na normové hodnoty a systém výjimek. Z věcných stránek předpisu je pak největší množství nedostatků vedle zmíněných odstupů staveb a dopravy v klidu spatřováno v nakládání s odpadními vodami, regulaci staveb pro reklamu či oplocení a práci se zastavitelností pozemků.

V následujícím textu jsou pro úplnost publikována i témata a připomínky, které se zcela neshodují s názory zpracovatelů analýzy, nebo u kterých je zpochybnitelné, zda-li jsou zcela relevantní.

Nejčastější témata

Obecná regulace výstavby

- chybějí podrobnější dokumenty jako jsou regulační plány, případně kompetentní útvar hl. architekta
- v rámci OTPP nejsou rozlišovány odlišnosti různých charakterů zástavby

Formální a procesní náležitosti

- nízká je srozumitelnost předpisu, ten je neprovázán s územním plánem a neexistuje jednotnost postupu stavebních úřadů, tj. jednotná metodika aplikace předpisu (resp. jeho výklad)

Výjimky a (ne)možnost se odchýlit od předpisu

- není jasné, zda je výjimka opravdu výjimečný institut, nebo je to naopak běžný postup; chybí odstupňování (např. umožnit za přesně specifikovaných podmínek odchýlení se od předpisu bez nutnosti vést řízení o povolení výjimky)

- čl. 2 odst. 2 je jedinou možností pro přestavby v centru města, ale zároveň je zdrojem obcházení předpisu v okrajových částech

Odkazy na normové hodnoty

- velmi problematická je praxe odkazování na nespécifické normy s ohledem na obtížnou dostupnost norem a způsob změn normových hodnot mimo kompetenci předpisu

Definice pojmů

- problematické jsou definice rodinného domu, podkroví, proluky; chybí jasná specifikace architektonického charakteru a pohody bydlení

Regulace vzájemných odstupů staveb

- jedná se o jediný, ale na druhou stranu ne příliš dobře fungující nástroj prostorové regulace

- nejasně je vymezena metodika, problémem je definice zvlášť pro RD a BD

- odstupy u RD fungují pro solitérní vily, ale už ne pro řadové domy, dvojdomy a ostatní typologické druhy

- příliš komplikovaná jsou pravidla pro stavbu na hranici pozemku, především u doplňkových staveb

Další zastavovací podmínky

- neexistují pravidla pro vybočování ze stavební čáry a zástavbu vnitrobloků

- často jsou příliš nízké hodnoty zastavitelnosti, nejasná je vazba na regulaci zastavitelnosti v ÚP

- není zcela konzistentní přístup k dalším stavbám na pozemku RD

Oplocení

- nespécifická je regulace forem a parametrů oplocení

Doprava v klidu

- kapacity parkování jsou často nedostatečné v okrajových částech, naopak v centrálních částech v řadě případů příliš vysoké; problémem je neexistence nižšího standardu pro sociální bydlení

- problematické je parkování v zástavbě, kde není možné realizovat garáž - často doporučováno zavést možnost místo realizace garáže přispět do fondu MČ na alternativní řešení

- výpočty pro vybrané typologie (např. kanceláře) nereflektují skutečné potřeby

- parkování u BD: není definována souvztažnost bytové jednotky k parkovacímu stání

- parkování u RD: neopodstatněné je vynucovat garáž u každého RD (navíc ještě jako součást domu)

Požadavky na vnitřní prostředí staveb

- příliš přísná jsou pravidla pro oslunění – vznikají „ateliéry“, tedy neosluněné byty, pro které neplatí jasná pravidla
- příliš přísné jsou také hlukové limity - prakticky nelze postavit bytový dům u rušnější ulice bez dalších jinak zbytečných stavebně technických nebo typologických úprav (např. uzavřené lodžie)

Vybrané druhy staveb a jejich typologie

- vymezení jednotlivých „druhů staveb“ je problematické – řada druhů chybí – buď by se měly doplnit, nebo definice naopak zobecnit
- stavby pro bydlení: otázka je, jak moc mají předpisy hlídat standard v rámci jednotek, především pak u RD (zábradlí, madla, schodiště, počty dveří, oddělení WC a koupelny, ale i světlé výšky atd.)
- na území Prahy nelze stavět rekreační stavby

Stavby pro reklamu

- nedostatečná je regulace staveb pro reklamu a zcela chybí návaznosti na světelné reklamy, mediální fasády atd.

Odpadní vody

- problémový je požadavek na přednostní vsakování dešťových vod na pozemku – řada stávajících domů není izolována a dochází k jejich narušování
- nedostatečné je omezení pro žumpy; problém je i s realizací malých čistíren odpadních vod (příliš tvrdé podmínky) a absencí možnosti dočasného řešení

Témata a podněty

1. Obecná regulace výstavby

ÚZEMNÍ PLÁNY A PROSTOROVÁ REGULACE

- je potřeba územní regulace (RP); např. na Praze 7 za 13 let nevydán ani jeden; vše trvá velmi dlouhou dobu; v současné době jsou OTPP jediným způsobem, jak SÚ koriguje výstavbu, není však, a nemůže být, v silách OTPP udržet charakter prostředí
- chybějí regulační plány a/nebo lokální/hlavní architekt, který by hodnotil estetická hlediska; všichni by tak opět uvítali existenci regulačních plánů - když není, stavební úřad je nucen suplovat urbanistickou koncepcí, k čemuž se ale necítí kompetentní
- současný územní plán neslouží k plánování a regulaci charakteru zástavby
- nepodporuje se zakládání nových veřejných prostranství

ZÁKLADNÍ SMĚŘOVÁNÍ PŘEDPISU

- doporučení: rozdělit pravidla v OTPP podle charakterů území, minimálně na centrum a předměstí
- měla by se rozlišovat pravidla pro stavební úpravy ve staré zástavbě a pravidla pro novostavby mimo kontext existující zástavby. Proč je např. nutné stále povolovat výjimky ze zastavěnosti v kompaktní tradiční vesnici?
- město by mělo definovat základní parametry širě ulic podle typu zástavby a jednotlivé kategorie komunikací (tj. nejen pro rodinné domy, ale i pro bytové domy, polyfunkční centra aj.); je nutné definovat roli města v rozhodování v území – zejména v řešení ulic, přístupů na pozemky a sítí
- stávající vyhláška svými požadavky brání vzniku tradičního města!
- obecně je vyhláška příliš tvrdá, nastavuje příliš vysoký standard a současná očekávání veřejnosti k případné změně je směrem k uvolnění regulace

OSTATNÍ

- podle ÚP se ve stabilizovaném území nesmí odehrávat *rozsáhlá stavební činnost*. Jak je ale *rozsáhlá stavební činnost* definována, a je sídliště opravdu stabilizované území? Jak se obecně má ve stabilizovaném území regulovat míra výstavby?
- není zjevné, jak se uplatňují požadavky OTPP uvnitř uzavřených areálů
- u velkých bytových projektů nemá město nástroj jak vymáhat výstavbu vybavenosti na soukromých investorech

2. Forma OTPP a procesní záležitosti

FORMA OTPP

- SÚ potřebují metodiku, jak OTPP v návaznosti na stavební předpisy užívat. V současné době rozhoduje často každý jinak, tím pak trpí mimo jiné i vážnost stavebních úřadů; je potřeba rozsáhlá důvodová zpráva, která pomůže s výkladem jednotlivých ustanovení (kodifikuje výklad) a pomůže při rozhodování i zdůvodnění
- vzhledem k úředníkům je předpis moc obecný. Měl by se buď zkonkretizovat nebo naopak ještě více zobecnit (což by v našem prostředí mohlo vést k řadě dalších problémů); vyhláška by měla být přesnější, formulace některých ustanovení působí výkladové problémy
- představa „tenké“ vyhlášky se SÚ nelíbí, v současné době neobstojí, úředníci potřebují mít možnost opřít se o konkrétní paragrafy
- pro laika jsou OTPP obtížně srozumitelný předpis. Přitom stavebníci RD jsou v drtivé většině laici
- OTPP by bylo vhodné doplnit grafickou částí, aby byla pravidla pro výstavbu jasná

- předpis by měl být co nejpodobnější celostátním OTPP, především pak svoji strukturou; projektanti často ani netuší, že Praha má vlastní vyhlášku, celostátní OTP by na to měla upozorňovat
- pravidla pro výstavbu by měla být stanovena jednoznačně, s minimem možnosti se odchýlit; vypustit výrazy typu „přednostně“ a „přiměřeně“
- obecná otázka ale také je, proč má vůbec úředník kontrolovat, zda stavba splňuje technické a typologické podmínky vyplývající z OTPP – proč to není zodpovědnost projektanta? Úředník by měl hlídat veřejný zájem v rámci umísťování staveb a vnějších parametrů; není zcela zřejmé, kdo nese odpovědnost v případě, že nějaká část stavby postavené podle dokumentace není v souladu s vyhláškou – podle úřadu by to měla být autorizovaná osoba

VZTAH K OSTATNÍM PŘEDPISŮM A DOKUMENTŮM, PROCESNÍ ZÁLEŽITOSTI

- problémem je, že výstavbu reguluje řada předpisů, a není jasné, jak požadavky kombinovat a které mají přednost.
- problém vztahu k „bezbariérové vyhlášce“ č. 398/2009 Sb. (lepší by bylo, aby byla součástí)
- stavební úřady by měly rozhodovat konzistentně, stejně tak magistrát v odvolacím řízení
- institut plánovací smlouvy nikdo nepoužívá (málo zkušeností, není zřejmé, jak má být používán)
- velkým problémem je přístup správních soudů k rozhodnutím především z hlediska nedotknutelnosti soukromého vlastnictví, nikoliv z hlediska posuzování veřejného zájmu; nejednotnost judikatury soudů – na soudech chybí praktické zkušenosti ze stavebnictví; odvolací orgán rozhoduje podle formálních náležitostí, nikoli podle smyslu ustanovení (pravděpodobně se přizpůsobuje existujícím soudním výrokům, které však vykazují týž problém)
- řízení o dodatečném povolení stavby je snazší než stavební řízení – zásadní problém, který navádí investory, aby stavěli na černo a teprve poté žádali o povolení
- sankce jsou obtížně vymahatelné, drtivá většina soudů rozhoduje ve prospěch stavebníků
- co když je certifikát autorizovaného inspektora soudně zrušen, ale stavba už stojí. Musí se stavba zkolaudovat nebo má proběhnout řízení o dodatečném povolení stavby? Co se stane, když je certifikát zrušen po kolaudaci?
- ve stavebním zákoně je nevhodně zvolena hranice pro stavbu RD na ohlášení 150 m²; většinou se RD staví o něco málo větší

3. Výjimky a odchylky od předpisu

„ČL. 2 Odst. 2“

- čl. 2 odst. 2 je naprosto klíčový, bez něj by se nedalo realizovat téměř nic (především se týká požadavků na výtahy a dopravu v klidu), přináší však i problémy; je nejednotně vykládán stavebními úřady; výkladovou metodiku neposkytuje magistrát, který chce zachovat nezávislost rozhodování SÚ jako první instance, nepoužívají se ani soudní rozhodnutí, jelikož málokdy odpovídají parametrům, které by šlo obecně aplikovat na všechny případy

VÝJIMKY

- je potřeba metodiky k rozhodování o povolení výjimek
- řízení o povolení výjimek je náročné, SÚ by měl mít možnost rozhodnout mimoprocesně
- problém při povolování výjimek je, že nefungují jako výjimečný institut a odvolací orgán je téměř vždy povolí
- problém zneužívání nejasné definice platnosti výjimek – příklad: na výjimku se umístí „zahradní budka 4 x 4 m“ na hranici parcely. Poté se ale mění na rodinný dům a další výjimka již není třeba (stavba se dá i rozšiřovat a zvyšovat)
- stavební úřad by měl mít možnost povolit netradiční řešení v rámci RD či bytu, aniž by tím musel porušovat vyhlášku
- nejčastější výjimky jsou udělovány na parkovací místa, osvětlení/proslunění, max. zastavěnost pozemku, požadovanou výšku 150 mm obytné podlahy nad okolním terénem, garážová stání
- dočasné stavby se nesmějí umísťovat na území památkových rezervací a zón – teoreticky tedy na všechno musí být výjimka, což vyvolává neúměrnou administrativní zátěž a prostor pro obstrukce

TOLERANCE A ODCHYLKY

- chybí specifikace tolerancí a odchylek

Příklad 1: zastavitelnost pozemku RD je 30 %. Lze povolit výjimku, stejné řízení se však musí vést kvůli 1 % i 70 %

Příklad 2: ve stavebním řízení má dům správný odstup od hranice pozemku, pak se ale změnil tloušťka izolace, dům se zvětší o pár centimetrů a pokud to někdo napadne, SÚ musí zahájit řízení o odstranění stavby

Příklad 3: stavebník odstoupí s domem o 5 cm od hranice pozemku a tvrdí, že už se na něj nevztahují pravidla pro dům na hranici pozemku

4. Odkazy na normové hodnoty

- odkazy na normy SÚ nepodporuje pro jejich obtížnou dostupnost a nesrozumitelnost; ideálně by vše mělo být součástí předpisu. Případně by měly normy být veřejně přístupné.
- měl by existovat seznam zezávaných norem
- problematické je určení toho, která část normy je a která není závazná
- klíčové hodnoty by vždy měly být přímo v předpise, k tomu je třeba zpřesnit odkazy a jasně vyřešit účinnost při změně normy (problém je, že norma nemá přechodná ustanovení)
- „profesionální odvolatelé“ často využívají nedodržení složitých ČSN, SÚ nemá argumenty

5. Pojmy

OBEČNĚ

- panuje touha po sjednocení pojmů stavebního práva (zákon, OTP, OTPP, ÚP, a další). OTPP by ideálně měly obsahovat i definice pro územní plán.
- nedostatek definic v OTPP se promítá také do vyhlášky k ÚP; zmatek se šíří předpisy dále
- za nedostatečné je mnohými SÚ považováno vymezení *jednotlivých stavebních typologií*

JEDNOTLIVÉ POJMY

- velmi problematická definice RD dle počtu podlaží (polozapuštěný dům nemůže mít sklep, proč nemohou být alespoň 3 regulérní podlaží - vyžadováním podkroví trpí kvalita zástavby)
- proluka (pojem by měl být podpořen normou „obytné budovy“, kterou úřad v těchto případech využívá) stavebníci nedostatek definice zneužívají; zástavba v proluce by měla zachovat charakter území, SÚ se však zde nemá o co opřít; je diskutabilní, zda se má pojem *proluka* vztahovat i na zástavbu soliterních RD
- problematická je i definice stavby (např. terasa vysoká 30 cm je dle definice také stavba)
- problematické, nebo neexistující jsou definice ploch např. užitná plocha má jinou definici dle OTPP, jinou ve statistice, kterou stavební úřady odevzdávají)
- požadavky uvedené v čl. 4 odst. 1, 7 a 8 OTPP (urbanistický a architektonický charakter prostředí, architektonická hodnota daného místa, architektonická jednotka celku, architektonický vzhled celku, výrazné změny objemových parametrů stávající zástavby) by měly být jasně a přesně formulovány, neboť i když stavební úřad ve svých rozhodnutích uvádí správné úvahy týkající se těchto požadavků a zabývá se jimi, přesto odvolací orgán rozhodnutí ruší a správní soudy pak na základě žalob účastníků řízení, které jsou podpořeny právě odkazem na ustanovení čl. 4, rozhodují ve prospěch žalobců
- Problematická neexistence definice a užití pojmu pohoda bydlení – klasický případ: vlastníkovi nemovitosti byl novou stavbou (umístěnou zcela v souladu se všemi právními předpisy) omezen výhled z okna a NSS rozhodl ve prospěch tohoto vlastníka, protože mu byla narušena pohoda bydlení (soud nepracuje se stavebním zákonem, ale s Listinou základních práv a svobod a s Ústavou ČR)
- mělo by být stanoveno, kdy dojde k výrazné změně objemových parametrů nebo k narušení architektonického vzhledu a kdy dojde k narušení původních architektonických hodnot daného místa nebo k narušení architektonické jednotky celku

6. Vzájemné odstupy staveb

OBEČNĚ

- SÚ by uvítaly, kdyby v OTHP byly detailně vymezeny prostorové podmínky zastavování
- v případě stávající zástavby se jedná u odstupů o nesmyslné ustanovení, které vyvolává velké množství žádostí o povolení výjimek. Odstupy by měly platit pouze pro novou výstavbu, nikoli pro starou zástavbu. V současné době je velkým trendem podávání žalob proti rozhodnutím správních orgánů, čehož se stavebníci i projektanti obávají. Proto navrhuji umístění tak, aby vyhověli všem požadavkům OTHP, ač jdou mnohdy proti charakteru zástavby a logice stavění. Stavební úřad je tak nucen povolit zástavbu, která tyto požadavky sice dodržuje, ale neodpovídá místu.
- časté jsou problémy se sousedy při stavbě na hranici pozemku. Mělo by tak být v OTHP stanoveno, že tam, kde taková zástavba už je, lze obdobně stavět i nadále
- proč je nutné vést výjimku o odstupech, i když se sousedé dohodnou?
- chybí metodika, jak nakládat s výjimkou na odstupy, když sousedé naopak nesouhlasí

METODIKA

- největším problémem je jednoznačné stanovení, jakým způsobem mají být vzdálenosti měřeny („odkud se sklápí?“, „měří se od lodžii a schodů?“), a to u staveb nepravidelného půdorysu, u staveb s ustupujícími podlažními, u staveb s kruhovým půdorysem, apod.
- proč se řeší celá protilehlá stěna a ne jenom okna obytných místností?
- Nejasná je metodika u přesahů střech
- pro odstupy se nepočítá s okny obytných místností ve střechách (často je sklon skoro kolmý a jde tedy téměř o normální fasádu)
- stavebník nemůže vědět, zda okna v protilehlém RD míří do obytných místností - jak se stanoví sousedova obytná místnost, ke které se výpočet vztahuje? Podle čeho se stanoví, když často neexistují kolaudační rozhodnutí? Projektant nemůže do cizích projektů nahlížet, musí se do archivů a zátěž se tak přenáší na SÚ
- stavebníci často využívají možnost „staveb na společné podnoži“ - jedná se o jednu stavbu o několika částech, mezi nimiž se odstupy neposuzují

RODINNÉ DOMY

- nejsou rozlišeny případy nový dům versus stávající dům, nový dům versus jiný nový dům, nebo 2 domy v rámci jednoho ÚR, apod.
- 4 metry mezi stěnami bez oken obytných místností se jeví jako příliš
- je nesmyslné vynucovat odstupy tam, kde nejsou ve stěně žádná okna
- požadavek na 1/3 hloubky pro navazování štítových stěn působí řadu potíží, jeho opodstatněnost je velmi diskutabilní. Navíc se týká i přístaveb u domů, kde už třeba ani nelze splnit (přístavba domu může být menší než třetina stěny toho druhého)
- povolení výjimek z odstupů rodinných domů je třeba zachovat. Dodržení odstupů je problematické především ve stávající zástavbě. Pokud tato stávající zástavba již nyní nesplňuje požadované odstupové vzdálenosti, potom je umístění nového rodinného domu na místě stávajícího, který by byl odstraněn, bez povolení výjimky z OTHP úplně znemožněno
- odstupy u dvojdomků: když se jeden protahuje do zahrady, je nutno povolovat výjimku nebo nikoliv?
- nelogičnost odstupu (3 metry od hranice vs. 7-mi metrový odstup mezi stavbami celkem – kam se ztratil metr?)
- ustanovení působí nemožnost povolit terasy u staveb na hranici pozemku, když je vedlejší dům vysoký; u řadových domů nejde udělat balkón

BYTOVÉ VS. NEBYTOVÉ DOMY, BYTOVÉ VS. RODINNÉ DOMY

- posuzování odstupů mezi bytovými a nebytovými domy, mezi bytovým domem a rodinným domem, mezi RD a ostatními stavbami není definováno
- je-li v nebytové stavbě jeden byt, je také třeba řešit odstupy?

OSTATNÍ

- dnes není definováno, že při umístění na hranici pozemku nesmí žádná část stavby přesáhnout na pozemek sousední
- je prakticky nemožné postavit na hranici pozemku i kůlnu a zahradní stavby (stavby do určité výšky by neměly být vůbec řešeny v odstupech, ideálně pouze přes územní souhlas, teď je však třeba povolit výjimku)

7. Další zastavovací podmínky

OBECNĚ

- stavebník by měl mít možnost postavit novou stavbu v objemu té původní, aniž by vyvstala nová omezení z OTPP (a bylo potřeba řešit výjimky)
- měly by se rozlišovat stavební úpravy a novostavby. Dále by mělo být možné rozlišovat podle charakteru zástavby.

ŘADOVÁ A SOUVISLÁ ZÁSTAVBA

- není ošetřeno, jakým způsobem se má či nemá vybočovat ze stavební čáry u řadové zástavby (v ulici i ve „vnitrobloku“)
- nejsou definována vhodná pravidla pro zastavování vnitrobloků (např. u proluky není jasné, jak naložit se stavební čarou ve vnitrobloku; u zastavenosti vnitrobloku je problém v odkazu na zachování stávajícího charakteru zástavby (vnitrobloky jsou často zastaveny vším možným)
- čl. 4 odst. 8 by měl být jasně a přesně formulován, nelze povolit výjimku (v případě změn trojdomů mohou vzniknout zajímavé architektonické celky, ale z důvodu dodržení tohoto požadavku nelze takovéto záměry uskutečnit)
- je problematické vyžadovat dodržení architektonického vzhledu celku - v některých oblastech je již stávající řadová zástavba bez jakéhokoliv architektonického vzhledu celku a noví stavebníci také vzhled celku nedodržují. Klasickým příkladem jsou přístavby řadové zástavby v oblasti Spořilova

ZASTAVĚNOST POZEMKU

- míra zastavení pozemku by měla být stanovena lokálně, paušální údaj na různorodá území je nevhodný
- 30 % maximální zastavenosti je málo, dnes se povolují výjimky
- v případě stávajících staveb, které jsou již nyní v rozporu s požadavkem OTPP na míru zastavení, je nemožná jejich přístavba
- co vše má být započítáváno do plochy zastavené nadzemními stavbami např. ve svažitém terénu, kde je třeba provést terénní úpravy (opěrné zdi, schodiště)? Stavební úřad povoluje velké množství výjimek z tohoto ustanovení.
- Jak se počítá míra zastavitelnosti pozemků, když má stavebník více parcel?; v OTPP bývají jiná pravidla, než v územním plánu

RODINNÉ DOMY

- na pozemku může být jen jeden objekt pro bydlení, takže nelze realizovat třeba „vejminěk pro staré“ jako samostatný dům.
- pro doplňkové stavby na podnikání je 16 m² velmi málo

OSTATNÍ

- problém je, když je v ÚP část parcely mimo zastavitelnou plochu – co to pro stavebníka znamená? Musí se část pozemku při umístění stavby oddělit?
- šířku 8 m veřejného prostranství nelze zajistit mezi stávajícími rodinnými domy, zbytečně moc
- nejasné, co vše je nutné posuzovat ve vztahu k „budoucímu využití pozemku“

- podle ÚP se stanovují koeficienty vždy pro celou lokalitu. Na základě toho se vydá ÚR a lokalita se rozparceluje (na parcelu vyjde určitá zastavitelnost). Pak se ale staví třeba až za 5 let a domy se staví podle zastavitelnosti v OTPP, protože na původní ÚR si už nikdo nevzpomene. Není zjevné, jak v takovém případě postupovat – lze požádat o povolení výjimky? Lze povolit na úkor zmenšení na jiném pozemku?
- upravit otázku zařízení na střeše (zařízení pro vlastní potřebu nepodléhají schvalování, ostatní ano, přestože oba druhy mohou mít negativní vliv na charakter prostředí); co se „střešní krajinou“ ?

8. Oplocení

- výška oplocení je definovaná k vyšší úrovni terénu, což se často zneužívá. Na zahradě lze terén upravit do výšky a do ulice tak můžou vznikat příliš vysoké ploty
- problematicky definovaný je zákaz plného oplocení a argumentace hlukem se zneužívá, i třeba v obytných ulicích. Navíc není úplně jasně definováno, co se pod termínem „plné oplocení“ myslí.
- není jasně definované, co vše se započítává do konstrukce plotu

OPĚRNÉ ZDI

- nemusí se na rozdíl od oplocení povolovat

9. Doprava v klidu

KAPACITY

- kapacity parkování jsou často nedostatečné v okrajových částech, naopak v centrálních částech jsou v řadě případů příliš vysoké
- pro kancelářskou budovu existují koeficienty, ale pro bydlení ne – ve skutečnosti se metro u kancelářské budovy neprojeví tolik, jak koeficient předpokládá, naopak u bydlení hromadná doprava nějaké (byť) menší snížení ve skutečnosti generuje
- v okrajových částech města, jako je Uhřetíněves nebo Černý Most kapacity dle OTPP nedostačují
- bylo by dobré stanovit maximálně možný počet parkovacích stání (aby nebyla příliš generována dopravní zátěž)

VÝPOČTY

- bylo by vhodné rozšířit a upřesnit kategorie staveb pro výpočet dopravy v klidu
- tabulka s výpočty odstavných stání je překonána, nutno aktualizovat, mělo by se směřovat k omezování automobilismu
- je třeba vyjasnit metodiku pro výpočet dopravy v klidu pro změny staveb
- mělo by být jasné a přesné vymezení spádových území a zón pro účely výpočtu požadovaných počtů stání
- není jasné, jak se počítají stání, když provoz slouží pouze pro interní potřebu (například u závodní jídelny v průmyslovém areálu)
- u administrativy se kapacita počítá jednotně podle m² kancelářské plochy, a to i přes odlišné počty pracovníků v různých typech kanceláří (vyšší hustota je např. u open space než u jednotlivých kanceláří)
- problém výpočtu bytových staveb (dochází k účelovému zpracování dokumentací - garsonka o cca 70 až 80 m² vyžaduje jen ½ stání)

FORMA PARKOVÁNÍ

- je nesmyslné vynucovat garáž u každého RD; na pozemku RD je povinné 1 další stání kromě garážového. Pokud se tak někdo rozhodne udělat všechna stání v garáži (tj. vyřešit veškeré parkování dvojgaráží), musí se řešit výjimka; proč má celorepubliková vyhláška odstavné stání a Praha garáž?

- povinnost umístit garáž v RD je špatně, má to prokazatelně negativní vliv na prostředí v domě; Magistrát tvrdí, že na zřízení garáže mimo dům je třeba vést řízení o výjimce, což ze znění OTPP nevyplývá.
- v okrajových částech Prahy se zbytečně zatěžuje území drahými garážemi, které nikdo nechce

TECHNICKÉ A TYPOLOGICKÉ NÁLEŽITOSTI

- na veřejně přístupné návštěvnické stání u BD není úplně jasná definice a často je požadavek nesplnitelný (např. v proluce, kde se dají postavit pouze garáže. Do garáží pak musí být veřejný přístup, což je zcela nevhodné).
- jak posuzovat dopravu v klidu v případě, že stávající garáž má rozměry v současné době nevyhovující a např. při přístavbě RD musí nová parkovací místa splňovat větší rozměry?
- výjimky z ustanovení čl. 56 odst. 1 OTPP stavební úřad povoluje velice často, a to především v území stávající zástavby (stávající řada garáží v jednotné uliční frontě nyní požadavku OTPP nevyhoví a nová garáž umísťovaná tak, že respektuje stávající uliční čáru, vyžaduje povolení výjimky – silniční správní úřad většinou požaduje vrata na dálkové ovládání) nebo při umístění garáže ve svahu. Chybí zde odkaz na normu, která stanoví velikost vozidla
- výjezdy z garáží – před garáží k jízdniému pruhu má být délka na „největší vozidlo v garáži“; stavebníci svorně tvrdí, že mají malý FIAT; neustálé dohady o tom, jaké auto se vejde do garáže

VZTAH GARÁŽE A JEDNOTKY

- neexistuje vymahatelnost parkovacích kapacit k původnímu účelu; nové bytové domy mají sice podzemní garáže, ale vlastníky bytů nikdo nedonutí tyto garáže skutečně využívat. Garáže jsou poté prázdné a lidé parkují na silnici. Vhodné by např. bylo koncipovat garáž jako příslušenství bytu
- podzemní garáže jsou kvůli nákladům drahé a často bývají nevyužité. Příklad větší kancelářské budovy, kde nájemci nechtějí platit drahé parkování, stojí na ulici a garáže se rekolaudují na skladové prostory.
- ve stávající zástavbě se neřeší smlouva o pronájmu garáží (měly by být v katastru jako věcné břemeno?)

PARKOVÁNÍ MIMO POZEMEK

- možnost parkování mimo objekt v docházkové vzdálenosti je zakotvena pouze pro bydlení. Je třeba tuto možnost rozšířit i pro jiné stavby.
- u parkování mimo nový objekt ale vzniká problém „nájemních smluv“, které jsou kdykoliv vypověditelné a parkovací stání tak nejsou se stavbou provázána

UDĚLOVÁNÍ VÝJIMEK

- problém s povolováním výjimky je, že není jasné, jaké jsou požadovány doklady
- v Praze by se neměly povolovat výjimky z těchto ustanovení, (v Dubči byla kvůli podzemním vodám dokonce povolena výjimka pro 100 % parkovacích míst)

PARKOVÁNÍ V SLOŽITÝCH TECHNICKÝCH A URBANISTICKÝCH PODMÍNKÁCH

- problém je, jak řešit dopravu v klidu v zástavbě, kde není z technických důvodů možné realizovat garáž. SÚ navrhuje zavést obecnou možnost pro každého stavebníka místo realizace parkovacích stání finančně přispět do fondu MČ na výstavbu hromadných garáží, případně jiné alternativy

OSTATNÍ

- požadavky na dopravu v klidu často znemožní veřejně-prospěšné projekty (např. stavba azylového domu, kde je požadavek na parkovací místa zjevně zbytečný)
- náhradní technická řešení (zakladače) by bylo dobré omezit

10. Požadavky na vnitřní prostředí staveb

OSLUNĚNÍ, OSVĚTLENÍ

- příliš náročné jsou požadavky na oslunění, osvětlení
- požadavky na proslunění mají absurdní důsledky: např. není možné spojit byt na jih s bytem na sever (když byt na sever má větší rozlohu) v jednu bytovou jednotku
- problematika náhrad škod v případě zastíněných bytů v přízemí – nejednoznačná definice, kdy dojde ke snížení stávajících hodnot
- požadavek na proslunění je zbytečný – pokud není byt prosluněn, stavebníci kolaudují jako ateliéry a bydlí se tam stejně; pokoje na sever jsou také atraktivní
- zastínění sousední zahrady není jasně definované z hlediska pohody bydlení. Definice je v normě, ač se na ní v předpise neodkazuje
- u osvětlení je problematické ustanovení v případě již nevyhovujícího stávajícího stavu -
- jak lze postupovat?
- Je potřeba jasné metodiky; SÚ nedokáže sám posoudit, kam až lze zajít v povolování výjimek a co už je teoreticky zdraví ohrožující

HLUK

- SÚ si přejí zachovat ve vyhlášce požadavky na akustický standard vnitřních konstrukcí v domě
- příliš přísné hlukové limity (dané ale jiným předpisem!) tvoří zásadní problém: v podstatě nelze postavit dům u normální ulice, jak je ale ospravedlnitelné, že hygiena nepřipustí kvůli hluku půdní vestavbu v BD, kde je pod tím 5 pater existujících bytů?

OSTATNÍ

- problémová je definice přímého odvětrání (SÚ dostal výklad, že lze použít i technicky přivedený vzduch, což je však proti samotnému smyslu ustanovení)

11. Vybrané druhy staveb a jejich typologie

- chybí stavebně-technické požadavky na administrativní budovy a zdravotnické stavby (jako v původní vyhlášce 49/93Sb)
- v OTPP chybí pravidla pro řešení rozptylových ploch (stadiony, divadla, kina atd.; SÚ uvádí příklad se stadionem Slavie, kde byl sice v rámci projektu realizován odpovídající předprostor, ale pak nebyl způsob jak zamezit jeho změně na parkoviště)

STAVBY PRO BYDLENÍ A INDIVIDUÁLNÍ REKREACI

čl. 50 OTPP

- povinnost samostatné koupelny a záchodu pro byt se 3 a více obytnými místnostmi je příliš přísné omezení, navíc nelze povolit výjimku, proto stavebníci dělají různé zástěny mezi záchodem a koupelnou a pak je po kolaudaci odstraní
- prostor pro ukládání kočárků a sportovních zařízení u staveb pro bydlení nemá definované minimální rozměry ani bezbariérový přístup (často se tak vykazuje komůrka v podkroví); buď by měl být požadavek jasně specifikován a nebo zrušen
- není jasné, je-li třeba mít v bytových domech místa na odpad, sušárny, sklepy, nebo parkování kol
- SÚ se táží, je třeba mít dvoje dveře mezi WC a obytnou místností? A proč nelze umístit WC do koupelny (i když je to jediné WC v bytě)?
- Zbytečné požadavky: výtahová šachta nesmí sousedit s obytnou místností (výtahy jsou v dnešní době dobře odhlučeny); minimální rozměr garsoniéry 18 m², shozy pro odpad (zbytečně precizované)
- Nesmyslný je požadavek na umísťování obytné místnosti 150 mm nad nejvyšší úroveň upraveného terénu

zahrádkové kolonie (čl. 50 odst. 13):

- V současnosti je zakázáno stavění staveb pro rekreaci, přestože zájem o stavbu takových objektů existuje. Teď se takové stavby kolaudují jako zahradní objekty.
- lidé chtějí chaty zvětšovat, udělat si WC atd. (dnes musí používat společný pro celou osadu); 18 m² podlažní plochy je málo (v OTP 25 m², pražští chataři se cítí diskriminováni); nutno si zodpovědět otázku, zda Praha chce či nechce podporovat individuální rekreaci
- u chat nelze umístit ani žumpu/ČOV, ale chataři to nedodrží (1 zaměstnanec SÚ by stačil jenom na zahajování řízení o odstranění staveb v chatové oblasti) - v chatě je ale paradoxně možné si zřídit trvalý pobyt

STAVBY PRO UBYTOVÁNÍ

- požadavky nezohledňují nová ubytovací zařízení (např. hostely)
- pokoje ubytoven musí splňovat přísnější požadavky než pokoje hotelů
- regulace je zbytečně podrobná (zvláště počty hvězdiček u hotelů, požadavky na velikost koupelny 4 m² atd.)

STAVBY PRO OBCHOD

- minimální světlá výška 3 metry u obchodních ploch je zničující pro malé obchůdky v parteru, přestože není jasné, zda-li se tento požadavek na ně vztahuje

STAVBY ŠKOLSKÝCH ZAŘÍZENÍ

- chodby ve školách musí mít šířku 3 m, nelze tak realizovat školu ze stávající stavby (pouze za využití čl. 2 odst. 2)
- proč musí být v mateřské škole světlá výška místnosti 3 m?
- není ošetřen vznik malých školek v rámci RD

VŠEOBECNÉ POŽADAVKY

- měly by být popsány světlíky, aby v nich bylo možné vést instalace
- měl by se umožnit přístup na WC z pobytové místnosti
- min. světlá výška 2,6 m pro obytnou místnost se jeví jako správná
- není stanovena podchodná výška u vstupních dveří do veřejných budov / služeb

SCHODIŠTĚ A ZÁBRADLÍ

- zábradlí lze dle normy členit vodorovně – proč to nelze podle OTTP?
- není jasné, jestli se u schodiště v mezonetovém bytě použijí požadavky na schodiště v RD či nikoliv
- regulace schodišť by měla zůstat, je ale na zvážení zvýšit počet stupňů v rameni na 18 u BD a na 20 v rámci jednotky; proporci schodišťového stupně „2h+b=630“ lze dle vyhlášky snížit na 600 mm, ale chybí obdobná tolerance směrem nahoru
- u požadavku na zábradlí u parapetu, který je nižší než 800 mm, chybí vysvětlení, že se netýká případů, kdy dolní část okna do výše 800 mm je řešena jako neotvíravá a z bezpečnostního skla odpovídající normovému požadavku na ochranu před pádem osob

12. Stavby pro reklamu, provizorní stavby

STAVBY A ZAŘÍZENÍ PRO REKLAMU

- stavby a zařízení pro reklamu nejsou v OTTP jednoznačně řešeny
- měly by být stanoveny regulace pro jejich umísťování, např.: minimální vzdálenost mezi reklamami, stanovení max. počtu jejich kusů na fasádě, stanovení max. výšky, jež mohou přesáhnout při umístění na ploché střeše, maximální rozměry v zastavěném území, uvedení max. podílu plochy reklamy na fasádě, apod.
- chybí regulace v případě staveb, které jsou kulturní památkou a u staveb místních komunikací

- problematický je zákaz reklamy na plochých střeších

PROVIZORNÍ STAVBY

- z dřívější doby je spousta provizorií, která se postupně přeměňují na trvalé stavby. Mělo by se zakázat „opláštění“ provizorních a dočasných staveb
- z čeho se odvíjí dočasnost? Např. nafukovacích hal se nelze nikdy zbavit, vždy se doplní nová –
 - měla by se tedy správně umístit

13. Odpadní vody

VSAKOVÁNÍ

- dodržení požadavku na vsakování dešťových vod na pozemku RD je problematické, a to převážně v oblasti svahů, kde stávající opěrné zdi nejsou na vsakování připravené. Již existují případy, kdy se stávající opěrná zeď zřítíla právě z důvodu vsakování dešťových vod na pozemku RD
- stávající rodinné domy nejsou izolovány a dochází tak k jejich narušování právě vlivem vsakovaných dešťových vod, které se na předmětném pozemku stavebníka nevsáknou a pod povrchem proudí po svahu k sousedům
- problém s dešťovou vodou – vyhláška č. 501/2006 Sb. definuje množství zásaku – nově to bude upravovat norma TNV 759011, toto by se mělo ve vyhlášce promítnout; odvod dešťových vod není zpoplatněn a nikdo není motivován to řešit na svém pozemku; v současné době musí každý předložit hydrogeologický posudek, což je zbytečné

ČISTÍRNÝ ODPADNÍCH VOD A ŽUMPY

- žumpy by se neměly umísťovat na území hl. m. Prahy, neboť pokud je žumpa umístěna, vlastníci se již nepřipojí (nejsou nuceni se připojit) na případnou novou kanalizaci
- problém je s realizací malých čistíren odpadních vod, které musí být odvedeny do vodoteče, což většinou nelze splnit. Proč nelze použít alternativní technologie? Navíc by mělo být možné povolit dočasné řešení do doby než bude zřízena kanalizace za podmínky, že napojení na ni bude připraveno; u čistíren je třeba zaktualizovat odkazy na právní předpisy; u malých čistíren definovat koeficienty znečištění
- žumpy se mohou umísťovat u RD v prolukách, což je často zneužíváno (použije se rovnou jako nejjednodušší řešení, aniž by se hledaly jiné možnosti)
- problém je s tím, že stavby pro podnikání nemůžou mít vlastní čistírny, takže tam, kde není kanalizace, nelze stavět nic jiného než RD (v Letňanech případ s autoservisy)
- jak řešit doplňkovou stavbu, která nejde odkanalizovat (třeba přes dům na hranici pozemku do ulice)? Nebo, co když někdo chce mít suchý záchod pro případ, že pracuje na zahradě? Podle stávajících OTHP toto nelze realizovat

6. Vazby na normy

Právní povaha technických norem ČSN a odkazování na normy v OTPP

Technická norma není právním předpisem, není tedy součástí právního řádu a nemá obecnou závaznost. Jakákoli jiná interpretace by byla v rozporu s čl. 4 Listiny základních práv a svobod, který stanoví, že *povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod*. Tato skutečnost je výslovně uvedena také v zákoně č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky. Subjektivní povinnost postupovat v souladu s technickou normou může však vzniknout přistoupením další právní skutečnosti. Tou může být uzavření smlouvy, rozhodnutí správního orgánu (např. stanovením podmínky ve stavebním povolení) či odkazující ustanovení v právním předpisu. Přes nedostatek obecné právní závaznosti lze však u norem hovořit o značné míře závaznosti faktické. Tento stav začíná již u toho, že ti, kteří s normami pracují, o jejich právní nezávaznosti často ani neví. Faktická závaznost je dána skutečností, že postup v souladu s normami bývá požadován investory, jak veřejnými tak soukromými, kteří jejich dodržování buď umisťují do zadávacích podmínek nebo zařazují do smluv.

Obecná právní závaznost technické normy vzniká, když na ni, jako na jediný možný způsob technického řešení, odkazuje právní předpis.

V rámci normativního odkazování na ČSN lze rozlišit několik základních přístupů. V závislosti na míře proměnlivosti odkazu lze rozlišovat odkaz **pružný/dynamický** a odkaz **pevný**. **Pevný** odkaz znamená recepci textu normy v podobě, jak zní v době vydání právního předpisu. Má typicky podobu odkazu na konkrétní číselně označenou normu. Dle našeho názoru je vhodnější označovat tento druh odkazu jako **relativně pevný**. Také norma totiž může být aktualizována a obsah odkazu se tedy v čase může proměňovat. Za odkaz **absolutně pevný** by bylo možné považovat uvedení normy označené názvem, číslem a datem vydání. **Pružný** odkaz má v rámci českého právního řádu nejčastěji podobu konstatování „*v souladu s normovými hodnotami*“. Toto označení zahrnuje celou, v čase se proměňující skupinu příslušných norem a normových hodnot.

Výhodou pevného odkazu je optimální míra právní jistoty, která spočívá v relativně snadné zjistitelnosti ukládaných povinností (přestože nejsou v textu uvedeny přímo). Nevýhodou je pak zřejmě riziko zastarání pevného odkazu. K tomu dochází, když je pro konkrétní oblast vydána norma nová. Pokud nová norma přichází s jiným postupem či inovuje metodu, dostává se pevný odkaz, který požaduje po adresátech užití zastaralého řešení, do sporu se stavem techniky a právní předpis je třeba novelizovat. Je-li však norma aktualizována, avšak nadále zůstává pod stejným označením v platnosti, pak nutnost novelizovat právní předpis nenastává (relativní pevnost odkazu).

Výhodou pružného odkazu je zejména skutečnost, že v každém okamžiku zahrnuje všechny aktuálně platné normy týkající se příslušné oblasti; předpis není třeba novelizovat, resp. při absenci novelizace (se kterou je třeba nutně počítat) předpis nezastarává. Nevýhodou je v první řadě značná obtížnost práce s takovým druhem odkazu pro adresáty právního předpisu. Není-li předpis doprovázen průběžně revidovanou přílohou obsahující seznam všech norem, na které aktuálně odkazuje, pak užitím pružných odkazů zákonodárce přenáší odpovědnost za zjištění a reflexi nově přijatých norem na své uživatele. Tento postup navíc nesplňuje požadavek, aby zákonem ukládané povinnosti byly jasné, srozumitelné a jejich přesný obsah byl v každém okamžiku zjistitelný. Problém představuje také stále se vyskytující rozporuplnost a vzájemná kolize požadavků v normách napříč jejich systémem. (Tento stav se velmi pomalu napravuje přijímáním norem harmonizovaných, jejichž vydávání nutí ÚNMZ kolidující normy vyhledávat a rušit). Pokud stát nedokáže garantovat perfektní a konzistentní soubor norem ČSN, pak užití

abstraktního pružného normového odkazu v právním předpisu je zcela jistě na hranici ústavnosti.

Z hlediska „právní síly“ můžeme odkazy na normové hodnoty rozlišovat na **výlučné/povinné** nebo **indikativní** (toto rozlišení použil Ústavní soud při rozhodování ve věci ústavnosti vyhlášky MV č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární bezpečnosti staveb v nálezku). **Výlučný** odkaz stanoví shodu s technickou normou jako jediný/výlučný způsob splnění příslušného ustanovení; norma se tak stává součástí právního předpisu (obvykle je formulován např. příkazem „*Materiál musí splňovat normové hodnoty*“ nebo prostým konstatováním „*Technické vlastnosti jsou dány normovými hodnotami*“). **Indikativní** odkaz potom nabízí soulad s normou jako jeden z možných způsobů, jak prokázat splnění povinnosti. Technická norma v tomto případě konkretizuje obecný právní požadavek, který však může být splněn také jinými prostředky.

Užití odkazů výlučných je obhajitelné jen v případě, že odkazovanou normu lze ztotožnit s nepodkročitelnou hodnotou, tedy minimálním požadavkem na technické řešení, který musí být v každém případě dodržen pod hrozbou ohrožení některých z hodnot chráněných právním předpisem v případě, že je na jejím dodržení jiný veřejný zájem. Pokud by se jednalo o normové hodnoty, u nichž je dán konsenzus stran jejich nepodkročitelnosti, pak není zřejmě důvodu neuvést tyto hodnoty v právním předpisu výslovně a odkazu na normu se vyhnout zcela. V případě, že se jedná o odkaz na technický postup, pak je výlučnost odkazu na místě, není-li ukládaný postup (který pro svou rozsáhlost nemůže být v právním předpisu celý popsán) nahraditelný postupem jiným, jímž by bylo dosaženo stejného cíle. Obecně jsme názoru, že výlučné odkazy na normy by se měly v právních předpisech objeovat spíše výjimečně.

Indikativnost odkazu může být legislativně právně provedena zejména dvojitým způsobem. Je možné indikativní povahu odkazu výslovně zdůraznit individuálně u každého odkazu (např. „*K prokázání splnění požadavku je možné užít normy ČSN 1234*“). Vedle toho lze v právním předpisu použít generální klauzuli, která stanoví, že odklonění od požadavků určených odkazy na ČSN je možné v případě, že stavebník předloží dokumentaci prokazující, že jiným postupem naplnil konkrétní cíl, k němuž norma směřuje (tuto funkci pro požární vyhlášku plní § 99 zákona o požární ochraně, který stanoví „*Autorizovaný inženýr nebo technik, kterému byla udělena autorizace pro požární bezpečnost staveb (dále jen "autorizovaná osoba"), je při realizaci technických podmínek požární ochrany staveb stanovených prováděcím právním předpisem vydaným podle § 24 odst. 3 oprávněn použít postup odlišný od postupu, který stanoví česká technická norma nebo jiný technický dokument upravující podmínky požární ochrany. Při použití takového postupu však musí autorizovaná osoba dosáhnout alespoň stejného výsledku, kterého by dosáhla při postupu podle prováděcího právního předpisu vydaného podle § 24 odst. 3.*“).

Toto pojetí dle našeho názoru nejlépe odpovídá účelu technických norem, které mají pomáhat a usnadňovat práci projektantům, nikoliv omezovat jejich odborné tvůrčí schopnosti.

Vyhláška č. 29/1999 Sb. hl. m. Prahy (dále OTPP) obsahuje celkem **94** odkazů na normové hodnoty. Všechny tyto odkazy jsou (v návaznosti na výše uvedené) odkazy výlučně pružné. Předepisují tedy postup podle normy jako jediný možný způsob splnění ukládané povinnosti a činí tak navíc obecnou formulací požadující „soulad s normovými hodnotami“, tedy aniž by konkrétně uváděly povinnosti, jejichž splnění požadují. Ze všech důvodů jmenovaných výše je tento způsob řešení neudržitelný.

Cílem normativního odkazování na technické normy je omezení zatížení právních předpisů množstvím detailních technických požadavků. Není zřejmě v možnostech právního předpisu, aby zacházel do technických podrobností uvedených na mnoha stránkách technických norem. Odkazování na technické normy v rámci právních předpisů je praxe užívaná ve většině evropských států, silně podporovaná ze strany EU a zřejmě ji nelze považovat za škodlivou. Podmínkou je ovšem v první řadě správné řešení normových odkazů v právních předpisech a zejména také systém vydávání norem, který je na národní

úrovni dobře organizován, jehož normy jsou přístupné veřejnosti (bezplatná přístupnost by měla být zajištěna alespoň u těch ČSN, na které právní předpis odkazuje výlučně) a uvnitř kterého se nevyskytují normy vzájemně rozporné. Nelze-li toto zaručit, pak musí zákonodárce učinit opatření, aby to platilo alespoň o těch normách, jejichž splnění po adresátech právního předpisu bezvýjimečně požaduje.

Ústavnost praxe odkazování na technické normy řešil již také ústavní soud v souvislosti s vyhláškou MV č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární bezpečnosti staveb v nálezu, který vyšel pod číslem 241/2009 Sb. Ústavní soud návrh požadující zrušení vyhlášky pro neústavnost (spočívající dle navrhovatele mj. v odkazování předpisu na technické normy) zamítl. Zároveň vyvodil v odůvodnění nálezu k odkazování na technické normy (mimo jiné) následující závěry:

1. Skutečnost, že technické normy nejsou obecně závazné, nebrání založení jejich závaznosti prováděcím právním předpisem (vyhláškou).
2. Existence odkazů na technické normy v právních předpisech je nezbytná proto, aby nebyl právní řád ČR neúčelně zatěžován množstvím detailních technických požadavků
3. Požadavek na veřejnost a bezplatnost přístupu k normám je naplněn možnostmi do nich nahlédnout na hasičských sborech krajů. Skutečnost, že dispozice s ČSN je zpoplatněna, nezakládá protiústavnost a to zejména ve světle skutečnosti, že se jedná o dokumenty, které nejsou primárně určeny laické veřejnosti ale profesionálům, kteří je opakovaně užívají při výkonu profese.

V souvislosti s OTPP je k nálezu třeba poznamenat, že vyhláška o požární bezpečnosti užívá odkazy (relativně) pevné a v příloze taxativně jmenuje konkrétní normy, na něž je odkazováno. Zároveň se od OTPP odlišuje tak, že zákon o požární bezpečnosti autorizovaným osobám umožňuje odchýlení od ČSN za podmínky prokázání dosažení stejného výsledku, kterého by se dosáhlo při postupu podle normy (jak je míněno výše). Lze tedy spekulovat, že v případě vyhlášky OTPP by nález ústavního soudu posuzující ústavnost metody odkazování na technické normy mohl mít opačný výsledek.

Nová vyhláška o obecných požadavcích na výstavbu v Praze a řešení normového odkazování

K odkazování na technické normy v právních předpisech by se mělo přistupovat s vysokou mírou obezřetnosti. Je nutné si uvědomit, že i když budou normové odkazy pojaty jako indikativní (tedy nebudou de iure závazné), zřejmým následkem bude posílení faktické závaznosti konkrétní normy a rozšíření různým způsobem zakládané povinnosti k jejímu užití.

U všech ustanovení, které v současné době odkazují na normové hodnoty, je v první řadě třeba vyhodnotit, zda má být daná povinnost vůbec obsahem právního předpisu. Pokud se učiní konsenzus, pak je třeba vyhodnotit povahu ukládané povinnosti a na základě toho se rozhodnout, zda a jakou metodu odkazu na ČSN zvolit. V případech, kdy je odkaz na normu možno nahradit konkrétním údajem, by jeho uvedení mělo vždy mít přednost před normovým odkazem. To se týká především např. minimálních rozměrů, počtů zařízení, vzdáleností atp. Jedná-li se o regulaci postupu, který není možné v předpisu detailně popsat, je vhodné výslovně uvést cíl, ke kterému stanovený postup směřuje. Např. „*Je nutno zajistit, aby obsah žumpy nemohl unikat*“ s dodatkem, že „*Požadavek je možné splnit prokázáním shody s ČSN 1234*“. Není-li pro komplexnost cílů, k jejichž zajištění norma směřuje, možné je stručně pojmenovat, je možné užít formulace „*Technické požadavky na rampy jsou dány ČSN 1234 není-li prokázáno splnění požadavků jiným způsobem*“.

Výlučný odkaz na splnění konkrétní normy je účelné ponechat ve vyhlášce pouze v případě, jedná-li se o postup, který je pro svou podrobnost nemožný výslovně převést do textu vyhlášky a na jehož dodržení je veřejný zájem. Jako příklad uvést odkaz na normu, která popisuje metodu výpočtu (např. výpočet tepelných ztrát budov), je-li zájem na to, aby byli výpočtové metody sjednoceny.

Další otázku, kterou je nutné při formulování odkazů na normové hodnoty řešit, je proměna technických norem v čase. Dle mého názoru je vhodným způsobem řešení, které zvolilo Švédsko. To ve svých Building Regulations uvádí, že „*Metody a navrhování uvedené v evropských harmonizovaných normách se považují za možnou alternativu k postupu podle ustanovení vyhlášky(...)*“. Tímto způsobem zahrnují do vyhlášky všechny evropské harmonizované normy přijaté v budoucnu jako normy, podle nichž je možné alternativně postupovat. Takto vyhláška de facto vylučuje možnost vlastního zastarání.

Zdroje

- *České technické normy ve výstavbě / Ludmila Kratochvílová, Miroslav Ježek , 2009, ČKAIT*
- *Komunitární právo (se zaměřením na stavby a stavební výrobky) / Jaroslav Petřina , 1997, ABF*
- www.ckait.cz
- www.unmz.cz
- *Building Regulations, Dánsko, 2010*
- *Building Regulations, Švédsko, 2011*
- *Building Decree, Nizozemí, 2012*

* * *

Vedle zde uvedeného souhrnného textu byl aktualizován publikovaný seznam odkazovaných norem a připravena statistika jejich použití, kde bylo zvláště sledováno zaměření jednotlivých ČSN a množství na ně odkazovaných ustanovení.

Předpis 26/1999 Sb. o obecných technických požadavcích na výstavbu v hl. m. Praze, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen OTPP) byl doplněn o citace ČSN v místech, kde na ně text odkazoval. Vzhledem k právní nezávadnosti norem jako celku bylo vždy doplněno jen potřebné minimum požadavků, co možná nejbližší původnímu významu ustanovení tak, aby nedocházelo k nadměrným a neopodstatněným omezením stavebníků.

7. Historický exkurs

Analýza historických právních předpisů je důležitou součástí tvorby předpisů nových. Historický exkurz ukazuje kdy, proč a za jakých okolností se zvyky přetvářely v právní povinnosti a umožňuje porovnání těchto povinností se současným kontextem. Mnohdy lze přitom pozorovat, že některé z nich se od doby, kdy byly poprvé zapsány do právních knih, téměř automaticky legislativně přebírají, aniž by se někdo tázal, zda-li jsou v dnešní době vzhledem ke změnám ve společnosti stále odůvodněné.

Zvyky v oboru výstavby byly na našem území poprvé sepsány v padesátých letech šestnáctého století brněnským městským **písařem Janem**. Pasáže jeho **Právní knihy** dotýkající se stavebního práva významně předznamenávaly další vývoj v této oblasti. Kniha obsahovala některá ustanovení odpovídající dnešním technickým požadavkům na stavby, většina z nich se zaměřovala na ochranu práv sousedů. Obecně platilo, že povaha a metody výstavby jsou soukromou záležitostí každého stavebníka potud, pokud neohrožují a neobtěžují osoby žijící v blízkosti stavby. Zásadní důležitost měla ochrana proti šíření požáru. Protipožární opatření stanovila například minimální vzdálenost topeniště a kamen od hranice pozemku či povinnost odvádět kouř z velkých ohňů komínem. Platil také požadavek na oplocení pozemku (aby neutekla hospodářská zvířata) či minimální vzdálenost žumpy a záchodu od sousedního pozemku (z důvodů zřejmých).

Právní kniha Práva Městská Brikcího z Licka z počátku šestnáctého století, která byla soupisem nálezů městských soudů, také obsahovala pasáže věnující se stavebnímu právu. Obsahově do značné míry odpovídaly brněnským stavebním právním popsaným výše.

Zásadní význam mělo vydání spisu **Městská práva sepsaného Pavlem Kristiánem Klatovským z Koldína**, platného v letech 1579 až do konce osmnáctého století pro česká města (s několika výjimkami). Jeho ustanovení nadále rozvíjela a upřesňovala zásady vyslovené v předpisech starších. Z nově formulovaných požadavků na stavby je možné uvést zákaz prorážení oken do dvora souseda či zákaz úmyslného ubírání světla sousednímu pozemku. Rozpoznat lze zárodky ochrany před hlukem, když bylo uloženo, aby se hlučné profese (kováři, kotláři atp.) soustřeďovaly na jednom místě. Stejně tak se měli shromažďovat řemeslníci provádějící profese „zapáchající“. Vedle této obecně platné kodifikace si jednotlivá města dále dle své potřeby vydávala předpisy vlastní.

V průběhu sedmnáctého století získávaly na důležitosti tzv. **Požární řády**, které nadlouho platily za nejvýznamnější pramen stavebního práva. Řády měly zpočátku povahu pravidel organizačních pro případ šíření požáru, postupně začaly zahrnovat také protipožární technické požadavky na stavby, např. na topeniště, komíny či dosažitelnost vody. Nejstarším známým pražským požárním řádem je Staroměstský řád z roku 1651.

Prvním předpisem s převažující stavební tematikou a s působností na území celých Čech byla **příloha Lesního řádu** vydaná v roce 1754 za vlády Marie Terezie. Přes zavádějící legislativní zařazení se příloha obsahově dotýkala lesů buď okrajově nebo vůbec. Nejednalo se o konzistentní text ale o shromážděné zásady převzaté zřejmě z německy mluvících zemí. Z oblasti požadavků na výstavbu příloha nově stanovila například minimální šířku ulic po požáru na bezpečnou vzdálenost.

V roce 1755 byl vydán císařským patentem Marie Terezie **Požární řád pro Prahu**. Obecně měl spíše charakter instrukcí pro majitele domů než protipožárních technických požadavků kladených na novostavby (ačkoli i ty se v řádu vyskytovaly; detailně byly např. upraveny požadavky na komíny, protipožární zdi či požadavky na dílny, v nichž se pracovalo s ohněm).

Významný rozpuk stavebních předpisů se odehrál za panování Josefa II. Zajímavé a důležité pro další vývoj byly stavební řády pro nově zakládaná města Terezín a Josefov, na svou dobu velmi pokročilé. Za zmínku stojí také **Nový požární řád pro Čechy** z roku 1785, který se vydal ve dvojí podobě; pro města a pro venkov. Řád přejímal vídeňskou úpravu, opět zpřesňoval okruhy upravené požárním řádem předchozím, výrazněji se však začal orientovat na požadavky na novostavby a nově byla zařazena např. úprava průběhu stavby. U veřejných budov byla povinná tašková krytina; na půdách nesměly být bez

zvláštního povolení umísťovány byty, topiště musela být zakryta taškami; nové komíny musely být omítnuty.

Požární řády dosáhly svého vrcholu na konci osmnáctého století. Vzhledem k rozšiřujícímu se rozsahu úpravy obecných technických požadavků na stavby, které byly do požárních řádů zařazovány, vývoj směřoval k vydělení stavebních řádů z řádů požárních a poklesu jejich významu.

Prvním samostatným stavebním řádem byl **řád s platností pro území Prahy** z roku 1815. Obsahově šlo zejména o shrnutí do té doby platných stavebních předpisů. Řád upravoval nadále také protipožární opatření, hygienická opatření (př. dům musel mít záchod) a opatření zajišťující bezpečnost (např. nebezpečná místa jako jámy musela být opatřena lucernami).

Prvním stavebním řádem s platností pro celé Čechy byl **stavební řád vydaný v roce 1833**, novelizovaný po připomínkách krajských stavebních inženýrů a správ v roce 1845. Řád nebyl s ohledem na úpravu z roku 1815 platný pro území Prahy. Ve srovnání s předpisy na něj řád navazoval, lze pozorovat tendenci ke snížení přísnosti ukládaných požadavků. Řád se inspiroval pražským, brněnským (1828) a vídeňským řádem (1829), které dokázal svou propracovaností překonat. Opět platil ve dvou verzích; pro města (mimo Prahy) a městečka a vesnice.

Za přelomovou je třeba považovat skupinu kodifikací z let 1886 a 1894. **Stavební řád pro Prahu z roku 1886** nahrazoval Nový stavební řád z roku 1864. Spolu s ním byly přijaty předpisy pro Čechy a český venkov a moravská města a moravský venkov. Předpisy poprvé tvoří homogenní celek (za ponechání jistých odchylek). Výše jmenované řády si po následující půlstoletí ponechaly zásadní vliv.

Stavební řád, který platil původně pouze pro území Prahy, byl posléze rozšířen na tzv. Velkou Prahu (která zahrnovala také „předměstí“ jako Vinohrady, Nusle či Košíře), Plzeň a České Budějovice. Ve stavebním řádu pro Prahu (plným názvem Zákon č. 40/1886 Sb., kterým se vydává stavební řád pro král. hlavní město Praha a pro města Karlín, Smíchov, král. Vinohrady, Žižkov, pak pro místní obce Košíře, Třešovice s Třešovičkami, Břevnov s Týnkou, Dejvice, Bubeneč, Libeň, Tróju, Vršovice, Nusle a Pankrác, Michle a Podolí) se technickým požadavkům věnovala částka IV., celkem 54 paragrafů z celkových 130, tedy významná část předpisu. Upraveny byly požadavky na rozměr cihel, zdi, nosiče a příčné stěny, protipožární opatření; sklepy, požadavky na byty zřizované v podzemí; stáje, komory, kolny, dřevníky; stavení v zahradách; dvory a průchody; schody a chodby; patra a konstrukce stropů; střechy; stoky, žumpy, záchody; výstupky; plynovody; komín; parní kotle, „různé motory“, opatřování vodou a chodníky. Částka V. připouští úlevy od předešle vypočtených technických požadavků v případě rodinných obytných domů, letohrádků a domů dělnických. Souhlas s úlevami musel nejprve k žádosti stavebníka udělit stavební úřad, pokud k tomu shledal stavební záměr způsobilý. Částka V. uvádí jakési technické minimum, které předpis stanoví pro některé stavby „soukromé“ povahy. Tím se dostává značné množství staveb mimo režim základních technických požadavků. Částky VI – VIII. potom upravují technické požadavky na zvláštní druhy staveb - na stavby průmyslové, veřejné budovy, bazary, sklady apod. Ustanovení těchto částí doplňují některé dodatečné požadavky oproti obecným požadavkům v části V.

Stavební řády z roku 1886 a let následujících založily základní principy moderního stavebního práva, zakotvily jeho základní instituty a stanovily pravidla pro povolování staveb, ohlašování stavebních úprav a změn staveb, zásady pro dohled nad prováděním staveb a kolaudaci staveb dokončených. Po celou dobu platnosti byl pražský stavební řád jediným předpisem na území hlavního města, který tyto otázky upravoval. Zákon byl průběžně novelizován tzv. **zákony o stavebním ruchu**, které s ohledem na trvající bytovou nouzi přinášely nejrůznější stavební úlevy oproti původnímu znění.

První významná novela pražského stavebního řádu byla provedena **zákonem č. 109/1942 Sb., o změně stavebních řádů**. Technických požadavků na stavby se však žádným

způsobem nedotkla. Zároveň byly vydány zvláštní právní předpisy pro některé druhy staveb, např. biografy, koupaliště, tělocvičny a hřiště, jatka, stáje atd.

Za důležitější počin následující etapy vývoje stavebního práva lze považovat zákon č. 280/1949 Sb., o územním plánování a výstavbě obcí, který zavádí pojem územního plánování jako komplexního řešení území. V roce 1950 dochází k zásadní změně stavebního zákona, když jsou z něj prováděcí **vyhláškou č. 709/1950 Ú. I., o podrobnějších předpisech pro pozemní stavby, poprvé vyňaty technické požadavky na stavbu.**

Tato vyhláška se zabývá problematikou technických požadavků na stavbu současně s ustanoveními týkajícími se povolování staveb. Část II., která upravuje technické požadavky na stavby je poměrně rozsáhlá (90 paragrafů) a řeší komplexně otázky stavebních materiálů, konstrukcí, základů, zdiva, požárních zdí, schodišť, stropů, chodeb, sklepů, odvádění vody a splašků, podlah, obkladů, izolací atd. Jako obecné principy provádění staveb vyhláška jmenuje účelnost při stavění, statickou a požární bezpečnost, odolnost proti povětrnostním vlivům, vodě, otřesům a vlhkosti a soulad se zvláštními požadavky na obranu státu. Vyhláška poprvé odkazuje na technické normy, které vždy uvádí konkrétně, případně jmenuje jejich závazné části.

V druhé polovině 50. let došlo novelizací předpisů o územním plánování a stavebním řádu formálně k rozdělení zákonné úpravy územního plánování a stavebního řádu do samostatných předpisů (zákon č. 84/1970 Sb., o územním plánování a zákon č. 87/1958 Sb., o stavebním řádu). Mezi lety 1960 a 1976 nebyly technické požadavky na výstavbu součástí právního řádu, nýbrž byly upraveny **závaznými technickými normami**. Tento přístup, který se do jisté míry uplatňuje (legislativně méně zřetelnou cestou, avšak se stejným faktickým dopadem) i v dnešní době, však selhal ze zřejmých důvodů: nekontrolovaně rostoucí počet technických norem bez rozlišení povahy požadavků měl za následek naprostou nepřehlednost. Proto bylo při přípravě nového stavebního zákona vydaného pod číslem 50/1976 Sb. rozhodnuto definovat obecné technické požadavky opětovně prováděcím předpisem.

Vyhláška č. 83/1976 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu upravovala požadavky pro všechny druhy staveb. Nevěnovala se technickým parametrům konstrukcí ani požadavkům na prostorové části staveb, jako vyhláška z roku 1950. Jako hlavní principy jmenovala zásady funkčního poslání, architektonické zásady a zásady urbanistického začleňování staveb do území, požadavky hygienické a ochrany životního prostředí, požadavky požární bezpečnosti a civilní obrany, požadavky bezpečnosti práce a technických zařízení, pokrokové směry v řešení a v použité technologii při plném využití typových opakovaných projektů, vhodné výrobky a materiály, požadavky na užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu. Vyhláška č. 83/1976 Sb. byla platná pro celé území státu, avšak jen do vydání zvláštní vyhlášky pro území hlavního města Prahy, která pod číslem 5/1979 Sb. NVP platila až do vydání současných OTPP. Pražská vyhláška věnovala (na rozdíl od současného předpisu) detailní pozornost organizaci území s ohledem na specifické podmínky hlavního města. Ustanovení dotýkající se provádění a konstrukcí staveb tvořila pouze pětinu textu. Z ustanovení, která do současné vyhlášky nebyla přejata, zaujme např. obecné ustanovení o řešení odstupových vzdáleností („Odstupy staveb od hranic stavebních pozemků se určují podle konkrétní situace, polohy ve městě a okolní zástavby, pokud to není u některých druhů staveb touto vyhláškou závazně stanoveno. Tam, kde je stavba umístěna na hranici pozemku, je nutno dbát na to, aby nebylo omezeno použití a způsob zástavby sousedního pozemku a aby nebyla ztížena nebo znemožněna oprava průčelí na této hranici.“).

Vyhláška byla provázána s územním plánem, na který místy odkazovala. Město rozděluje do funkčních zón (obytná, pro průmyslovou výrobu, pro zemědělskou výrobu, pro skladování a pro rekreaci), zároveň však zdůrazňuje, že „Funkční zóny se doplňují těmi druhy zařízení a staveb, které neruší funkci zón, ale vytvářejí vhodné podmínky pro bydlení, zaměstnání a rekreaci obyvatelstva tak, aby nevznikala jednocílelová území.“

Při tzv. velké novele stavebního zákoníku v roce 1998, jejímž účelem bylo zejména sjednotit českou úpravu s komunitárním právem, odstranit nesoulad s Listinou základních práv a svobod a provést věcné změny vyplývající z vývoje ve výstavbě, došlo k vydání

vyhlášky nové č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu a vyhlášky hlavního města Prahy č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze.

Zdroje

- *Martin Ebel, Dějiny českého stavebního práva; nakladatelství ARCH, ABF 2007*
- *Doležal, Mareček, Vobořil, Stavební zákon v teorii a praxi, Linde 2003*
- *Stavební řád pro Prahu z roku 1886*
- *Zákon č. 109/1942 Sb., o změně stavebních řádů*
- *Zákon č. 709/1950 Ú. I., o podrobnějších předpisech pro pozemní stavby, poprvé vyřaty technické požadavky na stavby*
- *Vyhláška č. 5/1979 Sb. NVP, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze*

Příloha č. 3

Pražské územní a stavební standardy, Rešerše zahraničních systémů

Pražské územní a stavební standardy rešerše zahraničních systémů

Útvar rozvoje města

pracovní skupina pro pražské územní a stavební standardy

Ing. arch. Pavel Hnilička, Dipl. NDS ETHZ in Architektur

Mgr. Eva Faltusová

Ing. Renáta Pintová Králová

Ing. arch. David Tichý, PhD.

Ing. arch. Filip Tittl

září 2012

Obsah

Vybrané země:

- Nizozemsko (Amsterdam, Rotterdam)
- Dánsko (Kodaň)
- Německo (Berlín, Mnichov)
- Rakousko (Vídeň)

pro jednotlivé země:

1. Legislativní rámec

- Struktura legislativy
- Plánovací dokumentace
- Prováděcí předpisy

2. Shrnutí a doporučení

3. Obsah předpisů

Úvod

Pro srovnávací studii jsme vybrali blízká města vyspělé západní Evropy. Důvod výběru je nasnadě. Tato města mají, na rozdíl od nás, tradici demokratického vývoje nepřerušeno čtyřiceti lety komunistického režimu. Demokratické nástroje rozhodování v území jsou křehké a ladí se velmi dlouho. Nastavení nového pravidla se projeví a ověří vždy až v delším časovém horizontu. Z toho důvodu je vhodné se z těchto cenných zkušeností poučit a neobjevovat již jednou objevené, jsou-li zdroje poučení takto blízko. Každá země má pochopitelně své specifické podmínky, rozdílný historický vývoj a jiné společenské konvence, nicméně v hrubých rysech a principech je mnohé přenositelné. Obzvláště k Vídni máme historicky a kulturně blízko. Vývoj evropského urbanismu a stavby měst mají v mnohém společné kořeny a stavitelské umění se vždy přelévalo přes hranice států. V rámci studia jsme logicky volili Německo, našeho největšího souseda a severské země pro příkladné vedení výstavby měst a péči o veřejný prostor. Na zpracování dalších měst nebyl v rámci daných podmínek prostor a jistě mohou být námětem pro další rešerše.

V každém městě jsme nejprve zkoumali způsob zasazení stavebních předpisů do právního řádu, vztah k územním a regulačním plánům. Následně jsme zkoumali vlastní "obecné technické požadavky na výstavbu" v jejich struktuře a způsobu formulace zásad. V každém městě jsme sledovali několik vybraných témat, které považujeme při přípravě OTHP za stěžejní. V přílohách analýz jsou vlastní texty předpisů ke snadnému dohledání a práci při zjišťování dalších relevantních otázek, které mohou nastat při sestavování budoucího textu.

1. Nizozemsko

Rotterdam, Amsterdam

1 Struktura legislativy

Nizozemská stavební legislativa je rozdělena do dvou částí: **Spatial Planning Act** (Zákon o prostorovém plánování) a **Housing Act** (Zákon o bydlení)

Spatial Planning Act

- Určuje dva základní nástroje prostorového plánování: **Structuurvisie** (strukturální vize) a **Bestemmingsplan** (land-use plan, jehož podrobnost se může pohybovat mezi územním plánem a regulačním plánem)
- Určuje pravomoci měst, provincií a ústřední vlády v územním plánování a jejich vzájemný vztah
- Zabývá se i finančními kompenzacemi, které vznikají ze stavební činnosti a z aplikace prostorového plánování, a to jak kompenzacemi pro jednotlivé uživatele (třeba za znehodnocení pozemku výstavbou na pozemku vedlejším nebo změnou ÚP), tak kompenzacemi městu za rozvoj území (spolufinancování městských služeb)

Housing Act

- Primárně určuje požadavky na jednotlivé stavby
- Definuje nutnost žádat o **povolení** pro provedení stavby (dříve jich bylo několik, dnes nahrazeno jednotným povolením)
- Definuje další prováděcí předpisy, včetně **Building Decree** (obdoba národních OTP, technický předpis) a **Municipal Building Ordinance** (obdoba městských OTP, prostorová regulace)

Dalším významným zákonem je **WABO** (Zákon o prostředí), který nově upravuje jednotné povolení Environmental Permit (omgevingsvergunning - původně obdoba ÚR, dnes je to jediné integrované povolení). Dříve bylo potřeba získat řadu povolení (stavební dle Housing Act, územní dle jednotlivých městských OTP, aj.). Požadavky, které bylo třeba splnit zůstávají platné a nadále je určuje celá škála předpisů.

EIA/SEA může být vyžadována ze zákona (Environmental Impact Assessment Decree – případy, kdy je vyžadována EIA jsou uvedeny v dodatku k tomuto zákonu) podobně jako v české legislativě. Existují i další požadavky na ochranu životního prostředí, které jsou ukotveny v řadě dalších zákonů a předpisů (např. Nature Conservation Act, aj.).

2 Plánovací dokumentace

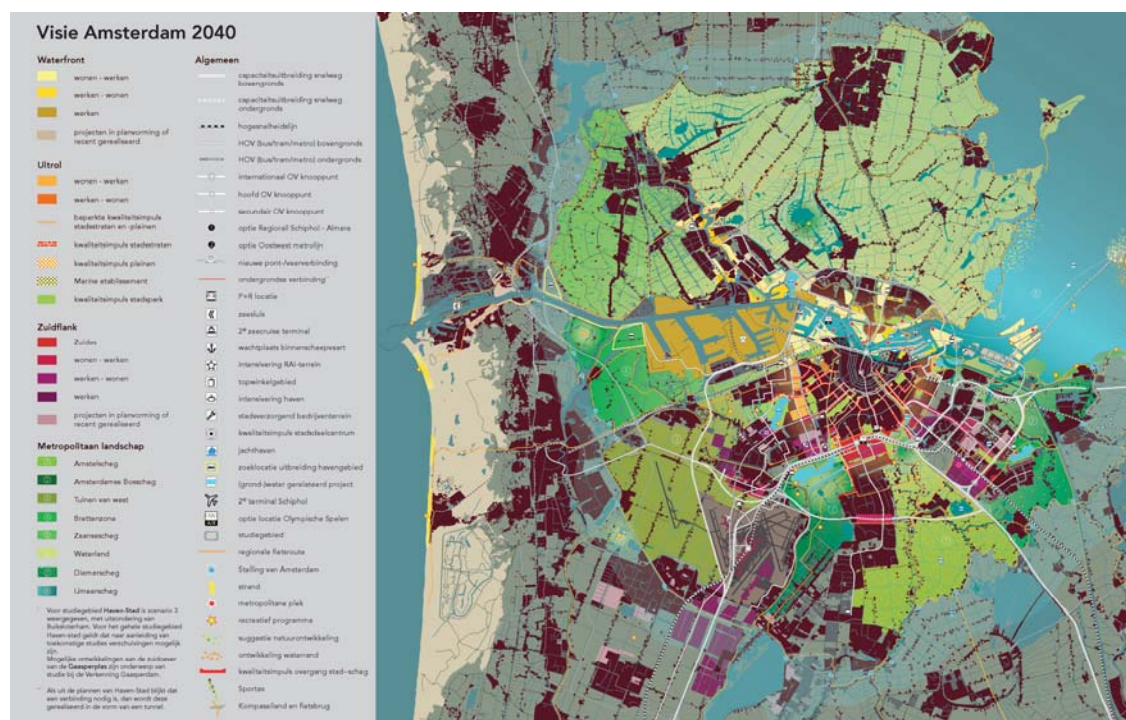
Structuurvisie (Strukturální vize)

Je povinná pro všechna města, provincie i centrální vládu.

Nejedná se o textový dokument, nýbrž o **prostorový strategický plán** (zpravidla diagramatický, což mu zaručuje nezbytnou flexibilitu výkladu) doplněný textem (Randstad 2040 je dobrým příkladem tohoto dokumentu na celostátní úrovni).

Je základním nástrojem města (případně provincie nebo centrální vlády), který určuje jeho **strategii** rozvoje, tj. nejen cíle, ale i způsob, jak jich dosáhnout.

Nemá žádné předepsané náležitosti, je tedy kompletně **flexibilní** a míra jeho podrobnosti i obsahu je dána potřebami města. Tento plán je také při dalším rozhodování přímo závazný pouze pro město, nikoliv však přímo pro jednotlivé stavebníky.

Hlavní výkres Amsterdam Structuurvisie

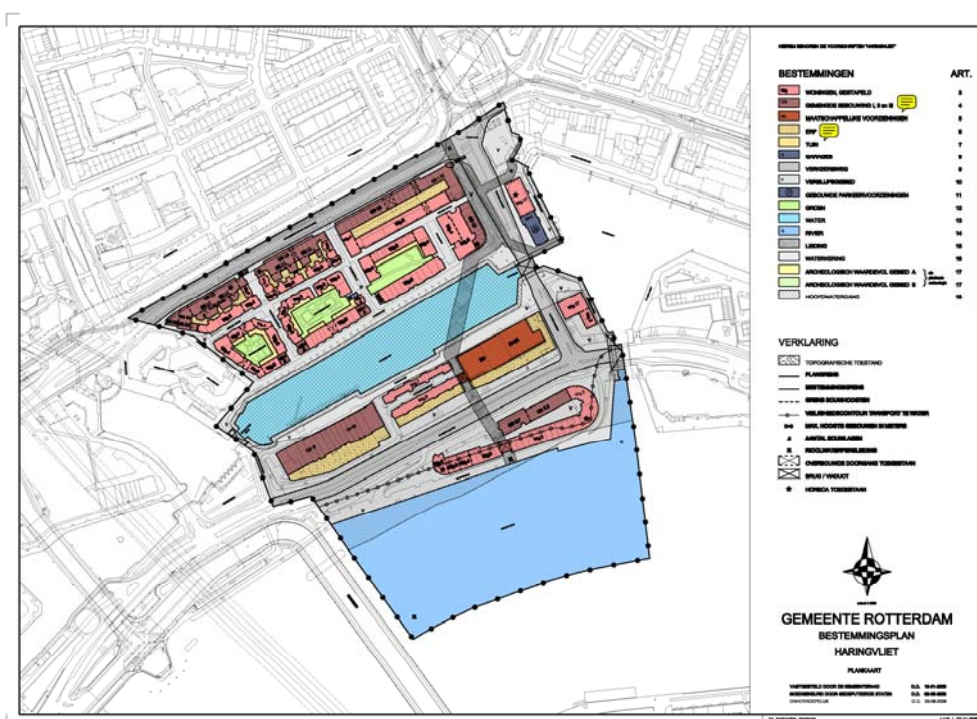
Bestemmingsplan (land-use plan)

Základní nástroj územního plánování. Jeho platnost je 10 let, ukáže-li se však, že plán ve své současné podobě funguje, lze ji prodloužit na dvojnásobek.

Zákon (Spatial Planning Act) určuje některé jeho náležitosti, vč. náležitostí procesních. Jediný parametr, který musí ze zákona být použit, je **funkční využití ploch**.

Co do obsahu je tak velmi **flexibilní**: Vždy určuje funkční využití, ale **není řečeno do jakého detailu**. Zároveň může i nemusí určovat další parametry, jako je KPP, KZ, výška zástavby, podlažnost, ale i podstatně konkrétnější parametry u nás známé z RP, jako jsou tvary střech, materiály, atd. Může také stanovit stavební uzávěru nebo asanaci území a nařídít modernizaci stávající struktury (rozuměj: nahrazení stávajících budov novými o obdobném objemu a velikosti).

Municipality by měly mít BP pro celé své území, čímž získávají obdobný status jako naše územní plány. Na celé území města se nevypracovává jeden souhrnný plán, ale **drobnější lokální BP** (v měřítku 1:2000, dnes je lze vypracovat i pro jediný blok). V současnosti stále ještě nejsou všechny zpracovány, pokrývají ale všechny klíčové rozvojové plochy. Nelze realizovat větší záměr bez bestemmingsplanu – buď existujícího, nebo se musí vytvořit nový).

Ukázka bestemmingsplanu z Rotterdamu

Další plánovací dokumentace

Project Decision (Rozhodnutí o projektu)

na jednotlivé projekty které neodpovídají BP lze vypracovat samostatnou plánovací dokumentaci, čímž se obejde platný plán. Toto rozhodnutí musí být do 1 roku zpracováno do BP a představuje tak většinou zbytečnou pracovní zátěž

Development Plan

Dokumentace, kterou vypracuje město spolu se soukromým subjektem za účelem rozvoje území tak, aby bylo určeno optimální využití území jak z hlediska investora (který tímto získává přístup k nástrojům plánování) tak z hlediska města (investor se finančně podílí na realizaci infrastruktury a veřejného prostoru)

3 Prováděcí předpisy

Dvě vyhlášky zakotvené v Housing Act jsou obdobou našich OTP, tj. jsou technickými předpisy, které stanoví minimální požadavky na stavby primárně z hlediska ochrany uživatele. Je třeba zmínit, že konkrétnější dokumenty, tj. bestemmingsplany, mají prioritu před obecnou prostorovou regulací!

Bouwbesluit 2012 (Buiding Decree 2012 / národní OTP)

Připravovaná novelizace národních stavebních standardů, která by měla začít platit během roku 2012

Zabývá se **technickou stránkou staveb**, vč. požadavků na bezpečnost, na vnitřní prostředí, bezbariérová řešení, atd.

Obsahuje i **procesní část** týkající se kolaudace, povolení k demolici a všech náležitostí, jež mají mít. Původně obsahoval předpis i procesní náležitosti stavebního povolení, které je dnes nahrazeno jednotným povolením a určeno samostatným zákonem (zákon WABO).

Sleduje **logickou strukturu** (viz příloha II) což výrazně zvyšuje přehlednost jednotlivých nařízení

Specifika:

- přímo zmiňuje legitimitu **ekvivalentních řešení**, tedy takových, která nejsou přímo ve vyhlášce zmíněna, ale dosáhnou stejných výsledků
- obsahuje řadu odkazů na normy za účelem snadné a rychlé aktualizace. Na druhou stranu je ve většině nařízení vyhláška zcela konkrétní, tj. hodnoty jsou v ní přímo zakotveny
- Zpravidla určuje odděleně požadavky na **novostavby** a pro **stavby stávající**
- Určuje minimální velikosti místností ve stavbách pro bydlení, minimální požadavky na hygienická zařízení, požární bezpečnost i bezbariérový přístup. Tyto hodnoty jsou vskutku minimem, užívaným např. u sociálního bydlení. Většina staveb se realizuje ve vyšším standardu.
- Druhá část je tvořena rozsáhlým komentářem

Bouwverordening (Municipal Building Ordinance / městské OTP)

Každé město má podle zákona povinnost zpracovat městské OTP (dle Housing Act). Jejich faktický význam lze však zpochybňovat, jelikož buď určují všeobecně přijímaný standard, nebo se běžně detailněji specifikují skrze nové a konkrétnější bestemmingsplany, případně výjimky, jsou-li městem žádoucí.

Tyto na rozdíl od národních OTP neřeší technické požadavky na stavby, ale požadavky na **umístování staveb**, a jejich cílem je určovat standard struktury města.

Dříve obsahovaly také **procesní část** týkající se obdoby našeho **územního řízení**. Paragrafy týkající se náležitostí a procesu povolování jsou dnes zrušeny (povolení je nahrazeno jednotným povolením), zůstaly ale stejné požadavky na umístování staveb

Vždy mají obdobnou strukturu – doporučenou strukturu vydává Association of Dutch Municipalities a většina měst se jí řídí, přestože jednotlivé požadavky jsou individuální a odlišné (např. odstup v Amsterdamu jsou o mnoho mírnější než odstup v Rotterdamu)

Témata:

- Zajištění přístupu k budovám
- Bezbariérové využívání
- Uliční/stavební čáry ve vnitrobloku a výjimky z jejich překročení

- Odstupy
- Výšky
- Přípojky na technickou infrastrukturu
- Požadavky na staveniště
- Užívání staveb
- Procesní požadavky na posuzování vzhledu stavby
- Parkování (kapacity se určují velmi obdobně jako u nás)

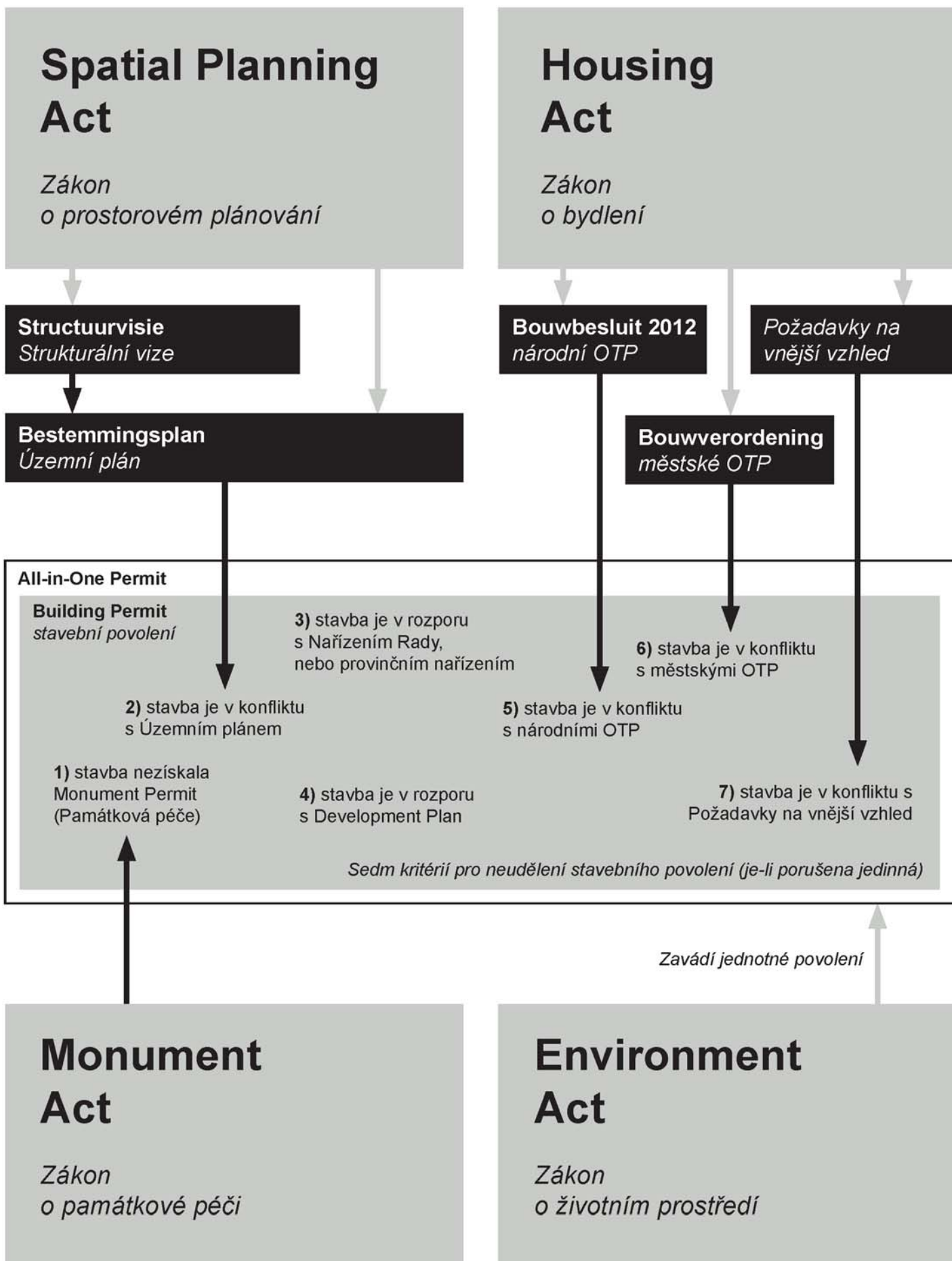
Specifika:

- **Strukturování města do oblastí**, pro které existují rozdílné požadavky
- Téměř vždy je určena **možnost výjimek** z daného ustanovení – někdy jsou dány podmínky, jindy je vše na rozhodnutí úřadu
- Zcela odlišné důvody pro odstupy mezi stavbami a sice údržba prostor
- Uliční čára je striktně definována v tomto předpisu: Buď dodržuje existující zástavbu, nebo je dána její vzdálenost od osy ulice (odlišné vzdálenosti pro různé části měst a různá města)
- Je určena i pozice zadní fasády v určitém odstupu od stavební čáry (de facto druhá stavební čára): **Dochází zde tak ke strukturování města obecným předpisem** – určuje blok (!) o předem dané hloubce. Je zjevné, že právě toto je všeobecně přijímáno jako typická holandská městská struktura
- Výška stavby (v Rotterdamu) je dána odstupem od protější fasády (násobky + určité navýšení), v Amsterdamu jsou podobné, ale v nejhustší zástavbě jsou podstatně méně limitní. Určují se také specifické výšky pro některé vyjmenované ulice. Odděleně se určuje výška u zadní fasády
- Dále se určují podmínky, za jakých lze stavby využívat a za jakých nelze, maximální počet osob v budovách
- Specifické je posuzování vzhledu stavby (posuzuje se proti oficiálnímu dokumentu, ten může být ještě podložen plánem, avšak bez samostatné právní účinnosti, viz Amsterdam Municipal Building Codes Chapter 9).

Welstanota (Requirements for External Appearance / Požadavky na vnější vzhled)

Posuzování vnějšího vzhledu již není ze zákona povinné a je zcela na rozhodnutí města, zda-li jej vyžaduje.

Welstanota je dokument, který určuje některá omezení vzhledu stavby. V mnoha případech velmi konkrétní. Obsahuje relativně rozsáhlou sbírku analýz, které jsou rozděleny podle lokalit (zpravidla dle historického vývoje města a jsou podkladem pro vizuální standard nových budov.

g. een rookproductie met een rookdichtheid van ten hoogste 10 m⁻¹ of 5,4⁻¹ bepaald volgens NEN 6066 worden uitgegaan van rookklasse s2 bepaald volgens NEN-EN 13501-1.

AFDELING 2.10 BEPERKING VAN UITBREIDING VAN BRAND

§ 2.10.1 Nieuwbouw

Úvodní článek: Informuje o cílech daného paragrafu a o platnosti následující tabulky.

Tabulka: Určuje platnost jednotlivých článků, odstavců tohoto paragrafu a vybrané limitní hodnoty pro jednotlivé funkce staveb

Artikel 2.81 Aansturingsartikel

1. Een te bouwen bouwwerk is zodanig dat de kans op een snelle uitbreiding van brand voldoende wordt beperkt.
2. Voor zover voor een gebruiksfunctie in tabel 2.81 voorschriften zijn aangewezen, wordt voor die gebruiksfunctie aan de in het eerste lid gestelde eis voldaan door toepassing van die voorschriften.

Tabel 2.81

gebruiksfunctie	ligging										omvang								wielho								grens-			
	artikel 2.82										artikel 2.83								artikel 2.84								2.85	2.86	2.83	
lid	1	2	3	4	5	6	7	8	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	1	2	3	4	5	6	7	8	*	*	*	
1 Woonfunctie																														
a woonwag	1		3	4						2									1							8	*	*		
b andere woonfunctie	1		3	4					1															6	7		*	*	1,000	
2 Bijeenkomstfunctie	1		3	4					1															4		6	7	*	*	1,000
3 Celfunctie	1		3	4					1																	7	*	*	1,000	
4 Gezondheidszorgfunctie																														
a met bedgebied	1		3	4					1																	7	*	*	1,000	
b andere gezondheidszorgfunctie	1		3	4					1		3				7				1			4		6	7		*	*	1,000	
5 Industriefunctie																														
a lichte industriefunctie	1		3	4	5	6	7	8	1		3				7				1			4	5	6	7		*	*	2,500	
b andere industriefunctie	1		3	4	5	6			1		3				7				1			4	5	6	7		*	*	2,500	
6 Kantoorfunctie	1		3	4					1		3				7	8			1			4		6	7		*	*	1,000	
7 Logiesfunctie	1		3	4					1		3				7				1			4		6	7		*	*	500	
8 Onderwijsfunctie	1		3	4					1		3				7	8			1			4		6	7		*	*	1,000	
9 Sportfunctie	1		3	4					1		3				7				1			4		6	7		*	*	1,000	
10 Winkelfunctie	1		3	4					1		3				7	8			1			4		6	7		*	*	1,000	
11 Overige gebruiksfunctie	1		3	4	5	6	7		1		3				7	8			1			4		6	7		*	*	1,000	
12 Bouwwerk geen gebouw zijnde																														
a wegtunnel met een tunnellengete van meer dan 250 m	1	2	3	4										4				1						7		*				
b ander bouwwerk geen gebouw zijnde																														

Články: Jednotlivé články (zde tři) kde každý určuje jiný parametr (umístění, velikost požárních úseků a jejich odolnost proti šíření ohně)

Limitní hodnota: Je-li v paragrafu důležitá limitní hodnota, je zmíněna v tabulce u dané funkce (zde velikost požárního úseku)

Odstavce: Zde je vidět jaké odstavce jednotlivých článků jsou platné pro jaké typologie.

Jednotlivé články: Jsou členěny do odstavců, které nejsou obecně platné, ale jsou vždy platné jen pro danou typologii dle tabulky v úvodním článku

Artikel 2.82 Ligging

1. Een besloten ruimte ligt in een brandcompartiment.
2. Een wegtunnelbuis met een lengte van meer dan 250 m ligt in een brandcompartiment.
3. Het eerste lid is niet van toepassing op:
 - a. een toiletruimte;
 - b. een badruimte;
 - c. een liftschacht, indien de constructieonderdelen aan de binnenzijde van de schacht voldoen aan brandklasse B en aan rookklasse s2, beide bepaald volgens NEN-EN 13501-1, en
 - d. een technische ruimte met een gebruiksoppervlakte van ten hoogste 50 m² niet bestemd voor een of meer verbrandingstoestellen met een totale nominale belasting van meer dan 130 kW.
4. In afwijking van het eerste lid voert een extra beschermde vluchtroute niet door een brandcompartiment.
5. Een niet besloten gebruiksgebied ligt in een brandcompartiment.

Předpisy a jejich struktura

- odlišují se celostátně platné technické předpisy (**Bouwbesluit** – Building Decree, obsahuje technické a typologické parametry, atd.) a městské vyhlášky určující konkrétní prostorové parametry (**Bouwverordening** – Municipal Building Ordinance, obsahuje prostorovou regulaci a parkování)

- struktura Bouwbesluit je velmi přehledná - většina částí je rozdělena do paragrafů, které oddělují platnost pro novostavby a rekonstrukce. Každý paragraf je dále členěn dle jednotlivých typologií a tato struktura je (spolu s limitními hodnotami, jsou-li určeny) uvedena v přehledné tabulce

- územní plán (Bestemmingsplan) má vždy přednost před obecnými předpisy

Množství konkrétních požadavků, odkazy na normy a výjimky

- většina konkrétních hodnot je uvedena přímo v textu vyhlášky, přesto je odkazování na normy zcela běžné. Dochází k němu ale spíše, je-li nutnost specifikovat určitou metodiku nebo klasifikaci – tam, kde je třeba standardizovat, nebo kde vzniká potenciální nutnost častých aktualizací. Zvláště typologické požadavky se neodkazují na další předpisy

- Nizozemské předpisy jsou ve svých požadavcích velmi konkrétní a Bouwbesluit je považován za dobře napsaný předpis, který pomáhá architektům prosazovat kvalitní řešení

- Bouwbesluit i Bouwverordening u většiny svých nařízení zároveň přímo umožňují udělení výjimek, případně je umožněno odklonit se od daných parametrů za určitých podmínek (např. jedná-li se o veřejnou stavbu, nebo u blíže nespecifikovaných „zvláštních případů“)

Vztah obecných předpisů a plánovací dokumentace

- míra regulace je v Nizozemsku běžně užívaným nástrojem jak individualizovat plánování v jednotlivých městech. Vedle nutnosti definovat využití území (Bestemmingsplan doslova znamená „plán určení“) není určen obsah Bestemmingsplanu, ani jakým způsobem musí být určováno využití. Lze tak nalézt plány, které určují pouze zastavěnou plochu města, ale i plány, které regulují zcela konkrétní parametry, jako je výška zástavby, uliční čára, aj.

- Bouwverordening kodifikují běžný standard. Přesto existuje pro každý významnější záměr v území nutnost vypracovat Bestemmingsplan (land-use plan). **Bestemmingsplan má vždy přednost před obecnými požadavky**, čímž je omezen vliv Bouwverordening na projekty s reálným dopadem na území a takovéto projekty jsou v Nizozemí běžné – individuální stavba je spíše raritou

- systém je postaven na jasné hierarchii – je dán plošný standard, od kterého se lze odklonit výjimkou pro individuální stavby s omezeným dopadem na území, nebo vytvořením plánu, který konkrétně řeší vztahy budovy a jejího okolí, nebo zohledňuje konkrétní podmínky místa. **V Nizozemí je tak upřednostňován plán před obecnými požadavky**

Prostorové parametry

- Bouwverordening plošně určuje konkrétní hodnoty některých prostorových parametrů, jako je pozice uliční čáry a stavební čáry ve vnitrobloku, výška zástavby, aj. Dochází tak k plošnému určování struktury města skrze obecnou vyhlášku

- tyto hodnoty jsou určeny odlišně pro různé části města. Toto dělení města, jako je tomu například v Rotterdamu, nemusí sledovat jeho stávající strukturu, historický vývoj, či typologii veřejných prostor, ale může být pozůstatkem odlišných historických požadavků

- dochází k **určování výšky na základě velikosti veřejného prostoru, nikoliv opačně**. Je sledována orientace domu (přední, zadní a boční fasády), na základě které se také tyto parametry určují

Oslunění

- **oslunění se v Nizozemí neurčuje**, určuje se pouze denní světlo. To se počítá dle normy, ale konkrétní limitní hodnoty jsou určeny v Bouwbesluit. Ovlivňuje zejména velikost oken a místnosti

Hlukové limity

- hlukové limity jsou velmi přísné uvnitř staveb (35 dB), avšak podstatně mírnější ve venkovním prostoru (65 dB počítáno na fasádě domu). Konkrétní limitní hodnoty jsou určeny v Bouwbesluit

Minimální typologický standard

- typologické standardy uvedené v Bouwbesluit jsou naprostým minimem, které se v praxi staví pouze např. u sociálního nebo studentského bydlení. Většina výstavby sleduje standard vyšší

Požadavky na parkování

- konkrétní požadavky jsou určeny v Bouwverordening a výrazně se liší město od města. Objevuje se nutnost posuzovat dostupnost MHD. Některá města řeší konkrétní kapacity, jiná nikoliv. Někdy se objevuje požadavek umístit parkování na pozemku stavby, jindy ne

- bývá umožněna výjimka z nutnosti vybudovat určitý počet stání, prokáže-li se dostatečná každodenní kapacita v okolí

Building Decree 2012

čl.	obsah	pozn	
CH 1	General Provisions (obecná ustanovení)		PROCESNÍ ČÁST
1.1	Definitions (Základní pojmy)	<i>v porovnání s OTPP podstatně obsáhlejší, jednotlivé definice kratší</i>	
1.2	Number of Persons (počet osob)	<i>minimální (návrhový) počet osob na m2</i>	
1.3	Equivalency Determination (určení ekvivalence)	<i>zmiňuje možnost realizovat řešení jiné než přímo zmíněné za předpokladu, že budou dodrženy stejné standardy bezpečí, tj. že bude dosaženo cíle který je předpisem stanoven</i>	
1.4	Common and Shared (veřejné a soukromé)	<i>definuje veřejné vs. soukromé</i>	
1.5	Application of Standards and Certification and Inspection Schedules		
1.6	Marketing		
1.7	CE-marking (značení CE)		
1.8	Application Quality Statements (Prohlášení o shodě)		
1.9	Certification and Inspection Bodies (orgány)		
1.10	Construction Products Directive Implementation		
1.11	Recognition Quality Statements		
1.12	Enlargements (Přístavby)	<i>upravují platnost předpisů i pro zmíněné stavby</i>	
1.13	Monuments (památky)		
1.14	Temporary Constructions (dočasné stavby)		
1.15	Movement of Structures (přesuny staveb)		
1.16	Duty of care (povinnosti majitele stavby)		
1.17	Availability of Data and Documents (dostupnost dokumentace)		
1.18	Use Reporting Obligation (kolaudace)		
1.19	Submission Usage Message (Kolaudace/ohlášení o začátku používání stavby)	<i>definuje nutnost ohlásit ke kolaudaci/požadavky na dokumenty</i>	
1.20	Handling Usage Message (předání ohlášení)		
1.21	Further Conditions for after the Report (další podmínky k užívání)	<i>orgány mohou vydat další podmínky které musí být splněny před začátkem užívání stavby - týká se požární bezpečnosti</i>	
1.22	Changing Conditions		
1.23	Documents to Be Present During Construction (dokumenty na stavbě)	<i>určuje dokumenty které musí být na stavbě (povolení, plán bezpečnosti práce a další relevantní dokumenty)</i>	
1.24	Boundaries of Construction Site (hranice staveniště)	<i>stanovuje, že při překročení parcely (zábory) jsou nutná další povolení orgánů</i>	
1.25	Dates of Construction Works (lhůty vázané ke stavbě)	<i>určuje lhůty k oznámení začátku a ukončení stavby</i>	
1.26	Demolition Notification (oznámení o demolici)		
1.27	Demolition Report (Zpráva o demolici)		
1.28	Handling Demolition report (předání hlášení)		
1.29	Further Conditions for after the Report (další podmínky k demolici)		
1.30	Changing Conditions		
1.31	Joint Demolition and Environmental Assessment report		
1.32	Documents to Be Present During Demolition (dokumenty na místě demolice)		
1.33	Dates of Demolition Works (lhůty vázané k demolici)		
CH 2	Safety Technical Regulations (technické požadavky na bezpečnost)		TYPOLOGIE
SEC 2.1	General Strength of Structure (obecné požadavky na únosnost konstrukcí)	<i>definuje zatížení a jejich kombinaci, definuje mezní stavy, ODKAZY na NORMY!!</i>	
SEC 2.2	Fire Resistance (požární odolnost)		
SEC 2.3	Railings of Floor, Stairs and Walkways (zábradlí podlahy, schodišť a lávek)	<i>přímo určuje hodnoty, bez odkazu na normy</i>	
SEC 2.4	Height Difference Requirements (požadavky na zřízení schodiště a rampy)	<i>maximální výšky, které lze překonávat bez schodiště/rampy</i>	
SEC 2.5	Stairs (schodiště)		
SEC 2.6	Ramps (rampy)	<i>přímo určuje rozměry, limity, výjimečně odkazy na normy</i>	
SEC 2.7			
SEC 2.8	Fire prevention (Prevence požáru)	<i>CITUJE normy!!</i>	
SEC 2.9	Fire and Smoke prevention (Prevence vzniku požáru a kouře)	<i>Týká se stavebních konstrukcí a povrchů, požadavky na únikové cesty dle funkce požární úseky</i>	POŽÁRNÍ BEZP.
SEC 2.10	Fire spread prevention (prevence šíření požáru)		
SEC 2.11	Further reduction (další omezení šíření)		
SEC 2.12	Escape Routes (únikové cesty)		
SEC 2.13	Firefighting (požární zásah)		
SEC 2.14	Highrise and Underground Buildings (výškové a podzemní stavby)	<i>zvláštní požární požadavky na tyto stavby</i>	
SEC 2.15	Resistance to burglarly (ochrana proti vloupání)	<i>ODKAZY na NORMY!!</i>	
SEC 2.16	Fire Safety Zones		
SEC 2.17	Additional Rules for Tunnels (další nařízení pro tunely)	<i>podmínky na bezpečnost provozu</i>	
CH 3	Technical Regulations for Health (technické požadavky na pohodu prostředí)		PROSTŘEDÍ
SEC 3.1	Protection from outside noise (ochrana před vnějším hlukem)	<i>limitní hodnoty, zvláštní ochrana v blízkosti letiště</i>	

SEC 3.2	Protection from noise from installations (ochrana před hlukem zařízení)		
SEC 3.3	Protection from resonances (Ochrana před vibracemi - kročejová neprozněčnost)		
SEC 3.4	Soundproofing between rooms (Akustická izolace mezi místnostmi různého využití)	<i>limitní hodnoty v tabulce</i>	
SEC 3.5	Moisture Protection (ochrana proti vlhkosti)		
SEC 3.6	Ventilation (ventilace)	<i>požadované hodnoty výměny vzduchu v tab.</i>	
SEC 3.7	Air removal (odsávání)		
SEC 3.8	Combustion air supply and removal (odvod spalin)		
SEC 3.9	Hazardous substances and Radiation (nebezpečné látky a radiace)		
SEC 3.10	Protection against rats and mice (Ochrana před hlodavci)	<i>omezuje velikosti otvorů v konstrukcích</i>	
SEC 3.11	Daylight (Denní světlo)	<i>požadované hodnoty v m2, relativně krátký text</i>	
CH 4	Technical Regulations for Fitness (Technické požadavky na užívání stavby)		TYPOLOGIE
SEC 4.1	Residential Areas (Obydlí a pobytové místnosti)	<i>minimální rozměry pobytových místností, vč šířky a výšky</i>	
SEC 4.2	Toilets (toalety)	<i>rozměry, výška, maximum osob na toaletu</i>	
SEC 4.3	Bathrooms, new buildings (Koupelny, nové stavby)	<i>rozměry, vč výšek</i>	
SEC 4.4	Accessibility (Bezbariérový přístup)		BEZBARIÉROVÝ P.
SEC 4.5	Outdoor Bike Storage (Cyklostojany)	<i>povinnost je mít u rezidenčních staveb, min. rozměry</i>	
SEC 4.6	Outdoor Space (okolí stavby)	<i>minimální venkovní SOUKROMÝ prostor u bydlení!!! Rozměry, přístup</i>	
SEC 4.7	Installations (vybavení)	<i>minimální vybavení, plocha pro něj potřebná (umyvadlo, atd.)</i>	
CH 5	Technical regulations for Energy Efficiency and Environment (technické požadavky na energetickou efektivnost)		PROSTŘEDÍ
SEC 5.1	Energy Efficiency (Energetická náročnost)	<i>hodnoty tep. izolace + ODKAZ na NORMY</i>	
SEC 5.2	Environment (prostředí)	<i>emise budovy</i>	
CH 6	Installations Requirements (požadavky na technická zařízení)		TECHNICKÉ POŽ.
SEC 6.1	Lights (Osvětlení)	<i>minima (1 lux) pro určené plochy normálního osvětlení, minima pro nouzová osvětlení</i>	
SEC 6.2	Energy Usage and Collection (využívání a produkce energie)	<i>podmínky pro agregáty, trafostanice, výměňkové stanice, atd</i>	
SEC 6.3	Water Supply (zásobování vodou)	<i>ODKAZY na NORMY!!</i>	
SEC 6.4	Discharge of Water (kanalizace)	<i>ODKAZY na NORMY!!</i>	
SEC 6.5	Detection of Fire (detekce ohně)	<i>detektory požáru a kouře</i>	
SEC 6.6	Fire Escape (požární únik)		
SEC 6.7	Firefighting (požární zásah)	<i>zařízení pro hašení požáru, požadavky</i>	
SEC 6.8	Firefighter Access (požární zásah)	<i>přístup do budovy, příjezd vozidel</i>	
SEC 6.9	Special rules for tunnels (zvláštní předpisy pro tunely)		
SEC 6.10	Accessibility for disabled (bezbariérový přístup)		
SEC 6.11	Crime prevention (ochrana před zločiny)	<i>dveře musí být zamykatelné, požadavky na domovní telefon</i>	
SEC 6.12	Safety of Maintenance (požadavky na bezpečnou údržbu)		
CH 7	Usage of buildings (užívání stavby)		POŽÁRNÍ B.
SEC 7.1	Fire prevention (Prevence požáru)	<i>zákaz kouření na určitých místech, požadavky na požární odolnost u vybavení</i>	
SEC 7.2	Fire Escape (požární únik)		
SEC 7.3	Other Safety Regulations (další požadavky na bezpečnost provozu)		
CH 8	Construction and Demolition		TECHNICKÉ POŽ.
SEC 8.1	Prevention of Accidents and Reduction of Discomfort (prevence nehod a zajištění prostředí na stavbě)	<i>omezení pracovních hodin v obydlí (hluk), atd</i>	
SEC 8.2	Waste (stavební odpad)		
CH 9	Transitional and Final Provision (přechodná a závěrečná ustanovení)		PROCESNÍ Č.
9.1	General Transitionals (obecná přechodná ustanovení)		
9.2	Special Transitionals (zvláštní přechodná ustanovení)		
9.3	Repeals (zrušené předpisy)		
9.4	Entry into Force (účinnost)		

Rotterdam Municipal Building Ordinance

číl. obsah	pozn	
CH 1	General Provisions (obecná ustanovení)	
1.1	Definitions (základní pojmy)	<i>obsahuje relativně málo definic</i>
1.2	Deadlines (termíny) (ZRUŠENO)	
1.3	Area of Municipality (Rešené území)	<i>Rozdělení do zón (A1, A2, A3, B, C)</i>
CH 2	Environmental Permits (původně ÚR)	
SEC 1	Info and Documents (informace a dokumenty)	
2.1.1.-2.1.4	(ZRUŠENO)	<i>zrušeno se zavedením jednotného povolení nutnost provedení geologického průzkumu</i>
2.1.5	Soil (půda)	
2.1.6-2.1.8	(ZRUŠENO)	
SEC 2 - 3	(ZRUŠENO)	
SEC 4	Prevention of Building on Contaminated Land (zákaz staveb na kontaminovaném území)	
SEC 5	Rules on Urbanism and Accessibility (nařízení o územním plánování a přístupu)	
2.5.1	(ZRUŠENO)	
2.5.2	Anti-Cumulation Provision	<i>Omezuje platnost rozhodnutí pouza na věc, o které bylo rozhodnuto</i>
2.5.3	Access Roads (přístupové cesty)	<i>stanoví max 10m vzdálenosti od silnice, poté nutnost vystavět cestu, minimální rozměry cest, příjezd hasičských vozidel</i>
2.5.4	Accessibility for Disabled (bezbariérový přístup)	<i>nutnost zřídít, minimální rozměry</i>
2.5.5	Front Building Line (uliční čára)	<i>odstupy od silnice, držení stávající struktury</i>
2.5.6	Prohibition to build in excess (zákaz překročení uliční čáry)	
2.5.7	Permitted crossing of building line (výjimky ze zákezu překročení)	
2.5.8	Derogation from the prohibition (podmínečné překročení)	<i>umožňuje balkony, vstupy do podzemí, atd. co lze stavět podél a na silnicích</i>
2.5.9	Building on the Road (stavby na silnicích)	
2.5.10	Facades over the Front Lines (předsazené fasády)	
2.5.11	Rear Building Line (zadní stavební čára)	<i>velmi přesně definována vzdálenost od uliční čáry!!</i>
2.5.12	Prohibition to build in excess (zákaz překročení st. čáry)	
2.5.13	Authorized Crossing (povolené výjimky)	<i>seznam povolených výjimek ze zákazu překročení st. čáry</i>
2.5.14	Derogation from the prohibition (podmínečné překročení)	
2.5.15	Farms and Residential Buildings (farmy u obytných staveb)	
2.5.16	Farms in other buildings (farmy u jiných staveb)	
2.5.17	Spacing (odstupy)	<i>odstup = výška vyšší stěny -1 m, odstup od hranice pozemku min 1 m, zároveň neplatí u změn existujících staveb a umožňuje získat výjimku, pokud bude umožněna údržba</i>
2.5.18	Farm and land division (farmy a dělení pozemků)	
2.5.19	Building near overhead grid and underground pipelines (stavby pod vedením a u podzemních vedení)	<i>min. ochranné pásmo 6 m, umožňuje výjimku</i>
2.5.20	Permitted Height in Front (povolená výška čelní fasády)	
2.5.21	Permitted Height in the Rear (povolená výška zani fasády)	
2.5.22	(RESERVED)	
2.5.23	Permitted height between front and rear (povolená výška mezi uliční a zadní st. čarou)	
2.5.24	Biggest Height (nevyšší výška) (RESERVED)	
2.5.25	Height of Buildings adj. To road (výška staveb u silnice) (RESERVED)	
2.5.26	Method of measuring the height (metody měření výšky)	
2.5.27	Permitted deviation (povolené odchylky od stanovených výšek)	
2.5.28	Licensing for Derogation (podmíněné překročení výškových limitů)	<i>velmi specifický seznam kdy lze udělit výjimky, vč. staveb v třetí zóně A, v pásmu C, veřejných staveb, komerčních staveb, atd.</i>
2.5.29	Licensing for Derogation (podmíněné překročení výškových limitů)	
2.5.30	Parking and Loading (parkování a zásobování)	<i>dle příloh, umožňuje udělit výjimky</i>
SEC 6	Fire Protection (požární ochrana) (ZRUŠENO)	
SEC 7	Utilities Connection (připojky na technickou infrastrukturu)	
2.7.1	req. to be connected to water (povinnost vodovodní připojky)	<i>kritéria za jakých okolností jsou připojky nutné</i>
2.7.2	req. To be connected to the grid (povinnost el. Připojky)	
2.7.3	req. To be connected to gas (povinnost plynové připojky)	
2.7.3b	central heating (připojky na ústřední topení)	
2.7.4	req. To be connected to public sewage systém (povinnost kanalizační připojky)	
2.7.5	req. On waste discharge (povinnosti při nepřipojení na kanalizaci)	

PROSTOROVÁ REG.

BEZBARIÉROVÝ P.

TECHNICKÉ POŽ.

	2.7.6 Drainage Pipelines ??? Methods of Measuring the distance (způsob měření)		
	2.7.7 vzdálenosti od sítí		
CH 3	Notification (Ohlášení stavby) (ZRUŠENO)		PROCESNÍ ČÁST
CH 4	Duties during and upon Completion and Commissioning of the Buildings (povinnosti při stavbě a kolaudace) Repeal of Building Permit (zrušení stavebního 4.1 povolení kvůli nezapočetí stavby včas) (ZRUŠENO) 4.2 Documents on site (dokumenty na staveništi) 4.3 (ZRUŠENO) 4.4 Expansion of Construction ?????? Notification on Start of Construction (ohlášení o 4.5 začátku stavby) 4.6 Surveys, Excavations (průzkumy a výkopy) 4.7 Drainage of Pits (odvodnění výkopů) 4.8 Safety on Site (bezpečnost na stavbě) 4.9 Fencing of Site (oplocení stavby) Safety of tools and Prevention (zabezpečení 4.10 nástrojů a prevence nežádoucích vlivů) 4.11 Construction Waste (stavební odpad) 4.12 Ready Signal (??) 4.13 Work at Low Temperatures (práce za nízkých teplot) 4.14 Prohibition of Settling In (zákaz užívání) 4.15 (ZRUŠENO)		
CH 5	Yards, Open Areas and Connection to Utilities (Dvory, volné plochy a přípojky)		PROSTOROVÁ REG.
SEC 1	Yards and Open Areas (dvory a volné plochy) State of Yards and Open Areas (stav dvorů a 5.1.1 volných ploch) 5.1.2 Accessibility (Přístup na volné plochy a dvory) <i>vyžaduje přístup a příjezd</i> 5.1.3 Accessibility for Disabled (bezbariérový přístup) (ZRUŠENO)		
SEC 2	Connection to Utilities (přípojky)		TECHNICKÉ POŽ.
SEC 3	5.3.1 Water (vodovodní přípojka) <i>vyžadována (a za jakých podmínek ne)</i> 5.3.2 Grid (elektrická přípojka) <i>vyžadována (a za jakých podmínek ne)</i> 5.3.3 Gas (plynová přípojka) <i>vyžadována (a za jakých podmínek ne - RD většinou nevyžadují)</i> 5.3.4 Sewers (kanalizační přípojka) <i>vyžadována (a za jakých podmínek ne)</i> 5.3.5 Other then Sewer (jiné zpracování odpadních vod) 5.3.6 Outside Drainage (venkovní odvádění vod) Method of Measuring (metody měření vzdálenosti <i>využívá se pro určení nutnosti připojení k infrastruktuře (viz</i> 5.3.7 od veřejné infrastruktury) <i>5.3.1-5.3.3)</i> (ZRUŠENO)		
SEC 4	5.4.1 Prevention (prevence)		
CH 6	Fire Protection (požární ochrana) (ZRUŠENO)		
CH 7	Other Terms of Use (další podmínky užívání staveb)		PROSTŘEDÍ
SEC 1	Overpopulation (přelidnění) Overcrowding of Dwellings (přelidnění bytových 7.1.1 staveb) <i>minimální obytná plocha na osobu je 12 m2</i> 7.1.2 Overcrowding of Caravans (přelidnění karavanů) <i>minimální obytná plocha na osobu je 6 m2</i>		
SEC 2	Discontinuation of Use (zákaz užívání) Prohibition of Use in Disrepair (zákaz užívání 7.2.1 zanedbané stavby) Prohibition of Use in Bad Hygienic Conditions 7.2.2 (zákaz užívání za špatných hygienických podmínek) (Prohibition of Use of Caravans (zákaz užívání 7.2.3 karavanů) ZRUŠENO) Use of Buildings, Yards and Open Areas (užívání staveb, dvorů a volných ploch)		
SEC 3	7.3.1 (ZRUŠENO)		
SEC 4	7.3.2 Nuisance (obtěžující vlivy) Pests (škůdci)		
SEC 5	7.4.1 Prevention (prevence) Water Use (užívání vody)		
SEC 6	7.5.1 Prohibited use of Water (zakázané užívání vody) Installations (zařízení)		
	7.6.1 Plants (rostliny) <i>údržba zeleně u požárních konstrukcí</i>		
CH 8	Demolition (demolice)		PROCESNÍ ČÁST
SEC 1	Environmental Permit for Demolition (ÚR Demolice) 8.1.1 EP for Demolition (ÚR pro demolice) <i>stanovuje nutnost získat povolení k demolici</i> 8.1.2-8.1.5 (ZRUŠENO) <i>náležitosti ÚR (nahrazeno jednotným povolením dle WABO)</i> 8.1.6 Rejection (odmítnutí povolení) 8.1.7 Withdrawal (zrušení povolení)		
SEC 2	Exceptions (výjimky z povolení) 8.2.1 Demolition Notification (ohlášení demolice) 8.2.2 Other Exceptions (další výjimky)		
SEC 3	Obligations (povinnosti během demolice) 8.3.1 Safety (bezpečnost během demolice) <i>odkaz na bezpečnost na stavbě</i> 8.3.2 Required Documents on Site (dokumenty na místě) 8.3.3 Obligations (povinnosti během demolice) 8.3.4 Duties of Persons (povinnosti osob)		

	Methods of Demolitions for Asbestos (nakládání s 8.3.5 asbestem během demolice) Obligations for greenhouses (povinnosti pro 8.3.6 skleníky) (ZRUŠENO)	
SEC 4	Free Demolition (??) 8.4.1 General Demolitions (obecné demolice)	
CH 9	Wellstand - Requirements on External Appearance (požadavky na vnější vzhled) 9.1 The Advice (vyjádření komise) 9.2 Composition of the Commission (složení komise) Appointment and Term of Office (jmenování a 9.3 složení komise) 9.4 Annual Accounts (výroční zprávy) 9.5 Terms (lhůty) 9.6 Publicity of Meetings (veřejná slyšení) <i>jsou veřejná</i> 9.6a Secretariat (sekretář) 9.7 Mandate (mandát) <i>umožňuje přizvat externí experty</i> 9.8 Form of Advice (forma vyjádření)	
CH 10	Other Administrative Provisions (další ustanovení) 10.1 Application for Residence Permit (trvalý pobyt) Application for Use of Vacated Building (žádost o 10.2 využití opuštěných staveb) 10.3-10.5 (ZRUŠENO) Review and Replacement of Standards (zhodnocení 10.6 a nahrazení ustanovení)	
CH 11	Enforcement (vymáhání) Stopping of Construction (zastavení 11.1 stavby)(ZRUŠENO) Violation of Prohibition of Placemnt (porušení 11.2 zákazu umístění stavby)(ZRUŠENO) Shutdown of Demolition (přerušení 11.3 demolice)(ZRUŠENO) 11.4 (ZRUŠENO)	
CH 12	Criminal, Transitional and Final Provisions (přechodná a závěrečná ustanovení) 12.1 Criminal (trestní) ustanovení)(ZRUŠENO) 12.2 Transitional - Soil (přechodná ustanovení - půda) Transitional -Yards and Open Areas (přechodná 12.3 ustanovení - dvory a volné plochy) 12.4 (ZRUŠENO) Transitional - Demolition (přechodná ustanovení - 12.5 demolice) 12.6 Final Provisions (závěrečná ustanovení)	PROCESNÍ ČÁST

2. Dánsko

Kodaň

1 Struktura legislativy

V Dánsku podléhá stavebnictví doзору dvou ministerstev: **Ministerstva Obchodu** (Ministry of Economic and Business Affairs) a **Ministerstva životního prostředí** (Ministry of Environment). Zatímco MO má na starosti legislativu týkající se výstavby (Building Act), MŽP má dohled nad celkovým prostorovým plánováním (Planning Act).

Planning Act

- Rozděluje Dánsko do tří specifických oblastí: **Urban Zones** (Města - zastavěné území), **Summer Cottage Zones** (Osady - chatové oblasti) a **Rural Zones** (Venkov - nezastavěné oblasti). Některé požadavky se určují pouze pro některé zóny, většina je však platná bez rozlišení.
- Určuje základní nástroje územního plánování a rozděluje je do úrovní: Národní (národní cíle), regionální (regionální strategické plány) a municipální (územní plány a místní plány)
- Podrobně specifikuje obsah jednotlivých dokumentů

Building Act

- Specifikuje pravomoci MO vydávat podrobnější předpisy upravující technické, protipožární parametry budov, bezbariérový přístup a umístování staveb (konkrétně KPP, výška, odstupy, atd. – právní ukotvení vyhlášky Building Regulations, dále jen BR10, období českých OTP)
- Ustanovuje nutnost stavebního povolení, ale neobsahuje procesní náležitosti povolování a užívání staveb, ty jsou podrobně definovány ve vyhlášce (BR10)
- Definuje nutnost pojištění staveb proti defektům a odpovědnost stavebníka za škody
- Stanovuje požadavky na výrobu a používání stavebních výrobků

Je patrná tendence být relativně konkrétní již v obecném předpisu – nejrůznější dělení do zón a zvláštních částí vede ke zhodnocení kontextu a k odlišnému přístupu v odlišných (a odlišně významných) částech Dánska (jako např. zvláštní ujednání o plánování v Kodani, v pobřežních oblastech, nebo dělení do tří zón dle míry urbanizace). Tento trend dále přebírají i jednotlivé plánovací dokumenty – městské plány, ale i BR10)

2 Plánovací dokumentace

Planning Act rozeznává dva plány – **Municipal Plan** a **Local Plan**. Municipal Plan (městský plán) se vypracovává pro celé město a je obdobou českých územních plánů, zatímco Local Plan (místní plán) připomíná spíše obsáhlejší regulační plány a vypracovává se vždy pro území, které potřebuje stabilizovat nebo naopak rozvinout (zákon říká, že je nezbytné jej vypracovat pro jakýkoliv významný projekt!).

Municipal Plan

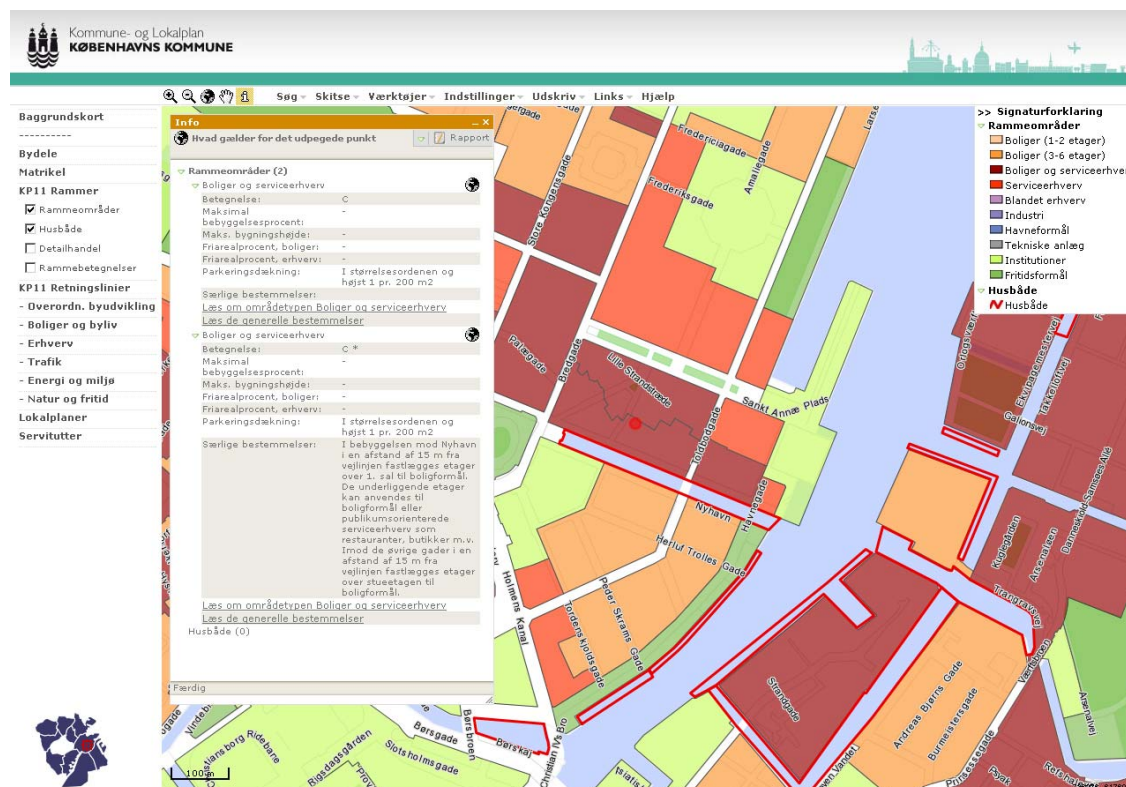
Jeho náležitosti podrobně upravuje Planning Act, který jasně vyjmenovává obsah plánu, vč. **vymezení zastavěného území** (urban areas) a **chatových oblastí** (summer cottage areas – platí pro ně odlišné

předpisy, vč. odlišných pravidel v BR10), funkčních ploch, **struktury městských obchodních ploch** (tomuto tématu je věnována značná část), ploch lesů, dopravní a technické infrastruktury, omezení vyplývající z hlukové zátěže, atd.

Zvláštní pozornost (a ochrana) je věnována pobřežním oblastem a jejich charakteru, které jsou považovány za typickou Dánskou krajinu.

V zásadě se Municipal Plan vypracovává do dvou částí, kde první tvoří regulativy (funkční vymezení ploch a požadavky na dané plochy (hustota, výška, využití parteru, atd.), obecné požadavky na veřejný prostor, konkrétní na parkování a zvláštní požadavky na obchod a bydlení a druhou pak závazné podklady pro navrhování, týkající se jak jednotlivé výstavby, tak rozvoje celého města. Z velké části se nejedná o konkrétní hodnoty, ale o velmi obecné stanovení cílů, ne nepodobné strategickým plánům.

Platnost plánu je 12 let.

Detail Municipal Plan Copenhagen s daty a regulacemi vybraného pozemku

Local Plan

Možný obsah je regulován skrze Planning Act a jeho součástí je: Funkční využití, umístování staveb na pozemku a jejich obálky, hustota, dopravní a technická infrastruktura a veřejné prostory, atd. Dále může podrobněji upravovat nařízení o umístování staveb (druhá část BR10, viz níže)

Pro Local Plany existuje připravená šablona, podle které lze plány jednotně připravit. Zároveň existuje MŽP vydávaná příručka pro přípravu těchto plánů, doprovázena knihovnou příkladů.

3 Prováděcí předpisy

Původně dvě vyhlášky, jedna pro bydlení druhá pro ostatní stavby. Dnes již spojeno do jediného předpisu (**Bygningsreglement 2010 / Building Regulations 2010 – BR10/ Stavební standardy 2010**)

Bygningsreglement 2010 (Building Regulations 2010 – BR10 / Stavební standardy 2010)

Obdoba národních OTP. V současnosti neplatí vedle národních OTP žádné další obdobné, podrobnější předpisy městské

Součástí je i **procesní část** zabývající se **stavebním povolením/ohlášením** a jejich náležitostmi a určující stavby, které nepotřebují ani jedno. U některých menších staveb se při žádosti o povolení neposuzuje technická část, ale pouze soulad s částí 2 – umístování staveb (de facto územní rozhodnutí).

BR10 je velmi obecný předpis a mnohdy nejsou zmíněny ani specifické limity – ty však mohou fakticky existovat v dalších předpisech a musí být dodržovány. Pravděpodobně také dochází k tomu, že se vytvořil obecně přijímaný standard, který nemá právní platnost, ale přesto se očekává jeho splnění. To vede k potřebě obsáhlého výkladu: Existuje tak řada doplňkových manuálů a i součástí samotného předpisu je rozsáhlá výkladová část. Nezávisle vydávaný manuál mimo jiné municipalitám doporučuje uvádět specifikovaná obecná kritéria (jak je definuje BR10 v 2.1.1) která jsou základem pro rozhodnutí o umístění staveb.

Témata:

- Procesní část: Stavební povolení, ohlášení (u staveb, které nevyžadují ani jedno, může být však vyžadována žádost o povolení, při které se pouze posuzuje soulad s podmínkami na umístění stavby) a kolaudace/užívání stavby
- **Obecné cíle prostorové regulace**, které jsou závazné a musí být vždy městem brány v úvahu při přípravě plánovací dokumentace (dostatečná velikost parcely odpovídající využitelnosti, dostatečné oslunění, atd.)
- z nich vycházející **prostorové parametry**:
 - velikosti parcely (obecně, bez konkrétních hodnot, jasně však dává stavebnímu úřadu povinnost zít při posuzování v úvahu využitelnost pozemku a zároveň říká, že k tomuto posuzování dochází vždy individuálně)
 - odstupy (opět zcela obecně. Říká, že odstupy mají zajišťovat odvod dešťové vody na pozemku vlastníka a nemají umožňovat „nežádoucí a nerozumné“ pohledy na sousední pozemky. **Přímo ukládá městu možnost přikázat výstavbu kontinuální uliční čáry v husté zástavbě**)
 - výška a podlažnost (obecně, z důvodu dostatečného proslunění)
 - minimální velikost obydlí (obecně, pouze přikazuje městu jej posuzovat)
 - parkování (obecně je řečeno, že stavba musí splnit minimální požadavky, které mají být stanoveny ve stavebním povolení)
 - Přístup
- **Optimální prostorové požadavky (zde konkrétní hodnoty)**, při jejichž splnění nelze odmítnout vydání stavebního povolení. Je zde tak jakýsi duální systém hodnot: Vše se posuzuje individuálně, ale chce-li mít stavebník jistotu, že získá povolení, může splnit konkrétní (avšak velmi striktní) limity
- Některé minimální hodnoty rozměrů pro dané typologie (šířky chodeb, dveří, parametry schodišť, atd.)
- Požadavky na stavební konstrukce (obsahují seznam norem, podle kterých se navrhují)
- Požadavky na požární bezpečnost
- Požadavky na vnitřní prostředí
- Požadavky na energetickou náročnost (zde definovány přesné hodnoty)
- Technická infrastruktura a zařízení budov

Specifika:

- Obecná paragrafová část s rozsáhlou výkladovou částí
- Z velké části nejsou určeny žádné konkrétní hodnoty, rozhodnutí o nich je ponecháno v pravomoci daného úřadu a záleží na výkladu předpisu
- Stanovuje spíše cíle, než-li způsoby, jak jich dosáhnout
- Prostorové požadavky (viz dále) neplatí, je-li pro území vypracován místní plán (local plan)
- Umožňuje městu určovat a měnit hodnoty prostorových parametrů, avšak musí brát v úvahu obecné cíle prostorové regulace
- Dodatky obsahují přesně řečené způsoby měření pro jednotlivé parametry zmíněné ve vyhlášce

Obecná rovina vyhlášky a odkazy na normy

- Dánská vyhláška (Building Regulations 2010 – **BR10**) je ve svém textu velmi obecná, a to jak u prostorových, tak u technických parametrů. Očekává se schopnost úřadu vést se stavebníkem diskusi o podmínkách výstavby. **Konkrétní prostorové požadavky jsou případně stanoveny v územním plánu, nebo podrobnějších zastavovacích plánech, které mají vždy přednost**

- celá vyhláška je tak závislá na výkladu – a to jak oficiálním, který je součástí vyhlášky, tak neoficiálním, který má podobu manuálů vydávaných Státním stavebním institutem, tak i právě samotných rozhodnutí městských úřadů. Může tak docházet k uplatňování určitého veřejně přijímaného standardu bez právní závaznosti

- pokud nejsou uvedeny přímo u příslušných paragrafů, neuvádí se definice pojmů. Pouze u kvantitativních parametrů, jako je zastavěná plocha, nebo KPP jsou v příloze uvedeny definice i způsob jejich výpočtu. Tyto parametry jsou dále užívány i v plánovací dokumentaci. V územním plánu se zpravidla konkretizuje i jejich platnost (jsou-li platné pro jednotlivé pozemky, nebo celou funkční plochu)

- odkazy na normy se ve vyhlášce vyskytují a celá její část týkající se návrhu nosných konstrukcí je nahrazena eurokódy

Prostorové parametry

- konkrétní hodnoty prostorových parametrů se ve vyhlášce neurčují. Tyto parametry jsou pouze pojmenovány a jsou pro ně určeny obecné cíle

- očekává se od měst, že si tyto hodnoty budou určovat sama, a to buď během projednávání stavby, nebo ve své plánovací dokumentaci. Je tak upřednostňováno konkrétní zobrazení v plánu nad obecnou vyhláškou. Nedochozí k duplikaci, ale ke konkretizaci požadavků

- není tak kodifikován žádný plošný standard struktury města jako třeba v Nizozemsku. Flexibilita tohoto systému nemusí být přímo závislá na jednotlivém úředníkovi (tyto parametry se mohou, ale nemusí stanovovat individuálně pro jednotlivé projekty), ale na rozhodování samosprávy města, případně jeho orgánů, zda-li a v jaké formě tyto parametry vydají ve své prostorové dokumentaci. **Obecně platná vyhláška je tak pouze vodítkem a právní oporou těchto parametrů**

Building Rights – „práva na stavbu“

- v angličtině nazývána „Building Rights“ by se dala volně přeložit jako „práva na stavbu“. Jsou to maximální hodnoty prostorových parametrů zakotvené ve vyhlášce, které když nejsou překročeny, tak se dané parametry nemohou stát důvodem pro nevydání stavebního povolení. Jinak řečeno, jsou jistotou, za jaké vždy můžete stavět. Platí však pouze pro území bez zastavovacího plánu (lokalplan)

Kontext

- je zohledňován kontext výstavby. Jiná pravidla jsou stanovena pro venkov jiná pro města (zákon rozlišuje celkem 3 druhy zástavby – města, venkov a chatové osady a dvě zvláštní oblasti – Kodaň a pobřežní pásmo)

- ne všechny požadavky v zákoně nebo ve vyhlášce jsou určovány odlišně pro různé oblasti. Pouze ty, kde je toto rozlišení účelné. Zároveň jsou pro některé z nich určena zvláštní omezení (třeba pro výstavbu na pobřeží)

Oslunění

- oslunění se neposuzuje

- denní světlo je obecně požadováno ve všech pobytových místnostech. Je také vyžadován výhled do venkovního prostoru

Témata

- Zákon o územním plánování přímo pojmenovává klíčová témata a cíle, se kterými pracuje (jako je způsob plánování Kodaně, nebo přístup k vymezování obchodních ploch). Lze tak na něho snadněji navázat při přípravě dalších dokumentů, jelikož již předjímá jejich směřování a určuje mantinely celostátní strategie

Obsah plánovací dokumentace

- obsah plánů je přímo určen v zákoně (konkrétní parametry jako druhy ploch, infrastruktury, použité prostorové regulativy, atd. určeny však nejsou): Každý plán musí obsahovat hlavní výkres s funkčním členěním území a krycími listy pro jednotlivé plochy (které shrnují veškeré regulativy vážící se na danou plochu), textovou část se závaznými požadavky pro dané plochy a doprovodnou část s vodítky pro lokální plány (v podstatě shrnutí strategie města – rámec, do kterého se lokální plány musí vejít)

Regulace komerce

- regulaci obchodních ploch je v plánovací dokumentaci i v zákoně věnován značný prostor. Určuje se jak jejich počet a velikost, tak i jejich prostorová struktura a organizace ve městě

Building Regulations 2010

čl. obsah	pozn	
CH 1 Administrative Provisions (procesní ustanovení)		PROCESNÍ ČÁST
1.1 General (obecná ustanovení)	<i>platnost předpisu</i>	
1.2 Limitations of Scope (omezení platnosti)	<i>omezení platnosti předpisu na určité stavby</i>	
1.3 Application for Building Permit (žádost o vydání stavebního povolení)	<i>náležitosti žádosti</i>	
1.3.1 Partic. Provisions for Sm. Bldgs. (zvláštní ustanovení pro malé stavby)		
1.3.2 Partic. Provisions for Linked Family Houses,... (zvláštní ustanovení pro řadové domy,...)		
1.3.3 Other Buildings (ustanovení pro ostatní budovy)		
1.3.4 Masts and Ant. (ustanovení pro stožáry a antény)		
1.4 Building Permit (stavební povolení)	<i>náležitosti stavebního pov. a možnost podmínek</i>	
1.5 Building Notice (stavební ohlášení)	<i>náležitosti ohlášení</i>	
1.6 Building Works Exempt (stavby bez ohlášení a povolení)		
1.7 Demolition of Buildings (demolice)		
1.8 Occupation Permit and Completion Notice (kolaudace a ohlášení o dokončení stavby)		
1.9 Preliminary Dialogue (předběžné projednání)	<i>umožňuje městu vést předběžné projednání se stavebníkem před vydáním SP</i>	
1.10 Relations with Other Legislature (vztah k další legislativě)	<i>nutnost ověření záměru, není-li v konfliktu s další legislativou - projednání s DOSS</i>	
1.11 Temporary use of Adjoining Plots (dočasné zábory)		
1.12 Fees (poplatky)		
1.13 Exemption (výjimky)	<i>umožňuje městu udělit výjimku z regulací i z procesní části</i>	
1.14 Appeals (odvolání)		
1.15 Sanctions (sankce)		
CH 2 Building Control Provisions (umístování staveb)		PROSTOROVÁ REG.
2.1 General (obecná ustanovení)	<i>zmiňuje neplatnost ustanovení 2.1-2.7 pro území s plánovací dokumentací</i>	
2.1.1 General Criteria (obecná kritéria)	<i>obecná kritéria která musí město brát v úvahu při sestavování vlastních regulací</i>	
2.2 Size of Plot (velikost pozemku)	<i>obecně požadavky na min. velikost - umožňuje stavbu a přístup</i>	
2.3 Separation Distances (odstupy)	<i>řečeno jen obecně, odkaz na přílohu 1, která specifikuje výpočet, místo čísel uvádí důvody odstupů; přímo zmiňuje nulové dostupy u husté zástavby</i>	
2.4 Height and Number of Storeys (výška a podlažnost)		
2.5 Floor Area (zastavěná plocha)		
2.6 Unbuilt Areas (nezastavěné plochy)		
2.6.1 Recreation Areas (rekreační plochy)	<i>nutnost zřízovat rekreační plochy, obecně</i>	
2.6.2 Parking (parkování)	<i>nutnost zřízovan parkování a nutnost města rozhodnout o ploše/počtu</i>	
2.6.3 Access (přístupové cesty)		
2.7 Building Rights		
2.7.1 Plot Ratio (KPP)		
2.7.2 Height (výška)	<i>výška nemůže být důvodem k odmítnutí vydání SP není-li vyšší než 2 podlaží a 8,5 m</i>	
2.7.3 Detached Houses (rodinné domy)	<i>max odstup a výška, která se nemůže stát důvodem odmítnutí vydání SP</i>	
2.7.4 Holiday Homes (objekty pro individuální rekreaci)	<i>max odstup a výška, která se nemůže stát důvodem odmítnutí vydání SP</i>	
2.7.5 Size of Plot (velikost pozemku)	<i>min. velikost pozemků RD, která se nemůže stát důvodem odmítnutí vydání SP; platí pouze v určených rekreačních oblastech!</i>	
2.7.6 Garages, ... (drobné stavby)	<i>striktní odstup od hranice pozemku, výjimky</i>	
2.7.7 Small Buildings (malé stavby do 10 m ²)		
2.7.8 Agriculture Bldgs (stavby pro zemědělství)		
2.7.9 Plots in Exceptional Locations (pozemky ve výjimečných lokalitách)	<i>výjimečné lokace: nároží, pozemky v průčelí o délce min 15 m a pozemky do 25 m hloubky</i>	
CH 3 Design, Layout and Fitting Out of Bldgs. (návrh, dispozice a vybavení staveb)		TYPLOGIE BEZBARIÉROVÝ P.
3.1 General (obecná ustanovení)		
3.2 Access/Accessibility (přístup a bezbariérový přístup)		
3.2.1 General (obecná ustanovení)	<i>vč. rovné a zpevněné plochy 1,5 x 1,5 m před vstupem, min. průchodná šířka dveří 0,77 m</i>	
3.2.2 Shared Access Routes (společné přístupové cesty)	<i>rampy, schody, výtahy</i>	
3.2.3 Guardings (zábradlí)		
3.3 Dwellings (bytové stavby)		
3.3.1 Design, Layout, Fitting (návrh, dispozice, vybavení)	<i>výška stropu (nikoliv však číselně, přestože v komentáři jsou min hodnoty!)(nakolik je vhodné nezmínovat tuto hodnotu, pokud je stejně užívána?)</i>	
3.3.2 Bathrooms (koupelny)		
3.3.3 Width of Door (šířka dveří)	<i>opět, min 0,77 m</i>	
3.3.4 Width of Corridors (šířka chodeb)	<i>dtto. 3.3.1</i>	
3.4 Other Buildings (ostatní stavby)		
3.4.1 General (obecná ustanovení)	<i>vč. požadavků na veřejná WC, šířky dveří, atd.</i>	
3.4.2 Workrooms (pracoviště)	<i>výšky stropů, dtto.3.3.1, plochy ve školách</i>	
3.4.3 Dining Areas (jidelny)		
3.4.4 Sanitary Rooms (hygienická zařízení)	<i>není dán přesný počet, ale dtto 3.3.1</i>	
3.4.5 Bathrooms and Changing Rooms (umývárny a šatny)	<i>není dán přesný počet, ale dtto 3.3.1</i>	
3.5 Hotels (hotely)		
CH 4 Structures (stavební konstrukce)		TECHNICKÉ POŽ.
4.1 General (obecná ustanovení)		
4.2 Design of Structures (návrh konstrukce)	<i>jeden veliký seznam norem! Umožňuje se od normy odklonit, pokud je prokázáno splnění bezpečnosti konstrukce</i>	
4.3 Glazed Panels (sklo)	<i>velmi vážná zmínka, že musí splnit bezp. kritéria</i>	
4.4 Playgrounds safety (bezpečnost dětských hřišť)	<i>dtto 4.3</i>	
4.5 Accessible Layout or Installation (přístup k zařízením)		

	4.6 Moisture and Durability (vlhkost a odolnost)	<i>ochrana před vodou, kondenzací</i>	
	4.7 Building Site (staveniště)	<i>velmi obecné požadavky na staveniště</i>	
CH 5	Fire Safety (požární bezpečnost)		POŽÁRNÍ BEZP.
	5.1 General (obecná ustanovení)		
	5.1.1 Usage Categories (kategorie využití)	<i>rozdělení objektu do kategorií</i>	
	5.2 Escape Routes (únikové cesty)	<i>velmi vágní, žádná čísla, ani odkazy</i>	
	5.3 Structural Factors (nároky na konstrukci)		
	5.4 Fire Safty Installations (protipožární zařízení)	<i>definice pouze ve výkladové části</i>	
	5.5 Spread of Fire and Smoke (šíření ohně a kouře)		
	5.5.1 ... in the Room Where the Fire Started (v místnosti kde oheň začal)		
	5.5.2 ... in the building or on the buildings on the same plot (v budově a do budov vedlejších)		
	5.5.3 ... to buildings on other plots (do budov na sousedních pozemcích)		
	5.6 Access for Firefighters (požární zásah)		
CH 6	Indoor Climate (vnitřní prostředí)		PROSTŘEDÍ
	6.1 General (obecná ustanovení)		
	6.2 Thermal Indoor Climate (teplota prostředí)		
	6.3 Air Quality		
	6.3.1 Ventilation		
	6.3.1.1 General (obecná ustanovení)		
	6.3.1.2 Domestic Buildings (obytné budovy)	<i>konkrétní čísla</i>	
	6.3.1.3 Other (ostatní budovy)	<i>konkrétní čísla</i>	
	6.3.2 Pollutants from Building Materials (znečištění od stavebního materiálu)		
	6.3.3 Other Pollutans (ostatní znečištění)	<i>vč. radonu</i>	
	6.4 Accoustics (akustika)		
	6.4.1 General (obecná ustanovení)		
	6.4.2 Domestic Buildings (bytové stavby a ubytovací zař.)	<i>v komentáři zmínka o jiné vyhlášce, kde jsou přesné hodnoty</i>	
	6.4.3 Other (ostatní budovy)	<i>velké množství hodnot uvedeno v komentáři!!</i>	
	6.5 Light Conditions (osvětlení a oslunění)		
	6.5.1 General (obecná ustanovení)		
	6.5.2 Daylight (denní osvětlení)	<i>v komentáři odkaz na (pravděpodobně nezávazné) Guidelines; jak podstatný je zde zmíněn výhled, nikoliv přístup denního světla</i>	
	6.5.3 Electric Light (umělé osvětlení)	<i>v komentáři odkaz na normy, v paragrafovém znění odkaz na normu pro určitý typ stavby</i>	
CH 7	Energy Consumption (spotřeba energie)		
	7.1 General (obecná ustanovení)	<i>tepelné ztráty, limity</i>	
	7.2 Energy Performance Framework in New (energetická účinnost nových budov)	<i>přesně definováno hodnotami</i>	
	7.3 Change of Use and Extensions (změna využití a rekonstrukce)	<i>přesně definováno hodnotami</i>	
	7.4 Conversion and Other Alternations (konverze a další změny)	<i>přesně definováno hodnotami</i>	
	7.5 Holiday Homes (objekty pro individuální rekreaci)	<i>přesně definováno hodnotami</i>	
	7.6 Minimum Thermal Insulation (minimální tepelná izolace)	<i>skrze součinitel prostupu tepla</i>	
CH 8	Services (technické zařízení budov)		TECHNICKÉ POŽ.
	8.1 General (obecná ustanovení)	<i>specifické hodnoty</i>	
	8.2 Distribution of Heating, Cooling and HW (topení, chlazení a TUV)	<i>odkazy na normy, žádné konkrétní hodnoty</i>	
	8.3 Ventilation (větrání)	<i>odkazy na normy</i>	
	8.4 Water and Drainage (vodovod a kanalizace)	<i>nezmiňuje nutnost zřizovat přípojky</i>	
	8.5 Combustion and Exhausts (spalování a odvod spalin)		
	8.6 Solar Heating and Photovoltaics (solární energie)		
	8.7 Waste Disposal Facilities (likvidace odpadu)		
	8.8 Lifts (výtahy)		
AP 1	Calculations (výpočtové metody)		
AP 2	(ZRUŠEN)		
AP 3	Certification of Structural Engineers (autorizace stavebních inženýrů)		
AP 4	Documentation for Loadbearing Structure (dokumentace stavebních konstrukcí)		
AP 5	(ZRUŠENO) požární bezpečnost		
AP 6	energeticky efektivní řešení a kalkulace		
AP 7	certifikace		
AP 8	Guidelines for Applicants for Building Permit (návod pro podání žádosti o SP)		

3. Německo

Berlín, Mnichov

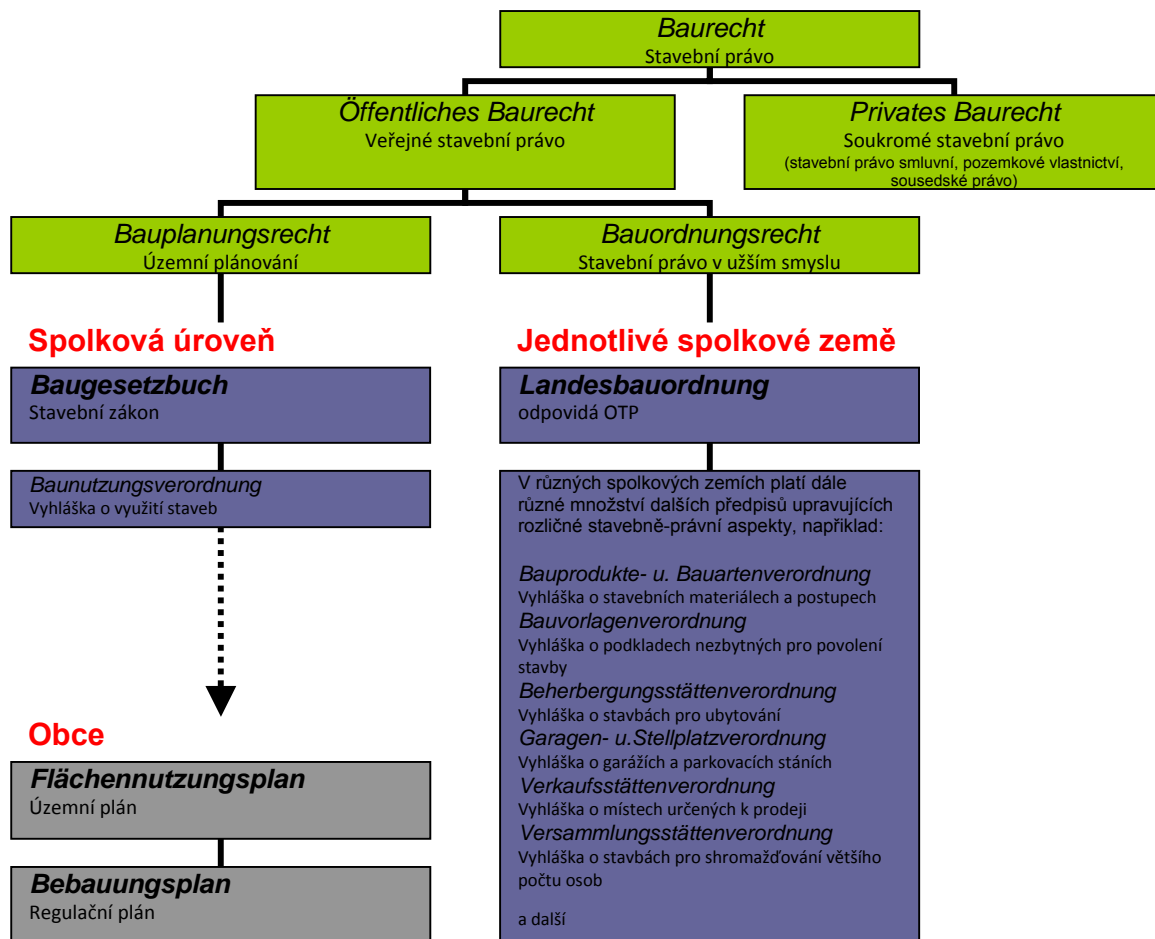
Veřejné stavební právo (*Öffentliches Baurecht*)

Veřejné stavební právo (*öffentliches Baurecht*) v Německu se dělí na *Bauplanungsrecht* (právo územního plánování) a *Bauordnungsrecht* (stavební právo v užším smyslu).

Zatímco právo územního plánování je záležitostí spolkového práva, stavební právo je v rukou jednotlivých spolkových zemí. Výkon veřejného práva stavebního probíhá prostřednictvím **stavebních úřadů (*Bauaufsichtsbehörden*)**.

Spolkový stavební zákon (*Baugesetzbuch*) je platný pro SRN jako celek, tedy pro všech 16 spolkových zemí. Každá jednotlivá země pak má svůj vlastní stavební řád. **V celostátním zákonu jsou především formulována pravidla, která dávají zemím a městům vodítka, jakých plánovacích pomůcek nebo metod mohou podle potřeby a záměru použít.** Stavební řád se pak zabývá čistě stavebními předpisy praktického charakteru. Důležitá je také *Baunutzungsverordnung* (vyhláška o využití staveb), která definuje využití území, pozemků, a je platná celostátně. K tomu všemu mají dále jednotlivá města své vlastní stavební vyhlášky, které jsou determinovány hlavně jejich historií a charakterem.

Na rozdíl od veřejného stavebního práva **soukromé stavební právo (*privates Baurecht*)** upravuje ochranu zájmů soukromých vlastníků (civilní sousedské právo, pozemkové vlastnictví) a zahrnuje i stavební právo smluvní.

Poznámka:

Gesetz (zákon) je právní předpis nejvyšší právní síly a je přijímán legislativním orgánem - parlamentem. Naproti tomu *Verordnung* (vyhláška) je prováděcím předpisem a je vydávána orgány exekutivy - tedy vládou nebo jinými orgány veřejné správy, které jsou k vydání předpisu zmocněny zákonem. *Verordnung* (vyhláška) je – stejně jak zákon – právně závazná.

1 Územní plánování (*Bauplanungsrecht*) – spolkové právo

1.1 Stavební zákon (*Baugesetzbuch*)

<http://www.gesetze-im-internet.de/bbaug/index.html>

Německý spolkový **stavební zákon (*Baugesetzbuch BauGB*)** je základním zákonem pro oblast územního plánování. Jeho ustanovení mají velký vliv na tvar, strukturu a rozvoj sídelní zástavby a na kvalitu bydlení ve městech a obcích. Zákon definuje základní nástroje, které mohou resp. musí města a obce při územním plánování využívat.

Všeobecné právo územního plánování (*Allgemeines Städtebaurecht*)

Spolkový stavební zákon obsahuje ustanovení, na jejichž základě je možné vymezit určitou část území pro konkrétní způsob užití nebo také je ponechat bez využití. Tato ustanovení jsou základem pro zpracování **územního plánu (*Flächennutzungsplan*)** a **regulačního plánu (*Bebauungsplan*)** obcí. Zákon klade vysoké nároky na kvalitu plánovacích postupů (určuje okruh dotčených subjektů, vymezuje orgány, které se k plánu vyjadřují atd.) a na to, aby ve výsledném plánu byly vyváženým způsobem zohledněny různé, pro využití území významné aspekty. V tomto smyslu obsahuje zákon rozsáhlou úpravu týkající se účasti veřejnosti v plánovacím řízení či ochrany přírody.

Vzhledem k tomu, že územní plán může významným způsobem omezit možnosti využití jednotlivých pozemků, obsahuje zákon také úpravu **odškodnění** za ztrátu hodnoty pozemku způsobenou územním plánováním. Zákon upravuje také instituty **předkupního práva** a **vyvlastnění** za účelem plánovaného využití území.

Zvláštní právo územního plánování (*Besonderes Städtebaurecht*)

Dále zákon upravuje urbanistické programy, kterých mohou obce využít k tomu, aby napravily či odstranily urbanistické nedostatky určité oblasti na svém území, jsou jimi:

- **Urbanistická, sanační a rozvojová opatření (*Sanierungs- und Entwicklungsmaßnahmen*)** - např. sanace historického jádra města
- **Přestavba města (*Stadtumbau*)** - např. částečné demolice neobydlených panelákových sídlišť v bývalém východním Německu
- **Sociální město (*Soziale Stadt*)** – např. využití prázdných obchodních prostorů pro kulturní zařízení v Berlíně

Tyto programy poskytují obcím nástroje přesahující kompetence územního nebo regulačního plánu, včetně možnosti finančních pomoci.

Pokud obec formálně definuje sanační území sanačním předpisem, potom se na pozemky, které se nachází v takové oblasti, vztahují po dobu trvání tohoto opatření zvláštní předpisy.

Na rozdíl od českého stavebního zákona **neobsahuje** spolkový stavební zákon ustanovení upravující rozhodnutí o **stavebním povolení (*Baugenehmigung*)**.

- pozemky pro násypky, velké odkryvy zeminy a těžbu nerostných surovin
- náhradní plochy za zásahy do přírody a krajiny

Zobrazení územního plánu **není detailní**, nejsou uvedeny hranice ani čísla pozemků. Přesnost je tak přizpůsobena měřítku plánu.

1.4 Regulační plán (*Bebauungsplan*)

Regulační plán (*Bebauungsplan*) je založen na územním plánu (*Flächennutzungsplan*) a je omezen na část obce. Obec takto po částech mívají regulačními plány pokryté celé zastavitelné území. Plán je závazný pro občany a stavební úřady a stanoví, jakým způsobem je možné zastavit ten který pozemek. **Tento nástroj je zcela zásadní pro plánování sídel.** Plán lze podobně jako u nás zpracovat z podnětu nebo na žádost. Rozdíl je v tom, kdo dokumentaci objednává, resp. platí. Pokud je to obec, tak opravdu přebírá roli iniciátora výstavby, organizuje jednání s vlastníky pozemků a řeší finanční záležitosti při směně pozemků.

Přípravou regulačního plánu dochází k pozemkovým úpravám a k jejich zhodnocení. Veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu financuje obvykle obec, nikoli soukromí stavebníci, jak je u nás v rozvojových lokalitách často běžné, protože jejich vzájemné vyjednávací pozice jsou k dokončení díla slabé. Dohodu musí vést obec, která chrání obecný (veřejný) zájem a také si sama kontroluje kvalitu provedení veřejných prostranství a infrastruktury. Je-li v územním plánu vyznačena plocha pro výstavbu, tak na ní běžně není možné stavět bez regulačního plánu. Chopí-li se jeho objednání (zpracování) obec, tak např. majitel pole vloží do společného podniku svůj pozemek, jež má určitou tržní hodnotu. Přeparcelováním a zasíťováním území mu vznikne stavební pozemek, který je sice plošně menší, ale má vyšší tržní hodnotu. V součtu se hledá takové řešení, aby jak jednotliví stavebníci, tak obec z „developmentu“ území získala hodnotu. Samotné schvalování regulačního plánu není rychlý ani snadný proces (délka zpracování včetně schválení bývá 4-5 let), nicméně, je-li úspěšně dokončen, tak stavebník může velmi rychle začít stavět. Na to mu stačí jen ohlášení stavby (které je o mnoho jednodušší než u nás). Důležitý aspekt celého procesu je, že stavebník má nezpochybnitelné právo stavět to, co regulační plán dovolí – má tedy jistotu investice, která zvedá hodnotu pozemku. Majitelé pozemku tedy mají vlastní zájem, aby se regulační plán schválil, protože jim přináší výhody, nikoli negativa. **Zastavovací, resp. regulační plány umožňují obcím aktivně plánovat svůj rozvoj a ovlivňovat vystavěné prostředí.**

Regulační plán může například stanovit:

- typ navrhovaného stavebního využití (rezidenční zóna, smíšená zóna, průmyslová zóna, zvláštní zóna)
- rozsah navrhovaného stavebního využití – koeficient zastavěné plochy (*Grundflächenzahl - GRZ*), koeficient podlažních ploch (*Geschossflächenzahl - GFZ*) a koeficient objemu (*Baumassenzahl - BMZ*), počet podlaží nebo výška
- zastavitelná plocha pozemku
- pozice staveb na pozemku
- veřejná a soukromá zeleň
- dopravní plochy
- výsadba stromů, keřů a další výsadba

Dále může obec prostřednictvím **vyhlášky o podobě staveb (*Gestaltungssatzung*)** určovat další požadavky na vnější podobu zástavby (fasádní materiál, proporce oken atd.). Tento předpis může být součástí plánu rozvoje nebo může stát samostatně.

Regulační plány jsou svou formou obecními vyhláškami a mají tedy obecně závazný charakter. Proces jejich vzniku, včetně povinnosti zahrnout do jejich přípravy veřejnost, je upraven stavebním zákonem.

Regulační plán **povinně obsahuje textovou část, může obsahovat také část mapy.**

V případě, kdy je situace v regulovaném území přehledná, může být regulační plán vypracován bez předchozího přijetí územního plánu.

Zákon rozlišuje mezi **kvalifikovaným, projektově-specifickým a jednoduchým** regulačním plánem (*qualifizierter, vorhabenbezogener, einfacher Bebauungsplan*):

Kvalifikovaný regulační plán je plán, který stanovuje alespoň charakter a rozsah stavebního využití, zastavitelné plochy pozemků a plochy pro místní dopravu. Pokud se stavební pozemek nachází v oblasti pokryté kvalifikovaným regulačním plánem, je projekt na něm právně přípustný, jestliže není v rozporu s požadavky regulačního plánu a má zajištěno připojení na infrastrukturu.

Projektově-specifický regulační plán může být místními úřady připraven na základě předložení projektu (soukromého) investora, který byl s obcí dohodnut. Předpokladem je, aby investor byl ochotný a schopný realizovat daný projekt a vybudovat jemu odpovídající infrastrukturu, k čemuž se zaváže prováděcí smlouvou. Pokud se stavební pozemek nachází v oblasti projektově-specifického regulačního plánu, je projekt na něm právně přípustný, jestliže není v rozporu s požadavky regulačního plánu a má zajištěno připojení na infrastrukturu.

Jednoduchý regulační plán je takový plán, který nesplňuje všechny podmínky kvalifikovaného či projektově-specifického regulačního plánu. V případě jednoduchého regulačního plánu platí, že i když stavební projekt není v rozporu s jeho požadavky, neznamená to ještě samo o sobě, že je právně přípustný.

V případě jednoduchého regulačního plánu a v případě, že regulační plán pro dané území nebyl vypracován, posuzuje se zákonnost stavebního projektu také stavebním zákonem (*Baugesetzbuch* § 34 a 35). Parametry, pro které v takovém případě chybějí ustanovení, posuzují se porovnáním s okolní zástavbou.

2 Stavební právo v užším smyslu – právo jednotlivých spolkových zemích (*Bauordnungsrecht*)

Stavební právo v užším smyslu (*Bauordnungsrecht*) je spolu s právem územního plánování (*Bauplanungsrecht*) součástí veřejného stavebního práva a je zakotveno v „**OTP**“ (**Landesbauordnung**) jednotlivých spolkových zemí.

2.1 „OTP“ jednotlivých spolkových zemí (*Landesbauordnungen*)

Landesbauordnung (odpovídá OTP spolkové země) zakotvuje stavebně-technické požadavky na projekty a jeho hlavním cílem je zabránit hrozbám vyplývajícím ze zřízení, existence a využívání staveb. Obsahuje také ustanovení o řízení o stavebním povolení (v České republice část stavebního zákona) a o dozoru stavebních úřadů. Dále **Landesbauordnung** odkazuje na požadavky na podobu staveb, které mohou být předmětem úpravy v regulačním plánu nebo v jiném předpisu.

Landesbauordnung má charakter zákona.

Musterbauordnung (MBO - Vzorová „OTP“)

<http://www.is-argebau.de/lbo/VTMB100.pdf>

Ač je přijetí „**OTP**“ (**Landesbauordnung**) v kompetenci jednotlivých spolkových států, všechny tyto předpisy se inspirojí a řídí **vzorovými „OTP“ (Musterbauordnung – MBO)**, které jsou přijímány a průběžně aktualizovány konferencí ministrů pro výstavbu (*Bauministerkonferenz ARGEBAU*), v níž jsou zastoupeny všechny spolkové země. Jednotlivé **Landesbauordnung** proto stanoví v podstatě shodné

požadavky a liší se pouze v detailech. Cílem vzorových „OTP“ (*Musterbauordnung*) je sjednotit podobu *Landesbauordnung* podlejších spolkovým zemím.

Obsah *Landesbauordnung*:

- všeobecná ustanovení a pojmy
- přístupové a příjezdové cesty, odstupy
- podoba staveb
- všeobecné požadavky na provedení stavby (staveniště, stabilita, požární bezpečnost, tepelná, hluková a vibrační izolace, dopravní bezpečnost)
- stavební materiály a postupy
- požární chování stavebních materiálů a komponentů, stěny, stropy, střechy
- únikové cesty, otvory, zábradlí
- technické vybavení staveb
- požadavky důležité pro využívání stavby (obytné místnosti, byty, parkovací stání, bezbariérové stavění)
- stavby se účastníci osoby
- stavební úřady, řízení o stavebním povolení, stavební dozor
- opatření stavebního dozoru, přestupky, legislativa

Landesbauordnung je doplněn příslušnými vyhláškami a dalšími prováděcími předpisy. Dále odkazuje také na **technické stavební předpisy (*Technische Baubestimmungen*)**, což jsou technické normy, které se tímto odkazem stávají obecně závaznými – viz kapitola 3.

Zvláštní stavby (*Sonderbauten*)

Pro stavby, které *Landesbauordnung* s ohledem na jejich zvláštní povahu nebo využití zařazuje mezi **zvláštní stavby (*Sonderbauten*)** - např. výškové budovy, stavby pro shromažďování většího počtu osob, školky - platí kromě *Landesbauordnung* další předpisy dané spolkové země, např.

- Vyhláška o stavbách pro ubytování (*Beherbergungsstättenverordnung*)
- Vyhláška o garážích a parkovacích stáních (*Garagen- u. Stellplatzverordnung*)
- Vyhláška o místech určených k prodeji zboží (*Verkaufsstättenverordnung*)
- Vyhláška o stavbách na shromažďování většího počtu osob (*Versammlungsstättenverordnung*)
- a další.

I pro tyto předpisy existují vzory vytvořené zástupci všech spolkových zemí (odbornou komisí konference ministrů pro výstavbu - *Fachkommission der Bundesbauministerkonferenz ARGEBAU*).

2.2 Stavební povolení (*Baugenehmigung*)

Stavební povolení (*Baugenehmigung*) je podstatným prvkem stavebních předpisů. V řízení o udělení stavebního povolení je přezkoumáván soulad žádosti s některými, ale nikoli se všemi veřejnoprávními předpisy. To znamená, že stavebník je za dodržení dalších (těch, které se při řízení nekontrolují z moci úřední) předpisů veřejného práva odpovědný sám. Podrobnosti jsou upraveny odlišně v jednotlivých zemích.

Stavební povolení udělují **stavební úřady (*Bauaufsichtsbehörden*)**.

Institut obdobný českému **územnímu rozhodnutí** německé stavební právo **nezná**. Existuje však možnost položit tzv. **předběžný stavební dotaz (*Bauvoranfrage*)**, v rámci jehož zodpovězení, zejména v nejasné situaci z hlediska územního plánování, je možné obdržet právně závazné, časově omezené, předběžné rozhodnutí (což znamená, že na základě tohoto rozhodnutí není možné zahájit stavbu, ale stavební úřad je povinen se jeho obsahem řídit), jehož vydání vyžaduje předložení menšího množství plánovacích podkladů než stavební povolení. Předběžný stavební dotaz má obvykle podobu otázky, zda je určitý typ nebo určitý rozsah konstrukčního využití v zásadě povolitelný.

3 DIN-Normen (odpovídají normám ČSN) a technické stavební předpisy (*Technische Baubestimmungen*)

Normy DIN (odpovídají normám ČSN) jsou **právně nezávazné standardy**, které jsou vyvíjeny pod vedením pracovního výboru Německého institutu pro standardizaci (*Deutsches Institut für Normung - DIN*). Normy DIN nemají závaznou, ale pouze doporučující povahu, při stavbě tedy mohou, ale nemusí být zohledněny. Iniciativa pro vytvoření normy DIN vychází obvykle z průmyslových kruhů zainteresovaných v dané oblasti, spolupráce na tvorbě DIN norem je otevřená teoreticky každému. Dokončená norma DIN odráží konsensus zúčastněných partnerů.

Normy ISO jsou standardy, které jsou vyvíjeny na mezinárodní úrovni. Norma DIN EN je německou verzí evropské normy.

Technické stavební předpisy (*Technische Baubestimmungen*)

Ve všech šestnácti německých spolkových zemích je v *Landesbauordnung* (§ 3 Abs. 3 *Musterbauordnung*) uveden odkaz na **seznam technických stavebních předpisů (*Liste der Technischen Baubestimmungen*)**. Tyto předpisy se zařazením na seznam stávají **právně závaznými**. Seznamy se v jednotlivých spolkových zemích mírně odlišují a obsahují celou řadu technických předpisů z oblasti stavebního práva a bezpečnostních předpisů pro plánování, dimenzování a výrobu stavebních konstrukcí nebo jejich částí. Jsou to především normy DIN a směrnice vydané orgány stavebního dozoru a odborných komisí. Zakotvením (přiřazením na seznam) určitého technického pravidla ve formě technického stavebního předpisu toto pravidlo mění svojí povahu, daná norma již nadále nemá pouze doporučující povahu, ale v rozsahu působnosti odpovídající *Landesbauordnung* je **pro příslušné stavební úřady závazná**.

Zaváděna jsou pouze technická pravidla **nezbytná pro splnění základních požadavků stavebního práva**. Jednotlivé normy se uvedením v seznamu technických stavebních předpisů (*Liste der Technischen Baubestimmungen*) stanou **právně závaznými** v celém rozsahu, pokud nejsou omezeny nebo doplněny poznámkou v příloze seznamu (v praxi se jedná o celou řadu omezení a dodatků).

Tématické okruhy seznamů technických stavebních předpisů (*Liste der Technischen Baubestimmungen*)

- Technická pravidla pro zatížení (*Lastenannahme*) a zásady navrhování nosných konstrukcí
- Technická pravidla pro dimenzování a provádění staveb (základy, zdivo, beton, kov, dřevo, stavební komponenty, zvláštní konstrukce)
- Technická pravidla pro požární bezpečnost
- Technická pravidla pro tepelnou a zvukovou izolaci
- Technická pravidla pro ochranu staveb (seismická ochrana, ochrana dřeva)
- Technická pravidla pro zdraví (např. směrnice azbest)
- Technická pravidla jako základ pro plánování (schody, bezbariérové budovy, plochy pro hasiče)

Vzorový seznam technických stavebních předpisů (*Musterliste der Technischen Baubestimmungen*)

http://www.dibt.de/de/Data/TB/Aenderung_MLTB-03-2011.pdf

Vzorový seznam je vytvořen a pravidelně revidován na základě zadání spolkových zemí **Německým institutem pro stavební výzkum (*Deutsches Institut für Bauforschung*)**. Jednotlivé země převádějí tento seznam s více či méně velkými odchylkami do vlastního seznamu.

4 München

Přehled platných předpisů spolkové země Bavorsko v oblasti stavebního práva:

<http://www.stmi.bayern.de/bauen/baurecht/vorschriften/>

Přehled platných předpisů města Mnichova v oblasti stavebního práva:

<http://www.muenchen.de/rathaus/rathaus/Stadtverwaltung/Referat-fuer-Stadtplanung-und-Bauordnung/Lokalbaukommission/Kundeninfo/Satzungen.html>

V Mnichově, který je hlavním městem spolkové země Bavorsko platí:

Bayerische Bauordnung (BayBO – odpovídá OTP) ve znění vyhlášeném z 14. srpna 2007

<http://www.gesetze-bayern.de/jportal/portal/page/bsbayprod.psml?showdoccase=1&doc.id=jlr-BauOBY2007rahmen&doc.part=X>

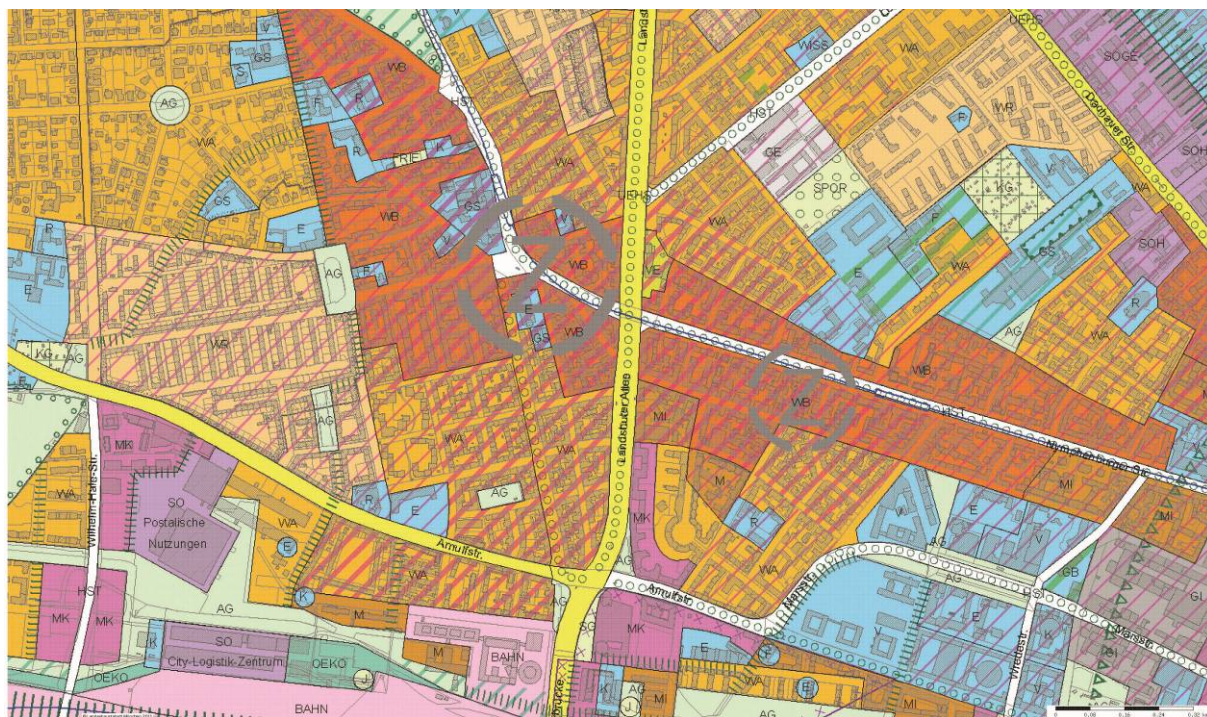
Další předpisy zemského stavebního práva v Bavorsku:

- *Bayerisches Abgrabungsgesetz - BayAbgrG*
- **Bauprodukte- und Bauartenverordnung - BauPAV (vyhláška o stavebních materiálech a postupech)**
- *Verordnung über die Prüfindenieure, Prüfämter und Prüfsachverständigen im Bauwesen - PrüfVBau*
- **Bauvorlagenverordnung - BauVorIV (vyhláška o podkladech nezbytných pro povolení stavby)**
- **Beherbergungsstättenverordnung - BStättV (vyhláška o stavbách pro ubytování)**
- *Feuerungsverordnung - FeuV*
- **Garagen- und Stellplatzverordnung - GaStellV (vyhláška o garažích a parkovacích stáních)**
- *Sicherheitsanlagen-Prüfverordnung - SPrüfV*
- **Verkaufsstättenverordnung - Vkv (vyhláška o místech určených k prodeji)**
- *Verordnung über den Bau von Betriebsräumen für elektrische Anlagen - EltBauV*
- **Versammlungsstättenverordnung - VStättV (vyhláška o stavbách pro shromažďování většího počtu osob)**
- *ZusatzqualifikationsverordnungBau - ZQualVBau*
- *Zuständigkeitsverordnung im Bauwesen - ZustVBau*

Předpisy města Mnichova:

- **Stellplatzsatzung und Stellplatzrichtzahlen (ustanovení o parkovacích stáních a o množství povinných stání)**
- *Satzung über besondere Siedlungsgebiete (Gemeindeverordnung)*
- **Baumschutzverordnung (vyhláška o ochraně stromů)**
- **Freiflächengestaltungssatzung (Gestaltungs- und Begrünungssatzung – vyhláška o vzhledu nezastavěných ploch)**
- *Einfriedungssatzung*

Územní plán (Flächennutzungsplan)

Vyřez územního plánu Mnichova

Regulační plán (Bebauungsplan) – příklad

Regulační plán č. 1873 v Mnichově

K územnímu plánu patří také legenda a textová část s podrobnými informacemi o typu a rozsahu staveb, výšce staveb, využití staveb, zeleni, atd.

Přehled předpisů platných v Berlíně v oblasti stavebního práva:

<http://www.stadtentwicklung.berlin.de/service/gesetzestexte/de/bauen.shtml>

V Berlíně (Berlín je současně spolkovou zemí a městem) platí:

Bauordnung für Berlin (BauOBln – odpovídá OTP) z 29. září 2005 (sb. st. 495), naposledy změněný zákonem z 29. června 2011 (sb. st. 315, účinný od 10. července 2011)

<http://www.stadtentwicklung.berlin.de/service/gesetzestexte/de/download/bauen/BauOBln.pdf>

Další předpisy zemského stavebního práva v Berlíně:

- **Baugestaltungsverordnung Historisches Zentrum (vyhláška o podobě výstavby v historickém centru)**
- **Verordnung über die Höhe der Ablösebeträge für Fahrradabstellmöglichkeiten (vyhláška o částkách odstupného pro stání kol)**
- **Betriebs-Verordnung (vyhláška o provozu staveb)**
- *Baugebührenordnung*
- *Bautechnische Prüfungsverordnung*
- **Bauprodukte- und Bauarten (stavební materiály a postupy)**
- a další

V Berlíně v současnosti **není v platnosti:**

- *Beherbergungsstättenverordnung* (vyhláška o stavbách pro ubytování)
- *Garagenverordnung* (vyhláška o garážích)
- *Verkaufsstättenverordnung* (vyhláška o místech určených k prodeji)
- *Versammlungsstättenverordnung* (vyhláška o stavbách pro shromažďování většího počtu osob)
- *Schulbau-Richtlinie* (směrnice o výstavbě škol)

Tyto předpisy pro zvláštní stavby byly zrušeny a nahrazeny **vyhláškou o provozu staveb (Betriebsverordnung BetrVO)**

<http://www.stadtentwicklung.berlin.de/service/gesetzestexte/de/download/bauen/BetrV.pdf>

Při posuzování požadavků na zvláštní stavby, které nejsou upraveny ve výše uvedené vyhlášce o provozu staveb (*Betriebsverordnung BetrVO*) či v jiném zvláštním stavebním předpise vydaném spolkovou zemí Berlín, **se použijí ustanovení odpovídajících vzorových předpisů** v aktuálním znění.

Předpis o vzhledu staveb – (Gestaltungssatzung) – příklad:

Vyhláška o vzhledu staveb v historickém centru (Baugestaltungsverordnung Historisches Zentrum)

http://www.stadtentwicklung.berlin.de/service/gesetzestexte/de/download/bauen/gestaltungsverordnung_hist_zentrum.pdf

V **Baugestaltungsverordnung Historisches Zentrum** je přesně definováno mnoho parametrů vzhledu, jako je výška, materiál fasády, velikosti a proporce oken, maximální šířka vjezdu do garáže, vzhled střechy, zákaz umístování technických zařízení na uliční fasádu, atd. Takto přesná pravidla pro vzhled budov vzbuzují množství kontroverzí.

„Plánová díla“ v Berlíně (Planwerke Berlin)

Tak zvané **"Planwerk"** v Berlíně jsou nástrojem používaným k **vytvoření vize** možného rozvoje města.

Planwerk není plánovací formou, kterou by **právo vyžadovalo**, ale je **neformálním** plánovacím nástrojem, který doplňuje systém městských plánovacích nástrojů. Poskytuje pracovní podklad pro koordinaci a ovlivňování vývoje prostoru. **Prostorové a strukturální vztahy jsou zobrazeny přes okresní hranice, dokonce včetně obcí v okolí Berlína a umožňují tak vyvodit komplexnější závěry o jednotlivých rozvojových projektech.**

Planwerk ukazuje ideální podobu střednědobých až dlouhodobých rozvojových plánů jednotlivých částí města. Používá se k dosažení konsenzu o koncepcích, opatřeních a prioritách a jsou možnosti k využití pro všechny, kdo jsou zapojeni do městského plánování a územního rozvoje dané části města Berlína nebo jsou odpovědní za plánování a rozvoj.

Planwerk je vytvořen primárně pro dynamicky se rozvíjející oblasti, které nabízí možnosti k intenzivnímu řízení tohoto rozvoje a které jsou významné pro Berlín jako celek. V současné době existují čtyři Planwerky. Planwerk Centrum města (od roku 1996), planwerky Jihovýchod a Západ (od roku 1999) a planwerk Severovýchod (od roku 2006).

Stavební povolení (*Baugenehmigung*)

Bauordnung für Berlin stanoví, že "tradiční" řízení o stavebním povolení je v současnosti nezbytné již pouze pro zvláštní stavby (*Sonderbauten* - viz předchozí vysvětlení). Všechny ostatní projekty, pokud splňují určité podmínky územního plánování, povolení nepodléhají nebo podléhají pouze zjednodušenému řízení o stavebním povolení. V budoucnosti by měl být široký okruh zkoušek, které doposud spadají do působnosti stavebních úřadů, prováděny kvalifikovanými zkušebními inženýry. Tento vývoj odráží snahu zákonodárce snížit množství úředních povolovacích řízení.

Předpisy a jejich struktura

- Německé stavební právo je jasně rozděleno: procesy územního plánování definuje *Baugesetzbuch* (stavební zákon - spolkové právo), všechny specifické technické, prostorové a kvalitativní požadavky jsou stanovovány na úrovni jednotlivých spolkových zemí prostřednictvím jejich *Landesbauordnung* a pro zvláštní stavby pak dalšími předpisy
- *Landesbauordnung* (odpovídá OTP) je přijímán samostatně v každé spolkové zemi, jeho obsah se ovšem vždy řídí dle *Musterbauordnung* (vzorové „OTP“) a jednotlivé *Landesbauordnung* se liší jen v detailech. Současným trendem je další sjednocování
- *Landesbauordnung* je přehledně rozdělen do tematických kapitol, začíná obsahem
- Zásadním nástrojem pro definici konkrétních pravidel v konkrétním místě je tzv. *Bebauungsplan* (regulační plán)

Množství konkrétních požadavků, odkazy na normy a výjimky

- V textu *Landesbauordnung* je konkrétně upraveno jen několik málo požadavků, které většinou platí pro všechny stavební projekty. Zvláštní požadavky pro zvláštní typy budov a zvláštní situace jsou řešeny v samostatných právních předpisech nebo v místních předpisech
- S ohledem na to, že předpisy nemohou postihnout všechny případy, které mohou vzniknout, omezuje se *Landesbauordnung* spíše na menší počet pravidel. Tím nejsou možnosti výstavby zbytečně omezovány
- Přes výše uvedené je proces výstavby v Německu značně regulován, a to především ve zvláštních předpisech
- *Landesbauordnung* výslovně umožňuje ze svých pravidel výjimky a stanovuje proces pro rozhodnutí o jejich schválení
- *Landesbauordnung* obecně neodkazuje na normy DIN. Nicméně v jednom odstavci uvádí odkaz na tzv. seznam technických stavebních předpisů (*Liste der Technischen Baubestimmungen*), který obsahuje výběr z norem DIN a směrnic. Tyto se uvedením na seznamu stávají právně závaznými (v celém rozsahu, pokud je seznam výslovně neomezuje nebo nedoplňuje)

Vztah obecných předpisů a plánovací dokumentace

- *Bebauungsplan* (regulační plán) je nástrojem, kterým lze v závislosti na situaci a záměru regulovat jak stavební využití rozsáhlého území, tak i řešit některé jednotlivé parametry
- Hodnoty, které nejsou definované územním plánem nebo místními předpisy jsou posuzovány podle ustanovení *Landesbauordnung* nebo *Baugesetzbuch*

Prostorové parametry

- *Landesbauordnung* stanoví pouze základní odstupy, které navíc mohou být nastaveny jinak místními předpisy, regulačním plánem nebo podle charakteru okolní zástavby (*Landesbauordnung* se pro tento účel použije pouze v případě, že nebyly vydány místní specifické předpisy regulující tuto oblast)
- Hodnoty se liší v závislosti na charakteru území (zóna centra města, průmyslová zóna)

Oslunění

- Většina *Landesbauordnung* neupravuje oslunění místností, pouze jejich osvětlení denním světlem. (Poznámka: *Landesbauordnung* Dolního Saska, který je však v současné době v procesu revize, obsahuje ustanovení, že v bytech s více obytnými místnostmi musí být alespoň jedna z nich osluněná)

Hlukové limity

- maximální hodnoty pro limity hluku *Landesbauordnung* neurčuje. Odkazuje však na normu DIN, jejíž hodnoty jsou tak právně závazné a stanovují maximální hodnoty. Ty jsou podstatně nižší než by dovolovaly možnosti současných standardních stavebních metod

Minimální typologický standard

- *Landesbauordnung* upravují pouze základní potřeby, jako například nutnost kuchyně, koupelny a WC v bytech. Relativně rozsáhle je regulováno bezbariérové stavění

Požadavky na parkování

- Konkrétní požadavky na počet potřebných parkovacích míst nejsou součástí *Landesbauordnung*. Tyto počty jsou obvykle upraveny v předpisech o garážích a parkovacích stáních (*Garagen- und Stellplatzverordnung*), v předpisech obcí nebo v regulačním plánu. Splnění povinnosti vystavět příslušné množství parkovací stání je možné kompenzovat příslušnou finanční částkou
- V Berlíně je regulováno pouze zřizování parkovacích stání pro postižené a stání pro jízdní kola. V případě dalších parkovacích stání obec vychází z toho, že je ve vlastním zájmu stavebníka vytvořit dostatečné parkování

Zdroje:

<http://de.wikipedia.org/wiki/Baugesetzbuch>
http://de.wikipedia.org/wiki/Baurecht_%28Deutschland%29
<http://de.wikipedia.org/wiki/Bauordnung>
<http://www.baunormenlexikon.de/>
<http://home.arcor.de/gosol/besonnungsgutachten/>

Mnichov

<http://www.stmi.bayern.de/bauen/baurecht/baurecht/>
<http://www.stmi.bayern.de/bauen/baurecht/vorschriften/>

Berlín

http://www.stadtentwicklung.berlin.de/planen/fnp/de/fnp/strategische_ziele.shtml
<http://www.stadtentwicklung.berlin.de/service/gesetzestexte/de/bauen.shtml>
[http://www.ak-berlin.de/publicity/ak/internet.nsf/0/D1EF22FEB349E1D8C125795F00449F3C/\\$FILE/arbeitshilfe_bauordnung.pdf](http://www.ak-berlin.de/publicity/ak/internet.nsf/0/D1EF22FEB349E1D8C125795F00449F3C/$FILE/arbeitshilfe_bauordnung.pdf)

Bauordnung für Berlin (BauOBl) 2005

oddíl	pracovní překlad	originální znění	poznámky
I	ČÁST PRVNÍ Obecná ustanovení § 1 Rozsah působnosti § 2 Pojmy § 3 Obecné požadavky	ERSTER TEIL Allgemeine Vorschriften § 1 Anwendungsbereich § 2 Begriffe § 3 Allgemeine Anforderungen	Technické normy v seznamu, na který odkazuje tento článek, jsou právně závazné.
II	ČÁST DRUHÁ Pozemek a jeho stavby § 4 Výstavba staveb na pozemcích § 5 Vchody a vjezdy na pozemky § 6 Odstupy § 6a Odstupy pro chaty v malých zahradách § 7 Rozdělení pozemků § 8 Nezastavěné plochy pozemků se stavbami, dětská hřiště	ZWEITER TEIL Das Grundstück und seine Bebauung § 4 Bebauung der Grundstücke mit Gebäuden § 5 Zugänge und Zufahrten auf den Grundstücken § 6 Abstandsflächen, Abstände § 6a Abstandsflächen, Abstände für Lauben in Kleingärten § 7 Teilung von Grundstücken § 8 Nicht überbaute Flächen der bebauten Grundstücke, Kinderspielplätze	
III	ČÁST TŘETÍ: Budovy	DRITTER TEIL Bauliche Anlagen	
III.1	První oddíl - Podoba staveb § 9 Podoba staveb § 10 Venkovní reklamní zařízení, prodejní automaty	Erster Abschnitt - Gestaltung § 9 Gestaltung § 10 Anlagen der Außenwerbung, Warenautomaten	
III.2	Druhý oddíl - Obecné požadavky na provedení stavby § 11 Staveniště § 12 Stabilita § 13 Ochrana před škodlivými vlivy § 14 Požární ochrana § 15 Tepelná izolace, ochrana proti hluku, ochrana proti chvění § 16 Bezpečnost dopravy	Zweiter Abschnitt - Allgemeine Anforderungen an die Bauausführung § 11 Baustelle § 12 Standsicherheit § 13 Schutz gegen schädliche Einflüsse § 14 Brandschutz § 15 Wärme-, Schall-, Erschütterungsschutz	Oslunění se neposuzuje.
III.3	Třetí oddíl - Stavební materiály a postupy § 17 Stavební materiály § 18 Materiály - stavebně technické povolení § 19 Materiály - stavebně technické osvědčení § 20 Doklad o použitelnosti stavebních materiálů v konkrétním případě § 21 Stavební postupy § 22 Doklad shody § 23 Prohlášení shody od výrobce § 24 Certifikát shody § 25 Zkušební, certifikační a inspekční orgány	Dritter Abschnitt - Bauprodukte, Bauarten § 17 Bauprodukte § 18 Allgemeine bauaufsichtliche Zulassung § 19 Allgemeines bauaufsichtliches Prüfzeugnis § 20 Nachweis der Verwendbarkeit von Bauprodukten im Einzelfall § 21 Bauarten § 22 Übereinstimmungsnachweis § 23 Übereinstimmungserklärung der Herstellerin oder des Herstellers § 24 Übereinstimmungszertifikat § 25 Prüf-, Zertifizierungs- und Überwachungsstellen	
III.4	Čtvrtý oddíl - Stěny, stropy, střechy § 26 Obecné požadavky na požární vlastnosti stavebních materiálů a komponentů § 27 Nosné stěny, sloupy § 28 Vnější stěny § 29 Příčky § 30 Protipožární stěny § 31 Stropy § 32 Střechy	Vierter Abschnitt - Wände, Decken, Dächer § 26 Allgemeine Anforderungen an das Brandverhalten von Baustoffen und Bauteilen § 27 Tragende Wände, Stützen § 28 Außenwände § 29 Trennwände § 30 Brandwände § 31 Decken § 32 Dächer	
III.5	Pátý oddíl - Únikové cesty, otvory, zábradlí § 33 První a druhá úniková cesta § 34 Schody § 35 Povinná schodiště, východy § 36 Povinné chodby, otevřené chodby § 37 Okna, dveře a další otvory § 38 Zábradlí	Fünfter Abschnitt - Rettungswege, Öffnungen, Umwehungen § 33 Erster und zweiter Rettungsweg § 34 Treppen § 35 Notwendige Treppenräume, Ausgänge § 36 Notwendige Flure, offene Gänge § 37 Fenster, Türen, sonstige Öffnungen § 38 Umwehungen	
III.6	Šestý oddíl - Technické zařízení budov § 39 Výtahy § 40 Vedení, instalační šachty a kanály § 41 Větrací systémy § 42 Spalovací zařízení, ostatní zařízení pro výrobu tepla, zásobení palivem § 43 Sanitární zařízení, vodoměry § 44 Zařízení pro odpadní vodu, včetně dešťové vody (povinnost připojení) § 45 Malé čistírný odpadních vod, žumpy § 46 Sběrná místa pevného odpadu, odpadní jímky § 47 Hromosvod	Sechster Abschnitt - Technische Gebäudeausrüstung § 39 Aufzüge § 40 Leitungsanlagen, Installationsschächte und -kanäle § 41 Lüftungsanlagen § 42 Feuerungsanlagen, sonstige Anlagen zur Wärmeerzeugung, Brennstoffversorgung § 43 Sanitäre Anlagen, Wasserzähler § 44 Anlagen für Abwasser einschließlich Niederschlagswasser (Anschlusszwang) § 45 Kleinkläranlagen, Abwassersammelbehälter § 46 Aufbewahrung fester Abfallstoffe, Abfallschächte § 47 Blitzschutzanlagen	Jednotlivé paragrafy popisují u jednotlivých témat vždy pouze několik málo aspektů dotýkajících se především otázek požární ochrany a ochrany zdraví.

<p>III.7 Sedmi oddíl - Uživatelské požadavky</p> <p>§ 48 Obytné místnosti</p> <p>§ 49 Byty</p> <p>§ 50 Parkovací stání, stání pro jízdní kola</p> <p>§ 51 Bezbariérové stavění</p> <p>§ 52 Zvláštní stavby, garáže</p>	<p>Siebenter Abschnitt - Nutzungsbedingte Anforderungen</p> <p>§ 48 Aufenthaltsräume</p> <p>§ 49 Wohnungen</p> <p>§ 50 Stellplätze, Abstellmöglichkeiten für Fahrräder</p> <p>§ 51 Barrierefreies Bauen</p> <p>§ 52 Sonderbauten, Garagen</p>	<p>Určuje pouze výšku místností a minimální velikost oken.</p> <p>Velmi obecné požadavky na vybavení bytu koupelnou, kuchyní a WC.</p> <p>V Berlíně je regulován pouze počet stání pro invalidy a kola. V jiných spolkových zemích počet stání obecně.</p> <p>Zakotvení vyšších nároků na zvláštní stavby.</p>
<p>IV ČÁST ČTVRTÁ Osoby zúčastněné na stavbě</p> <p>§ 53 Základní povinnosti</p> <p>§ 54 Stavebník</p> <p>§ 55 Autor návrhu</p> <p>§ 56 Stavební firma, Stavitel</p> <p>§ 57 Stavbyvedoucí</p> <p>V ČÁST PÁTÁ Dozorové orgány, postupy</p> <p>V.1 První oddíl - Stavební úřady</p> <p>§ 58 Povinnosti a pravomoci stavebních úřadů</p> <p>§ 59 Zpracování osobních údajů</p> <p>V.2 Druhý oddíl - Stavby vyžadující povolení, stavby bez povolení</p> <p>§ 60 Zásady</p> <p>§ 61 Přednost ostatních povolovacích řízení</p> <p>§ 62 Stavby bez povolovacího řízení, odstranění staveb</p> <p>§ 63 Stavby bez povolení</p> <p>V.3 Třetí oddíl - Schvalovací proces</p> <p>§ 64 Zjednodušený postup pro stavební povolení</p> <p>§ 64a Zjednodušený postup pro stavební povolení pro reklamní zařízení</p> <p>§ 65 Řízení o povolení stavby</p> <p>§ 66 Oprávnění k předkládání dokumentace pro stavební povolení</p> <p>§ 67 Stavebně-technická potvrzení</p> <p>§ 68 Výjimky</p> <p>§ 69 Žádost o stavební povolení, stavební dokumentace</p> <p>§ 70 Vyřízení žádosti o stavební povolení</p> <p>§ 71 Stavební povolení, zahájení stavby</p> <p>§ 72 Délka platnosti stavebního povolení</p> <p>§ 73 Částečné stavební povolení</p> <p>§ 74 Předběžné rozhodnutí, územní rozhodnutí</p> <p>§ 75 Povolení dočasných staveb</p> <p>§ 76 Souhlas stavebního dozoru</p> <p>V.4 Čtvrtý oddíl - Stavebnědozorová opatření</p> <p>§ 77 Zákaz neoprávněně označených stavebních výrobků</p> <p>§ 78 Zastavení práce</p> <p>§ 79 Odstranění staveb, zákaz užívání</p> <p>V.5 Pátý oddíl - Stavební dozor</p> <p>§ 80 Dohled</p> <p>§ 81 Oznámení o průběhu stavby, zahájení používání</p> <p>V.6 Šestý oddíl - Věcná břemena</p> <p>§ 82 Věcná břemena, rejstřík věcných břemen</p> <p>VI ČÁST ŠESTÁ Přestupky, právní předpisy, existující budovy, příslušnost</p> <p>§ 83 Přestupky</p> <p>§ 84 Právní a administrativní předpisy</p> <p>§ 85 Existující stavby</p> <p>§ 86 Příslušnost k vydání rozhodnutí o námitkách</p> <p>§ 87 (Hodnocení)</p> <p>§ 88 Průběh zahájených řízení</p>	<p>VIERTER TEIL Die am Bau Beteiligten</p> <p>§ 53 Grundpflichten</p> <p>§ 54 Bauherrin oder Bauherr</p> <p>§ 55 Entwurfsverfasserin oder Entwurfsverfasser</p> <p>§ 56 Unternehmerin oder Unternehmer</p> <p>§ 57 Bauleiterin oder Bauleiter</p> <p>FÜNFTER TEIL Bauaufsichtsbehörden, Verfahren</p> <p>Erster Abschnitt - Bauaufsichtsbehörden</p> <p>§ 58 Aufgaben und Befugnisse der Bauaufsichtsbehörden</p> <p>§ 59 Verarbeitung personenbezogener Daten</p> <p>Zweiter Abschnitt - Genehmigungspflicht, Genehmigungsfreiheit</p> <p>§ 60 Grundsatz</p> <p>§ 61 Vorrang anderer Gestattungsverfahren</p> <p>§ 62 Verfahrensfreie Bauvorhaben, Beseitigung von Anlagen</p> <p>§ 63 Genehmigungsfreistellung</p> <p>Dritter Abschnitt - Genehmigungsverfahren</p> <p>§ 64 Vereinfachtes Baugenehmigungsverfahren</p> <p>§ 64a Vereinfachtes Baugenehmigungsverfahren für Werbeanlagen</p> <p>§ 65 Baugenehmigungsverfahren</p> <p>§ 66 Bauvorlageberechtigung</p> <p>§ 67 Bautechnische Nachweise</p> <p>§ 68 Abweichungen</p> <p>§ 69 Bauantrag, Bauvorlagen</p> <p>§ 70 Behandlung des Bauantrags</p> <p>§ 71 Baugenehmigung, Baubeginn</p> <p>§ 72 Geltungsdauer der Baugenehmigung</p> <p>§ 73 Teilbaugenehmigung</p> <p>§ 74 Vorbescheid, planungsrechtlicher Bescheid</p> <p>§ 75 Genehmigung Fliegender Bauten</p> <p>§ 76 Bauaufsichtliche Zustimmung</p> <p>Vierter Abschnitt - Bauaufsichtliche Maßnahmen</p> <p>§ 77 Verbot unrechtmäßig gekennzeichnete Bauprodukte</p> <p>§ 78 Einstellung von Arbeiten</p> <p>§ 79 Beseitigung von Anlagen, Nutzungsuntersagung</p> <p>Fünfter Abschnitt - Bauüberwachung</p> <p>§ 80 Bauüberwachung</p> <p>§ 81 Bauzustandsanzeigen, Aufnahme der Nutzung</p> <p>Sechster Abschnitt - Baulasten</p> <p>§ 82 Baulasten, Baulastenverzeichnis</p> <p>SECHSTER TEIL Ordnungswidrigkeiten, Rechtsvorschriften, bestehende bauliche Anlagen, Zuständigkeit</p> <p>§ 83 Ordnungswidrigkeiten</p> <p>§ 84 Rechtsverordnungen und Verwaltungsvorschriften</p> <p>§ 85 Bestehende bauliche Anlagen</p> <p>§ 86 Zuständigkeit für den Erlass des Widerspruchsbescheides</p> <p>§ 87 (Evaluierung)</p> <p>§ 88 Abwicklung eingeleiteter Verfahren</p> <p>Paragraf výslovně uvádí rozsah</p> <p>Neodpovídá českému územnímu rozhodnutí, pro stavebníka se jedná se o dobrovolný nástroj.</p>	

4. Rakousko

Vídeň

1 Struktura legislativy

V Rakousku (stejně jako v Německu a Švýcarsku) je stavební řád věcí každé spolkové země, resp. kantonu. Vídeň má vše shrnuté do jednoho dokumentu pod názvem **Vídeňský stavební řád (Wiener Stadtentwicklungs-, Stadtplanungs- und Baugesetzbuch (Bauordnung für Wien – BO für Wien))**

Dokument obsahuje pravidla pro vývoj města, pro městské plánování včetně procesních náležitostí, jak jim u nás rozumíme pod pojmem stavební zákon. Vše včetně tzv. prováděcích předpisů je tedy shrnuto do jednoho zákona.

Město Vídeň zákonem ustanovuje tzv. **profesní poradní sbor pro plánování a tvorbu města Fachbeirat für Stadtplanung und Stadtgestaltung**, jehož členy jsou dle zákona 3 architekti, inženýr pozemního stavitelství, specialista na prostorové plánování (Raumplanung), památkář, geodet, ekolog nebo hygienik, dopravní inženýr, sociolog, krajinář a specialista pro místní otázky (Standortfragen).

Způsob plánování probíhá ve třech vrstvách:

1. územní plán *Flächenwidmungsplan*
2. regulační plán (přesněji přeloženo zastavovací plán) *Bebauungsplan*
3. plán konkrétní stavby

2 Plánovací dokumentace

Územní plán / Flächenwidmungsplan

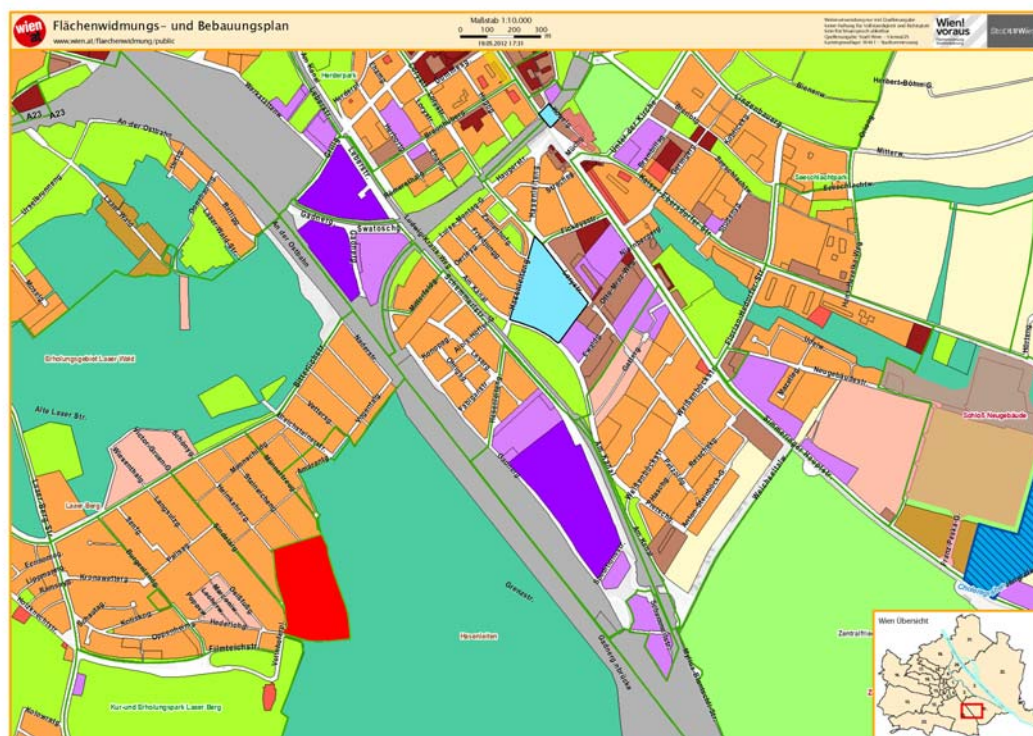
Územní plán ukazuje v hrubých rysech, podle jakých zásad by se město mělo vyvíjet a kde se zpracovávají regulační plány. **Územní plány samy o sobě nezakládají žádné právní nároky!**
BO Wien § 4 (1) *Die Flächenwidmungspläne haben in großen Zügen darzustellen, nach welchen Grundsätzen der geordnete Ausbau der Stadt vor sich gehen soll und die Bebauungspläne (§ 5 Abs. 1) zu verfassen sind; die Flächenwidmungspläne begründen unmittelbar weder Rechte noch Verpflichtungen.*

Územní plán dle zákona člení plochy na:

1. zelené plochy (Grünland)
2. dopravní pásy (Verkehrsbänder)
3. stavební plochy (Bauland)
4. speciální oblasti (Sondergebiete)

Každá z kapitol má následně podrobnější členění.

Z hlediska funkčního zónování stojí za upozornění fakt, že v tzv. obytných oblastech (Wohngebiet) se umisťují vedle staveb pro bydlení, stavby církevní, kulturní, sociální a správní. Ostatní druhy staveb je možné umístit, pokud nebudou obtěžovat své okolí.

Ukázka územního plánu města Vídně

Zeichenerklärung Flächenwidmungs- und Bebauungsplan
www.wien.at/flaechenwidmung/public

Legenda k územnímu a regulačnímu plánu (měřítko plánu územního)

Regulační plán / Bebauungsplan

Regulační plány znázorňují, jestli a případně jak jsou plochy v územním plánu zastavitelné, resp. jaká **práva a povinnosti** plynou z regulačních pravidel pro jednotlivé vlastníky. Teprve úroveň regulačního plánu zakládá právní nároky, protože jedině regulační plán může přesně a jasně stanovit pravidla v konkrétním místě.

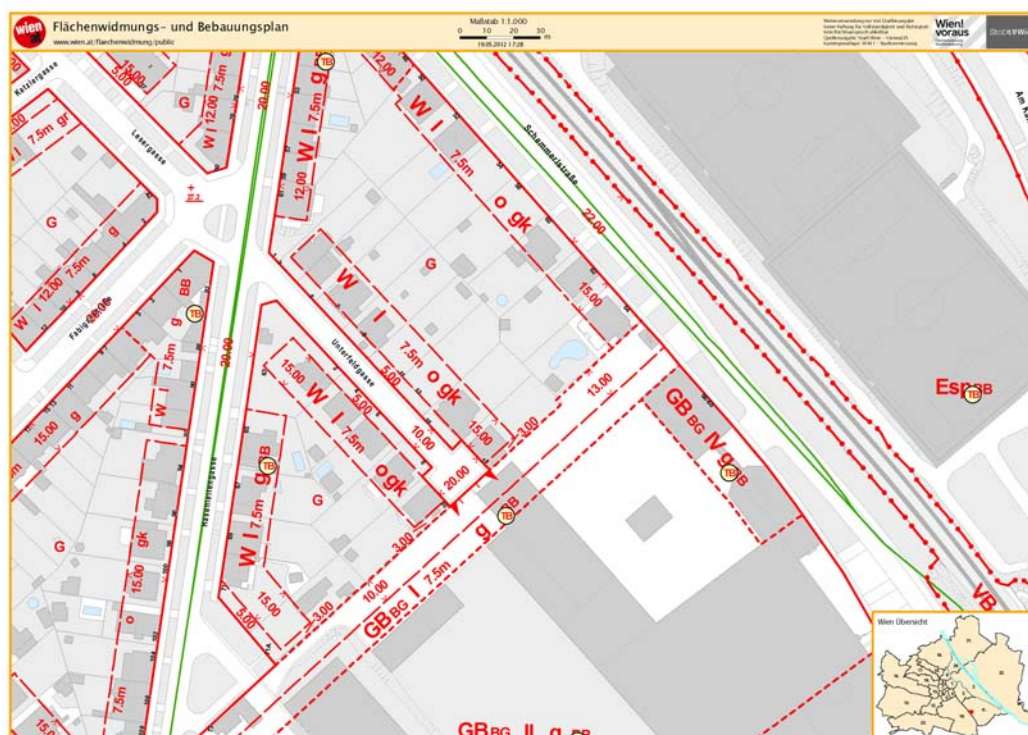
BO Wien § 5. (1) Die Bebauungspläne haben darzustellen, ob bzw. in welcher Weise die von den Flächenwidmungsplänen erfaßten Grundflächen und die darüber- oder darunterliegenden Räume bebaut werden dürfen bzw. welche Rechte und Verpflichtungen sich für die Eigentümer (Miteigentümer) der Grundflächen aus den Bebauungsbestimmungen ergeben.

Regulační plán obsahuje:

1. popis ploch a prostor, které leží nad a pod těmito plochami
2. zarovnávací čáry (Fluchtlinien, tj. uliční čáry, stavební čáry a další regulační čáry)
3. výšky a šířky dopravních ploch včetně stanovení jejich příčných řezů s minimálními požadavky na jejich vybavení

Vedle toho regulační plán stanoví stavební třídy (§75 Bauklassen), způsoby zástavby (§76 Bauweisen) a struktury zástavby (§77 die Strukturen).

Na tomto základě stanoví regulační plán „**těžiště stavby města**“ (städtebaulicher Schwerpunkt). V zákoně se dále pracuje s pojmy jako je „**obraz města**“ (Stadtbild), „**struktura prostoru**“ (Raumstruktur) a „**tvůrčí a formující elementy města**“ (gestaltende und prägende Elemente der Stadt), které pojímají město a soubor prostorových struktur trojdimenzionálně nikoli pouze ve dvou dimenzích, jako vztah ploch.

Ukázka regulačního (zastavovacího) plánu (Bebauungsplan). Při elektronickém prohlížení na webové aplikaci při zoomování na větší rozlišení automaticky naskočí regulační plán. Při oddalování se vrátí zpět územní plán, ze kterého plynou širší vztahy a který není nakreslen na podkladu katastrální mapy!

§75 Bauklassen stanoví nejen maximální ale i **minimální** výšky staveb!

ve stavební třídě (Bauklasse) I min 2,5 m, max 9 m,
ve stavební třídě (Bauklasse) II min 2,5 m, max 12 m,
ve stavební třídě (Bauklasse) III min 9 m, max 16 m,
ve stavební třídě (Bauklasse) IV min 12 m, max 21 m,
ve stavební třídě (Bauklasse) V min 16 m, max 26 m,

§ 76 (1) v regulačním plánu mohou být stanoveny tyto **způsoby zástavby**:

- a) otevřená (offene Bauweise)
- b) skupinová (gekuppelte Bauweise)
- c) otevřená nebo skupinová (offene oder gekuppelte Bauweise)
- d) hromadná (Gruppenbauweise)
- e) uzavřená (geschlossene Bauweise)

Základem regulačního plánu jsou jasná a jednoduchá pravidla určující základní objemy a umístění staveb.

3 Prováděcí předpisy

Obecně technické požadavky nejsou ze stavebního zákona vyčleněny do vyhlášky, ale jsou přímo součástí stavebního řádu do dvou částí:

VIII	Stavební využitelnost pozemků	Bauliche Ausnützbarkeit der Bauplätze
IX	Stavebně-technické předpisy	Bautechnische Vorschriften

Vedle stavebního řádu jsou ustanoveny ještě tyto související zákony:

- Vídeňský stavební řád ([Bauordnung für Wien](#))
 - Doplňkové zákony ke stavebnímu řádu (Nebengesetze zur Bauordnung):
 - Vídeňský zákon o zahrádkách ([Wiener Kleingartengesetz](#))
 - Vídeňský zákon o garážích ([Wiener Garagengesetz](#))
 - Vídeňský zákon o výtazích ([Wiener Aufzugsgesetz](#))
 - Zákon o kanalizaci a poplatcích ([Gesetz über Kanalanlagen und Einmündungsgebühren](#))
 - Vídeňský zákon o topení olejem ([Wiener Ölfeuerungsgesetz](#))
 - Vídeňský zákon o ochraně stromů ([Wiener Baumschutzgesetz](#))
 - Zákon o ochraně před hlukem ze staveb ([Gesetz zum Schutz gegen Baulärm](#))
 - Omezení zbytečné prašnosti ([Vermeidung unnötiger Staubentwicklung](#))
 - Verordnungen zur Bauordnung:
 - Vídeňská stavebně-technická vyhláška ([Wiener Bautechnikverordnung - WBTV](#)) (OIB-Richtlinien)
 - Vyhláška o stavební dokumentaci ([Bauplanverordnung](#))
 - Vyhláška o hřištích ([Spielplatzverordnung](#))
 - Rozhodnutí o vydávání orientačních čísel ([Beschluss über die Vergabe von Orientierungsnummern](#))
 - Rozhodnutí o jednotném číslování budov ([Beschluss über die einheitliche Numerierung der Gebäude](#)) (Layout)
 - Vyhláška o kvalitě chodníků ([Beschaffenheit der Gehsteige](#)) (Verordnung)
- Vídeňský zákon o ochraně přírody ([Wiener Naturschutzgesetz](#))
- Lesní zákon ([Forstgesetz](#))

Stavební řád dále doplňují tzv. **Richtlinien (směrnice)**, které vydává stavební odbor Magistrátu města Vídně. Těmito směrnici upřesňuje výklad stavebního řádu. Směrnice se týkají

a) stavebního práva

například způsobu měření výšky budov, umístování vikýřů a arkýřů, doplňkových budov, garáží, klimatizačních zařízení, komínů, případně přímo určitých paragrafů řádu.

b) strojních zařízení

např. výtahů, eskalátorů

c) stavební fyziky

např. energetické náročnosti budov, akustiky

d) požární bezpečnosti staveb

Základní požadavky na výstavbu jsou dány regulačním plánem (Bebauungsplan). Regulační plány jsou schváleny na celé území města Vídně.

Územní plán, regulační plány a obecně technické požadavky na výstavbu obsažené ve Vídeňském stavebním řádu tvoří společně nerozdílnou součást. Stavební řád přesně popisuje jevy, které se graficky vyjadřují v těchto dvou úrovních plánování.

Územní plán nezakládá stavebníkům žádné právní nároky, to činí až regulační plán. Územní plán je závazný pro městské instituce a tvůrce regulačních plánů.

Vídeňský stavební řád i nástroje plánování pečlivě dbají na kvalitu veřejných prostranství.

Za účelem odborného dohledu nad výstavbou města má Vídeň ustanovený poradní sbor pro plánování a tvorbu města.

Výklad stavebního řádu provádí stavební úřad Magistrátu systematicky podle nabytých zkušeností formou tzv. směrnic (Richtlinien).

Vybrané normy se stávají závaznými, pokud jsou obsaženy v tzv. stavebně technickém nařízení.

Struktura zákona BO Wien

oddíl	pracovní překlad	originální znění	poznámky
I	Plánování města	Stadtplanung	
II	Změna vlastnických hranic	Änderung von Liegenschaftsgrenzen	
III	Vyvláštění	Enteignungen	
IV	Další omezení vlastnictví	Andere Eigentumsbeschränkungen	
V	Součinnost obyvatel	Anliegerleistungen	
VI	Odszkodnění	Entschädigungen	
VII	Formální požadavky na stavební proces	Formelle Erfordernisse bei Bauvorhaben	de facto náš stavební zákon
VIII	Stavební využitelnost pozemků	Bauliche Ausnützbarkeit der Bauplätze	de facto naše OTP - umístování staveb
IX	Stavebně-technické předpisy	Bautechnische Vorschriften	de facto naše OTP - požadavky na stavby
X	Předpisy na provádění, užívání a údržbu staveb	Vorschriften betreffend die Ausführung, Benützung und Erhaltung der Bauwerke	
XI	Vyjádření dotčených orgánů	Ersichtlichmachungen und Verlautbarungen	
XII	Úřady; strany a účastníci	Behörden; Parteien und Beteiligte	

VIII. Stavební využitelnost pozemků / Bauliche Ausnützbarkeit der Bauplätze

stavební třídy, povolená výška staveb	Bauklasseneinteilung, zulässige Gebäudehöhe
stavební způsoby, stavební využitelnost struktury	Bauweisen; bauliche Ausnützbarkeit Strukturen
Oslunění - zrušeno 11. 4. 2008	Lichteinfall - entfällt; LGBl. Nr. 24/2008 vom 11.4.2008
Předzahrádky, odstupové plochy a zahradně upravitelné plochy	Vorgärten, Abstandsflächen und gärtnerisch auszugestaltende Flächen
Zastavěné plochy	Bebaute Fläche
Výška staveb a obrys staveb; měření	Gebäudehöhe und Gebäudeumrisse; Bemessung
Vedlejší stavby	Nebengebäude
Stavební prvky před stavební nebo uliční čarou	Bauteile vor der Baulinie oder Straßenfluchtlinie
Stavební prvky před srovnávací (stavební) čarou, v odstupových plochách a v předzahrádkách	Bauteile vor den Baufluchtlinien und in Abstandsflächen und Vorgärten
Vnější utváření budov	Äußere Gestaltung von Bauwerken
Oplotení	Einfriedungen

IX. Stavebnětechnické předpisy / Bautechnische Vorschriften

obecné	Allgemeines	
mechanická pevnost a stabilita	Mechanische Festigkeit und Standsicherheit	
ochrana před požárem	Brandschutz	pouze 6 paragrafů
hygiena, zdraví a ochrana životního prostředí	Hygiene, Gesundheit und Umweltschutz	
bezpečnost při užívání a volnost bariér	Nutzungssicherheit und Barrierefreiheit	
zvuková izolace	Schallschutz	
úspora energie a tepelná ochrana	Energieeinsparung und Wärmeschutz	
ostatní požadavky na stavby, stavební části a objekty	Sonstige Anforderungen an Bauwerke, Bauteile und Anlagen	
Dodržení stavebních předpisů	Einhaltung der bautechnischen Vorschriften	Unter welchen Voraussetzungen die im 9. Teil enthaltenen bautechnischen Vorschriften als eingehalten gelten, wird durch Verordnung der Landesregierung bestimmt.

Příloha č. 4

Podněty ke stávající stavební legislativě v ostravském prostředí

Podněty ke stávající stavební legislativě v ostravském prostředí

Sběr podnětů ke stávající legislativě probíhal od března do června 2023. Zapojena byla odborná veřejnost (architekti, inženýři, developeři) a zástupci stavebních úřadů. Účastníci byli osloveni pomocí dotazníku a osobních setkáních. Výčet podnětů je uveden níže.

Identifikace			Text podnětu
zák. 183/2006 Sb., vyhl. 501/2006 Sb., vyhl. 268/2009 Sb., vyhl. 398/2009 Sb.	§	odstavec	
popř. obecná formulace			
vyhl.501/2006 Sb.	25	4	Setkali jsme se na projektech se stavbami historických bytových domů v rámci ucelených bloků, kdy během posledních let došlo ke změně užívání z bytových prostor na prostory nebytové. Zpětné povolení na původní účel užívání jako byty bylo kvůli tomuto ustanovení velmi problematické až nemožné. Striktní lpění na tomto ustanovení brání tomu, aby historické bytové domy mohly být znovu osídleny svými obyvateli. Obecně vzato by města měla být spíše kompaktní a vzdálenosti by měly být uplatňovány přiměřeně.
vyhl.501/2006 Sb.	25	1	Požadavky na oslunění. Viz. níže
vyhl. 268/2009 Sb.	13		Požadavky na proslunění velmi komplikují návrat funkce bydlení do nepříznivě orientovaných nároží stávajících bloků a zároveň brání vytváření kompaktní blokové zástavby. S tímto problémem se potýkáme opakovaně. Snaha o dodržení tohoto ustanovení vede často k nelogickým řešením, které ve výsledku komplikují užívání staveb.
vyhl. 268/2009 Sb.	14		Stávající hlukové limity omezují možnost návrhu bytů u ulic s rušnější dopravou např. podél ul. Nádražní a to zejména i ve stávajících budovách. Požadavky na umístění větracích šterbin přinášejí uživatelům diskomfort průvanu, kterému nemohou zamezit. Instalace do historických oken není často ani možná.
vyhl. 268/2009 Sb.	5		Požadavky na zřízení parkování omezují možnost vytváření ucelenějších zón bez vozidel s důrazem na kvalitu městského prostoru. Zřízení obytného podkroví je často nemožné kvůli navýšení počtu parkovacích stání. Budování parkovišť pod historickými budovami je nerentabilní.
vyhl. 268/2009 Sb.	48		Požadavek na vybavení dobíjecími stanicemi považujeme za velmi diskriminační, nákladný a také někdy i technicky nemožný. Vzhledem k tomu, že elektřina je považována za neekologický zdroj (např. vytápění) očekáváme v brzké době rozvoj také jiných alternativních zdrojů pro pohon vozidel (např. vodík). Povinné kvóty v tomto směru mohou nepříjemně ovlivnit vzhled a průchodnost parkovacích ploch a zhyzdít tvář Města.
obecně			Zatímco v minulosti bylo povolování výjimek na území Města běžnou praxí schvalovanou zdravým úsudkem úředníka, dnes se na splnění požadavků trvá striktně. Dokladování žádosti o výjimku je tak lemováno studiemi, analýzami, průzkumy a posudky v řádech desítek až několika stovek tisíce korun, které znepríjemňují investorům investice již tak často na hranici rentabilnosti (např. společně s památkovými požadavky).
obecně			Podnět týkající se inženýrských sítí a výsadby zeleně. Bylo by za mne vhodné kdyby správci IS neomezovali výsadbu stromů, keřů v ochranných pásmech sítí, ale aby toto umožňovali obdobně jak v Praze.
501	25	4	Ráda bych vznesla podnět na úpravu §25 vzájemné odstupy staveb - v rámci snahy o zahušťování města a zkvalitnění prostředí jak soukromých investic, tak také veřejného prostoru, vnímám regulaci tohoto paragrafu, minimálně v rámci centra města jako nezbytnou. Nové vzniklé předpisy by mohly například požadavky na odstupy podmiňovat doložením posouzení oslunění, zastínění a denního osvětlení, hlukovou studii a PBR, nikoli však sklopenými výškami staveb. Více na setkání?
obecně			Výtahy (např. 5. NP v historické zástavbě) komplikují povolování rekonstrukcí.
obecně			Reklama degraduje veřejné prostranství.
obecně			Denní osvětlení jeden z parametrů ovlivňující dostavbu proluk.
obecně			Oslunění další parametr ovlivňující dostavbu proluk.
obecně			Velice obtížná dostavba proluk.
obecně			Parkování klade vysoké prostorové nároky na veřejná prostranství, která tak degradují.
obecně			Vzdálenost objektů od sebe i od parcel- nejasnosti vedou k výjimkám.
obecně			Protihlukové úpravy znehodnocují městské prostředí.
obecně			Šířky komunikací nejsou pevně stanoveny.
obecně			Fotovoltaické elektrárny degradují veřejné prostranství.
obecně			Určité pojmy jsou nejednoznačné, což vede k různému výkladu.
obecně			Výjimky z §§? Různé přístupy stavebních úřadů.
vyhl. 501/2006 Sb.,	20		Minimální výměra pro nově odělované pozemky pro výstavbu.
vyhl. 501/2006 Sb.,	22		Jakým způsobem vymezovat veřejná prostranství, která navazují na již historicky daná veřejná prostranství ve stabilizované zástavbě, která nesplňují požadavkem min. šířky 8m (případně pokud již existuje stanovená uliční a stavební čára)?
vyhl. 501/2006 Sb.,	25	1	Co je požadavek bezpečnosti?
vyhl. 501/2006 Sb.,	25	2	Upřesnit pojem zvlášť stíněné územní podmínky; jasné určení pojmu protilehlých stěn

vyhl. 501/2006 Sb.,	25	4	Co považovat za proluku (stanovení jasných pravidel), jak umísťovat stavby v prolukách (požadavky na dodržování stávající stavební čáry, výška hloubka, ...)
vyhl. 268/2009 Sb.,	10	5	Světlá výška - sjednocení s § 40 této vyhlášky; snížení světlé výšky u rekreačních objektů?
obecně			Rozměry parkovacích stání ve vztahu k novým větším automobilům
obecně			Mobilní domy, maringotky, karavany, plechové garáže - zvažít zákaz povolování nesplňující výšky místností
obecně			FVE, FVS - jak nahlížet na požární bezpečnost
obecně			Počty parkovacích míst na jednu bytovou jednotku 2 parkovací stání případně jednodušší způsob výpočtu
obecně			Veřejné osvětlení jako součást nově vznikajících veřejně přístupných komunikací
obecně			Uvítal by, zavěšení svítidel nad střed vozovky – kotvení do fasád, případně kombinace fasáda/sloupy. Což by vedlo ke snížení počtu prvků tech. infrastruktury v uličním prostoru, což by vedlo i k celkovému snížení počtu svítidel i omezení světelného smogu. Ideálním příkladem je Kodaň. Výsledná intenzita osvětlení ulic by byla pak nižší, což je asi otázkou zda u nás dovolují normy.
obecně			Námět na regulaci rozměru svíslého dopravního značení v ulicích a místech, kde se předpokládá nižší rychlost a není tedy nutná čitelnost „ve zlomku sekundy“ např. u parkovacích stání, zákazů zastavení atd. (Spatřeno nedávno např. v Bratislavě)
obecně			Apel na důležitost významu vyšší hustoty zastavení. A s tím souvisejícím snížení regulace např. v centru v podobě nutného parkování.
obecně			Nejasnost pojmu pohoda bydlení, kvalita prostředí, stísněné podmínky.
obecně			Jednotlivé stavební úřady se vzhledem k různorodosti řešené problematiky staví různě k výjimkám.
obecně			V otázce dělení pozemků a jejich přístupu na veřejně přístupnou pozemní komunikaci, ať se postupuje dle občanského zákoníku- když investor kupuje pozemek, měl by si zkontrolovat, že má pozemek potřebný přístup.
obecně			Apel na revidování ploch těžkého průmyslu v ÚPO (mimo předmět stavebních předpisů).
obecně			Ať je formulován pojem veřejné prostranství, včetně mapy, kde musí veřejná prostranství být.
obecně			Nastavit kritéria parkování dle potřeb města (parkovací zóny), ale bez možnosti výjimek.
obecně			Umožnění požadavku většího počtu parkovacích stání u RD ve vesnické zástavbě, aby se předešlo parkování ve veřejném prostranství.
obecně			Chybějící požadavek ÚPO na zpracování studie u zastavitelných ploch pro bydlení v okrajových částech města. Cílem je předejít nekoncepční zástavbě v území.
obecně			Vznik databáze výjimek, pro potřeby sdílení informací mezi stavebními úřady.
obecně			Definování lokálních a přístupových ulic včetně mapových výstupů, aby se předešlo budování ulic minimální šířky. Definice by sloužila jako podklad pro stavební úřady.
obecně			Požadavek na prostupnost krajiny pomocí limitu u souvislé zástavby nebo jiného uzavřeného celku.
obecně			Mapa s vyznačením pozemků a částí pozemků, na kterých lze stavět.
obecně			Velký apel, aby byla řešena problematika oslunění a denní osvětlení nejen ve stávající kompaktní
obecně			Nespokojenost k výpočtu parkovacích stání, konkrétně ke koeficientu automobilizace, který je dle ÚPO 1,25, což příliš navyšuje potřebný počet parkovacích stání.
obecně			Odborníci by uvítali, kdyby se nepoužíval instrument „výjimky“. Výjimka není vymahatelná a je uplatňovaná různě.
obecně			Mohlo by být další specifíkem barevný vizuál města (barevnost fasád)?
obecně			U inženýrských sítí by měly OSP řešit nejen podzemní, ale také nadzemní část.

Příloha č. 5

Ostravská specifika

Ostravská specifika

Verze ke dni 20.09.2023

Specifická struktura a rozmístění zástavby

Ostrava, jakožto město utvářené průmyslem, má na svém území specifické struktury zástavby, jako jsou například bývalé dělnické kolonie. Průmyslový rozvoj města taktéž zapříčinil, že byla sídliště plánována ve velké vzdálenosti od původní zástavby. V určitých místech na sebe zástavba nenavazuje, někde naopak zase navazuje velmi kontrastně a nepřírozně. Ostrava je specifická v tom, že disponuje velmi malou částí historické nebo kompaktní městské struktury. Naopak velmi výrazná část území je tvořena modernistickým a zahradním městem.

Možnost zohlednění v OSP:

OSP podrobněji definují nový pojem, se kterým pracuje Nový stavební zákon (dále jen NSZ), a tím je charakter území. OSP dále definují prvky, kterými je charakter území utvářen, a to především stavební čáry a výšky zástavby.

Složité územní podmínky a limity vycházející z důlní činnosti

Jedná se například o území s výstupem důlních plynů a důlní díla, poddolovaná území a úložná místa těžebního odpadu (haldy). Průmyslem je ovlivněno také hospodaření se srážkovými vodami.

Možnost zohlednění v OSP:

OSP mohou řešit tuto problematiku pouze nepřímo, anebo dílčím způsobem, stanovením minimálních požadavků na objekty výstupu důlních plynů.

Charakteristické panorama průmyslového města

Panorama Ostravy nebylo v minulosti cíleně komponováno, tak jak to známe z historických měst, ale bylo výrazně utvářeno průmyslovou činností. Na horizontu města se proto objevují bodové dominanty, čímž je Ostrava jedinečná.

Možnost zohlednění v OSP:

OSP zavedou výškové hladiny, stanoví výšky a upřesní výškové regulace.

Velké množství brownfieldů, průmyslových areálů a postindustriální krajiny

Na území Ostravy je aktuálně evidováno 124 brownfieldů. Dle dat MSID je rozloha brownfieldů v Ostravě přibližně 430 ha, což je přibližně 9 % rozlohy města. Většina brownfieldů se nachází přímo ve městě. Tyto plochy se vyznačují limity v užívání, například kontaminovanou půdou, snižují atraktivitu ostatních parcel a degradují okolí. Zároveň poskytují vysoký potenciál pro rozvoj uvnitř města. Ze strategického pohledu je pak nutno pracovat s tím, že ne všechny brownfieldy a průmyslové areály je vhodné zastavět a musí se určit, ve kterých případech je vhodné areály začlenit do struktury města, a kde naopak jako součást krajiny.

Možnost zohlednění v OSP:

OSP pomohou transformovat, nebo rozvíjet tato místa v souladu s cíli městských strategií (zejména cílů strategického plánu). Důležitým aspektem, které OSP zohlední, je také posílení specifického genia loci a historických hodnot Ostravy.

Naddimenzované dopravní stavby uvnitř města

Z důvodu ochrany před průmyslovou zátěží byla Ostravská sídliště umístěna daleko od původního centra. Jejich propojení s centrem města proběhlo formou mimoměstských silnic I. a II. třídy doplněných velkými nadzemními křižovatkami uvnitř města (např. Českobratrská X Bohumínská, mosty nad Místeckou ulicí, Frýdlantské mosty a další). Tyto stavby vycházejí z dnes již překonaného modernistického přístupu k plánování města a byly plánovány na výrazně větší počet obyvatel, než jakého Ostrava nakonec dosáhla.

V případech, kde jsou dnes tyto stavby nepříjemnou bariérou, spojenou také s vysokými náklady na údržbu, by měla být umožněna jejich transformace na klasické ulice městského charakteru. Tyto mají umožňovat kromě automobilové dopravy a tramvajového provozu také plynulý pohyb chodců a cyklistů, ať už v podélném nebo příčném směru, s dostatečnou pobytovou kvalitou a prostorem pro zeleň.

Možnost zohlednění v OSP:

OSP přinesou novou kategorizaci ulic na základě jejich významu v rámci celého města. Díky tomu bude možné definovat požadavky na to, jaké mají mít jednotlivé typy ulic šířky, charakter, vybavení apod. Tyto požadavky se uplatní při jejich budoucí přeměně na ulice městského charakteru.

Velké množství proluk a jiných prostorových rezerv

Proluky, společně s dalšími nevyužitými prostory, snižují atraktivitu území, degradují okolí a ekonomicky zatěžují město. Většina z nich se nachází v územích s kompaktní strukturou zástavby (centrum). Pokud bude město efektivně využívat své vnitřní rezervy, sníží tím finanční prostředky spojené s budováním technické a dopravní infrastruktury spojené s výstavbou mimo město.

Možnost zohlednění v OSP:

OSP usnadní dostavbu bloků a zástavbu proluk uvnitř kompaktní zástavby například úpravou odstupových vzdáleností staveb a dalších technických požadavků na stavby (např. oslunění).

Nároky na parkování omezující výstavbu uvnitř města

Proluky dnes často slouží pro zajištění parkovací kapacity okolních objektů a nelze je tedy zastavět (zajistit náhradu pro parkování). Dalším problémem je, že požadovaný počet parkovacích stání u novostaveb zdražuje výstavbu v ekonomickém kontextu Ostravy, a v tomto důsledku nestaví uvnitř města, ale spíše na jeho okraji.

Možnost zohlednění v OSP:

OSP zohlední specifické uspořádání Ostravy, které vyžaduje odlišné přístupy k výpočtu parkování v různých částech města. Stanoví požadavky na parkování v centru města, na sídlištích a v příměstských částech. Taktéž je vhodné stanovit minimální požadavky na formu a charakter parkování, případně podle druhu parkovacího stání určit v jakých místech se má parkování navrhovat, jestli má být součástí stavby, v podzemí, anebo na ulici jako parkování pro zákazníky, apod.

Malý rozsah a nedostatečné využívání kolektorů

V Ostravě se nedaří využívat stávající sdružené trasy inženýrských sítí (kolektory) a v tom důsledku ani budovat nové.

Možnost zohlednění v OSP:

OSP stanoví požadavky na veřejná a uliční prostranství a tím přímo ovlivní míru využívání kolektorů a povedou k iniciaci budování nových.

Velký podíl veřejných prostranství

Ostrava má výrazný podíl sídlištní zástavby (60 % obyvatel žije na sídlištích). S tímto typem zástavby je spojen také velký podíl nezastavěných ploch, které se nachází uvnitř města. Jedná se o volné zelené plochy, náměstí a zbytkové plochy, které je nutné udržovat za cenu vysokých finančních nákladů. Při vyšším poměru veřejných ploch je ekonomicky neúnosné udržovat všechny plochy v kvalitním stavu.

Možnost zohlednění v OSP:

OSP definují požadavky na veřejná prostranství a zároveň stanoví možnosti umísťování staveb vzhledem k jejich okolí. Z dlouhodobého hlediska tak umožní snižovat podíl veřejných prostranství a zvyšovat podíl soukromých a polosoukromých vnitrobloků.

Zelená Ostrava na soutoku čtyř velkých řek

Ostrava je také jedním z mála měst, kterými protékají hned čtyři významné nebo větší vodní toky. Kromě toho, že výrazně zasahují do struktury a uspořádání celého města, mají významný přírodně-rekreační potenciál. Ten však nemůže být plně využit, protože jejich okolí je do značné míry neprostupné. Obecně lze konstatovat, že Ostrava má množství zelených ploch, které navzdory svému potenciálu nejsou dostatečně atraktivní pro obyvatele a návštěvníky.

Možnost zohlednění v OSP:

OSP umožní klást důraz na lepší prostupnost území podél vodních toků a také prostupnost z města do volné krajiny.

Odliv obyvatel z města

Dle statistik ČSÚ neustále ubývá počet obyvatel a dle posledního sčítání obyvatel se lidé stále přesouvají na okraj města.

Možnost zohlednění v OSP:

OSP usnadní zástavbu uvnitř centra města a podpoří tak rozvoj různorodých a atraktivních forem bydlení.

Příloha č. 6

Právní analýzy

Právní analýzy

Verze ke dni 20.09.2023

Příprava Ostravských stavebních předpisů probíhá ve spolupráci s advokátní kanceláří HAVEL & PARTNERS s.r.o.

Advokátní kancelář byla požádána, aby posoudila a shrnula postup pořízení Ostravských stavebních předpisů pro Statutární město Ostrava. Viz níže-právní posouzení ze dne 11.1.2023.

Dále byly právní služby využity na posouzení a shrnutí rozsahu zmocnění města Ostrava k pořízení Ostravských stavebních předpisů. Viz níže-právní posouzení ze dne 7.8.2023.

Městský ateliér prostorového plánování a architektury

Nádražní 942/17

702 00 Ostrava – Moravská Ostrava

doručeno e-mailem

V Praze dne 11. ledna 2023

PŘÁVNÍ POSOUZENÍ POVAHY A PROCESU PŘIJÍMÁNÍ OSTRAVSKÝCH STAVEBNÍCH PŘEDPISŮ

Vážení,

HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář („HAVEL & PARTNERS“) byla Městským ateliérem prostorového plánování a architektury („Klient“) požádána, aby posoudila a shrnula postup pořízení tzv. ostravských stavebních předpisů („OSP“) pro Statutární město Ostrava.

1. PŘEDMĚT A ÚČEL POSOUZENÍ

Předmětem tohoto právního stanoviska je posouzení problematiky povahy a procesu přijímání prováděcího právního předpisu, ve kterém budou v souladu s § 152 odst. 2 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů („nový stavební zákon“) stanoveny podrobné požadavky na vymezení pozemků, požadavky na umístování staveb a technické požadavky na stavby („Požadavky na výstavbu“), a k jehož vydání je Ostrava nově zmocněna v § 152 odst. 2 a § 333 odst. 2 nového stavebního zákona.

Účelem tohoto posouzení je poskytnout Klientovi ucelený přehled právní úpravy OSP jako prováděcího právního předpisu k novému stavebnímu zákonu a jeho povahy a dále vymezení postupu při jeho přijímání městem Ostrava tak, aby Ostrava postupovala v zákonných mezích a přijala kvalitní prováděcí právní předpis, na základě kterého bude rozvoj území města Ostravy uzpůsoben co nejvíce místním podmínkám a tak, aby byla co nejvíce podpořena kvalita a užitná hodnota urbanismu, architektury a veřejného prostoru.

2. MANAŽERSKÉ SHRUTÍ

Pro přehlednost lze shrnout právní regulaci OSP následovně:

- (i) **Ostrava je nově dle zmocnění v § 152 odst. 2 a § 333 odst. 2 nového stavebního zákona oprávněna přijmout vlastní prováděcí právní předpis, který bude upravovat podrobné Požadavky na výstavbu aplikovatelné na jeho území, a to ve formě nařízení ve smyslu § 11 zákona o obcích. Ostrava je tak oprávněna stanovit tyto podrobné**

požadavky odlišně od prováděcího právního předpisu s celostátní působností (tj. vyhlášky Ministerstva pro místní rozvoj).

- (ii) Požadavky na výstavbu stanovené v OSP budou muset být zcela v souladu se základními požadavky dle nového stavebního zákona stanovenými zejména v § 139 – 151 nového stavebního zákona.
- (iii) OSP budou ve vztahu speciality k celostátnímu prováděcímu právnímu předpisu (připravované vyhlášce Ministerstva pro místní rozvoj), který se aplikuje subsidiárně, nestanoví-li OSP odchýlnou úpravu. To znamená, že v případě, kdy Ostrava vydá prováděcí právní předpis, který stanoví podrobné Požadavky na výstavbu, použije se tento prováděcí právní předpis namísto právního předpisu s celostátní působností. Avšak v případě, že některé požadavky Ostrava v tomto předpisu nestanoví, aplikuje se obecný prováděcí právní předpis s celostátní působností. OSP tak nemusí obsáhnout celou problematiku Požadavků na výstavbu autonomně, jako tomu bylo v případě PSP, ale na situace neupravené OSP se použije celostátní regulace.
- (iv) OSP budou moci být jako technický prováděcí právní předpis schváleny a přijaty až poté, co budou řádně notifikovány Komisi EU prostřednictvím Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví a po uplynutí tříměsíční lhůty dle Směrnice. Pokud by byly OSP přijaty bez toho, aniž by byly notifikovány Komisi, případně by byly přijaty dříve, než uplyne uvedená lhůta, mohli by se jejich adresáti domáhat jejich neaplikovatelnosti a nevynutitelnosti před soudy a MMR by v rámci svého dozoru ve smyslu § 300 nového stavebního zákona mohlo pozastavit účinnost OSP.
- (v) Proces vydání nařízení OSP lze shrnout v jednotlivých krocích následovně:
 1. Příprava návrhu
 2. Předložení návrhu k připomínkám
 3. Zapracování případných připomínek, úprava a finalizace návrhu
 4. Notifikace Komisi
 5. Předložení návrhu k projednání a schválení Radě
 6. Schválení Radou
 7. Vyhlášení ve Sbírce dle zákona o sbírce právních předpisů územně samosprávných celků a zaslání finálního znění Komisi
 8. Nabytí účinnosti.

3. ZÁKLADNÍ POPIS SITUACE

Dle současně platného stavebního zákona, tj. zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů („**stavební zákon 2006**“), jsou obecné požadavky na využívání území, technické požadavky na stavby a obecné technické požadavky zabezpečující bezbariérové užívání staveb¹ („**Obecné požadavky na výstavbu SZ 2006**“) stanoveny prováděcími právními předpisy, které jsou vydány ve formě vyhlášky Ministerstva pro místní rozvoj („**MMR**“), a to s celostátní působností. Výjimkou je pouze hlavní město Praha, které bylo již ve stavebním zákoně 2006 zmocněno k vydání vlastního prováděcího právního předpisu ve formě nařízení². Praha pro tyto účely přijala nařízení č. 10/2016 Sb. hl. m.

¹ Viz § 2 odst. 2 písm. e) stavebního zákona 2006.

² Viz § 194 písm. e) stavebního zákona 2006.

Prahy, kterým se stanovují obecné požadavky na využívání území a technické požadavky stavby v hlavním městě Praze (pražské stavební předpisy), ve znění pozdějších předpisů („PSP“). Vyhlášky MMR stejně jako PSP následně v případě některých Obecných požadavků na výstavbu SZ odkazují na české technické normy, které tím fakticky zezávazňují.

V návaznosti na odbornou diskusi a diskusi na úrovni dalších velkých českých měst zákonodárce vyslyšel potřebu velkých měst a v novém stavebním zákoně zmocnil k vydání vlastního právního předpisu kromě Prahy též Statutární město Ostrava a Statutární město Brno³. Možnost těchto velkých měst stanovit si vlastním prováděcím právním předpisem Požadavky na výstavbu odchylně od vyhlášky s celostátní působností, shledáváme jako velice přínosnou, neboť velká statutární města si budou moci upravit pravidla tak, aby mohl být rozvoj na jejich území uzpůsoben co nejvíce místním podmínkám a aby podporoval kvalitu a užitnou hodnotu urbanismu, architektury a veřejného prostoru, což jsou hodnoty a témata, která jsou obecně oceňována právě na PSP. PSP získaly hned po jejich vydání v r. 2016 Českou cenu za architekturu s odůvodněním, že se jedná se *o mimořádný pokus o významné zkvalitnění výstavby a veřejného prostoru*.⁴

4. PRÁVNÍ POSOUZENÍ POVAHY OSP JAKO PROVÁDĚCÍHO PRÁVNÍHO PŘEDPISU K NOVÉMU STAVEBNÍMU ZÁKONU

Dle současně platného stavebního zákona jsou Obecné požadavky na výstavbu SZ 2006 stanoveny prováděcími právními předpisy ve formě vyhlášky MMR, a to:

- vyhláškou č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů;
- vyhláškou č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění pozdějších předpisů;
- vyhláškou č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb, ve znění pozdějších předpisů.

Odlišně od celostátní právní úpravy má tyto požadavky na základě zmocnění ve stavebním zákoně 2006 upraveny v současné době pouze Praha v PSP.

Současné znění nového stavebního zákona přináší v této oblasti řadu novinek. První novinkou oproti stavebnímu zákonu 2006 je zakotvení alespoň základů stavebního práva hmotného, které stanoví základní Požadavky na výstavbu přímo do zákona (§ 137 a násl. nového stavebního zákona), přičemž podrobné požadavky pak mají stanovit příslušné prováděcí právní předpisy. Prováděcím právním předpisem dle § 152 odst. 1 nového stavebního zákona bude vyhláška s celostátní působností, k jejímuž vydání bude dle § 333 odst. 1 nového stavebního zákona příslušné zřejmě MMR. V současném platném znění nového stavebního zákona je sice k vydání prováděcího právního předpisu zmocněn Nejvyšší stavební úřad, avšak v aktuálně projednávané věcné novele nového stavebního zákona, která je v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR předložena jako sněmovní tisk č. 330, je navrhováno jeho zrušení a jeho působnost a pravomoci by mělo vykonávat právě MMR. Vzhledem k tomu, že tato plánovaná změna má zjevně v Parlamentu širokou podporu, předpokládáme pro účely tohoto stanoviska, že i takto bude přijata. I proto pracujeme s předpokladem, že Nejvyšší stavební úřad zřízen nebude a jeho roli bude zastávat MMR.

³ Viz § 152 odst. 2 a § 333 odst. 2 nového stavebního zákona.

⁴ [Představujeme výjimečné počiny České ceny za architekturu – Pražské stavební předpisy - Česká cena za architekturu \(ceskacenaarchitekturu.cz\).](http://ceskacenaarchitekturu.cz)

Výjimku k přijetí odchylné právní úpravy od vyhlášky s celostátní působností mají nově kromě Prahy též Ostrava a Brno, které na základě zmocnění v § 152 odst. 2 a § 333 odst. 2 nového stavebního zákona mohou přijmout svůj vlastní prováděcí právní předpis ve formě nařízení.

4.1 OSP JAKO PROVÁDĚCÍ PRÁVNÍ PŘEDPIS K NOVÉMU STAVEBNÍMU ZÁKONU VE FORMĚ NAŘÍZENÍ

Ustanovení § 333 odst. 2 nového stavebního zákona mimo jiné stanoví, že „*hlavní město Praha, statutární město Brno a statutární město Ostrava mohou v přenesené působnosti vydat nařízení k provedení § 152 odst. 2.*“⁵. Nový stavební zákon pracuje se slovesem „mohou“, což znamená, že Ostrava nemá povinnost vlastní prováděcí právní předpis přijmout, ale má naopak možnost tak učinit. Pokud vlastní prováděcí právní předpis Ostrava přijme, aplikuje se tento prováděcí právní předpis namísto prováděcího právního předpisu s celostátní působností (k subsidiaritě viz bod 4.3 tohoto právního posouzení). Nestalo-li by se tak, uplatní se pravidlo § 152 odst. 3 a Požadavky na výstavbu by byly pro Ostravu stanoveny na základě prováděcího právního předpisu (vyhlášky) vydaného podle § 152 odst. 1 nového stavebního zákona s celostátní působností.

Z druhé části citovaného ustanovení výslovně vyplývá, že prováděcí právní předpis musí mít formu nařízení vydaného v přenesené působnosti obce dle § 11 zákona č. 128/2000 Sb., zákon o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů („**zákon o obcích**“). I kdyby v novém stavebním zákoně nebylo výslovně stanoveno, že prováděcím právním předpisem má být konkrétně nařízení, nepřipadala by v úvahu ani jiná forma prováděcího právního předpisu, a to již z hlediska obecné pravomoci obcí k vydávání podzákonných právních předpisů.

V samostatné působnosti obec vydává obecně závazné vyhlášky⁵ a v přenesené působnosti pak nařízení⁶. Obecně závazné vyhlášky obcí nejsou prováděcími právními předpisy, neboť mohou upravovat vše, co spadá do samostatné působnosti obce, aniž by k tomu bylo třeba jakékoliv zákonné zmocnění, a naopak neslouží k provedení zákona, což potvrzuje i odborná komentářová literatura⁷. Naproti tomu prováděcí právní předpisy slouží právě k provedení zákonů a „*mohou upravovat pouze to, co výslovně předpokládá zmocňovací ustanovení, resp. zákon jako takový, k jehož provedení jsou vydávána.*“⁸. Hlavním smyslem vydání nařízení dle § 11 zákona o obcích je na základě zákonného zmocnění konkretizovat problematiku, která je v základních rysech vymezena zákonem, jímž je obec k vydání takového nařízení zmocněna⁹.

Z výše uvedených skutečností je tedy zřejmé, že OSP mohou mít výhradně formu nařízení města Ostravy vydaného dle § 11 zákona o obcích, neboť to jednoduše stanoví výslovně ustanovení § 333 odst. 2 nového stavebního zákona, a navíc Ostrava jako obec není zmocněna k vydávání jiných prováděcích právních předpisů než nařízení.

⁵ Viz čl. 104 odst. 3 Ústavy: „*Zastupitelstva mohou v mezích své působnosti vydávat obecně závazné vyhlášky.*“ a § 10 zákona o obcích.

⁶ Viz čl. 79 odst. 3 Ústavy jsou prováděcími právními předpisy, které „*Ministerstva, jiné správní úřady a orgány územní samosprávy mohou na základě a v mezích zákona vydávat právní předpisy, jsou-li k tomu zákonem zmocněny.*“ a § 11 zákona o obcích.

⁷ Viz VEDRAL, Josef. § 10 [Obecně závazné vyhlášky]. In: VEDRAL, Josef, VÁŇA, Luboš, BŘEŇ, Jan, PŠENIČKA, Stanislav. Zákon o obcích (obecní zřízení). 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2008, s. 72.

⁸ Viz VEDRAL, Josef. § 11 [Nařízení obce]. In: VEDRAL, Josef, VÁŇA, Luboš, BŘEŇ, Jan, PŠENIČKA, Stanislav. Zákon o obcích (obecní zřízení). 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2008, s. 95.

⁹ Viz HEJČ, David. § 11 [Nařízení obce]. In: POTĚŠIL, Lukáš, FUREK, Adam, HEJČ, David, CHMELÍK, Václav, RIGEL, Filip, ŠKOP, Jiří. Zákon o obcích. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 71, marg. č. 2.

4.2 ROZSAH ZMOCNĚNÍ A PRÁVNÍ ÚPRAVY V OSP

Nový stavební zákon na rozdíl od stavebního zákona 2006 obsahuje též úpravu tzv. stavebního práva hmotného, které je doposud upraveno v prováděcích právních předpisech. Základní hmotněprávní Požadavky na výstavbu jsou v základní rovině upraveny v § 139 – 151 nového stavebního zákona a podrobné požadavky budou upraveny právě prováděcím právním předpisem vydaným dle § 152 nového stavebního zákona.

Podrobné Požadavky na výstavbu, které budou upraveny v prováděcím právním předpise přijatém dle § 152 odst. 1 nebo odst. 2 nového stavebního zákona, nesmí být stanoveny odchylně, respektive v rozporu se základními Požadavky na výstavbu, které jsou stanoveny přímo v § 139 - 151 nového stavebního zákona. Prováděcí právní předpis, ať už s celostátní nebo lokální působností, může stanovit pouze takové podrobné Požadavky na výstavbu, které budou zcela v souladu se základními zákonem stanovenými požadavky, neboť tyto požadavky podrobně provádí, ale nenahrazuje je. Uvedené vyplývá již ze samotné podstaty prováděcího předpisu, který může být dle čl. 79 odst. 3 Ústavy vydán příslušnými orgány, které mohou na základě a v mezích zákona vydávat právní předpisy, jsou-li k tomu zákonem zmocněny.

Požadavky na výstavbu jsou právě z tohoto důvodu často zakotveny v novém stavebním zákoně natolik obecně, aby mohly sloužit právě jako zákonný základ pro jejich detailní provedení podzákonným předpisem. Např. ustanovení § 140 odst. 3 písm. a) nového stavebního zákona zakotvuje obecné pravidlo, dle kterého: „*Stavební pozemek se vždy vymezuje tak, aby na něm bylo vyřešeno umístění odstavných a parkovacích stání pro účel využití pozemku a užívání staveb na něm umístěných.*“ Tím dává toto ustanovení prostor podzákonné regulaci, která přesně vymezí, jaký počet parkovacích míst se vyžaduje pro specifikované účely využití pozemku.

Jiná ustanovení již ale stanoví konkrétní pravidla, která lze aplikovat přímo. Např. § 142 odst. 2 nového stavebního zákona stanoví: „*Je-li to technicky možné a není-li to v rozporu s charakterem území, vymezují se v nově zakládaných ulicích a při celkových stavebních úpravách stávajících ulic pozemky tvořící výsadbový pás pro stromy nebo jinou veřejnou zeleň.*“

Podle § 152 odst. 2 ve spojení s § 333 odst. 2 nového stavebního zákona je tak Ostrava oprávněna stanovit podrobné Požadavky na výstavbu odlišně od prováděcího právního předpisu s celostátní působností, ale současně zcela v souladu se základními požadavky stanovenými v § 139 – 151 nového stavebního zákona.

4.3 VZTAH SUBSIDIARITY OSP K CELOSTÁTNÍ VYHLÁŠCE

Aktuálně je dle stavebního zákona 2006 oprávněna mít Obecné požadavky na výstavbu SZ 2006 upravené odlišně od vyhlášek MMR s celostátní působností pouze Praha. Praha pro tyto účely přijala PSP a dle stavebního zákona 2006 se jedná o výhradní aplikaci PSP namísto vyhlášek s celostátní působností, neboť stavební zákon 2006 nestanoví subsidiární aplikace celostátních vyhlášek vůči PSP.

Nový stavební zákon toto pravidlo prolamuje a prováděcí právní předpisy územních samosprávných celků, které jsou zmocněny ke stanovení Požadavků na výstavbu odlišně od celostátní právní úpravy v připravovaném prováděcím právním předpisu, budou nyní nově ve vztahu speciality k celostátnímu prováděcímu právnímu předpisu, který se při jejich mlčení použije subsidiárně. Zásada subsidiarity je zakotvena v § 152 odst. 3 nového stavebního zákona: „*Prováděcí právní předpis podle odstavce 1 nebo jeho jednotlivá ustanovení se použijí, nestanoví-li prováděcí právní předpis podle odstavce 2 jinak.*“

Citované ustanovení je nutné vykládat tak, že v případě, kdy Ostrava vydá prováděcí právní předpis, který stanoví podrobné Požadavky na výstavbu, použije se tento prováděcí právní předpis namísto právního předpisu s celostátní působností. Avšak v případě, že některé požadavky Ostrava nestanoví, aplikuje se obecný prováděcí právní předpis s celostátní působností. Jinými slovy OSP nemusí obsáhnout celou problematiku Požadavků na výstavbu

autonomně, jako tomu bylo v případě PSP, nicméně na situace neupravené v OSP se použije celostátní regulace.

V případě přijetí OSP se tak dle výše rozvedené zásady subsidiarity primárně použijí OSP namísto vyhlášky s celostátní působností, avšak pokud OSP nebudou některé požadavky upravovat, použije se v tomto rozsahu vyhláška s celostátní působností. Z toho vyplývá i fakt, že pokud OSP záměrně nebudou chtít stanovit určitý Požadavek na výstavbu (např. normové proslunění bytů, které je obtížné v centrech měst s historickou vícepodlažní zástavbou a běžnou uliční frontou dosáhnout), pak musí tuto skutečnost aktivně vyjádřit, jinak by se použila celostátní regulace.

Při přípravě OSP tak bude nezbytné zvážit, zda pojmout úpravu v OSP jako komplexní, která již neponechá žádný prostor pro subsidiární použití celostátních vyhlášek, nebo jen významně stručnější a specifickou, která upraví pouze potřebné odchylky pro Ostravu a ve zbytku využije subsidiární celostátní regulaci. Definitivní rozhodnutí bude třeba učinit až po seznámení se a vyhodnocení obsahu nové celostátní vyhlášky. V každém případě bude žádoucí a vhodné koordinovat přípravu OSP se zněním celostátní prováděcí vyhlášky.

4.4 PROCES VYDÁNÍ OSP VE FORMĚ NAŘÍZENÍ

OSP budou vydány formou nařízení Rady statutárního města Ostravy. Proces přijetí nařízení bude v případě OSP obdobný, jako v případě jiného běžného nařízení města Ostrava. Jelikož co do technických požadavků na výstavbu se bude jednat o technický právní předpis, který může zasahovat do volného pohybu zboží, jež je spojeno s výstavbou, bude přijetí OSP podléhat notifikaci Komise dle Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (kodifikované znění), ve znění pozdějších předpisů („**Směrnice**“). Nutnost takto postupovat již byla ostatně potvrzena dříve při přijímání PSP¹⁰.

OSP budou vydány jako nařízení města v přenesené působnosti a při jeho vydání se bude Ostrava řídit zákony a jinými právními předpisy. Vydávání nařízení je upraveno především zákonem o obcích a Statutem města Ostravy („**Statut**“).

Schvalování nařízení spadá dle § 102 odst. 2 písm. d) zákona o obcích do působnosti rady města. Je na uvážení města Ostravy, kdo bude zpracovatelem návrhu OSP. Běžně jsou zpracovatelem návrhů nařízení věcně příslušné odbory Magistrátu, popřípadě jejich zaměstnanec nebo skupina zaměstnanců¹¹, ale jistě jím může být i organizace k tomu určená (nabízí se Klient, obdobně jako byl zpracovatelem PSP IPR Praha), případně i jakýkoli jiný externí subjekt na dodavatelské bázi. Zpracovatel OSP by měl disponovat znalostmi a odborností v oblasti přijímaného prováděcího právního předpisu, a to jak věcnou, tak i právní, resp. legislativní. Není vyloučeno, naopak je vysoce žádoucí, aby Ostrava v souvislosti s přípravou OSP oslovila též externí odborníky z oblasti legislativy a práva, urbanismu, stavebnictví, architektury, ale např. i krajinářství a dalších příslušných oblastí. Jelikož se jedná o právní předpis, měl by být návrh OSP zpracován v souladu s Legislativními pravidly vlády, byť nejsou pro Ostravu formálně závazná. Jde nicméně o vyjádření legislativní uzance a *best practice* při tvorbě právních předpisů.

¹⁰ Praha přijala původní PSP v r. 2014, aniž by jejich návrh předem notifikovala Komisi, a proto MMR vyzvalo Prahu k nápravě a následně v r. 2015 i pozastavilo účinnost PSP. Praha tak musela dodatečně PSP notifikovat Komisi a zvolila k tomu přijetí nových PSP, které nahradily ty původní – platné, ale neúčinné (byť nakonec se ukázalo, že notifikace nebyla obsahově nijak problematická a šlo spíše jen o formálně-administrativní proceduru, s níž je ovšem třeba počítat, zejména v rámci časového harmonogramu).

¹¹ Viz metodická pomůcka Ministerstva vnitra „Pravidla pro vydávání právních předpisů obcí, krajů a hlavního města Prahy“, dostupné z: [https://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/vyhlavovani_prirodnych_rezervaci_metodika/\\$FILE/OZCHP-Pravidla_pro_vydavani_prav_perdpisu_obci_kraju-20111222.pdf](https://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/vyhlavovani_prirodnych_rezervaci_metodika/$FILE/OZCHP-Pravidla_pro_vydavani_prav_perdpisu_obci_kraju-20111222.pdf).

Stanoví-li tak zvláštní zákon, procesu zpracování návrhu nařízení se mohou účastnit též státní orgány¹². Nový stavební zákon v žádném ustanovení nezakotvuje oprávnění jakéhokoliv státního orgánu podílet se na přípravě prováděcích právních předpisů územních samosprávných celků dle § 152 odst. 2 nového stavebního zákona. Pokud nebude do doby plné účinnosti nového stavebního zákona provedena jeho změna v tomto směru (a to se prozatím nenavrhuje), domníváme se, že procesu přípravy návrhu OSP se nemusí povinně ze zákona účastnit žádný orgán státní správy. Je tak na uvážení města Ostravy, zda návrh zašle i dalším institucím, například stavebním úřadům městských částí, krajskému úřadu jako nadřízenému správnímu orgánu, MMR jako orgánu dozoru apod. Návrh PSP tak byl např. podroben připomínkám městských částí, stavebních úřadů, MMR a dotčené odborné i široké veřejnosti¹³.

Domníváme se, že postup Prahy byl v tomto případě vhodný. Sice se tím zvýšila administrativní náročnost příprav, vypořádání a zapracování jednotlivých připomínek, avšak jak jednotlivé stavební úřady, tak odborná veřejnost vnesla k návrhu řadu nosných podnětů ze své praxe. Doporučovali bychom proto s ohledem na význam OSP zvážit, aby byl jejich návrh na rozdíl od běžných nařízení vydávaných Ostravou podroben připomínkám stavebních úřadů městských částí, krajského úřadu Moravskoslezského kraje, MMR a odborné i široké veřejnosti.

Dozor nad vydáváním a obsahem OSP má mít dle aktuálně platného, nicméně prozatím neúčinného § 300 nového stavebního zákona ve spojení s § 125 zákona o obcích Nejvyšší stavební úřad („NSÚ“). Tento je sice součástí platného práva, nicméně v aktuálně projednávané věcné novele nového stavebního zákona, která je v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR předložena jako sněmovní tisk č. 330 („Věcná novela NSZ“),¹⁴ je navrhováno zrušení NSÚ, přičemž jeho pravomoci má převzít MMR. V tomto smyslu by bylo vhodné návrh OSP zaslat k připomínkám i tomuto dozorovému orgánu. Zákon tuto povinnost sice nestanoví, avšak MMR v rámci dozoru nad vydáváním a obsahem PSP mělo k návrhu připomínky. Jejich vypořádání pak přijímání OSP usnadní, resp. eliminuje riziko nesouhlasu MMR, který by se mohl následně projevit v úkonech dozoru a v krajním případě i pozastavení účinnosti (sistaci) PSP (jako se to stalo v r. 2015 s PSP) či i podání návrhu na jejich případné zrušení.

Sválené nařízení se vyhláší dle § 2 odst. 1 zákona č. 35/2021 Sb., o Sbírce právních předpisů územních samosprávných celků a některých správních úřadů, ve znění pozdějších předpisů („zákon o sbírce předpisů ÚSC“), ve sbírce právních předpisů územních samosprávných celků a některých správních úřadů („Sbírka“) a dnem jeho vyhlášení nabude v souladu s § 4 odst. 1 tohoto zákona platnosti. Účinnosti nařízení nabyde v souladu s § 4 odst. 2 zákona o sbírce předpisů ÚSC počátkem patnáctého dne následujícího po dni jeho vyhlášení, nebude-li stanovena účinnost pozdější.

4.5 NOTIFIKACE OSP KOMISI

Podle čl. 5 odst. 1 Směrnice jsou členské státy Evropské unie povinny neprodleně sdělit Komisi EU každý návrh technického předpisu a současně jí sdělit i důvody, pro které je nezbytné takový technický předpis přijmout, pokud již nebyly uvedeny v samotném návrhu. Jelikož OSP budou upravovat požadavky na vymezení pozemků, umístování staveb a zejména technické požadavky na stavby, které mohou zasahovat do volného pohybu zboží, jež je s výstavbou spojeno, a je proto třeba zabránit vytvoření překážek obchodu s těmito

¹² Například § 26 odst. 2 písm. i) zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, stanoví, že hasičský záchranný sbor kraje zpracovává podklady k vydání právních předpisů pro příslušné správní orgány kraje v oblastech, které vymezuje zákon.

¹³ Viz odůvodnění PSP.

¹⁴ Viz <https://www.psp.cz/sqw/historie.sqw?o=9&T=330>.

komoditami, budou OSP z tohoto důvodu podléhat notifikační povinnosti dle Směrnice, stejně jako PSP.

Pro účely plnění notifikační povinnosti dle Směrnice je v každém členském státu zřízeno kontaktní místo (normalizační instituce), které je povinno oznámit Komisi veškeré jemu předložené žádosti týkající se vypracování technických specifikací nebo normy pro určité výrobky za účelem přijetí technického předpisu pro tyto výrobky, jako návrhy technických předpisů, a uvedou důvody pro jejich přijetí¹⁵.

V České republice je tímto kontaktním místem dle zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů („**zákon č. 22/1997 Sb.**“)¹⁶ Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví („**Úřad**“). Orgány územních samosprávných celků, tedy i orgány města Ostrava, jsou jedním ze subjektů, které jsou povinny předávat Úřadu informace o návrzích a návrhy technických předpisů¹⁷.

Proces oznámení Úřadu a notifikace Komisi je podrobně popsán na webových stránkách Úřadu ([link](#)). Oznámení se předkládá na standardizovaném formuláři. Komisi, a tedy i Úřadu, je technický předpis předkládán vždy jako návrh, nikoliv finální schválená podoba předpisu. K návrhu prováděcího právního předpisu je předkládán vždy i právní předpis, na základě kterého byl orgán zmocněn k vydání prováděcího právního předpisu¹⁸.

Komisi musí být sděleny jakékoliv změny předloženého návrhu technického předpisu, které by zásadně změnily oblast jeho působnosti, zkrátily původně předpokládanou dobu jeho zavedení nebo byly doplněny či zpřísněny specifikace nebo požadavky¹⁹. Domníváme se, že návrh by měl být oznámen a předložen Komisi až ve fázi, kdy se již nebudou předpokládat jeho zásadnější změny, neboť jakékoliv tyto změny musí být Komisi (prostřednictvím Úřadu) sděleny a předloženy a současně by mohly mít vliv na délku lhůty, ve které je zakázáno technický předpis přijmout (viz níže).

Při určení doby předložení návrhu je nutné vzít v úvahu, že od doby, co byl technický předpis notifikován Komisi, začíná běžet tříměsíční lhůta, ve které nemůže být technický předpis přijat²⁰. Návrh je následně zveřejněn v databázi na webových stránkách Komise. Jako vzor lze uvést následující notifikaci PSP (viz [link](#)).

V tříměsíční lhůtě mohou Komise a členské státy k návrhu předpisu uplatnit připomínky, které mají sice doporučující charakter, avšak měly by být v co největší míře vzaty v úvahu při přípravě technického předpisu²¹. V případě PSP však žádné takové připomínky jiných států vzneseny nebyly, a není to tak příliš pravděpodobné ani v případě Ostravy. Notifikující

¹⁵ Viz čl. 4 Směrnice: „Členské státy oznámí Komisi v souladu s čl. 5 odst. 1 veškeré žádosti podané normalizačním institucím týkající se vypracování technických specifikací nebo normy pro určité výrobky za účelem přijetí technického předpisu pro tyto výrobky, jako návrhy technických předpisů, a uvedou důvody pro jejich přijetí.“

¹⁶ Viz § 7 odst. 4 zákona č. 22/1997 Sb.

¹⁷ Viz § 7 odst. 1 zákona č. 22/1997 Sb.

¹⁸ Viz čl. 5 odst. 1 Směrnice: „[...] Je-li to vhodné a nebylo-li tak již učiněno předchozím sdělením, oznámí členské státy současně Komisi znění základních právních předpisů, které jsou zásadně a přímo dotčeny, pokud je znalost těchto znění nezbytná pro posouzení účinků navrhovaného technického předpisu.“

¹⁹ Viz čl. 5 odst. 1 Směrnice: „[...] Členské státy sdělí Komisi v souladu s podmínkami uvedenými v prvním a druhém pododstavci tohoto odstavce znovu návrh technického předpisu, provedou-li v něm změny, které zásadně změní oblast jeho působnosti, zkrátí původně předpokládanou dobu jeho zavedení nebo doplní či zpřísní specifikace nebo požadavky.“

²⁰ Viz čl. 6 odst. 1 Směrnice: „Členské státy odloží přijetí návrhu technického předpisu o tři měsíce ode dne, kdy Komise obdrží sdělení podle čl. 5 odst. 1.“

²¹ Viz čl. 5 odst. 2 Směrnice: „Komise a členské státy mohou členskému státu, který předložil návrh technického předpisu, předat připomínky, které tento členský stát vezme v co největší míře v úvahu při následné přípravě technického předpisu.“

stát je pak Komisí vyzýván k tomu, aby na připomínky odpověděl, tj. zaslal vyjádření, zda tyto připomínky vzal či nechal v úvahu a proč.

K návrhu předpisu mohou Komise a členské státy uplatnit též podrobné stanovisko, domnívají-li se, že návrh technického předpisu může vytvořit překážky volného pohybu zboží na vnitřním trhu. Ani k tomu však v případě PSP nedošlo. Původní doba pozastavení prací v délce tří měsíců může být dále prodloužena o jeden nebo o tři měsíce podle toho, do jaké kategorie technický předpis patří²². Zároveň je členský stát povinen podat Komisi zprávu o opatřeních, která na základě těchto podrobných stanovisek hodlá přijmout.

Poté, co uplyne stanovená tříměsíční lhůta (nebo delší), může být technický předpis přijat. Finální znění technického předpisu musí být neprodleně zasláno Komisi²³. V případě, že technický předpis není řádně notifikován Komisi v souladu s čl. 5 Směrnice, mohou se jednotlivci dle SDEU dovolávat ustanovení čl. 5 a 6 Směrnice před národními soudy, respektive se mohou dovolávat toho, že je takový předpis vůči nim neaplikovatelný a nevytížitelný. Konkrétně ve výše citovaném rozsudku SDEU uzavřel, že:

„S přihlédnutím k výše uvedeným úvahám je namístě dojít k závěru, že směrnice 83/189 musí být vykládána v tom smyslu, že porušení povinnosti oznámení způsobuje nepoužitelnost dotčených technických předpisů, takže nemohou být namítány vůči jednotlivcům.“²⁴.

OSP mohou být jako technický prováděcí právní předpis schváleny a přijaty až poté, co budou řádně notifikovány Komisi prostřednictvím Úřadu a po uplynutí tříměsíční lhůty dle Směrnice (nebude-li tato lhůta ještě prodloužena, což však neočekáváme). Pokud by byly OSP přijaty bez toho, aniž by byly notifikovány Komisi, případně byly přijaty dříve, než uplyne stanovená lhůta, mohli by se jejich adresáti domáhat jejich neaplikovatelnosti a nevytížitelnosti před soudy a NSÚ/MMR by v rámci svého dozoru ve smyslu § 300 nového stavebního zákona mohl pozastavit účinnost OSP, jako se to stalo s PSP.

Proces notifikace lze shrnout v jednotlivých krocích následovně:

- 1. Zaslání návrhu OSP a souvisejících informací Úřadu;**
- 2. Notifikace OSP Komisi ze strany Úřadu;**
- 3. Běh lhůty pro uplatnění připomínek nebo podrobných stanovisek Komise a členských států (3 měsíce, nebyla-li lhůta prodloužena);**
- 4. Průběžné vyhodnocení a případné zohlednění připomínek a podrobných stanovisek (ty se však spíše neočekávají) do návrhu OSP;**
- 5. Zaslání finálního znění vyhlášených OSP Komisi.**

4.6 HARMONOGRAM PŘÍPRAVY A PŘIJÍMÁNÍ OSP

Nic nevylučuje, a dokonce se nabízí, aby proces přijímání OSP probíhal ještě před účinností zmocňovacího ustanovení v § 333 nového stavebního zákona, aby byly vydány a nabyly platnosti ještě před tímto datem a aby pak nabyly účinnosti ve stejný den, jako zmocňovací ustanovení. Samotné zmocňovací ustanovení v § 333 nového stavebního zákona sice nabývá účinnosti dle návěti § 335 nového stavebního zákona dnem 1. 7. 2023, ale v důsledku přechodného období podle § 334a nového stavebního zákona, ve znění jeho „odkládací“ novely č. 195/2022 Sb. („**Novela NSZ**“) bude fakticky realizovatelné až od 1. 7. 2024 (blíže viz kapitola 7.2.).

²² Viz čl. 6 odst. 2 Směrnice.

²³ Viz čl. 5 odst. 1 Směrnice.

²⁴ Viz rozsudek SDEU C-194/94 ve věci CIA Security International SA v Signalson SA and Securitel SPRL.

Novelou NSZ bylo zavedeno tzv. přechodné období použitelnosti nového stavebního zákona na dobu od 1. 7. 2023 do 30. 6. 2024 („**Přechodné období**“), ale nebyla odložena účinnost celého nového stavebního zákona jako takového, avšak ustanovení, na základě kterých je Ostrava zmocněna k vydání nařízení (tj. § 152 odst. 2 a § 333 odst. 2 nového stavebního zákona), nabývají účinnosti již 1. 7. 2023. OSP tak mohou být přijaty kdykoliv po nabytí účinnosti nového stavebního zákona. Jinou otázkou je však jejich aplikace s ohledem na zavedení Přechodného období.

Obecně platí, že správní řízení, tedy i řízení dle stavebního zákona, jsou vedena dle právních předpisů platných ke dni zahájení řízení. Tento základní princip může být v případě změny právní úpravy prolomen v přechodných ustanoveních nové právní úpravy. Přechodné ustanovení § 330 odst. 1 nového stavebního zákona stanoví, že „*Řízení a postupy zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle tohoto zákona.*“. Pro účely tohoto ustanovení se dnem nabytí účinnosti dle § 334a odst. 2 nového stavebního zákona rozumí fakticky až 1. 7. 2024. Podle tohoto obecného přechodného ustanovení tak platí, že řízení sice zahájena před 1. 7. 2024, ale nedokončená, by měla být dále vedena a dokončena již dle nového stavebního zákona a jeho prováděcích právních předpisů.

Dle ustanovení § 334a odst. 3 nového stavebního zákona platí, že „*Ve věcech týkajících se záměrů podle tohoto zákona se v přechodném období postupuje podle dosavadních právních předpisů s výjimkou věcí týkajících se vyhrazených staveb uvedených v příloze č. 3 k tomuto zákonu, staveb s nimi souvisejících a staveb tvořících s nimi soubor staveb.*“. Toto ustanovení tedy odložilo postup dle nového stavebního zákona u všech staveb do 30. 6. 2024, kromě staveb vyhrazených, u kterých by se již od 1. 7. 2023 mělo postupovat dle nového stavebního zákona a jeho prováděcích právních předpisů.

I kdyby byly OSP přijaty ihned po nabytí účinnosti nového stavebního zákona (tj. 1. 7. 2023), mohly by být dle současného znění nového stavebního zákona aplikovány až od 1. 7. 2024. Pouze na vyhrazené stavby by mohly být OSP aplikovány již od jejich přijetí, což jsou však potenciálně jen marginální situace. Lze proto doporučit, aby OSP nabyly účinnosti až dnem 1. 7. 2024, kdy bude podle nich možné, resp. nutné postupovat u všech staveb.

Pokud by OSP nabyly účinnosti později (tj. až po 1. 7. 2024), mohlo by to vyvolat četné aplikační komplikace, a to zejména z toho důvodu, že by se mohlo stát, že by se dle současného znění nového stavebního zákona na řízení zahájená od 1. 7. 2024 do doby nabytí účinnosti OSP by byla aplikována vyhláška s celostátní působností přijatá dle nového stavebního zákona, a teprve na řízení zahájená od nabytí účinnosti OSP by bylo možné aplikovat OSP. To by zkomplikovalo zejména přípravu projektových dokumentací v takovém „mezidobí“. Stavebník, který by hodlal zahájit přípravu stavby pracemi na projektové dokumentaci pro povolení záměru v létě 2024 by totiž neměl jistotu, podle jakých prováděcích právních předpisů by měla být tato dokumentace vytvořena. Pokud by OSP nebyly účinné, připravoval by dokumentaci podle celostátní vyhlášky. Pokud by ale žádost o povolení záměru podal až např. v roce 2025, přičemž OSP by nabyly účinnosti 1. 1. 2025, musel by stavebník dokumentaci přepracovat a dát ji do souladu s OSP. Toto riziko lze mitigovat např. stanovením vhodných přechodných ustanovení přímo do OSP. OSP by mohly např. stanovit, že na projektovou dokumentaci dokončenou do účinnosti OSP se bude vztahovat dřívější právní úprava. Nicméně i tak mohou nejasnosti na straně stavebníků zůstat a bylo by vhodné jim předejít.

Nad rámec již výše uvedeného považujeme za vhodné dále upozornit na skutečnost, že v současné době projednávána Věcná novela NSZ²⁵ navrhuje mj. novelizaci § 330 odst. 1 nového stavebního zákona tak, že by toto ustanovení nově znělo: „*Řízení a postupy zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních*

²⁵ Novela nového stavebního zákona, která je v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR předložena jako sněmovní tisk č. 330

ředpisů.“ To by znamenalo, že i po 1. 7. 2024 by řízení zahájená před tímto datem byla vedena a dokončena dle stavebního zákona 2006 a jeho prováděcích právních předpisů, a OSP by tak nebylo v takových případech možné aplikovat. Nový stavební zákon a jeho prováděcí právní předpisy (tj. i OSP) by se za předpokladu přijetí Věcné novely NSZ aplikovaly až v případě řízení zahájených po 1. 7. 2024.

Nelze předpovídat, jak legislativní proces ohledně Věcné novely NSZ dopadne, nicméně lze uzavřít, že teoreticky nejdříve by bylo možné OSP použít od 1. 7. 2023 pro vyhrazené stavby uvedené v příloze č. 3 nového stavebního zákona, nicméně takové použití považujeme jednak za marginální, jednak není ani reálné tento termín stihnout s ohledem na potřebu notifikace OSP Komisi. Pro všechny ostatní stavby by byly OSP využitelné až od 1. 7. 2024, což je dle našeho názoru realistický termín pro jejich řádnou přípravu a schválení.

Otázkou zatím zůstává, zda se bude jednat o všechny stavby, nebo pouze ty stavby zahájené po tomto datu, ale to je jen přechodná otázka, která nic nemění na doporučení stanovit účinnost OSP od 1. 7. 2024. Účinnost OSP lze proto doporučit k datu 1. 7. 2024. Oproti běžným vydávaným nařízením je nutné mít na paměti, že návrh OSP musí být notifikován Komisi a před ukončením procesu notifikace nesmí být nařízení přijato. Je proto nutné v časovém harmonogramu přijímání OSP počítat i s touto procedurou, která vyžaduje podle našich zkušeností cca 4 měsíce.

5. DALŠÍ DŮLEŽITÉ SKUTEČNOSTI, PŘEDPOKLADY A VÝHRADY

Věříme, že Vám toto posouzení poskytne veškeré nezbytné podklady pro splnění svého účelu. Předmětem tohoto posouzení jsou výlučně otázky uvedené výše. Toto posouzení není komplexním právním stanoviskem v uvedené věci. Toto posouzení rovněž nemůže nahradit konkrétní právní radu ohledně kterékoliv konkrétní záležitosti spadající do jeho předmětu. Předmětem tohoto posouzení nejsou politické, obchodní, technické, finanční či daňové aspekty vymezené problematiky. Posouzení však nezbytně obsahuje informace takového charakteru týkající se výše uvedených záležitostí, které přebírá z přezkoumávané dokumentace či jiných zdrojů. Toto posouzení reflektuje s ohledem na poskytnuté podklady a informace odborný právní názor HAVEL & PARTNERS.

Není-li výslovně uvedeno jinak, není v tomto posouzení řešena otázka časové působnosti jednotlivých povinností, rizik a nároků. Toto posouzení bylo vypracováno podle práva České republiky a nebere v úvahu právo jiných států. Pokud by se jakákoliv otázka v rámci předmětu posouzení vztahovala k právu jiného státu než České republiky, je třeba k jejímu řešení přizvat právního poradce, který je oprávněn poskytovat právní služby podle příslušného právního řádu.

Toto stanovisko je autorským dílem a bylo vypracováno výhradně pro Klienta a pro Statutární město Ostrava. Udělením souhlasu k poskytnutí tohoto posouzení třetí osobě nepřijímá HAVEL & PARTNERS žádnou odpovědnost ani závazek vůči takové třetí osobě.

V případě, že budete mít k výše uvedenému jakékoliv dotazy či připomínky, můžete se na nás kdykoliv s důvěrou obrátit.

V úctě

HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář

Městský ateliér prostorového plánování a architektury

Nádražní 942/17

702 00 Ostrava – Moravská Ostrava

doručeno e-mailem

V Praze dne 7. srpna 2023

PŘÁVNÍ POSOUZENÍ ROZSAHU ZMOCNĚNÍ K PŘIJETÍ OSTRAVSKÝCH STAVEBNÍCH PŘEDPISŮ

Vážení,

HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář („**HAVEL & PARTNERS**“) byla Městským ateliérem prostorového plánování a architektury („**Klient**“) požádána, aby posoudila a shrnula rozsah zmocnění města Ostrava k pořízení tzv. ostravských stavebních předpisů („**OSP**“).

1. PŘEDMĚT A ÚČEL POSOUZENÍ

Předmětem tohoto právního stanoviska je dílčí otázka posouzení problematiky rozsahu zmocnění k přijetí prováděcího právního předpisu, ve kterém budou v souladu s § 152 odst. 2 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů („**nový stavební zákon**“) stanoveny podrobné požadavky na vymezení pozemků, požadavky na umístování staveb a technické požadavky na stavby („**požadavky na výstavbu**“), a k jehož vydání je město Ostrava nově zmocněno v § 152 odst. 2 a § 333 odst. 2 nového stavebního zákona.

HAVEL & PARTNERS již pro Klienta připravovali stanovisko k problematice povahy a procesu přijímání OSP, které obsahovalo ucelený přehled právní úpravy OSP jako prováděcího právního předpisu k novému stavebnímu zákonu a jeho povahy, a to včetně rozsahu zmocnění města Ostravy. Stanovisko obsahovalo i vymezení postupu při přijímání OSP městem Ostrava. Účelem bylo, aby město Ostrava postupovalo v zákonných mezích a přijalo kvalitní prováděcí právní předpis, na základě kterého bude rozvoj území města Ostravy uzpůsoben co nejvíce místním podmínkám. Zároveň bylo usilováno o to, aby byla co nejvíce podpořena kvalita a užitná hodnota urbanismu, architektury a veřejného prostoru. Pro úplnost a větší podrobnost proto odkazujeme na toto právní posouzení ze dne 11. ledna 2023.

2. ZÁKLADNÍ POPIS SITUACE

Dle současně platného stavebního zákona, tj. zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů („**stavební zákon 2006**“), jsou

obecné požadavky na využívání území, technické požadavky na stavby a obecné technické požadavky zabezpečující bezbariérové užívání staveb stanoveny prováděcími právními předpisy, které jsou vydány ve formě vyhlášky Ministerstva pro místní rozvoj („MMR“), a to s celostátní působností. Vedle toho má hl. města Praha v souladu s § 194 stavebního zákona 2006 zmocnění k vydání vlastního prováděcího předpisu. Hl. město Praha pro tyto účely přijalo nařízení č. 10/2016 Sb. hl. m. Prahy, kterým se stanovují obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hlavním městě Praze (pražské stavební předpisy), ve znění pozdějších předpisů („PSP“).

Smyslem samostatného prováděcího předpisu pro hl. město Prahu bylo umožnit, aby si hl. město Praha mohlo nastavit vlastní pravidla dalšího rozvoje na jeho území, a to s ohledem na všechna specifika hlavního města. Předpis je co nejvíce uzpůsoben místním podmínkám, podporuje kvalitu a užitnou hodnotu urbanismu, architektury a veřejného prostoru. Právě tyto hodnoty jsou na PSP nejvíce oceňovány. Hned po jejich vydání v roce 2016 získaly PSP Českou cenu za architekturu s odůvodněním, že se jedná se o mimořádný pokus o významné zkvalitnění výstavby a veřejného prostoru. I z toho důvodu byla některá ustanovení stavebního práva hmotného obsažená v novém stavebním zákoně inspirována právě úpravou PSP. To mimo jiné potvrzuje kvalitu tohoto předpisu a jeho všeobecné uznání jako dobré praxe.

Vzhledem ke všemu výše uvedenému proto bylo při přípravě nového stavebního zákona přistoupeno k rozšíření možnosti vytvořit si vlastní prováděcí předpis i na další velká města – Brno a Ostravu. Ta tak získala šanci upravit si požadavky na výstavbu tak, aby vyhovovaly specifickým místním podmínkám daným např. i historickým vývojem těchto měst.

3. LIMITY ZMOCNĚNÍ K VYDÁNÍ PROVÁDĚCÍHO PŘEDPISU

Možnost orgánů územní samosprávy vydávat své vlastní právní předpisy v přenesené působnosti je dána přímo Ústavou České republiky, konkrétně pak čl. 79 odst. 3 zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky („Ústava České republiky“). Dle tohoto článku platí, že: „*Ministerstva, jiné správní úřady a orgány územní samosprávy mohou na základě a v mezích zákona vydávat právní předpisy, jsou-li k tomu zákonem zmocněny.*“ Základní limity pro vydávání prováděcích právních předpisů tak stanovuje přímo Ústava České republiky. Je zejména nutné, aby orgán územní samosprávy byl k vydání právního předpisu zmocněn přímo zákonem a aby se takový předpis neodchýlil od zákonem určených mezí. Prováděcí právní předpisy „*mohou upravovat pouze to, co výslovně předpokládá zmocňovací ustanovení, resp. zákon jako takový, k jehož provedení jsou vydávána.*“¹

Zmocnění města Ostravy k vydání prováděcího právního předpisu (OSP) vyplývá z § 152 nového stavebního zákona. Dle § 152 odst. 1 nového stavebního zákona bude vydána vyhláška s celostátní působností, která bude stanovovat podrobné požadavky na výstavbu, tj. požadavky na (i) vymezení pozemků, (ii) umístování staveb a (iii) technické požadavky na stavby. K vydání této vyhlášky je dle § 333 odst. 1 nového stavebního zákona příslušné MMR („**celostátní vyhláška**“). Vedle toho v souladu s § 152 odst. 2 ve spojení s § 333 odst. 3 nového stavebního zákona mají stanovené územní samosprávné celky (tj. Praha, Brno a Ostrava) právo tyto požadavky na výstavbu (s určitými výjimkami) stanovit „*odchylně od prováděcího právního předpisu podle odstavce 1.*“ Odst. 3 pak upravuje vzájemný vztah mezi těmito prováděcími předpisy. Je stanovena subsidiarita celostátní vyhlášky proti prováděcím předpisům územních samosprávných celků, tedy i OSP. Prováděcí předpisy územních samospráv jsou proto speciální úpravou vůči budoucí celostátní vyhlášce.

Nový stavební zákon naplňuje požadavky dané čl. 79 odst. 3 Ústavy České republiky a zmocňuje jak MMR, tak město Ostravu k vydání vlastních právních předpisů. Zákon nijak nepodmiňuje

¹ Viz VEDRAL, Josef. § 11 [Nařízení obce]. In: VEDRAL, Josef, VÁŇA, Luboš, BŘEŇ, Jan, PŠENIČKA, Stanislav. Zákon o obcích (obecní zřízení). 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2008, s. 95.

vznik prováděcích právních předpisů územních samosprávných celků návazností na celostátní vyhlášku. Naopak stanovuje, že prováděcí předpisy územních samosprávných celků jsou vůči celostátní vyhlášce speciální (jedná se tedy o vztah speciality a subsidiarity).

V rámci nového stavebního zákona jsou také nově zakotveny základy stavebního práva hmotného, tj. jsou stanoveny základní požadavky na výstavbu přímo na zákonné úrovni. Tím byl dán základ pro prováděcí právní předpisy, které mají takto stanovené základy dále rozvést a doplnit. Prováděcí právní předpis, ať už s celostátní nebo lokální působností, může stanovit pouze takové požadavky na výstavbu, které budou zcela v souladu se základními zákonem stanovenými požadavky, a nesmí s nimi být v rozporu. Prováděcí předpis zákonem dané požadavky na výstavbu podrobně provádí, ale nenahrazuje je.

Nový stavební zákon v souladu s ústavními požadavky zmocňuje město Ostravu k vydání prováděcího právního předpisu, upravuje vztah mezi tímto předpisem a celostátní vyhláškou a zároveň stanovuje základní rysy úpravy, které má prováděcí předpis dále rozvést.

Ústava České republiky ani nový stavební zákon nestanovují, že celostátní úprava a prováděcí právní předpis města Ostravy musí být jakýmsi způsobem kompatibilní či na sebe musí nějakým způsobem navazovat. Naopak zákon stanovuje, že prováděcí předpisy samosprávných celků mohou upravovat požadavky na výstavbu odchylně od celostátní vyhlášky. V opačném případě by byl popřen základní smysl celé úpravy, která má dát určitým územním samosprávám možnost regulovat svůj stavební rozvoj dle vlastního uvážení s ohledem na veškerá svá specifika. Prováděcí právní předpisy dle § 152 odst. 2 nového stavebního zákona jsou, resp. mohou být, zcela nezávislé na celostátní vyhlášce dle § 152 odst. 1 nového stavebního zákona. Jsou to právě územní samosprávy, které si mohou samy určit, nakolik chtějí problematiku požadavků na výstavbu regulovat ve své režii, a nakolik chtějí nechat regulaci na celostátní vyhlášce.

V tomto ohledu je tedy nutné výraz „*odchylně od prováděcího právního předpisu podle odstavce 1.*“ interpretovat následovně:

- OSP mohou upravit danou oblast zcela jinak než celostátní vyhláška (tj. nemusí se na ni ohlížet, nicméně tak činit mohou) a
- OSP se mohou odchýlit od celostátní vyhlášky, avšak již nikoliv od nového stavebního zákona.

OSP v tomto ohledu nemusí ani dodržovat strukturu celostátní vyhlášky. Podstatné ale je, aby OSP navazovaly na text nového stavebního zákona, což verze 1.3 činí. Není ale ani nezbytné, aby posloupnost OSP sledovala striktně posloupnost jednotlivých ustanovení § 139 a násl. stavebního zákona.

V tomto ohledu ostatně ani návrh celostátní vyhlášky ve verzi z června 2023 nedodržuje striktně strukturu § 139 a násl. nového stavebního zákona. Považujeme nicméně za nedostatečné, že některá ustanovení zákona nejsou v této verzi vyhlášky rozvedena vůbec, ačkoliv to zákon předvídá. Konkrétně např. § 144 odst. 1 nového stavebního zákona předpokládá podrobnou specifikaci vzájemných odstupů staveb na úrovni prováděcího právního předpisu. Verze 1.3 OSP toto zákonné ustanovení správně rozvíjí zejména v § 21 a § 22. V návrhu celostátní vyhlášky však regulace odstupů zcela absentuje. To by v praxi mělo mít důsledek spočívající v tom, že stavební úřady budou odstupů staveb posuzovat jen podle obecné regulace § 144 nového stavebního zákona.

4. PŘÍSTUP K SUBSIDIARITĚ VE VERZI 1.3 OSP

Jak je již uvedeno výše či podrobněji v našem posouzení ze dne 11. ledna 2023, celostátní vyhláška je vzhledem k OSP subsidiární. Typickým příkladem, na kterém si lze subsidiaritu v našem právním řádu představit, je vztah zákona č. 500/2004 Sb., správní řád („**správní řád**“) a zvláštních zákonů, včetně stavebního zákona 2006, popř. nového stavebního zákona. Výsledkem subsidiarity je vzájemné propojení zvláštní právní úpravy (stavební zákon) a úpravy obecné (správní řád). Správní řád se může použít v plném rozsahu, pokud zvláštní předpis neupravuje

žádné odlišnosti, nebo se použije podpůrně, pokud zvláštní předpis upravuje pouze část problematiky. Použití správního řádu může být relativně i zcela vyloučeno.

Město Ostrava má proto více možností, jak přípravu OSP pojmout a jak s touto subsidiaritou pracovat. Zákon nestanovuje žádné limity subsidiarity ani jiná pravidla, záleží tedy pouze na rozhodnutí města Ostrava, jak se v rámci OSP k celostátní vyhlášce postaví.

První možností je komplexně pojmout celou oblast požadavků na výstavbu a zcela nezávisle a samostatně celou tuto oblast upravit. OSP nemusí mít shodnou strukturu s celostátní vyhláškou, ani na ni nemusí jakkoli navazovat či se na ni odkazovat. Vztah mezi těmito dvěma prováděcími předpisy je dán již § 152 odst. 3 nového stavebního zákona.

Ostrava samozřejmě může zvolit i opačný přístup a OSP nepřijímat. V takovém případě by se bez dalšího plně uplatnila celostátní vyhláška. Tuto variantu však nepředpokládáme jako žádoucí, vzhledem k úsilí Ostravy, která během rekodifikačního procesu usilovala právě o možnost stanovit si vlastní stavební předpisy, které budou nastaveny speciálně k potřebám rozvoje města.

Další variantou je možnost upravit:

- část požadavků na výstavbu komplexně, tj. tyto požadavky by zcela v daném rozsahu nahrazovaly celostátní vyhlášku, a
- část požadavků speciálně vůči celostátní vyhlášce, tj. za aplikace principu subsidiarity, kdy ve zbytku bude platit celostátní vyhláška, ze které je možné tímto způsobem upravit dílčí výjimky.

Po pečlivém zvážení všech možností se při přípravě OSP (ale ostatně i brněnských a pražských stavebních předpisů) zvolila právě poslední možnost, tj.:

- Komplexní úprava prvních dvou kategorií požadavků na výstavbu, tj. požadavků na vymezení pozemků a požadavků na umístění staveb. V průběhu rekodifikačních prací nového stavebního zákona byly tyto dva požadavky zahrnuty do souhrnné kategorie „územních požadavků“. Toto je patrné např. z verze distribuované Ministerstvem pro místní rozvoj v listopadu roku 2019 do meziresortního připomínkového řízení. Pro tyto dvě kategorie se tedy celostátní vyhláška neaplikuje vůbec, a to ani subsidiárně, a je plně nahrazena zněním OSP.
- Naproti tomu u technických požadavků na výstavbu bude využita subsidiarita celostátní vyhlášky. V případě nevyhovující úpravy technických požadavků v celostátní vyhlášce pak OSP mohou stanovit dílčí výjimky k jednotlivým ustanovením. Vzhledem k tomu, že verze 1.3 OSP neobsahuje požadavky na výrobky odlišně od celostátní vyhlášky, ale pouze modifikuje dílčí stavební aspekty, nebudou muset být OSP (v dané verzi) podle všeho notifikovány u Evropské komise (k tomu odkazujeme na naše stanovisko z 11. ledna 2023) a zároveň město Ostrava nebude muset zajišťovat bezplatný přístup k určeným technickým normám stanoveným odlišně od celostátní vyhlášky dle § 152 odst. 4 nového stavebního zákona.

V rámci verze 1.3 OSP je toto reflektováno v § 1 odst. 2 a 3 OSP, kde je uvedeno:

„(2) Prováděcí právní předpis podle § 152 odst. 1 stavebního zákona se ve statutárním městě Ostravě nepoužije na požadavky na vymezení pozemků a požadavky na umístění staveb.

(3) Prováděcí právní předpis podle § 152 odst. 1 stavebního zákona se ve statutárním městě Ostravě použije na technické požadavky na stavby, nestanoví-li toto nařízení jinak.“

Toto řešení považujeme za nejvhodnější a pro město Ostravu nejvýhodnější. Předpis ve verzi 1.3 OSP respektuje základní strukturu vymezenou novým stavebním zákonem, srozumitelně vymezuje vztah mezi OSP a celostátní vyhláškou a bude tak přehledný jak pro odborníky, tak pro širokou veřejnost.

5. HARMONOGRAM PŘÍPRAVY A PŘIJÍMÁNÍ OSP

Jak jsme již uváděli v našem posouzení ze dne 11. ledna 2023, i kdyby byly OSP přijaty ihned po nabytí účinnosti nového stavebního zákona (tj. ve znění po novele č. 152/2023 Sb. ke dni 1. ledna 2024), mohly by být i tak dle současného znění nového stavebního zákona aplikovány až od 1. července 2024. Pouze na vyhrazené stavby by mohly být OSP aplikovány již od jejich přijetí (ne však dříve než 1. ledna 2024), což jak rozumíme představuje potenciálně jen marginální situace. Lze proto doporučit, aby OSP nabyly účinnosti až dnem 1. července 2024, kdy bude podle nich možné, resp. nutné, postupovat u všech staveb.

Novelou č. 152/2023 Sb. došlo také k přidání zcela nového přechodného ustanovení § 332a nového stavebního zákona k prováděcím právním předpisům, dle kterého platí: *„Do doby vydání prováděcích právních předpisů podle § 152 tohoto zákona, nejpozději však do 1. července 2027, se postupuje podle prováděcích právních předpisů k provedení § 194 zákona č. 183/2006 Sb., ve znění účinném ke dni předcházejícímu jejich zrušení tímto zákonem. Části prováděcích právních předpisů podle věty první, které jsou v rozporu s tímto zákonem, se nepoužijí.“*

Dle tohoto nově přidaného ustanovení mimo jiné platí, že do doby vydání nových prováděcích předpisů dle § 152 nového stavebního zákona (tedy jak celostátní vyhlášky, tak OSP) se bude postupovat dle stávajících prováděcích předpisů dle § 194 stavebního zákona 2006 rušených novým stavebním zákonem. Toto ustanovení se uplatní, pokud ke konci přechodného období nového stavebního zákona, tj. k 1. červenci 2024 nebudou účinné prováděcí právní předpisy dle § 152 nového stavebního zákona. To se týká jak celostátní vyhlášky, tak OSP.

Pokud tedy nebude existovat nová celostátní vyhláška a Ostrava nebude mít k 1. červenci 2024 přijaté OSP, bude se v rozsahu, **v jakém není v rozporu s novým stavebním zákonem**, nadále aplikovat původní celostátní vyhláška a další prováděcí předpisy přijaté dle § 194 stavebního zákona 2006. Vzhledem k nejasnosti výrazu „v jakém není v rozporu s novým stavebním zákonem“, který může vyvolat řadu nejistot pro praxi (projektanty i stavební úřady), nadále doporučujeme nastavit účinnost OSP od 1. července 2024.

Je reálné, že by v řízeních podle stavebního zákona byla vznesena řada námitek proti záměrům poukazujícím na to, že je záměr, byť zpracovaný v souladu s původní (tj. aktuálně platnou) vyhláškou o požadavcích na stavby (ať už vyhláškou č. 268/2009 Sb., nebo č. 501/2006 Sb.), je v rozporu zejména s § 139 a násl. nového stavebního zákona. Analýza takových možných rozporů je však nad rámec zadání tohoto právního stanoviska, jsme však připraveni ji v případě Vašeho zájmu připravit.

Pokud by byla přijata k 1. červenci 2024 nová celostátní vyhláška a Ostrava by nepřijala OSP, aplikovala by se v Ostravě v souladu s § 152 odst. 3 nového stavebního zákona nová celostátní vyhláška. Pokud by ovšem byly OSP přijaty až následně (např. k 1. listopadu 2024), znamenalo by to pro praxi komplikovanější situaci. Během jednoho roku by totiž platily tři různé režimy:

- do 30. června 2024 dosavadní prováděcí předpisy,
- od 1. července 2024 do 31. října 2024 nová celostátní vyhláška,
- od 1. listopadu 2024 dále OSP.

Je možné, že nastane varianta, že k 1. červenci 2024 nebude existovat celostátní vyhláška a zároveň bude mít Ostrava přijaté OSP. V takovém případě budou OSP muset počítat s tím, že vedle nich bude na celostátní úrovni platit původní celostátní vyhláška a nikoli ta nová. K této možnosti je nutné při přípravě OSP přihlídnout a podle našeho názoru lze takto i OSP připravit. Konkrétně to znamená, že v části technických požadavků na stavby bude text subsidiárně využívající celostátní vyhlášku formulován tak, aby terminologicky navazoval na nový stavební zákon a novou i starou celostátní vyhlášku. Vzhledem k tomu, že proces přípravy nové celostátní vyhlášky již do značné míry pokročil, tuto variantu spíše nepředpokládáme. Pokud by však nebyla nová celostátní vyhláška včas přijata, považujeme nicméně za možné velmi rychle upravit text OSP i na subsidiární použití stávajících prováděcích právních předpisů.

Text nového § 332a nového stavebního zákona primárně působí jako prostor pro případ, že vyhlášku Ministerstvo pro místní rozvoj nestihne přede 1. červencem 2024 vydat. Ustanovení bylo přijato na základě pozměňovacího návrhu paní poslankyně K. Dostálové (č. 2376), který byl odůvodněn následovně: „Z důvodu právní jistoty se navrhuje, aby v období mezi vydáním prováděcích právních předpisů k novému stavebnímu zákonu a zrušením prováděcích právních předpisů k platnému a účinnému stavebnímu zákonu, platily dosavadní prováděcí právní předpisy. Tím bude postaveno najisto, podle jaké právní úpravy je nutné navrhovat stavby a záměry.“ Ustanovení tedy bylo přidáno i proto, aby se zabránilo případné mezeře mezi účinnostmi starých a nových prováděcích předpisů, kdy by se uplatnila pouze regulace na úrovni nového stavebního zákona. V tomto ohledu považujeme nový § 332a jednoznačný, nekontroverzní a z hlediska mitigace rizik vyplývajících z nepřijetí potřebných prováděcích předpisů za žádoucí.

Jak jsme již uváděli v právním posouzení ze dne 11. ledna 2023, pokud by OSP nabyly účinnosti později než 1. července 2024, bylo by nutné do OSP zahrnout i vhodná přechodná ustanovení. Na tom se ani přidáním ustanovení § 332a nového stavebního zákona nic nemění. V opačném případě by mohly vzniknout četné aplikační komplikace. Na řízení zahájená od 1. července 2024 do doby přijetí OSP by se aplikovala celostátní vyhláška (ať již původní či nová), a teprve na řízení zahájená od nabytí účinnosti OSP by bylo možné aplikovat OSP. Nadále proto považujeme za nejvhodnější pro aplikační praxi, aby byla účinnost OSP stanovena na 1. července 2024.

6. KONKRÉTNÍ DOTAZY KLIENTA

Klient nás dále požádal o posouzení, zda stavební úřad a autoři projektové dokumentace musí pracovat vedle OSP či celostátní vyhlášky v rámci stavebního řízení i s dalšími právními předpisy či nikoli, tedy zda je OSP pouze jeden z mnoha aplikovaných právních předpisů.

K tomu uvádíme, že pro přípravu staveb, resp. projektování, je relevantní řada dalších právních předpisů, např. vyhláška k provedení zákona o pozemních komunikacích (vyhláška Ministerstva dopravy č. 104/1997 Sb.), dále předpisy týkající se energetické účinnosti a průkazu energetické náročnosti budovy (zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií a jeho prováděcí vyhlášky) či předpisy na úseku hygieny (nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací) a ochrany životního prostředí. Jejich kvantitu nejlépe ilustruje graf připravený v rámci rekodifikačních prací Ministerstvem pro místní rozvoj, který přikládáme v příloze.

Byli jsme také dotázáni, zda je z právního hlediska nezbytné provázat text OSP s konkrétními paragrafy nové celostátní vyhlášky. OSP v tomto ohledu nemusí odkazovat na konkrétní číselně označené paragrafy nové celostátní vyhlášky a verze 1.3 tak ostatně ani nečiní. Postačí tedy, když OSP identifikují daný konkrétní technický požadavek na stavby dle celostátní vyhlášky jeho označením (např. požadavek na proslunění), není třeba odkázat na konkrétní ustanovení, ve kterých se tento požadavek vyskytuje, a kterých může být i více.

Opačný výklad by vedl k nelogickým důsledkům, které zcela zjevně nebyly v souladu s úmyslem zákonodárce. OSP by totiž musely být vydány až poté, co by nabyly účinnosti, popř. alespoň platnosti celostátní vyhlášky, která by konkrétní číselné označení jednotlivých ustanovení pevně zakotvila. V tom případě by ale nebylo možné vydat OSP k 1. červenci 2024, tj. k termínu, který nový stavební zákon předpokládá. Mělo by to negativní časové důsledky, které jsme popsali výše, tj., že by na jakési „přechodné“ období platila nová celostátní vyhláška. Mohlo by se tedy stát, že by i např. v témže kalendářním roce platily výše zmíněné tři režimy prováděcích právních předpisů.

Z naší praxe jsou nám známy negativní důsledky takové situace z doby, kdy pozastavilo účinnost pražských stavebních předpisů z důvodu, že nebyly notifikovány Komisi EU. V relativně krátkém období pak platily různé předpisy a v praxi správních řízení se v důsledku toho objevila řada námitek poukazujících právě na to, že byla projektová dokumentace vypracována podle špatné verze prováděcích předpisů a tato skutečnost vyvolala podle našeho názoru řadu zbytečných sporů.

Pro stručné shrnutí, verze 1.3 OSP nyní v části třetí (technické požadavky na stavby) aplikuje princip subsidiarity v následujících čtyřech variantách:

1. Pro daný požadavek se plně uplatní celostátní vyhláška – v takovém případě daný požadavek OSP vůbec nezmiňují (např. mechanická odolnost). Tato varianta přístupu zásadně převažuje.
2. Daný požadavek celostátní vyhlášky je v OSP vyloučen bez náhrady (např. proslunění).
3. Daný požadavek celostátní vyhlášky je zcela nahrazen příslušným ustanovením OSP.
4. Daný požadavek celostátní vyhlášky se aplikuje i v OSP, ale jen s drobnou modifikací - typicky např. § 40 (Výtah a zdvihací plošina). V takovém případě je použita formulace o tom, že se požadavek dle celostátní vyhlášky použije „s tím, že ...“.
5. Nad rámec těchto čtyř přístupů k principu subsidiarity může OSP stanovit technický požadavek na stavby, který celostátní vyhláška neupravuje vůbec, pokud je v souladu se zákonným zmocněním dle nového stavebního zákona.

7. DALŠÍ DŮLEŽITÉ SKUTEČNOSTI, PŘEDPOKLADY A VÝHRADY

Věříme, že Vám toto posouzení poskytne veškeré nezbytné podklady pro splnění svého účelu. Předmětem tohoto posouzení jsou výlučně otázky uvedené výše. Toto posouzení není komplexním právním stanoviskem v uvedené věci. Toto posouzení rovněž nemůže nahradit konkrétní právní radu ohledně kterékoliv konkrétní záležitosti spadající do jeho předmětu. Předmětem tohoto posouzení nejsou politické, obchodní, technické, finanční či daňové aspekty vymezené problematiky. Posouzení však nezbytně obsahuje informace takového charakteru týkající se výše uvedených záležitostí, které přebírá z přezkoumávané dokumentace či jiných zdrojů. Toto posouzení reflektuje s ohledem na poskytnuté podklady a informace odborný právní názor HAVEL & PARTNERS.

Není-li výslovně uvedeno jinak, není v tomto posouzení řešena otázka časové působnosti jednotlivých povinností, rizik a nároků. Toto posouzení bylo vypracováno podle práva České republiky a nebere v úvahu právo jiných států. Pokud by se jakákoliv otázka v rámci předmětu posouzení vztahovala k právu jiného státu než České republiky, je třeba k jejímu řešení přizvat právního poradce, který je oprávněn poskytovat právní služby podle příslušného právního řádu.

Toto stanovisko je autorským dílem a bylo vypracováno výhradně pro Klienta a pro Statutární město Ostrava. Udělením souhlasu k poskytnutí tohoto posouzení třetí osobě nepřijímá HAVEL & PARTNERS žádnou odpovědnost ani závazek vůči takové třetí osobě.

V případě, že budete mít k výše uvedenému jakékoliv dotazy či připomínky, můžete se na nás kdykoliv s důvěrou obrátit.

V úctě

HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář

2023